

BL/443

ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ಶತಮಾನದ
ಹಳೆಯ ಕೃತಿ.

950

6779

ಶ್ರೀಮತ್ ಸರ್ವಜ್ಞಾನಿ ಶ್ರೀಮತ್ ಸರ್ವಜ್ಞಾನಿ ಶ್ರೀಮತ್ ಸರ್ವಜ್ಞಾನಿ ಶ್ರೀಮತ್ ಸರ್ವಜ್ಞಾನಿ
ಶ್ರೀಮತ್ ಸರ್ವಜ್ಞಾನಿ ಶ್ರೀಮತ್ ಸರ್ವಜ್ಞಾನಿ ಶ್ರೀಮತ್ ಸರ್ವಜ್ಞಾನಿ ಶ್ರೀಮತ್ ಸರ್ವಜ್ಞಾನಿ

ಶಿವಾನುಭವ ಗ್ರಂಥಮಾಲಾ ಸಂ|| ೩೨ ಅಧಿನಿಯಮ

93

೧೯೧೯

ಶ್ರೀ ಚಿನ್ನಬಸವೇಶ್ವರನ ವಚನಗಳು.

ಸಂಪಾದಕರು.

ರಾ|| ಸಾ|| ಭ. ಗು. ಹಳಕಟ್ಟಿ

ಬೆಂಗಳೂರು ೦೬ ಆರ್.

(ಈ ಗ್ರಂಥದ ಸ್ವಾಮಿತ್ವವು ಸಂಪಾದಕರಿಗೆ ಕಡಮೆ ಇದೆ)

ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ.

ಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರನ ವಚನಗಳನ್ನು ಎರಡು ಹಸ್ತಲಿಖಿತ ಪ್ರತಿಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿ ಮುದ್ರಿಸಿರುತ್ತೇವೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರತಿಯು ವಿಜಾಪುರದಲ್ಲಿ ಶಿ. ಮೂ. ಸೋಪ್ಪಯ್ಯನವರ ಮಠದಲ್ಲಿ ದೊರೆ ದದ್ದು. ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ ಡಾ. ಎಸ್. ಸಿ. ನಂದೀಮಠ ಎನ್. ಎ. (ಪಿ. ಎಚ್. ಡಿ.) ಇವರು ದೊರಕಿಸಿ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದು. ಎರಡೂ ಪ್ರತಿಗಳು ಅಷ್ಟು ಶುದ್ಧವಾದವುಗಳಲ್ಲ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಗೋಕಾವಿಯ ಪ್ರತಿಯು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಶುದ್ಧವಾದದ್ದಿದ್ದು ಅದನ್ನೇ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಆನುಷ್ಠಾನಿಸಿ ಈಗಿನ ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರನ ವಚನಗಳ ಹಳೇಪ್ರತಿಗಳು ಇದ್ದವರು ಅವುಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಕಡೆಗೆ ಕಳಿಸಿದಲ್ಲಿ ನಾವು ಅವರಿಗೆ ಬಹಳ ಆಭಾರಿಯಾಗುವೆವು. ಅವುಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಶುದ್ಧವಾದ ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಮುಂದೆ ಹೊರಡಿಸಲು ನಮಗೆ ಬಹಳ ಅನುಕೂಲವಾಗುವದು.

ಚನ್ನಬಸವನ ವಚನಗಳಾದರೂ ಅತ್ಯಂತ ಮಹತ್ವವಾದವುಗಳು ಇವೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಆಚಾರ ವಿಷಯಕವಾದ ವಚನಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತೋರಿಬರುತ್ತವೆ. ವೀರಶೈವ ಆಚಾರಗಳ ಮರ್ಮಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಲಿಚ್ಛಿಸುವವರಿಗೆ ಇವು ಬಹಳ ಸಹಾಯಕವಾಗದೆ ಇರವು.

ಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರನು ಬಸವೇಶ್ವರನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಮಹತ್ವದ ಪುರುಷನಾಗಿ ಹೋಗಿರುವನು. ಅವನು ಕೇವಲ ಧಾರ್ಮಿಕ ಪ್ರಸಾರ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಅನೇಕ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಬಸವೇಶ್ವರನಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಸಹಾಯಕನಾಗಿ ವರ್ತಿಸಿದನು. ಅವನ ಜನತೆಯು ಬಹಳ ಮಹತ್ವದ್ದಾಗಿರುವದು. ಆದರೆ ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ನಾವು ಈ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಯಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸುವದು ಅಪ್ರಸ್ತುತವಾದ್ದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಸಮಾಲೋಚಿಸುವ ಅವಶ್ಯವಿರುವದಿಲ್ಲ.

ಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರನ ವಚನಗಳು ಈ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿರುವವಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕವುಗಳು ಉಪಲಬ್ಧವಿರುತ್ತವೆ. ಅವೆಲ್ಲವುಗಳನ್ನು ಈಗಿನ ಸಂಗ್ರಹಕಾರನು ಇದರಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿರುವದಿಲ್ಲ ಅವನು ಈಗಿನ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಚನ್ನಬಸ

ವನ ಪಟ್ಟಣಗಳ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಅರಿಯುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ. ಅವಶ್ಯವಿ
 ದ್ದಷ್ಟೇ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಆರಿಸಿ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸಿರುವನು. ಈ ನಿರೂ
 ಪಣೆಯು ಧರ್ಮ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯವಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ
 ಹಾಗೆಯೇ ನಾವು ಪ್ರಕಟಿಸಿರುತ್ತೇವೆ.

ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಆಚ್ಚುಹಾಕುವ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಅತ್ಯಂತ
 ಸ್ವೋತ್ಸಹ ಮತ್ತು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದಂಥವರು ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಯ ರಾ. ರಾ.
 ವಿರೂಪಾಕ್ಷಪ್ಪ ಶಿವಲಿಂಗಪ್ಪ ಸಾವಟಿ ಈ ಮಹೋದ್ಯಮಿಯರಾಗಿರುವರು. ಇವರು
 ಪಟ್ಟಣ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಮತ್ತು ಶಿವಾನುಭವದ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರೇಮಿಗಳಾಗಿ
 ರುವರು. ಶಿವಾನುಭವ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಮೊದಲಿನ ಮೂರು ಸಂಚಿಕೆಗಳು
 ಹೊರಟಕೂಡಲೆ ಇವರು ಕೆಳಗೆ ಕಾಣಿಸಿದಂತೆ ನಮಗೆ ಪ್ರತ್ಯವನ್ನು ಬರೆದಿರು
 ವರು. ಇದು ಅವರ ಉದಾತ್ತ ಭಾವವನ್ನು ಚನ್ನಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಅದು
 ಏನೆಂದರೆ:— “ಈಗ ತಾವು ಬಹು ಪ್ರಯಾಸಪಟ್ಟು ನಮ್ಮ ಶರಣ ಸಮು
 ದಾಯದ ಹಿತವಚನಗಳ ಸಾರವನ್ನೂ, ವೀರಶೈವರಲ್ಲಿ ಒಂದಾನೊಂದು
 ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಹು ಘನತೆಗೇರಿ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡಿದ ಶೂರ ಶ್ರೇಷ್ಠರು
 ಷರ ಚರಿತ್ರೆಗಳನ್ನೂ ಒಳಕೊಂಡಿರುವ ತಮ್ಮ ಸಂಪಾದಕತ್ವದಲ್ಲಿ ಹೊರ
 ಡುತ್ತಿರುವ ಶಿವಾನುಭವದ ಮೂರು ಸಂಚಿಕೆಗಳು ನನ್ನ ಕೈಸೇರಿ ನೋಡ
 ಲಾಗಿ ಆನಂದಭರಿತನಾದನು. ಈ ಸುಧಾರಣಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅನೇಕವಾದ
 ಪತ್ರಿಕೆಗಳೂ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆಗಳೂ ಹೊರಡುತ್ತಲಿವೆ. ಆದರೆ ಕೇವಲ
 ಧಾರ್ಮಿಕ ಭಾವನೆಯುಳ್ಳಂಥ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಪಾವನೆ ಮಾಡಿದವರ ಮಹ
 ತ್ವವನ್ನು ಕೊಂಡಾಡುವಂಥ ವೀರಶೈವ ಜನಸಾಮಾನ್ಯಕ್ಕೆ ಸುಲಭವಾಗಿ
 ಬಹು ಬೇಗ ತಿಳಿದು ಜ್ಞಾನೋದಯವಾಗುವಂಥ ಯಾವ ಪತ್ರಿಕೆಯೂ
 ಇಲ್ಲೆಂದರೆ ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯಾಗಲಾರದು. ಅಂಥ ದೊಡ್ಡ ಕೊರತೆಯನ್ನು
 ಶಿವಾನುಭವವು ದೂರಮಾಡಿರುತ್ತದೆ. ಇದು ಸಣ್ಣ ಕಾರ್ಯವಲ್ಲ.

ಸರ್ವಾಂಗ ಸುಂದರ ಸರ್ವೋತ್ಕೃಷ್ಟ ಶಿವಾನುಭವವು ಚಿರಾಯು
 ವಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕಾದರೆ ದ್ರವ್ಯ ಸಹಾಯವು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕು.
 ಅಂಥ ಅಡಚಣೆಯು ಶಿವಾನುಭವಕ್ಕೆ ಎಂದೂ ಬರಬಾರದೆಂದು ನಮ್ಮ
 ಸಮಾಜದ ಮುಖ್ಯ ಗುರುಗಳು ಧನ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿ ಮೂಲ
 ಛಾಂಡವಲು ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ದಿವ್ಯ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಅರಿಕೆಯುಂಟು.
 ಈ ಭಂಡವಲಕ್ಕೆ ಧರ್ಮ ಕಳಕಳಿಯುಳ್ಳ ವೀರಶೈವಾಭಿಮಾನಿಗಳೆಲ್ಲರು

ಉದಾರವಾದುದಿಂದ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿ ಶಿವಾನುಭವವು ಸುಖವನ್ನು ತರಿಸಿತ್ತೆಂದ ಸಾಧನವಂತೆ ಮಾಡಿ ಕೀರ್ತಿಶೇಷವಾಗಬೇಕು.

ಶಿವಾನುಭವದ ಮೇಲಿನ ನನ್ನ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರೇಮಕ್ಕಾಗಿ ಶಿವಲೋಕವನ್ನೆದಿದ ನನ್ನ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳ ಉಪಕಾರ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥಕ್ಕಾಗಿ ಬಸವಾದಿ ಪ್ರಮಥರ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಸನ್ ೧೯೧೮ ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಇಂಡಿಯಾ ಪ್ರಾವಿಡೆಂಟ್ ಇನಶೂರನ್ಸ್ ಕಂಪನಿ ಕಲಕತ್ತಾ ಇವರಲ್ಲಿ ನಾನು ಉತಾರಿಸಿದ ೯೦೦೦ ನೇ ನಂಬರಿನ ಪಾಲಿಸಿ ಹಕ್ಕನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಶಿವಾನುಭವಕ್ಕೆ ನಿರ್ಪಾಲಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಭಕ್ತಿ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅರ್ಪಣಮಾಡಿರುತ್ತೇನೆ. ದಯೆ ಮಾಡಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕೆಂದೂ ಬಹು. ನಮ್ರತೆಯಿಂದ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಹೆಬ್ಬಳ್ಳಿ

ಶರಣೋಪಕ

ತಾ. ೧-೯-೨೬

ವಿರುಪಾಕ್ಷಪ್ಪ ಶಿವಲಿಂಗಪ್ಪ ಪಾವಟಿ.

ಶ್ರೀ ಪ್ರಕಾರ. ರಾ. ರಾ. ವಿರುಪಾಕ್ಷಪ್ಪನವರು ನಮಗೆ ಪತ್ರ ಬರೆದಿದ್ದು ಇದು ಅವರ ಉಚ್ಚ ಮತ್ತು ಉದಾರ ಅಂತಃಕರಣವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಅವರ ಪಾಲಿಸಿಯ ಅನುಧಿಯು ಹೋದ ವರ್ಷ ಮುಗಿದ ಬಳಿಕ ಇದೇ ವರ್ಷ ಫೇಬರವರಿ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಅವರು ಇದರ ಸಂಬಂಧದ ಒಳರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಕಡೆಗೆ ಕಳಿಸಿಕೊಟ್ಟರು. ಕಳಿಸಿಕೊಡುವ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ತಾಯಿತಂದೆಗಳ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ಒಂದು ವಚನಗ್ರಂಥವನ್ನು ಪ್ರಸಿದ್ಧಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿದ್ದರಿಂದ ವಚನ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಮಹತ್ವದ್ದಾದ ಈ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರನ ವಚನವು ಅವರ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಈಗ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ರಾ. ರಾ. ವಿರುಪಾಕ್ಷಪ್ಪ ಪಾವಟಿ ಇವರು ಕಳಿಸಿದ ಹಣವು ಈಗಿನ ಸಾಂಪತ್ತಿಕ ಅವನತಿಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಬಹಳ ಸಹಾಯವನ್ನೀಯಿತು. ಇದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನಾವು ಅವರಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಋಣಿಯಾಗಿದ್ದೇವೆ.

ರಾ. ರಾ. ವಿರುಪಾಕ್ಷಪ್ಪನವರ ಚರಿತ್ರಂಶಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕೊಡುವುದು ಅವಶ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇವರ ಮೂಲ ಗ್ರಾಮವು ಬೆಳಗಾವ ಜಿಲ್ಲಾ ಗೋಕಾಕ ತಾಲೂಕಿನಲ್ಲಿರುವ ಮುಮದಾಸುರವು. ಇವರ ಅಜ್ಜಂದಿ ಹೆಸರು ಸಂಗನಬಸವಪ್ಪನವರು. ಸಂಗನಬಸವಪ್ಪನವರಿಗೆ ದುಂಡಪ್ಪ,

ಮಾದಪ್ಪ, ಶಿವಲಿಂಗಪ್ಪ, ಮತ್ತು ರಾಚಪ್ಪ ಎಂಬ ನಾಲ್ವರು ಮಕ್ಕಳಿದ್ದು ಇವರಲ್ಲಿ ಮೂರನೆಯವರಾದ ಶಿವಲಿಂಗಪ್ಪನವರೇ ರಾ. ರಾ. ವಿರುಪಾಕ್ಷಪ್ಪನವರ ತಂದೆಯವರು. ಇವರ ಮಾತೋಶ್ರೀಯವರ ಹೆಸರು ಶಿವಲಿಂಗವ್ವನವರು. ರಾ. ರಾ. ವಿರುಪಾಕ್ಷಪ್ಪನವರು ೧೯೦೩ ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಗೆ ಬಂದರು. ಅದೇ ಇಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಸಹಾಯ ಸೌಕರ್ಯಗಳು ಸಿಗದ್ದರಿಂದ ಅವರ ಅಭ್ಯಾಸವು ಕನ್ನಡದ ಪೂರ್ತಿ ಮಾತ್ರ ಆಯಿತು. ಅದರಿಂದ ಮುಂದೆ ಅವರ ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿಯೇ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಮನೆತನದ ತೊಡಕುಗಳು ದೂರಾದವು. ಮತ್ತು ಅವರ ತಂದೆಯವರೇ ವರೂ ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಗೆ ಬಂದು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇರಹತ್ತಿದರು. ಅವರ ತಂದೆಯವರು ೧೯೧೮ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ೬೪ನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕೈಲಾಸವಾಸಿಗಳಾದರು. ತಾಯಿಯವರು ತಮ್ಮ ೫೮ನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ೧೯೨೫ರಲ್ಲಿ ಶಿವಾಧೀನರಾದರು. ರಾ. ರಾ. ವಿರುಪಾಕ್ಷಪ್ಪನವರಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಹೆಣ್ಣುಮಗಳೂ ಇಬ್ಬರು ಗಂಡುಮಕ್ಕಳೂ ಇರುವರು. ಮತ್ತು ಅವರ ತಮ್ಮ ಚರಿತಾರ್ಥವನ್ನು ಸಮಾಧಾನಕರವಾಗಿ ಸಾಗಿಸುತ್ತಿರುವರು. ಇವರು ಶಿವಶರಣರ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ವಹಿಸಿ ತಮ್ಮ ನುಭವ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಉತ್ಸುಕರಾಗಿರುವರು. ಇವರು ಶಿವಾನುಭವಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಮಾಡಿದ ಸಹಾಯಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನಾನು ಬಹು ಆಭಾರಿಯಾಗಿದ್ದೇವೆ.

ವಿಜಾಪುರ.

ತಾ. ೧-೮-೧೯೩೨

ಫ. ಗು. ಹಳಕಟ್ಟೆ

ಸಂಪಾದಕ.

ಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರನ ವಚನಗಳು.

ಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರ ದೇವರು ನಿರೂಪಿಸಿದ ಪರ್ವಸ್ಥಲದನುಭಾವದ ವಚನ. ಈ ವಚನದ ಸ್ತಳ ಕುಳ ಹೇಗೆಂದು ತ್ರೀಗುರುರಾಯಂಗೆ ತಿಪ್ಪನು ಬಿನ್ನೈಸಿದ ಬಿನ್ನಹವು.

ಆಚರಣೆಯು ಸ್ಥಲವನರಿದು ತಾ | ವಾಚರಿಸಲ್ಪಲ್ಲರಾಗಿ ಅನುಭವ ಸ್ಥಲದ || ಸ್ತೂತನೆಯನೆತ್ತಿ ಎನ್ನೊಳು | ಯೋಚಿಸಿದ ಸದ್ಗುರುವೆ ಬಸವ ಸಂಗ ಸದಾತಿವ ||೧||

ಎಂದು ಹೇಗೆಂದು ಗುರುನಿರೂಪಣೆ ||

ಚನ್ನಬಸವೈಯ್ಯನನುಭವ | ಉನ್ನತ ಉಪದೇಶ ನಿನಗೆ ತಿಳಿಯಪೇಳ್ವೆ || ನಿನ ಮನದ ತಮಂಧವಳಿಯಲ್ | ಅನ್ವಯಮಂ ಕೇಳು ನಿನಗೆ ತಿಳಿಯ ಸ್ಥಳೈಂ ||೨||

ಎಲ್ಲ ವಚನಂಗಳೊಳಾ | ಗುಳ್ಳೆಸ್ಥಳಕುಳದ ಸೂಕ್ಷ್ಮಸೂಕ್ಷ್ಮವತುಂಬಿ || ಶಿಲ್ಪಿಯೆ ಅನುಭವ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ | ಎಲ್ಲವ ತೋರುವೆನು ಕೇಳು ಆರಿವನು ಮುದದಿಂ ||೩||

ಇನ್ನು ಬಸವರಾಜದೇವರು ನಿರೂಪಿಸಿದ ಆಚರಣೆಯ ಸ್ಥಲದ ವಚನ.

ಆಚರಣೆಯಸ್ಥಲ.

೧. ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಭಕ್ತನೆನಿಸಿಕೊಂಬೆ. ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಮಹೇಶ್ವರನೆ ನಿಸಿಕೊಂಬೆ. ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಪ್ರಸಾದಿ ಎನಿಸಿಕೊಂಬೆ. ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ ಎನಿಸಿಕೊಂಬೆ. ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಶರಣನೆನಿಸಿಕೊಂಬೆ. ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಐಕ್ಯನೆನಿಸಿಕೊಂಬೆ. ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಪಟ್ಟಲವ ಮೀರಿ ನಿರವಯಸ್ಥಲವನೆಯು ವೆನ್ನೈಯ್ಯ ಕೂಡಲಸಂಪಮದೇವಾ.

ಎಂದು ಹೀಗೆಂದು ಬಸವರಾಜದೇವರು ನಿರೂಪಿಸಲು ಮರಳಿ ಚನ್ನಬಸವರಾಜದೇವರು ನಿರೂಪಿಸಿದರು. ಈ ವಚನಾರ್ಥದನುಭಾವವನು ಬಣ್ಣಿಸಿ ನುಡಿಸು. ಮುಂದೆ ಅನುಭಾವಸ್ಥಲ. ಅನುಭಾವಸ್ಥಲದ ವಚನ.

ಅನುಭಾವಸ್ಥಲ

೧. ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಭಕ್ತ, ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಮಹೇಶ್ವರ. ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಪ್ರಸಾದಿ, ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿ, ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಶರಣ, ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ವ್ಯಾಧಿನಾದನೆಂಬರು. ನಿಮ್ಮ ಶರಣರು. ತಾವೇನು ಮರುಜೀವಣಿಯ ಕೊಂಡಿದ್ದರೆ? ಆಮೃತ ಸೇವನೆಯ ಮಾಡಿದ್ದರೆ? ಅವ ಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ನಿಂದಿ ದ್ದರೂ ಆ ಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ಪರ್ವಸ್ಥಲವಾಗದಿದ್ದೆ, ಆ ಭಕ್ತನ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಹುಡಿಮಣ್ಣಿ ಹೊಯ್ದು ಹೋಗನೆ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಚನ್ನಂಗಮದೇವಾ?

ಅದು ಕಾರಣವಾಗಿ ಅವ ಸ್ಥಲವನಂಗಂಗೊಂಡಿದ್ದರು, ಆ ಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ತಕ್ಕ ರೂಪಾಗಿ, ಪಡ್ಡಿಧ ಲಿಂಗವನು ಬೆರಸಿಸ್ಸು ಭೇದವನು ಅಲ್ಲಿ ಅನುಭಾವ ಸ್ಥಲದವನು ಈ ವಚನದಲ್ಲಿಯೇ ಸ್ಥಲವಿಟ್ಟು ತೋರುವೆ ಎಂದು ಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರ ದೇವರು ನಿರೂಪಿಸಿದ ವಾಕ್ಯವು.

ತಾಮಸನಿರಸನಸ್ಥಲ

ಪ್ರಥಮದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಸ್ಥಲ, ಆ ಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ತಾಮಸ ನಿರಸನಸ್ಥಲ. ತಾಮಸನಿರಸನಸ್ಥಲದ ವಚನ.

೧. ಭಕ್ತರಾದೆವೆಂದು, ಯುಕ್ತಿಗೆಟ್ಟು ನುಡಿಯುವರು. ಭಕ್ತಿಸ್ಥಲ ವೆಲ್ಲರಿಗೆಲ್ಲೆಯದೋ? ಗುರುವಿನಲ್ಲಿ ತನುವಂಚನೆ, ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಮನವಂಚನೆ, ಜಂಗಮದಲ್ಲಿ ಧನವಂಚನೆ, ಫಂತಿ ತ್ರಿವಿಧವಂಚನೆಯುಳ್ಳನ್ನ ಬರ ಭಕ್ತನೆ? ಅಲ್ಲ. ಗುರುವಿನಲ್ಲಿ ಚಾರಿತ್ರವನು ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಣವನು ಜಂಗಮದಲ್ಲಿ ಜಾತಿಯನರಸುವನ್ನಕ್ಕರ ಭಕ್ತನೆ? ಅಲ್ಲ. ಅವನು ದೋಷಾರ್ಥಿ. ಸಾಕ್ಷಿ || ಲಿಂಗಸ್ಯ ಪ್ರತಿಪಕ್ಷೇಣಾಂ | ಸದಾಚಾರೇಣ ವರ್ಜಿತಃ | ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮ ದ್ವೇಷೀ ತೇನಾರಣ್ಯ ದುರಾತ್ಮಕಃ || ಇದ್ದು ಕಾರಣ ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗಮದೇವಾ ಭಕ್ತಸ್ಥಲವೆಲ್ಲರಿಗೆಲ್ಲೆಯದೋ?

೧. ಸುರಿಯ ಮಡಕೆಗೆ ಬೂದಿಯನು ಹೂಸಿದರೇನು, ಒಳಗೆ ಶುದ್ಧವಾಗದನ್ನತ್ತರ? ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ, ಗುರುಕಾರುಣ್ಯ ನೆಲೆಗೊಂಡು, ಗುರು ಲಿಂಗಜಂಗಮ ಒಂದೆ ಎಂದು, ಕಾಣದನ್ನತ್ತರ? || ಸಾಕ್ಷಿ || ಏಕಮೂರ್ತಿ ಪ್ರಯೋರಘ್ನಗಂ | ಗುರೋರ್ಲಿಂಗಂ ತು ಜಂಗಮಂ | ಜಂಗಮಂ ಚ ಗುರೋರ್ಲಿಂಗಂ | ತ್ರಿವಿಧಂ ಲಿಂಗಮುಚ್ಯತೆ || ಇದು ಕಾರಣ ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗಮದೇವರಲ್ಲಿ ಸದಾಚಾರಪಲ್ಲರಿಗೇನುಸುರುವೆ ?

೨. ಕಬ್ಬಿನದ ಶುನಕನ ತಂದು ಪರುಷವ ಮುಟ್ಟಿಸೋಡನೆ ಹೊನ್ನ ಶುನಕನಪ್ಪುದಲ್ಲದೆ, ಪರುಷವಾಗಲರಿಯದು ನೋಡಾ! ಲೋಕದ ಮಾನವನ ತಂದು ಭಕ್ತನ ಮಾಡಿದೊಡೆ, ವೇಷಲಂಛನಿಯಹನಲ್ಲದೆ ಭಕ್ತನಾಗಲರಿಯು ನೋಡಾ. ಇದು ಕಾರಣ, ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗಮ ದೇವಿಯು ಮುಟ್ಟಿನಕ್ಕೆರೆವ ಭವಿಗಳನೆಂತು ಭಕ್ತರೆಂಬೆನಯ್ಯಾ ?

೩. ತದ್ವಿನವ ಮಾಡುವ ಕ್ರೂರ ಕರ್ಮಿಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮದ್ಯ ಮಾಂಸವಲ್ಲದೆ, ಲಿಂಗಕ್ಕೋಗರವಿಲ್ಲ. || ಸಾಕ್ಷಿ || ತದ್ವಿನಂ ದಿನದೋಷಂ ಶೋಣಿತಂ ಸುರಾವಾಂಸಯೋಃ | ಸಂಕಲ್ಪಂ ಚ ವಿಕಲ್ಪಂ ಚ ನರಕೆ ಕಾಲಮುಕ್ತಯಂ || ಎಂದುದಾಗಿ, ಇಂತೀ ತ್ರಿವಿಧವಿಡಿದು ಮಾಡುವಂತ ಭಕ್ತನಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಹೊಕ್ಕು ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡುವಂತ ಜಂಗಮ ನಲ್ಲ. ಇದು ಕಾರಣವಾಗಿ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಿಯು ಈ ತ್ರಿವಿಧವು ಳ್ಳವರು ನರಕಕ್ಕೆ ಭಾಜನ.

೪. ದಾಸಿಯರ ಸಂಗ ಕಸ ನೀರು ಹೊರಸಿತ್ತು. ವೇಶಿಯ ಸಂಗ ಎಂಜಲವ ತಿನ್ನಿಸಿತ್ತು. ಪರಸ್ತ್ರೀಯರ ಸಂಗ ಪಂಚಮಹಾಪಾತಕವ ತಂದಿತ್ತು. ಈ ತ್ರಿವಿಧವು ನಾಸ್ತಿಯಾದಲ್ಲದೆ ಭಕ್ತನಲ್ಲ. ಭಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದೆ ಮುಕ್ತಿಗೆ ಸಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲಚನ್ನ ಸಂಗಯ್ಯನಲ್ಲಿ.

೫. ಅರಸಿನ ಹೆಸರಿಟ್ಟನಾಮಿಕನಂತೆ, ನಾಮಕ್ಕುರುಹನಲ್ಲದೆ, ಪಟ್ಟ ಕ್ಕುರೊಹನಲ್ಲ. ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ, ಲಿಂಗ ಜಂಗಮದ ಪ್ರಸಾದದನುಭಾವದ ಹೆಸರ ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಬದುಕುವರಲ್ಲದೆ, ವೇಷವ ಧರಿಸಿಪ್ಪಾಶೆಯ ಲಂಛನ ಧಾರಿಗಳೆಲ್ಲರು ಸತ್ಯ ಸಂಬಂಧ ಸಜ್ಜನ ಗುಣಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯರೇ? || ಸಾಕ್ಷಿ || ಇದು ಕಾರಣ ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗಯ್ಯ ಸಹಜ ಸಜ್ಜನ ಸಂಬಂಧಿಗಳಲ್ಲದ ಭಕ್ತ ಮಹೇಶ್ವರರಂತಿರಲಿ.

೨. ತನುಮನ ಚಳಲದೆ, ಉದ್ದಂಡ ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಧನವ ಗಳಿಸಿ, ಗುರು ಲಿಂಗ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ವೆಚ್ಚಿಸಿ, ದಾಸೋಹ ಮಾಡಿ, ಭಕ್ತರಾದೆವೆಂಬವರ ಮುಖವ ತೋರದಿರಯ್ಯ ಎನಗೆ. ಅವ ಪರಧನ ಚೋರಕ. ಅವ ಪಾಪಿ ಕೋಪಿ ಪರಿಭ್ರಷ್ಟ. ಅವನ ಕಾಯಕವ ವಿಚಾರಿಸದೆ, ಉಪದೇಶವ ಕೊಟ್ಟ ಗುರುವಿಗೆ ರೌರವನರಕ. ಅವನ ಆಯತವ ವಿಚಾರಿಸದೆ, ಅವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಕ್ಕು ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡುವ ಜಂಗಮಕೆ ಎಳನೆಯ ಪಾತಕ. ಇಂತಪ್ಪ ಗುರು ಶಿಷ್ಯ ಜಂಗಮದ ಬಾಳುವೆ ಹುಲಿ ಕಪಿಲಿಯ ತಿಂದು, ಮಿಕ್ಕಿದ ನರಿ ತಿಂದಂತಾಯಿತ್ತು ಕಾಣಾ ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗಮದೇವ.

ಇಂತೀ ತಾಮಸ ನಿರಸನವ ಮಾಡಿದ ಸ್ವಕ್ಷ ಸ್ಥಲದ ನಿರ್ದೇಶ ಆ ಸ್ಥಲದನುಭಾವದ ವಚನ.

ಭಕ್ತಸ್ಥಲ.

೧. ಕೃಷಿಕೃತ್ಯ ಅವ ಕಾಯಕದಿಂದಾದೊಡೇನು? ತನುಮನ ಬಳ ಲಿಸಿ ಗಳಿಸಿ ತಂದು, ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮಕ್ಕೆ ವೆಚ್ಚಿಸಿ ದಾಸೋಹವ ಮಾಡುವ ಪರಮ ಸದ್ಭಕ್ತನ ಪಾದವ ತೋರಯ್ಯಾ ಎನಗೆ. ಆದಿಂ ತೆಂದೊಡೆ ಆತನ ತನು ಶುದ್ಧ, ಆತನ ಮನ ಶುದ್ಧ, ಆತನ ನಡಿ ಶುದ್ಧ, ನುಡಿ ಎಲ್ಲ ಪಾವನವು. ಆತಂಗೆ ಉಪದೇಶವ ಮಾಡಿದಾತನೆ ಪರಮ ಸದ್ಗುರು. ಅಂತಪ್ಪ ಸದ್ಭಕ್ತನ ಮನೆಯು ಕೈಲಾಸವೆಂದು ಹೊಕ್ಕು ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡುವ ಜಂಗಮವೇ ಜಗತ್ತಾವನ. ಇಂತಪ್ಪ ಗುರು ಶಿಷ್ಯ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ನಾನು ನೆರೆ ನಂಬಿ ನಮೋ ನಮೋ ಎಂಬಿನಯ್ಯ ಕೂಡಲಚನ್ನಸಂಗಮದೇವಾ.

೨. ಲಿಂಗವನರಿವಡಿ ಮನವೆ ನಿಚ್ಚಣಿಕೆ. ಜಂಗಮವ ನರಿವಡಿ ಧನವೆ ನಿಚ್ಚಣಿಕೆ. ಪ್ರಸಾದವನರಿವಡಿ ತನುವೆ ನಿಚ್ಚಣಿಕೆ. ಈ ತ್ರಿವಿಧ ವನರಿವಡಿ ತ್ರಿವಿಧ ನಿಚ್ಚಣಿಕೆ. ಇದು ಕಾರಣ ಕೂಡಲಚನ್ನಸಂಗಮಯ್ಯ ನಿಮ್ಮ ಶರಣರಿಗಲ್ಲದೆ ತ್ರಿವಿಧ ಸಂಪತ್ತಿಲ್ಲ.

೩. ಭಕ್ತನು ತಾನು ತಾನಾಗಿರಬೇಕು. ಸಕಲಪ್ರಾಣಿಗಳ ತನ್ನಂತೆ ಕಾಣಬೇಕು. ತನುಮನ ಧನವ ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಸವೆಯಿಸ

ಬೇಕು. ಅಪಾತ್ರ ದಾನವ ಮಾಡಲಾಗದು. ಶಕಲೇಂದ್ರಿಯಂಗಳ ತನ್ನ ವಶವ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದೆ ನೊದಲಲ್ಲಿ ಬೇಕು ಶೌಚ ನೋಡಾ. ಲಿಂಗವ ಪೂಜಿಸಿ ಪ್ರಸಾದವಂ ಪಡೆವಡಿ, ಇದೆ ಸಾಧನ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲಚನ್ನ ಸಂಗಯ್ಯನಲ್ಲಿ.

೪. ಶಿವಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳವಂಗೆ ಕಾಮ ಬೇಡ ಕ್ರೋಧ ಬೇಡ ಲೋಭ ಬೇಡ ಮೋಹ ಬೇಡ ಮದ ಬೇಡ ಮತ್ಸರ ಬೇಡ. ಶಿವಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ವಂಗೆ ಕಾಮ ಬೇಕು ಕ್ರೋಧ ಬೇಕು ಲೋಭ ಬೇಕು ಮೋಹ ಬೇಕು ಮದ ಬೇಕು ಮತ್ಸರ ಬೇಕು. ಬೇಕೆಂಬುದಕ್ಕಾವ ಗುಣ? ಬೇಡೆಂಬುದ ಕ್ಷಾವ ಗುಣ? ಕಾಮ ಬೇಕೆ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಕ್ರೋಧ ಬೇಕು ಕರಣಂಗಳಲ್ಲಿ ಲೋಭ ಬೇಕು ಪಾದೋದಕ ಪ್ರಸಾದದಲ್ಲಿ ಮೋಹಬೇಕು ಗುರುಲಿಂಗ ಜಂಗಮದಲ್ಲಿ ಮದಬೇಕು ಶಿವಾಚಾರ ಘನವೆಂಬಲ್ಲಿ ಮತ್ಸರ ಬೇಕು ಹೊನ್ನ ಹೆಣ್ಣು ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ. ಇಂತೀ ಪದ್ಧತಿವಿರಬೇಕು. ಬೇಡೆಂಬುದ ಕ್ಷಾವ ಗುಣ? ಕಾಮ ಬೇಡ ಪರಸ್ತ್ರೀಯರಲ್ಲಿ ಮದ ಬೇಡ ಶಿವಭಕ್ತ ರಲ್ಲಿ ಕ್ರೋಧ ಬೇಡ ಗುರುವಿನಲ್ಲಿ ಲೋಭ ಬೇಡ ತನುಮನದಲ್ಲಿ ಮೋಹ ಬೇಡ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಮದ ಬೇಡ ಶಿವಭಕ್ತರಲ್ಲಿ ಮತ್ಸರ ಬೇಡ ಸಕಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಇಂತೀ ಪದ್ಧತಿಗುಣವನಂದು ಮೆರೆಯಬಲ್ಲಡಿ ಆತನಿ ಸದ್ಭಕ್ತ ಕಾಣಾ ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗಮದೇವಾ.

ಭಕ್ತನ ಆಚಾರಲಿಂಗಸ್ಥಲ. ಇಂತಪ್ಪ ಸದ್ಭಕ್ತ ಸ್ಥಲವನಂಗಂ ಗೊಂಡು ಇಪ್ಪತ್ತಂಗೆ ಪದ್ಧತಿ ಲಿಂಗವು ಹೇಗೆ ಬಿರಿಸಿರ್ಪವೆಂದಡಿ ಅದಕ್ಕೆ ವಿವರ.

ಭಕ್ತನ ಆಚಾರಲಿಂಗಸ್ಥಲ.

೧. ಭವಿತನಕ್ಕೆ ಹೇಸಿ ಭಕ್ತನಾದ ಬಳಿಕ, ಆ ಭವಿಸಂಗ ಭಂಗ ನೆಂದರಿವುದು ನೋಡಾ. ಭವಿಮಿಶ್ರದ ಭಂಗಗಾರರು ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗಮ ದೇವನಲ್ಲಿ ಅವರು ಆತ್ಮಲು ಅಲ್ಲ ಇತ್ಮಲು ಅಲ್ಲ.

೨. ಮಡಲ ಸುತ್ತಿದ ಹಾವಿನಂತೆ, ಮಡಲಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿದ್ದರೇನು, ಕೊರಳ ಸುತ್ತಿದ ಹಾವಿನಂತೆ ಕೊರಳಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಿದ್ದರೇನು, ಹೊಸಿ ಕಳವು ಪರದಾರ ಆನ್ಯ ದೈವ ಭಜನೆ, ಭವಿ ಬಳಕೆ ಬಿಡದನ್ನಕ್ಕರ? ಲಿಂಗಭಕ್ತ ನೆನಿಸಬಾರದು. ಭಕ್ತ ಲಿಂಗವೆನಲಿಲ್ಲ. ಆಚಾರ ಸಹಿತ ಭಕ್ತ, ಆನಾ

ಚಾರ ಸಹಿತ ಸರರು ಇಂತೆನಲಾಗಿ ಆಚಾರ ಭ್ರಷ್ಟರಾದ ಅನಾಮಿಕರ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗಯ್ಯ ಬಲ್ಲನಾಗಿ ಒಲ್ಲನು.

೩. ಅಂಗಾಶ್ರಮವಳಿದು ಲಿಂಗಾಶ್ರಮವಾದ ಬಳಿಕ ಆ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಲಿಂಗಾಚಾರವಲ್ಲದೆ, ಅಂಗ ಕ್ರಿಯೆಯೆಂಬುದನಗೈಸರು ನೋಡಾ! ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ನೈಷ್ಠಿಕವಂತನಾದ ಬಳಿಕ ಅನ್ಯ ನಾಮವಿಡಿದು ಬಳಲುವ ಓಳಲಿಕೆ ಎಲ್ಲಿಹುದೋ? ಅನಾಚಾರವ ಜರಿದು, ಆಚಾರವನರಿದ ಬಳಿಕ, ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗನ ಶರಣರು ಅನ್ಯನಾಚರಿಸುವರಲ್ಲ.

೪. ಹೆಂಡಿರು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕುಲದೈವ ಮನೆದೈವವಲ್ಲದೆ ಎನಗೆ ಕುಲದೈವ ಮನೆದೈವವಿಲ್ಲವೆಂಬ ಭಂಡರ ಭಕ್ತಿಯ ಪರಿಯ ನೋಡಾ. ಆ ಯುಕ್ತಿ ಶೂನ್ಯರಿಗೆ ಮುಂದೆ ದೃಷ್ಟವ ಹೇಳಿದೆ ಕೇಳಿ. ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬನ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿರೆ, ಅಲ್ಲ ಅವನೆ ಒಯ್ಯುತ್ತಿರೆ, ಹೋದಡೂ ಹೋಗಲಿ, ಒಯ್ಯಡೂ ಒಯ್ಯಲೆಂದು, ತಾ ಸೈರಿಸಬಲ್ಲಡೆ, ತಾನವರೊಳಗಿಲ್ಲದವನು. ಅಕಟಕಟ ಲೌಕಿಕಕ್ಕೆ ಅಜ್ಜೆಯುಂಟು. ಪಾರಮಾರ್ಥಕ್ಕೆ ಅಜ್ಜೆ ಇಲ್ಲವೆ? ಇದು ಕಾರಣವಾಗಿ ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗಯ್ಯ ಭಕ್ತನಾಗಿ ಭವಿಯ ಬೆರಿಸುವ ಅನಾಚಾರಿ ಹೊಲೆಯರ ಮುಖಪನನಗೆ ತೋರದಿರಿಯ್ಯಾ.

ಇಂತಿಆಚಾರಲಿಂಗದೋಳಪ್ಪ ಭಕ್ತನ ಗುರುಲಿಂಗಸ್ಥಲ. ಆ ಸ್ಥಲದ ನುಭಾವದ ವಚನ.

ಭಕ್ತನ ಗುರುಲಿಂಗಸ್ಥಲ.

೧. ಗುರುವನು ಲಿಂಗವನು ಒಂದೆ ಎಂದು ನುಡಿದ ಬಾಲಭಾಷೆಯ ಸಂತೆಯ ಸುದ್ದಿಯ ಕೇಳಲಾಗದು. ಅದೆಂತೆನೆ, ಲಿಂಗ ಸಾಹಿತ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರಸಾದಭೋಗ, ಲಿಂಗಸಾಹಿತ್ಯವಾಗಿ ನಿರ್ದಿ ಸರ್ವ ಸಂಗವು ಹಿಂದೆ ಮೇಲೆ, ಗುರುವನು ಲಿಂಗವನು ಒಂದೆ ಎಂದು ಕಂಡಡೆ ಅಘೋರ ನರಕ ಕೂಡಲಚನ್ನಸಂಗಮದೇವ.

೨. ಗುರು ಶಿಷ್ಯ ಸಂಬಂಧವನೇನೆಂದುಪಮಿಸುವೆನೈಯ್ಯಾಳಿ ಒಂದಾಗಿ ಹೋಗಬಾರದು. ಅವರಿದ್ದೂರಲ್ಲಿರಲಾಗದು. ಅವರ ಸಮ ಪಂಜಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿರಲಾಗದು. ಅವರ ಸಮ ಪಂಜಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಲಿಂಗ

ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಲಾಗದು. ಅವರಿಂತವರಿಂತವರೆಂದು ಕಣಸು ಮನಸಿನಲ್ಲಿ ನೆನೆದಡೆ ಅಘೋರ ನರಕವಯ್ಯಾ ಕೂಡಲಚನ್ನಸಂಗಮದೇವಾ.

೩. ಗುರುಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದ ಒಲವು ಪರದೈವದಲಾದೀತೆಂಬರು. ಶರಣು ಶರಣೆನಲರಿಯದೆ ಬುದೊರಿಯಾದರಲ್ಲ ಜನನ ಮರಣ ರಹಿತ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗಯ್ಯನೆಂಬ ಶ್ರೀಗುರುವಿಗೆ ಶರಣೆಂದು ಬದು ಕಲರಿಯದೆ.

೪. ಗುರುವ ನರನೆಂದನಾದೊಡೆ ಹಿಂದಣ ಭವಮಾಲೆ ಹಿಂಗದು. ಗುರು ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ರೋಷವ ಮಾಡಿದನಾದಡೆ ಶ್ವಾನನ ಬಳಗದೊಳಗಿಪ್ಪನು. ಗುರೂಪದೇಶತೆ ಮೀರಿದನಾದಡೆ, ಭವಪಾಶ ಹಿಂಗದು. ಶ್ರೀ ಗುರುಲಿಂಗವೆ ಭರ್ಗೋದೇವನೆರಿವರಿವುದು. ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗಯ್ಯನೆಂದು ನಂಬ ದಿದೊಡೆ ತವ ಹಿಂಗದು.

೫. ಗುರುವಚನೆವನುದಾಸೀನವ ಮಾಡಿ ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮಕ್ಕೆ ವಂಚಿಸುವನ ಮುಖವ ನೋಡಿ ನೋಡಿ, ಅವನೊಡನೆ ಮಾತನಾಡಿ, ಅ ಸಾಪಿಯ ಇದಿರಿನಲ್ಲಿ ನಂದಿರೆ ನಂದಿರೆ, ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗ ಯ್ಯನ ವಚನ 'ನ ವದಂತಿ ನ ಪಶ್ಯಂತಿ' ಎಂದುದಾಗಿ.

ಇನ್ನು ಭಕ್ತನ ಶಿವಲಿಂಗಸ್ಥಲ ಆ ಸ್ಥಲದನುಭಾವದ ವಚನ.

ಭಕ್ತನ ಶಿವಲಿಂಗಸ್ಥಲ

೧. ಅಂಗದ ಮೇಲೆ ಪರಶಿವಲಿಂಗವಿದು, ಸ್ಥಾವರ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಶರಣೆನಲಾಗದು. ತನ್ನಲ್ಲಿ ಲಿಂಗವಿದಂತೆ, ಅನ್ಯಲಿಂಗವ ಮುಟ್ಟಿದರ್ಶನ ಸ್ಪರ್ಶನವ ಮಾಡುವ ಕುನ್ನಿಗಳನೇನೆಂಬನಯ್ಯಾ? ತನ್ನಂಗದ ಲಿಂಗವು ರಂಗದ ಕಲ್ಲುವ ತಾಗಿದಡೆ, ಅವುಮ ಹಿರಿದು, ಅವುದು ಕಿರಿನು ಎಂಬೆ ನಯ್ಯಾ ತಾಳ ಸದಪುಟಕ್ಕೆ ಬಾರದ ಘನವು? ||ಸಾಕ್ಷಿ|| ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಂ ಪರೀತ್ಯಜ್ಯ ಅನ್ಯಲಿಂಗಮುಪಸ್ಥಿತಂ | ಶ್ವಾನಯೋನಿ ಶತಂಗತ್ವಾ ಚಾಂಡಾಲ ಗೃಹಮಾಚರೇತ್ ||೧|| ಎಂದುದಾಗಿ, ||ಸಾಕ್ಷಿ|| ದೀರ್ಘ ಧಂಡಂ ಗುರು ಸ್ಪರ್ಶಂ | ಕರ್ಣಲಿಂಗಂ ಸ್ಪರ್ಶನಂ ಚ | ಶಿರಂ ಜಂಗಮಸ್ಪರ್ಶಂ || ತ್ರಿವಿಧಂ ವಂದನೆ ತಥಾ ||೨|| ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ ||ಸಾಕ್ಷಿ|| ದೀರ್ಘ ದಂಡ ಗುರು ಸ್ಪರ್ಶಂ | ಪಾಣಿ ಸ್ಪರ್ಶಂ ಚ | ಲಿಂಗಕಂ | ಜಂಗಮಂ | ಶಿರಸ್ಪರ್ಶಂ ಚ |

ತ್ರಿವಿಧಂ ಭಕ್ತಿಕಾರಣಂ || ಎಂದುದಾಗಿ ಹಂತಿಲಿದ್ದ ಲಿಂಗವ ಕಿರಿದು ಮಾಡಿ, ದೂರದಲ್ಲಿದ್ದ ಸ್ಥಾವರವ ಹಿರಿದು ಮಾಡುವ ಅನುಚಾರಿ ವ್ರತ ಭ್ರಷ್ಟರ ಎನಗೊಮ್ಮೆ ತೋರದಿರಯ್ಯಾ ಕೂಡಲಚನ್ನಸಂಗಮದೇವಾ.

೨ ಪತಿವ್ರತೆಯಾದೊಡೆ, ಅನ್ಯ ಪುರುಷನ ಸಂಗವೇತಕಯ್ಯಾ? ಪರನಾರಿಯ ಸೋದರನಾದೊಡೆ, ಅನ್ಯ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಸಂಗವೇತಕಯ್ಯಾ? ಲಿಂಗಸಂಗಿಯಾದೊಡೆ ಅನ್ಯ ದೈವದ ಸಂಗವೇತಕಯ್ಯಾ? ಈ ಹಿಂಗೆ ಕಂಡ ಕಂಡವರ ಹಿಂದೆ ಹರಿದಾಡುವ ಚಾಂಡಾಲತಿಯು ಚಾಂಡಾಲ ರಂತೆ. ಆದೆಂತೆಂದೊಡೆ, ಒಬ್ಬನ ಕೈವಿಡಿದು, ಒಬ್ಬಗೆ ಮಾತು ಕೊಟ್ಟು, ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೆ ಸನ್ನೆಯ ಮಾಡುವ ಬೋಸರಗಿತ್ತಿಯಂತೆ, ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ ವಿದ್ದಂತೆ ಸ್ಥಾವರ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಹರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, ಹೋರಾಟಗೊಳ ಲೇಕೆ? ಇಂತಪ್ಪ ಅಪಸ್ಮಾರಿ ತೊತ್ತುಗಳನೆನಗೊಮ್ಮೆ ತೋರದಿರಯ್ಯಾ ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗಮದೇವಾ.

೩. ಪೃಥ್ವಿಯ ಪೂರ್ವಾಶ್ರಯವು ಸಮಾರ್ಜನೆ ರಂಗವಲ್ಲಿಯಿಂದೆ ಹೋಯಿತ್ತು. ಅಪ್ಪುವಿನ ಪೂರ್ವಾಶ್ರಯ ಮಂತ್ರ ವಿಭೂತಿಯಿಂದೆ ಹೋಯಿತ್ತು. ಅಗ್ನಿಯ ಪೂರ್ವಾಶ್ರಯ ಧೂಪ ದೀಪದಿಂದೆ ಹೋಯಿತ್ತು. ಕಾಯುವಿನ ಪೂರ್ವಾಶ್ರಯ ಶಿವಧ್ಯಾನದಿಂದೆ ಹೋಯಿತ್ತು. ಆಕಾಶದ ಪೂರ್ವಾಶ್ರಯ ಸ್ತೋತ್ರದಿಂದೆ ಹೋಯಿತ್ತು. ಆತ್ಮನ ಪೂರ್ವಾಶ್ರಯ ಕಿಂಕುರ್ವಾಣದಿಂದೆ ಹೋಯಿತ್ತು. ಚಂದ್ರಸೂರ್ಯರ ಪೂರ್ವಾಶ್ರಯ ಮಾಡುವ ಕ್ರಿಯದಿಂದೆ ಹೋಯಿತ್ತು. ಇದು ಕಾರಣವಾಗಿ ಭಕ್ತ ಕಾಯ ಮಮಕಾಯವಯ್ಯ ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗಮದೇವಾ.

ಭಕ್ತನ ಜಂಗಮಲಿಂಗಸ್ಥಲ. ಇಂತಪ್ಪ ಶಿವಲಿಂಗ ಸಂಗದೊಳರ್ಪ ಸದ್ಭಕ್ತನ ಜಂಗಮಲಿಂಗಸ್ಥಲ. ಆ ಸ್ಥಲದನುಭಾವದ ವಚನ.

ಭಕ್ತನ ಜಂಗಮಲಿಂಗಸ್ಥಲ.

೧. ಒಡೆಯರು ಮನೆಗೆ ಬಂದುದ ಕಂಡು ತೆರಹು ಮರಹಾಗಿ ಪ್ಪನೆ ಭಕ್ತನು? ಹೊನ್ನುಳ್ಳ ದೊರೆಯಂತೆ ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡು ಬಿಮ್ಮಿನಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪನೆ ಭಕ್ತ? ಜಂಗಮ ಪ್ರೇಮಿಗೆ ಜಡಮತಿಯುಂಟೆ ಆಯ್ಯ? ನಿಮ್ಮೊ ಕ್ಕುದ ಕೊಂಡು ಮಿಕ್ಕುದನರಿಯದಿರ್ಪ ಮಹಾ ಮಹಿಮರ ಪಾದವ ತೋರಯ್ಯ ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗಮದೇವಾ.

೨. ಪರುಷದ ಪರ್ವತದಲ್ಲಿ ಕಬ್ಬಿನ ಉಂಟೇ ಅಯ್ಯ? ಅಷ್ಟು ವಿಧಾರ್ಥನೆ ಹೋಡಲೋಪಚಾರನ ಮಾಡುವಾತಂಗೆ ಅವಗುಣ ಉಂಟೆ ಅಯ್ಯ? ಇದು ಕಾರಣವಾಗಿ ಭಕ್ತಕಾಯ ಮನುಷ್ಯಯವಯ್ಯ ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗಮದೇವಾ.

೩. ಜಂಗಮವ ಕಾಣುತ್ತ ಅಹಂಕಾರದಲ್ಲಿಯೆ ಅನಿತ್ಯ ದೇಹಿಯ ನೇನೆಂಬಿನಯ್ಯ? ಲಿಂಗಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲರು. ಗುರುಲಿಂಗ ಹೇಳಿದುದ ಮರೆದರು. || ಸಾಕ್ಷಿ || ಸ್ವಾಮ್ಯಾಂಗಿಯಾಗತಂ ದೃಷ್ಟವ್ವಿ. ಆಸನೇನ ಪರಿತ್ಯಜೆತ್. ಸ್ವಧರ್ಮ ಪುತ್ರಧರ್ಮಶ್ಚ | ಸರ್ವಧರ್ಮ ವಿಸಶ್ಯತೆ || ಕುಲನಾವಃ ಕುಲೀನವಾ | ಭೂತಿರುದ್ರಾಕ್ಷ ಧಾರಣಾತ್ | ದೃಷ್ಟೋನ್ನತಾ ಸನಂತ್ಯಕ್ತ್ವ ಶ್ವಾನ ಯೋನಿಮ ಜಾಯತೆ || ಇಂತೆಂದುದಾಗಿ, ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗಮದೇವಾ, ಭಕ್ತಿಯ ಕಂಡಡೆ ನಮೋ ನಮೋ ಎಂಬೆನು.

೪. ಮಾಡುವ ದಾಸೋಹ ಕೆಂಕೆವಾಣವಿಂವಾದೊಡೆ, ಆ ಭಕ್ತನ ಅವಗುಣಂಗಳು ಮುಟ್ಟಲಮ್ಮನು. ಅರ್ಥ ಪ್ರಾಣ ಅಭಿಮಾನವೆಂಬ ತ್ರಿಸ್ಥಾನವ ಶುದ್ಧನ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ನಿರಾಭಾರಿಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರ್ಪನ್ನು. || ಸಾಕ್ಷಿ || ಅರ್ಥ ಪ್ರಾಣಾಭಿಮಾನಂ ಚ | ಗುರೋರ್ಲಿಂಗಂತು ಜಂಗಮ ತ್ರಿಸ್ಥಾನ ಶುದ್ಧಿಮಾಪ್ನೋತಿ | ನಿರಾಭಾರಂತು ಮಜ್ಜನಂ | ದಾಸೋಹ ಕೃತಿ ಕರ್ತವ್ಯಂ ದುರ್ಗುಣಂ ನಾಸ್ತಿ ಕೆಂ ಪ್ರಭೋ || ತದು ಕಾರಣವಾಗಿ ನಿರಾಭಾರಿಯೊಳಡಗಿರ್ಪ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗಯ್ಯನು.

೫. ಭಕ್ತನ ಹಸ್ತ ಮುಟ್ಟಿ ವಾನನವಾದೆವೆಂಬರು. ಅಂಬನ್ನಕ್ಕರ ತಾವೇನು ಭವಿಗಳೆ? ಅವನ ಲಿಂಗದೇಹಿ ಎಂತೆಂಬೆ? ಲಿಂಗಾಚಾರಿ ಎಂತೆಂಬೆ? ಆತ ಪವಿತ್ರ ಕಾಯನೆಂತೆಂಬೆ? ಇದು ಕಾರಣ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗಯ್ಯನಲ್ಲಿ ಲಿಂಗವೆ ಕ್ಷೇತ್ರವು ಜಂಗಮವೆ ಬೀಜವೆಂದಿಯರಾಗಿ.

೬. ಅಂಗದ ಮೇಲೆ ಲಿಂಗಸ್ಥಾಪ್ಯವುಳ್ಳ ಭಕ್ತನು ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಜಳಕವ ಮಾಡಿಸದೆ, ತಾನೆ ಮಾಡಿದೊಡೆ ಬಚ್ಚಲ ನಿಮ್ಮ ಮಿಂದ ಸಮಾನ, ಆ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಗಂಧವ ಧರಿಸದೆ, ತಾನೆ ಧರಿಸಿಕೊಂಡಡೆ, ದುರ್ಗಂಧವ ಧರಿಸಿಕೊಂಡ ಸಮಾನ, ಆ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಅಕ್ಷತೆಯ ನೀಡದೆ ತಾನೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡೊಡೆ, ಹೇಣನ ಹಣೆಯಕ್ಕಿಯನ್ನಿಟ್ಟ ಸಮಾನ, ಆ ಜಂಗ

ಮಕ್ಕಳ ಪುಸ್ತಕವು ತುಂಬಿದೆ, ತಾನೆ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿದೆ, ಸ್ವರ್ಗದ ಪಕ್ಕವು ಮುಡಿದ ಸಮಾನ. ಆ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ವಸ್ತುವು ಹೊದಿಸದೆ ತಾನೆ ಹೊದಿಸಿದನಾದೊಡೆ ನಾಯಕ ತೊಗಲ ಹೊದಿಸಿದ ಸಮಾನ. ಆ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಗಂಧ ಲೇಪನ ಮಾಡದೆ, ತಾ ಲೇಪಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ, ಅಮೋಘವು ಹೂಸಿಕೊಂಡ ಸಮಾನ, ಆ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಧೂಪಾರತಿಯು ಮಾಡದೆ, ತಾನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದೆ, ಹೆಣನ ಸುಟ್ಟು ಹೊಗೆಯ ವಾಸನವು ಕೊಂಡ ಸಮಾನ, ಆ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ದೀಪಾರತಿಯುನೆತ್ತದೆ ತಾನೆ ಎತ್ತಿಕೊಂಡಿದೆ, ಸತ್ತ ಹೆಣಕ್ಕೆ ನಿರ್ವಾಯನೆತ್ತಿದ ಸಮಾನ, ಆ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಆರೋಗಣೆಯು ಮಾಡದೆ ತಾನೆ ಉಂಡಿದೆ, ಮಾಂಸ ಕೆಲವು ಕ್ರಿಯೆಯ ತಿಂದ ಸಮಾನ, ಆ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಅವ್ಯತಪಾನಗಳ ಕೊಂಡದೆ, ತಾನೆ ಕೊಂಡಿದೆ, ಸುರಾಪಾನವು ಕೊಂಡ ಸಮಾನ, ಆ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಹಸ್ತ ಮಜ್ಜನಕ್ಕೆರಿಯದೆ ತಾನೆ ತೊಳೆದು ಮುಕ್ಕಳಿಸಿದರೆ ರಕ್ತದಲ್ಲಿ ಮುಕ್ಕಳಿಸಿದ ಸಮಾನ, ಆ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ವೀಳಿಯವು ಕೊಂಡದೆ ತಾನೆ ವೀಳಿಯವು ಮಾಡಿದೊಡೆ, ತ್ರಿಭಂಗಿಯು ತಿಂದ ಸಮಾನ, ಆ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಸುಖಾಸನವನಿಕ್ಕದೆ, ತಾನೆ ಗದ್ದುಗೆಯು ಮೇಲೆ ಕುಳಿತದೆ, ಬಂದೀಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ ಸಮಾನ, ಆ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಸರ್ವಭರಣವನಿಕ್ಕದೆ, ತಾನೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದೆ, ಶಿವ ಕರ ಚರಣದಲ್ಲಿ ಸಂಕೋಲೆಯನಿಕ್ಕಿಕೊಂಡ ಸಮಾನ, ಆ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಅಂದಳು ಕುದುರೆ ತಾನೆ ನೊಡಲಾದ ವಾಹನಗಳ ಕೊಂಡದೆ, ತಾನೆ ಏರಿಕೊಂಡಿದೆ, ವಿಮಾನವು ಮೇಲಣ ಹೆಣದ ಸಮಾನ, ಆ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಸ್ತ್ರೋತ್ರಗೀತ ನೃತ್ಯಗಳ ಕೇಳಿಸದೆ, ತಾನೆ ಕೇಳಿದೊಡೆ, ದುಃಖದ ದುರ್ನಾವವು ಕೇಳಿದ ಸಮಾನ, ಆ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಚಿತ್ರ ವಿಚಿತ್ರ ವಿನೋದಾಟವನೆಲ್ಲವು ನೋಡಿಸದೆ ತಾನೆ ನೋಡಿದದೆ ತೊಗಲ ಜೊಂಬೆಯ ನೋಡಿದ ಸಮಾನ, ಆ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡ ಸ್ತ್ರೀ ವಿನಾಹವು ಮಾಡದೆ ತಾನೆ ಮದುವೆಯಾಗಿ ಸತಿ ಸಂಯೋಗವು ಮಾಡಿದೊಡೆ, ಮಾತೃ ಸಂಯೋಗವು ಮಾಡಿದ ಸಮಾನ, ಆ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಮಲವು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡದೆ, ತಾನೆ ಸೆಜ್ಜೆ ಗೃಹಗಳೊಳಗಿದ್ದನಾದೊಡೆ, ನರಕದ ಹೊಂಡದೊಳಗಿದ್ದ ಸಮಾನ, ಇಂತೀ ಸಕಲಾದಿ ಭೋಗಾದಿ ಭೋಗಗಳನ್ನು ನೋಡಲೆ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಅರ್ಪಿಸದೆ, ತಾನೆ ಲಿಂಗವು ತ್ಯವೆಂದು ಕೊಂಡದೆ, ಅವರಿಗೆ ಗುರುವಿಲ್ಲ, ಲಿಂಗವಿಲ್ಲ, ಜಂಗಮವಿಲ್ಲ, ಪಾದೋದಕವು ಸುಡುವಿಲ್ಲ. ಅವನು ಸರ್ವಪರಾದಿಯಯ್ಯಾ. ಅವರಿಗೆ

ಸಹಜ ಭಕ್ತಿ ಸಮಭಾಜನವಿಲ್ಲವಾಗಿ, ಅವಂಗ ನಿಜಮುಕ್ತಿ ಎಂದಿಗೂ ಇಲ್ಲವಯ್ಯಾ ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗವದೇವಾ.

೨. ಜ್ಞಾನ ಗುರುವಿನಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಸುಜ್ಞಾನ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಮಹಾಜ್ಞಾನ ಜಂಗಮದಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಇಂತಪ್ಪ ಜ್ಞಾನ, ಸುಜ್ಞಾನ, ಮಹಾಜ್ಞಾನ, ಜಂಗಮದಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಇದು ಕಾರಣವಾಗಿ, ಸಕಲ ಭೋಗಾದಿ ಭೋಗಂಗಳನು, ಗುರುವಿಗೆ, ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಕೊಡಲಾಗದು. ಆದಂತೆಂದೂಡಿ ||ಸಾಕ್ಷಿ|| ಮಧ್ಯಮಂ ಲಿಂಗಪೂಜ್ಯಂಚ | ಉತ್ತಮಂ ಗುರು ಪೂಜಯ್ತೀ ವಿಶೇಷಂ ಚ ಜಂಗಮಾನಾಂ | ಸಮಯಾಚಾರಂ ತು ನಿರ್ಣಯಂ ಇಂತೆಂದುದಾಗಿ, ಸಕಲ ಭೋಗಾದಿ ಭೋಗಂಗಳನು ನೊಡಲಾದ ಸುಖಂಗಳನು ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿದೊಡೆ, ಆ ಸುಖವ ಸ್ವೀಪಿಸಬಲ್ಲನು. ಆ ಮೇಲೆ ಆ ಒಕ್ಕ ಮಿಕ್ಕದ ತನಗೆ ಪ್ರಸಾದವಾಯಿತ್ತು. ತನ್ನ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ತನಗು ತೃಪ್ತಿಯಾಯಿತ್ತು. ಹಿಗಲ್ಲದೆ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಕೊಡವೆ, ತನಗೆ ಲಿಂಗ ಸಾಹಿತ್ಯ ಉಂಟೆಂದು, ತನ್ನ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಆ ಸಕಲ ಪದಾರ್ಥವನರ್ಪಿಸಿದೊಡೆ, ಅದು ಆ ಸುಖವನು ಭೋಗಿಸಲರಿಯದಾಗಿ, ತನಗೆ ಪ್ರಸಾದವಿಲ್ಲ. ಪ್ರಸಾದವಿಲ್ಲವಾಗಿ ಮತ್ತೆ, ಮುಕ್ತಿಯ ಇಹಪರದಡಿಯಾಟ ಉಂಟಾದಡೇನು? ನಿಜಮುಕ್ತಿಗೆ ಸಲ್ಲ. ಆದಂತೆನೆ, ಜಂಗಮದ ಒಕ್ಕ ಮಿಕ್ಕ ಪ್ರಸಾದವಿಲ್ಲದವಂಗ ನಿಜಮುಕ್ತಿಯು ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಇಲ್ಲ. ಇದು ಕಾರಣವಾಗಿ, ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಮಾಡದೆ, ಆ ಗುರುಶಿಷ್ಯರಿಬ್ಬರು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಲಿಂಗ ಉಂಟೆಂದು ತಮ್ಮ ಲಿಂಗಕ್ಕೆಂದು, ಆರು ಮಾಡುತ್ತಿಹರು, ಆ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ತೃಪ್ತಿ ಇಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ||ಸಾಕ್ಷಿ|| ಲಿಂಗಾರ್ಪಿತಂ ನ ಕರ್ತವ್ಯಂ | ಕರ್ತವ್ಯಂ ಜಂಗಮಾರ್ಪಿತಂ ಗುರೋರ್ಲಿಂಗಂ ಉಭಯೋರ್ನಾಥ್ಯೆ ಜಂಗಮಂ ಚ ವಿಶೇಷತಃ || ಇದು ಕಾರಣವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲಚನ್ನಸಂಗಯ್ಯನಲ್ಲಿ ಸ್ವಯ ಚರ ಪರವೆಂಬ ಸ್ಥಳಕುಳದ ಸಮಯಾಚಾರಕ್ಕೆ ಇದೇ ನಿರ್ಣಯವು.

೩. ಶ್ರೀ ಗುರು ಸಾಹಿತ್ಯವ ಸಂಬಂಧವ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ, ಈ ಲಿಂಗವೇ ಜಂಗಮ. ಆ ಜಂಗಮವೇ ಈ ಲಿಂಗವೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟಂತಹ ವಿವರವನರಿಯದೆ, ಮರೆದು ಈ ಲಿಂಗದೊಳಗೆ ಜಂಗಮ ಉಂಟೆಂದು, ಬೊಗುಳುತಿರ್ಪ ಮೂಕೊರೆಯರು ನೀವು ಕೇಳೆಂದೋ. ರಾಶಿಗಿಕ್ಕಿದ ಲಜ್ಜಣ

ರಾಶಿಯ ಕೊಳಬಲ್ಲುದೇನೋ ಮೂಢ; ರಾಶಿಯ ಒಡೆಯನಲ್ಲದೆ? ಆ ಸರಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಲಿಂಗವು ಜಂಗಮದ ಮುದ್ರೆ ಎಂದು ತಿಳಿ. ಅದಕ್ಕೆ ಜಂಗಮವೆ ಮುದ್ರೆಗೆ ಪತಿಯಾದ ಕಾರಣ, ಆ ಜಂಗವದೊಳಗೆ, ಆ ಲಿಂಗ ಉಂಟೆಂಬುವುದು ಸತ್ಯವಲ್ಲದೆ, ಈ ಲಿಂಗದೊಳಗೆ ಜಂಗಮವು ಉಂಟೆಂಬುವುದು ಸತ್ಯವಲ್ಲ. ವ್ಯಕ್ತದ ಕೊನೆಗಳಿಗೆ, ಉದಕವ ನೀಡಿ ದರೆ ಫಲವಹುದೆ, ಬೀರಿಗೆ ನೀರು ಬೇಕಲ್ಲದೆ? || ಸಾಕ್ಷಿ || ವ್ಯಕ್ತಸ್ಯ ವದನಂ ಭೂಮಿ | ಸ್ಥಾವರಸ್ಯ ಚ ಜಂಗಮಃ | ಸ್ಥಾವರಂ ವ್ಯಕ್ತ ಶಾಖೇ ಚ ವ್ಯಕ್ತಮೂಲಂ ತು ಜಂಗಮಃ | ಉಭಯೋರ್ಮಧ್ಯ ಭಾವೇನ | ಜಂಗ ಮಂಚ ಪ್ರಸಾದಕಂ | ತತ್ಪ್ರಸಾದಂ ಮಹಾದೇವಿ | ಮಮತ್ಯಪ್ತಂ ಚ ಸರ್ವತಃ || ಇದು ಕಾರಣವಾಗಿ, ವ್ಯಕ್ತದ ಆಧಾರವೆ ಪೃಥ್ವಿ, ಆ ಪೃಥ್ವಿಯೆ ಜಂಗಮವು, ಶಾಖೆಯೇ ಲಿಂಗವು. ದೇಹದ ಮೇಲೆ ಸಕಲ ಪದಾರ್ಥವ ತಂದಿರಿಸಿದೊಡೆ ತೃಪ್ತಿಯಾಗುವದೆ ಮುಖದಿಂದೊಳೆಯಕ್ಕೆ ನೀಡಬೇಕಲ್ಲದೆ? ಅದು ಕಾರಣವಾಗಿ, ಅವಯವಂಗಳುಳ್ಳ ಕಾಣಲ್ಪಟ್ಟ ಮುಖವನುಳ್ಳದೆ ಜಂಗಮವು. ದೇಹವೇ ಲಿಂಗವು. ಲಿಂಗವೆಂಬುವುದು ಜಂಗಮದೊಂದಂಗವಯ್ಯಾ ಕೂಡಲ ಚಿನ್ನಸಂಗಮದೇನಾ.

೯, ಗುರುವಾದಡೆಯು ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯನ ಕೈಯಿಂದೆ ತಾ ಮಾಡಿಸಿ ಕೊಂಬ ಸರ್ವೋಪಚಾರದ ಸೇವೆಯನು ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಮಾಡಿಸದೆ, ತಾನೆ ಸೇವೆಯ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡಡೆ, ಶ್ವಾನ ಒಡಲ ಹೊರೆದಂತೆ. ಅದು ಹೇಗೆಂದೊಡೆ, ತನ್ನ ಲಿಂಗವನಾ ಶಿಷ್ಯಂಗೆ ಕೊಟ್ಟು, ತಾನು ವ್ರತಗೇಡಿಯಾಗಿ ಹೋಡಲಿ. ಆ ಜಂಗಮವೇ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದರ್ಮ ವಿಭೂತಿ ವೀಳೆಯವ ತಕ್ಕೊಂಡು, ಕರ್ತರಾಗಿದರ್ಮ ಕಾರಣ ಅವರೊಕ್ಕವ ಕೊಂಡು, ಗುರುಶಿಷ್ಯತ್ವ ಲ್ಲರು ತಮ್ಮ ಪೂರ್ವಾಶ್ರಯವ ಕಳೆದರಾಗಿ, ಆ ಜಂಗಮದಲ್ಲಿ ಅಹಂ ಮಮ ತೆಯಿಂದೆ ಮುಂದುಗೆಟ್ಟು ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಸರ್ವ ಸೇವೆಯ ಮಾಡಿಸದೆ, ಗುರುವಾದಡೂ ಆಗಲಿ, ಲಿಂಗವಾದಡೂ ಆಗಲಿ, ಆ ಜಂಗಮ ತಾನಾದಡೂ ಆಗಲಿ, ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಜಂಗಮದಲ್ಲಿ ಪಾದೋದಕ ಪ್ರಸಾದವಿಲ್ಲದಿದೊಡೆ ಅವರ ನೊಲ್ಲನಯ್ಯಾ. ಅದೇಕೆಂದೊಡೆ ಅವರು ಬರಿಮುಖರೆಂಬೆ, ಅಂಗೆಹೀನರೆಂಬೆ, ಲಿಂಗದ್ರೋಹಿಗಳೆಂಬೆ, ದುರ್ಮನದ ದುರ್ಮುಖರೆಂಬೆ. ಅದಂತೆಂದೊಡೆ ಆ ಜಂಗಮದಲ್ಲಿ ಗುಣವ ನೋಡದೆ ಅವಗುಣವ ನೋಡದೆ ರೂಪವ ನೋಡದೆ ಕುರೂಪವ ನೋಡದೆ, ಕೋಪವ ನೋಡದೆ, ಶಾಂತವ

ನೋಡದೆ, ವಿವೇಕವ ನೋಡದೆ; ಅವಿವೇಕವ ನೋಡದೆ, ಮಲಿನವ ನೋಡದೆ, ನಿರ್ಮಲಿನವ ನೋಡದೆ, ರೋಗವ ನೋಡದೆ, ವಿರೋಗವ ನೋಡದೆ, ಕುಲವ ನೋಡದೆ, ಭಲವ ನೋಡದೆ, ಛೇದಿಯ ನೋಡದೆ, ನಿರಾಶೆಯ ನೋಡದೆ, ಅವರಂಗದ ಮೇಲಣ ಪರಶಿವ ಲಿಂಗವ ನೋಡಿ, ಆ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ನೀಡಿ, ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಹರುಷಾನಂದವಾವರಿಸಿ ಆ ಜಂಗಮದಲ್ಲಿ ಪಾದೋದಕ ಪ್ರಸಾದವ ಕೊಂಬ ಶರಣನೆ ಸಂಗನಬಸವಣ್ಣನೆಂಬೆ ಕಾಣಾ ಕೂಡಲಚಿನ್ನಸಂಗಮದೇವಾ.

೧೦. ಆ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಭಕ್ತನು ಗಂಡನುಳ್ಳ ಸಜ್ಜನ ಸತಿಯಂತಿರಬೇಕು. ಆದು ಹೇಗೆಂದೋಡಿ, ಹೊಯ್ದೋಡಿ, ಬೈಯ್ದೋಡಿ, ಕೋಪಿಸಿದೋಡಿ, ನಿಂದಿಸಿದೋಡಿ, ಅಳಲಿಸಿದೋಡಿ, ಬಳಲಿಸಿದೋಡಿ, ಹುರುಡಿಸಿದೋಡಿ, ಹೊರಡಿಸಿದೋಡಿ, ಇಂತಿವು ಮೊದಲಾಗಿಯೆ ನಾನೊಂದು ಮಾಡಿದೋಡಿಯು, ಮನದಲ್ಲಿ ಮರುಗಿದೋಡಿ, ಇದಿರುತ್ತರವ ಕೊಟ್ಟೋಡಿ, ಆ ಸಜ್ಜನ ಸತಿಯ ಗುಣಕ್ಕೆ ಕೊರತೆಯಹುದು. ಅದೆಂತೆಂದೋಡಿ, ತನ್ನ ಪುರುಷನೆ ದೈವವೆಂದು ನಂಬಿ, ಆತನ ಗುಣವ ನೋಡದೆ ತನ್ನ ಗುಣವ ಬಿಡದೆ, ಇರ್ವಡೆ ಪತಿವ್ರತೆ ಎನಿಸಿಕೊಂಬುವಳು. ಆ ಮೇಲೆ ಮುಕ್ತಿಯ ಪ್ಪುದು ತಪ್ಪನು ನೋಡಿರಿ. ಆ ಪತಿವ್ರತೆಯಂತೆ ಜಂಗಮ ದಾಸೋಹ ಸ್ವಾಕ್ರಿಯುಳ್ಳವರು ಆ ಜಂಗಮವು ಮಾಡಿದಂತೆ, ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಬುವುದು. ಇದಿರುತ್ತರವ ಕೊಡಲಾಗದು. ನಿರುತ್ತರದಲ್ಲಿರ್ಪುದು. ಈ ಹೀಗೆ ರಬೇಕಲ್ಲದೆ, ಆ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಇದಿರುತ್ತರವ ಕೊಟ್ಟು ಅವರಿಗೆ ತಾ ಮಾಡುವ ಭಕ್ತಿಯು ಸಾಮಾನ್ಯಮಾಡಿದೋಡಿ, ತಾ ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿದ ಭಕ್ತಿ ಎಲ್ಲ ಬಿಂದು ಹೋಗಿ, ಮುಂದೆ ನರಕಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಪ್ಪುದು ತಪ್ಪದು. ಇದ್ದು ಕಾರಣವಾಗಿ ಆ ಪರಂಪರ ಪರಕ್ಕೆ ಪರವಾದ ಪರಮ ಜಂಗಮದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಹಿರಿಯತನದ ಸಿರಿಯ ಗರುವಿಕೆಯಂ ಬಿಟ್ಟು ಭಯಭಕ್ತಿ ಕರುಣ ಕಿಂಕು ವಾರ್ಣ ನಯ ನುಡಿ ನಮಸ್ಕಾರವುಳ್ಳೋಡಿ ಗುರುತಿಷ್ಯತ್ವದ ಸಂಬಂಧದ ನಿರ್ಣಯದ ನಿವೃತ್ತಿಯಯ್ಯ ಕೂಡಲ ಚಿನ್ನಸಂಗಮದೇವಾ.

೧೧. ಜಂಗಮ ಭಕ್ತನು ಚಿನ್ನವಂತೆ, ಕಬ್ಬಿನಂತೆ, ತ್ರೀಗಂಧದಂತಿರಬೇಕಯ್ಯಾ! ಅದೆಂತೆಂದೋಡಿ, ಆ ಚಿನ್ನವು ಕಾಸಿದೋಡಿಯು ಕರಗಿಸಿದೋಡಿಯು ನಿಗುಚಿದೋಡಿಯು ಆ ಮೇಲೆ ಪುಟವನಿಕ್ಕಿದೋಡಿಯು ಬಣ್ಣ

ವಧಿಕವಪ್ಪುದಲ್ಲದೆ, ಕಿರಿದಾಗದು ನೋಡಿರೆ. ಇವರು ನನ್ನನೇಕೆ ಗಾಸಿ ಮಾಡಿದರೆನ್ನದು, ನೋಡಿರೆ. ಆ ಕಬ್ಬು ಕಡಿದೊಡೆ, ಕಂಡಿಸಿದೊಡೆ ಗಾಣದಲಿಕ್ಕೆ ಹಿಂಡಿ ಹಿಳಿಚಿದೊಡೆ, ಬಂದ ರಸವ ಸುಟ್ಟುಡಿ, ಹೇಗೆ ನಾನಾ ಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿ ಸಾಯಸಂಗೊಳಿಸಿದೊಡೆಯು ಮಿಗೆ ಮಿಗೆ ಮಧುರವಾಗಿ ಪುರ್ದಲ್ಲದೆ ವಿಷವಾಗದು ನೋಡಿರೆ. ಆ ಶ್ರೀಗಂಧವು ಕೊರದೊಡೆಯು ಆರೆದಡೆಯು, ಪೂಸಿಕೊಂಡಡೆಯು ಬೆಂಕಿಯೊಳಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡಡೆಯು ಪರಿಮಳ ಘನವಪ್ಪುದಲ್ಲದೆ, ದುರ್ಗಂಧವಾಗದು. ನಾನಾ ಪರಿಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ನೇಕೆ ನೋಯಿಸಿವಿರೆಂದು ತನ್ನಲ್ಲಿ ದುಃಖಂಗೊಳ್ಳದು ನೋಡಿರೆ. ಇದು ಕಾರಣವಾಗಿ, ಆ ಚಿನ್ನದಂತೆ ಅ ಕಬ್ಬಿನಂತೆ, ಆ ಶ್ರೀಗಂಧದಂತೆ, ಈ ತ್ರಿವಿಧ ಗುಣದಲ್ಲಿ ನಿರುತರಾಗಿದರ್ ಭಕ್ತರು. ಅವರ ಗುಣವ ನೋಡೆ, ತಮ್ಮ ಗುಣವ ಬಿಡದ ಕಾರಣದಿಂದೆ, ಆತನೆ ಸದ್ಭಕ್ತನಹ. ಆತನೇ ವೀರ ಮಹೇಶ್ವರನಹ. ಆತನೆ ಪರಮ ಪ್ರಸಾದಿಯಹ. ಆತನೆ ಘನ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯಹ. ಆತನೆ ಮಹಾ ಶರಣನಹ. ಆತನೆ ನಿಜಲಿಂಗೈಕ್ಯನಹ. ಇಂತೀ ಷಟ್ಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ಸಂಪನ್ನನಾದಡಿ ಜಂಗಮ ಭಕ್ತಿಗೆ ಮೂಲವಯ್ಯ ಕೂಡಲ ಚಿನ್ನಸಂಗಮದೇವಾ.

ಇಂತು ಸದ್ಭಕ್ತನ ಜಂಗಮಲಿಂಗಸ್ಥಲ. ಮುಂದೆ ಭಕ್ತನ ಪ್ರಸಾದ ಲಿಂಗಸ್ಥಲ. ಆ ಸ್ಥಲದನುಭಾವದ ವಚನ.

ಭಕ್ತನ ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗಸ್ಥಲ.

೧. ಭವಿಯ ಮನೆಯ ಭವಿಪಾಕವಲ್ಲದೆ, ಭಕ್ತರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಭವಿಪಾಕವಿಲ್ಲವಯ್ಯ. ಆ ಭಕ್ತನ ಸ್ತ್ರೀಯ ಲಿಂಗ ಮುಂತಾಗಿ ಗುರುಲಿಂಗ, ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಬೇಕೆಂದು ಭಕ್ತಿರತಿಯಿಂದೆ, ಲಿಂಗಹಸ್ತದಿಂದೆ ಮಾಡಿದ ದ್ರವ್ಯ ಸಕಲ ಪದಾರ್ಥಗಳೆಲ್ಲ ಶುದ್ಧ ಪಾಕ. ಹಸ್ತ ಪರುಷದಿಂದೆ ಅತ್ಯಂತ ಪವಿತ್ರವಾದ ಪಾಕವು. ಅದು ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲುವುದು. ಅದನತಿಗಳೆದೊಡೆ ದ್ರೋಹವಯ್ಯಾ. ಆ ಭಕ್ತಿ ಪದಾರ್ಥವನು ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟು ಕೊಳಬೇ ಕಯ್ಯಾ ಕೂಡಲಚಿನ್ನಸಂಗಮದೇವಾ.

೨. ಭವಿಯಮನೆಯಲ್ಲಿ ಭವಿಯ ಹಸ್ತದಲ್ಲಿ ಭವಿಪಾಕವಲ್ಲದೆ, ಭಕ್ತರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಭಕ್ತರ ಹಸ್ತದಲ್ಲಿ ಭವಿ ಪಾಕ ಉಂಟೆ? ಇಲ್ಲ

ವಯ್ಯಾ. ಸುಡಲಿ. ಇದರ ಯುಕ್ತಿ ಎಂತಹುದೋ? ಭಕ್ತಿ ಎಂತಹುದೋ? ಮುಕ್ತಿ ಎಂತಹುದೋ? ಆ ಪರಮ ಸದ್ಭಕ್ತನ ಹಸ್ತದಿಂದ ಬಂದ ಸಕಲ ಪದಾರ್ಥಗಳೆಲ್ಲ ಲಿಂಗ ಪ್ರಸನ್ನತ್ವದಿಂದ ಬಂದುದಾಗಿ, ಆ ಪದಾರ್ಥವನು ಶುದ್ಧತೆಯಿಂದ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟು ಕೊಂಬುವುದೇ ದೇವರ ಭಕ್ತರ ನಡಿ. ಅವರೊಕ್ಕುದೇ ಮಹಾಪ್ರಸಾದವಯ್ಯಾ ಕೂಡಲ ಚಿನ್ನಸಂಗಮ ದೇವಾ.

೩. ಭಕ್ತರ ಮನೆಯನರಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, ಭಕ್ತ ದೇಹಿಕ ದೇವನೆಂಬ ಶ್ರುತಿ ವಚನವ ಕೇಳಿ, ಭಕ್ತನೆ ದೇವನೆಂದಂದು ಮತ್ತೆಯು ಮುಕ್ತಿಯನರಸುವ ಪಾತಕರ ವಿಧಿ ಎಂತೋ? ಭಕ್ತರ ಮಠಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅದು ಇದು ಎಂಬ ಸಂದೇಹಿ ಪಾತಕಿ ನೀ ಕೇಳು. ಆ ಭಕ್ತರ ಮಠ ದೊಳಗೆ ಭಕ್ತಿರತಿಯ ಜಿಳಸು, ಲಿಂಗದ ಕಳೆಯು, ಪ್ರಸಾದದ ರಾಶಿ, ಇಂತಸ್ತು ಪ್ರಸಾದವಿದ್ದಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸೂತಕವನರಸುವ ಪಾತಕರ ಮೆಚ್ಚುವನೆ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಚಿನ್ನಸಂಗಮದೇವಾ?

೪. ಜಂಗವನು ಆರೋಗಣಿಯ ಮಾಡಿ, ಮಿಕ್ಕುದು ಪ್ರಸಾದ ಅದನು ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದಿ, ತನ್ನ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟು, ಅದ ಸ್ವೀಕರಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಪ್ರಸಾದಿ. ಇದೇ ಪ್ರಸಾದದಾದಿ ಕಾಣಯ್ಯ! ಆದಿಯನಾದಿಯ ಪ್ರಸಾದವ ಭೇದಿಸಬಲ್ಲಡೆ ಇದೇ ಪ್ರಸಾದದಾದಿ ಕಂಡಯ್ಯ. ಲಿಂಗ ಜಂಗ ಮಕ್ಕೆ ನೀಡದೆ, ಜಂಗಮ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಕೊಡದೆ, ತಾನೆ ಕೊಂಡಡೆ, ಪುಳು ಗುಂಡದೊಳಗಿಕ್ಕುವನು ಕೂಡಲ ಚಿನ್ನಸಂಗಮದೇವಾ.

೫. ಗುರು ಪ್ರಸಾದವೆಂದೆಂಬಿರಿ, ಲಿಂಗ ಪ್ರಸಾದವೆಂದೆಂಬಿರಿ, ಅಚ್ಚು ಪ್ರಸಾದವೆಂದೆಂಬಿರಿ, ಭರಿತ ಭೋಜನವೆಂದೆಂಬಿರಿ. ಗುರು ಪ್ರಸಾದವಾವುದು, ಲಿಂಗ ಪ್ರಸಾದವಾವುದು, ಅಚ್ಚುಪ್ರಸಾದವಾವುದು, ಭರಿತಭೋಜನವಾವುದು ಬಲ್ಲಡೆ ಹೇಳಿರೊ. ಅರಿಯದಿದೊಡೆ ಕೇಳಿರೊ. ಆ ಶ್ರೀ ಗುರು ಆರೋಗಣಿಯ ಮಾಡಿದ ಬಳಿಕ ಹಸ್ತಮಜ್ಜನಕ್ಕೆರೆದು ಒಕ್ಕುಮಿಕ್ಕುದ ಕೊಂಬುವುದೆ, ಗುರುಪ್ರಸಾದ. ಇಂತಲ್ಲದೆ ಕೈಯ್ಯೊಡ್ಡಿ ಬೇಡುವಾತ ಗುರು ದ್ರೋಹಿ, ಕೈ ನೀಡಿಕುವಾತ ಶಿವದ್ರೋಹಿ. ಇನ್ನು ಲಿಂಗಪ್ರಸಾದವನರಿವ ಕ್ರಮನೆಂತೆಂದೊಡೆ, ಹಿಂದಣ ಪ್ರಮಾಣನಲ್ಲಿ ಪುರುಷ ಹಾರ ಪ್ರಮಾಣಿ ನಿಂದೆ, ತೆರಹು ಮರಹಿಲ್ಲದೆ, ಭರಿತ ಭೋಜನವೆಂದು, ಗಡಣಿಸಿಕೊಂಡು, ತಟ್ಟು ಮುಟ್ಟು ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ನೈವೇದ್ಯವ ತೋರಿಸಿ, ತಾಳವ ಕೊಟ್ಟು, ಸೆಜ್ಜೆ

ಅರಮನೆಗೆ ಬೀಜಯಂತ್ರಿಸಿಕೊಂಡು, ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯ ಸಸ್ತಧಾತುಗಳು ತೃಪ್ತವಾಗಲೆ ಪ್ರಸಾದ ಭೋಗಮಂ ಮಾಡುವುದು. ಲಿಂಗಪ್ರಸಾದ ಅಖಂಡಿತವಾದೊಡೆ, ಶಿಖಲಿಂಗ ಪ್ರಸಾದಿಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವುದು. ಕೊಡದೆ ಫಲಗ್ರಾಹಕತನದಿಂದೆ ಕೊಂಡು ಒಡಲ ಕೆಡಿಸಿಕೊಂಡೆಡೆ, ಪಂಚ ಮಹಾ ಪಾತಕವಯ್ಯಾ. ಆ ದುರಾಚಾರಿಯ ಮುಖವ ನೋಡಲಾಗದು ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗಮದೇವಾ.

೬. ರೂಪಾಗಿ ಬಂದುದ ಕಾಯದ ಕೈಯ್ಯಲ್ಲಿ ಕೊಡುವುದು. ರುಚಿಯಾಗಿ ಬಂದುದ ಮನದ ಕೈಯ್ಯಲ್ಲಿ ಕೊಡುವುದು. ತೃಪ್ತಿಯಾಗಿ ಬಂದುದ ಭಾವದ ಕೈಯ್ಯಲ್ಲಿ ಕೊಡುವುದು. ಅರ್ಪಿಸುವ ತೆರನಿದು. ರೂಪು ರುಚಿ ತೃಪ್ತಿಯ ಅನುಪನರಿದೊಡೆ ಪ್ರಸಾದಿಯಯ್ಯಾ. ಸಾಕ್ಷಿ || ಇಷ್ಟಾರ್ಪಿತಂ ಚ ರೂಪಿಣಾಂ | ಪ್ರಾಣಾರ್ಪಿತಂ ಚ ರುಚಿಶ್ಚಥಾ | ತೃಪ್ತಾರ್ಪಿತಂ ಚ ಸುಚ್ಛಾನಂ | ಅರ್ಪಿತಂ ತ್ರಿವಿಧಾತ್ಮಕಂ || ಇಂತೆಂದು ರೂಪು ರುಚಿ ತೃಪ್ತಿಯ ಕೂಡಬಲ್ಲಡೆ ಭಕ್ತನಯ್ಯಾ ಕೂಡಲಚನ್ನಸಂಗ ಮದೇವರಲ್ಲಿ.

ಇಂತೀ ಭಕ್ತನ ಪ್ರಸಾದಿ ಲಿಂಗಸ್ಥಲದ ಮುಂದೆ ಪ್ರಸಾದ ಲಿಂಗದೊಳಗೆ ಸಂಯೋಗವಾಗಿರ್ಪ ಭಕ್ತನ ಮಹಾಲಿಂಗಸ್ಥಲ. ಆ ಸ್ಥಲದನುಭವದ ವಚನ.

ಭಕ್ತನ ಮಹಾಲಿಂಗಸ್ಥಲ

೧. ಸದಾಚಾರಿಯಾದೊಡೆ, ಉಪ್ಪರಗುಡಿ ಸಿಂಧು ಪತಾಕೆ, ಒಬ್ಬ ರಿಗೊಬ್ಬರು ಶರಣೆಂಬುವುದೆ, ಸರ್ವಾರ್ಥ, ಆ ಭಕ್ತನ ದೇಹವೇ ತ್ರಿಕೂಟದ ಶಿವಾಲಯ, ಕಾಲೇ ಕಂಭ, ಶಿರವೇ ಸುವರ್ಣದ ಕಳಸ, ಶಿವಾಚಾರವೇ ಪೌಳಿ, ವಿಭೂತಿಯ ಧವಳಸಿ, ಪರಧೈವವ ಹೊಗಳಸದೆ, ಪ್ರಣಮ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ಗುಡಿಯ ದ್ವಾರವಾಟಿ ಒಪ್ಪುತ್ತಿರೆ, ವಿನಯವೆ ಆಗ್ಗವಣಿ, ಸಜ್ಜನವೆ ಮಜ್ಜನ, ಸದಾ ಸನ್ನಿಹಿತವೇ ಲಿಂಗಪೂಜೆ; ಸತ್ಯವೆ ಆಡ್ಡಣಿಗೆ, ಸಮತೆಯೇ ಪರಿವಾಣ, ಮನವೇ ಮೀಸಲೋಗವಳಿ ಲಿಂಗವಾರೋಗಣೆಯ ಮಾಡುತ್ತಿರಲು, ಹರುಷವೇ ಹಸ್ತ ಮಜ್ಜನ, ಪ್ರೀತಿಯೆ ಕರ್ಪುರದ ವೀಳೆ, ಕಲಿತನವೇ ಜಾಗಟೆ, ಫಲಪದವೇ ಭೇರಿ. ವಿರಕಿಯೇ

ಮದ್ದಳೆ, ಸಾಂಪ್ರದಾಯವೇ ಗೀತ. ಇದು ಕಾರಣ ಕೂಡಲಚನ್ನಸಂ
ಗಯ್ಯಾ ನಿಮ್ಮ ಶರಣರು ಸರ್ವಾಂಗಲಿಂಗಿಗಳು.

೩. ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮವು ಸನ್ಮತವಾದ ಕ್ರಿಯೆವನಹುದಾಗದೆಂ
ಬುವರು. ಸತ್ಕ್ರಿಯೆವಿಡಿದು ತನುವ ಗಮಿಸುವುದು. ಆರುಹುವಿಡಿದು,
ಮನನ ಗಮಿಸುವುದು. ಸಾಕ್ಷಿ || ಕ್ರಿಯಾದ್ವೈತ ನ ಕರ್ತವ್ಯಂ | ಭಾವಾ
ದ್ವೈತ ಸಮಾಚರೇತ್ | ಕ್ರಿಯಾ ನಿರ್ವಾಹ ತೇ ಯಸ್ತು | ಭಾವಶುದ್ಧಂ
ತು ಶಾಂತಂ ಎಂದುದಾಗಿ ಅನುಭವದಿಂದೆ ಸಕಲೇಂದ್ರಿಯಂಗಳು ನಮ್ಮ
| ಕೂಡಲಚನ್ನಸಂಗಯ್ಯನಲ್ಲಿ ತದ್ದ್ರೋಶು.

೪. ಮಾಟವಿಲ್ಲದ ಕೂಟವದೇಕೋ? ಕೂಟವಿಲ್ಲದ ಮಾಟವ
ದೇಕೋ? ಮಾಟಕೂಟವೆರಡರನುವನರಿಯಬೇಕು. ಸಟಿಯಿಲ್ಲದೆ ದಿಟವ
ದೇಕೆಂದರೆ ಸಯವಾಗಬೇಕು. ಮಾಟಕೂಟವೆರಡರನುಮತದಿಂದೆವೆ, ಭಕ್ತಿ
ರಯಯ್ಯಾ ಕೂಡಲಚನ್ನಸಂಗಮದೇವಾ.

೫. ಸೂತಕವಿರಹಿತ ಲಿಂಗಾರಾಧನೆ ತನುಮೂರ್ತಿಯಾದ ಲಿಂಗೈಕ್ಯ.
ಪಾತಕ ವಿರಹಿತ ಜಂಗವಾರಾಧನೆ ಮನಮೂರ್ತಿಯಾದ ಲಿಂಗೈಕ್ಯ.
ಸೂತಕ ಪಾತಕ ಹಿಂಗಿತ್ತಯ್ಯ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲಚನ್ನ ಸಂಗಯ್ಯನಲ್ಲಿ ಲಿಂಗೈ
ಕ್ಯವು.

೬. ಇನ್ನು ಗುರುವೆಂದು ಮನದಲ್ಲೆ ಹೊಳೆದು ಕಾಣಿಸುವನ್ನಕ್ಕರ
ಗುರುಲಿಂಗ ಸಾಹಿತ್ಯವಾದುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಲಿಂಗವ ಬೆರಿಸಬೇಕೆಂದು ಮನ
ದಲ್ಲಿ ಕಾಮಿಸುವನ್ನಕ್ಕರ ಲಿಂಗ ಸಾಹಿತ್ಯವಾದುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ವಿಶೇಷತ್ವ
ವಾವುದೆಂದು ಮನದಲ್ಲೆ ಹೊಳೆದು ಕಾಮಿಸುವನ್ನಕ್ಕರ ಜಂಗಮಲಿಂಗ
ಸಾಹಿತ್ಯವಾದುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ನಿಜಮುಕ್ತಿಯಾಗಬೇಕೆಂದು ಮನದಲ್ಲೆ ಕಲ್ಪಿ
ಸಿಕೊಂಡು ಕಾಮಿಸುವನ್ನಕ್ಕರ ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗ ಸಾಹಿತ್ಯವಾದುದಿಲ್ಲ. ಗುರು
ಲಿಂಗ ಶಿವಲಿಂಗ ಜಂಗಮಲಿಂಗ ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗ ಈ ಚತುರ್ವಿಧವ
ನೇಕೇಕರಿಸಿಕೊಂಡನುಭಾವಿಸಿ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯಾದ ಮಹಾ ಮಹಿಮ
ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ ಭಾವಿಸಲಿಲ್ಲ ಭಜಿಸಲಿಲ್ಲ. ಆತ ನಿಶ್ಚಿಂತ ಪರಮ ಸುಖಿ.
ಆತನಿದುಳ್ಳ ಕೈಲಾಸ. ಆತ ಸರ್ವಾಂಗ ಲಿಂಗಿಯಯ್ಯಾ ಕೂಡಲಚನ್ನ
ಸಂಗಮದೇವಾ.

ಇಂತೀ ಭಕ್ತಸ್ಥಲ ಒಂದರಲ್ಲಿ ಸದ್ವಿಧಲಿಂಗ ಸಮರಸವನ್ನೈದುತ್ತಿ
 ಳು ಮುಂದೆ ಮಹೇಶ್ವರ ಸ್ಥಲವಾದುದು. ಆ ಮಹೇಶ್ವರ ಸ್ಥಲದ ತಾಮಸ
 ನಿರಸನಸ್ಥಲ. ಆ ಸ್ಥಲನುಭಾವದ ವಚನ.

ಮಹೇಶ್ವರಸ್ಥಲದ ತಾಮಸ ನಿರಸನಸ್ಥಲ

೧. ಹಾದರೆ ಸೂಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಳೆ ವಿದ್ಯಾವಂತಗೆ ಮದ್ದು ಮರ
 ಹಾವಡಿಧಂಗೆ ಗೆಲ್ಲ ಸೋಲದ ಮಾತು ಮತ್ತರ ಕೊಲ್ಲಾಟಿಯಂಗಲ್ಲವೆ,
 ಶಿವಭಕ್ತಗುಂಟಿಯಯ್ಯಾ? ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಮತ್ತರಿಸಿ ನರಕಕ್ಕಿಳಿಯ
 ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟನೆ ಶ್ರೀಗುರು ಲಿಂಗವ? || ಸಾಕ್ಷಿ || ಲಿಂಗ ಭಕ್ತಸ್ಯ ಕೃದ್ವೇಷಿ |
 ಸಕ್ಯಲ್ಲಿಂಗೇನ ದೂಷಕಂ | ಯುಗಕೋಟಿಕ್ರೆ ವಿದ್ವಿಕ್ತೃಃ | ವಿೂಮಾಯಾ
 ಜಾತೀಕ್ರಮಿಃ || ಇದನರಿದು ಶಿವಭಕ್ತರು ಮದ ಮತ್ತರವಂ ಬಿಟ್ಟು, ಗುರು
 ಲಿಂಗ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದೆ ಸರ್ವೋಪಚಾರಸಂ ಮಾಡುವ ಭಕ್ತನೈ
 ಶಿವನೆಂದು ಕಾಣದಿದೋಡೆ ಅರ್ಘೋರ ನರಕವಯ್ಯಾ ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂ
 ಗಮದೇವಾ.

೨. ಅರ್ಥಮದ, ಅಹಂಕಾರಮದ, ಕುಲಮದ, ಭಲಮದ
 ಬಿಡದ, ಸಮಯಾಚಾರ ಸಮಯೋಚಿತ ಭಕ್ತಿ ಇನ್ನಾರಿಗೆಯು ಅಳ
 ವಡದು ನೋಡಾ! ಮಲಿನದ ಮಾರಿಯ ಮಿಂಚಿನ ಧಾಕಕರಿಗೆ ಸಮ
 ಯಾಚಾರದ ಭಕ್ತಿ ಎಲ್ಲಿಹದೊ ಆಯ್ಯಾ ಕೂಡಲಚನ್ನಸಂಗಮದೇವಾ?

೩. ಬ್ರಹ್ಮೋಪದೇಶವಾಯಿತ್ತೆಂದು ಬ್ರಹ್ಮದೊಡನೆ ಧಿಕ್ತರಿಸಬೇಡ.
 ಕಾಲಜ್ಞಾನವಾಯಿತ್ತೆಂದು ಕರ್ಮವ ಹಳಿಯಬೇಡ. ಶಿವಜ್ಞಾನದಿಷ್ಟಿ
 ತಲೆದೋರಿತ್ತೆಂದು, ಶಿವಶರಣರೊಡನೆ ಧಿಕ್ತರಿಸಬೇಡ. ಈ ತ್ರಿವಿಧದುತ್ಪತ್ತಿ
 ಸಲ್ಲದು. ಈ ವೇಶಿಯ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನಾನೇನೆಂಜನಯ್ಯಾ ಕೂಡಲಚನ್ನ
 ಸಂಗಮದೇವಾ?

೪. ಸತ್ಯವಿಲ್ಲದ ಭಕ್ತಿ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಕಾಲ ಮಾಡಿದಡೇನು,
 ನಿಷ್ಠೆ ಇಲ್ಲದ ಪೂಜೆಯನೇಸುಕಾಲ ಮಾಡಿದಡೇನು, ಭಾವ ನೆಲೆಗೊಳ್ಳದ
 ನ್ನಕ್ಕರ? ನಿಜವಿಲ್ಲದ ಪ್ರಸಾದವನೇಸು ಕಾಲಕೊಂಡಡೇನು? ಅಭ್ಯಾಸವಾ
 ಯಿತ್ತಲ್ಲದೆ ಸಹಜವಲ್ಲ ಸಮೃತವಲ್ಲ. ಒಬ್ಬರ ಕಂಡೊಬ್ಬರು ಮಾಡುವ
 ರಲ್ಲದೆ ತಮ್ಮ ತಾವು ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿರಿಯರು. ಇಂತೀ ವಿಸರವನ
 ರಿಯದ ಅಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೆ ಭಕ್ತಮಹೇಶ್ವರರಿಸಲಾಗದಯ್ಯಾ ಕೂಡಲಚನ್ನ
 ಸಂಗಮದೇವಾ ನೀ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಭೇ ಎಂಬೆನು.

೫. ಲೋಕದೊಳಗಿಷ್ಟರು ಲೋಕದಂತ್ಯ ಲೋಕದೊಳಗೆ ಸುಳಿ
ವರು. ಲೋಕದಂತೆ ಲೋಕದ ಹಾಗಿಷ್ಟರು. ಲೋಕದ ಹಾಗಿಗರು ಲಿಂಗದ
ಸುದ್ದಿಯನಿಸರೆತ್ತ ಬಲ್ಲರೊ? ಜಂಗಮದ ಸುದ್ದಿಯನಿಸರೆತ್ತ ಬಲ್ಲರೋ?
ಪ್ರಸಾದದ ಸುದ್ದಿಯ ತಾವೆತ್ತ ಬಲ್ಲರೊ? ಲಿಂಗಮದ ಪ್ರಸಾದ
ವೆಂದು ಬರಿದೆ ಹೋರುವ ವಾಗ್ಯಮಿತರು ಈ ತ್ರಿವಿಧಕ್ಕೆ ವಿರೋಧ
ವೆಂಬೆ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲಚನ್ನಸಂಗಯ್ಯನಲ್ಲಿ.

೬. ಮುತ್ತು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ, ಮತ್ತೆ ನೀರಪ್ಪದೆ? ಇದಾಗಿ.
ಗುರು ಕಾರುಣ್ಯದ ಪಡೆದ ಭಕ್ತನು ಮರಳಿ ತನ್ನ ಹಿಂದಣ ಪೂರ್ವಾ
ಶ್ರಯದ ಬೆರಿಸಿದೊಡೆ, ಆಚಾರ ಭ್ರಷ್ಟನಾದ. ಗುರುದ್ರೋಹ ಲಿಂಗ
ದ್ರೋಹ ಜಂಗಮದ್ರೋಹ ಪಾದೋದಕ ಪ್ರಸಾದ ದ್ರೋಹ ಇಂತೀ
ವಿವಿಧ ದ್ರೋಹ ಬಂದುದೆಂದರಿಯದವಂಗೆ ಕುಂಭೀಪಾತಕ ನಾಯಕ
ನರಕ ತಪ್ಪದಯ್ಯಾ ಕೂಡಲಚನ್ನಸಂಗಮದೇವಾ.

೭. ಗುರುಭಕ್ತಿ, ಗುರು ಭಜನೆ ಇಲ್ಲದ ನರಕಿಯ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿರ
ಲಾಗದು. ಶಿವಭಕ್ತಿ ಶಿವಭಜನೆ ಇಲ್ಲದ ಪಾಪಿಯ ಸಂಗವ ಮಾಡ
ಲಾಗದು. ಶೈವ ಸನ್ಯಾಸಿ ಪಾಶುವತಿ ಕಾಳಾನುಬಿ ನೊದಲಾದ ಬಹು
ಮುಖದ ಗುರುವೆಂಬ ಪಾತಕಿಯ ಮಾತಾಡಿಸಲಾಗದು. ತಟ್ಟು ಮುಟ್ಟು
ಯನಿಟ್ಟು ಭ್ರಷ್ಟರಿಗೆ ಶಿಷ್ಯನಾದ ಆನಾಮಿಕನ ಮುಖವ ನೋಡಲಾಗ
ದಯ್ಯಾ. ಗುರು ಲಿಂಗ ಜಂಗಮ ಪಾದೋದಕ ಪ್ರಸಾದ ವಿಭೂತಿ
ರುಪ್ರಾಕ್ಷಿ ಮಂತ್ರವೆಂಬ ಅಷ್ಟವರಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಪ್ರೇಮವಿಲ್ಲದ ನರಕಿಯ
ಗುರುವೆಂಬ ಅಬದ್ಧನ ಮಾತು ಬೇಡವಯ್ಯಾ. ಭಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದ ತಾವಿ
ನಲ್ಲಿ ಯುಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ. ಆ ಯುಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದವನಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ. ಈ
ಆವಿವೇಕಿಯಾದ ಯುಕ್ತಿ ಶೂನ್ಯನ ಗುರುವೆಂದು ಉಪದೇಶವ ಪಡೆದ
ವನು ಸೊಲ್ಲು ಬೇಡವಯ್ಯಾ. ಸಾಕ್ಷಿ || ಜ್ಞಾನಮಾಚಾರ ಹೀನೇಷು ಸರ್ವ
ನೇದ ಸಮಸ್ತತಂ | ದೃಷ್ಟ್ವೈ ಚಾಂಡಾಲ ಭಾಂಡೇಷು | ಯಥಾಭಾ
ಗೀರಥೀಜಲಂ | ಎಂದುದಾಗಿ, ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗ ನಿಮ್ಮ ಸಮಯಕ್ಕೆ
ಸಮನಿಸದ ಮನುಜರ ಮುಖವನನಗೆ ತೋರದಿರಯ್ಯಾ.

ಇಂತೀ ತಾಮಸ ನಿರಸನ ಮಾಡಿದ ನೈಷ್ಠಿಕ ಮಹೇಶ್ವರಸ್ಥಲ.
 ಆ ಮಹೇಶ್ವರನ ನಿರ್ದೇಶಸ್ಥಲ. ಆ ಸ್ಥಲದನುಭಾವದ ವಚನ.

ನೈಷ್ಠಿಕ ಮಹೇಶ್ವರಸ್ಥಲ.

೧. ಸಜ್ಜನ ಸವ್ಯಾವಿ ಅನ್ಯರ ಕೈಯ್ಯಾಂತು ಬೇಡ. ಲಿಂಗವ ಮುಟ್ಟಿದ ಕೈ ಮೂಸಲು. ಕಂಗಳಲ್ಲಿ ಒಸೆದು ನೋಡ ಸರಸಧುವ. ಮನದಲ್ಲಿ ನೆನೆಯ ಪರಹಿಂಸೆಯ. ಮಾನವರ ಸೇವೆಯ ಮಾಡ. ಲಿಂಗವ ಪೂಜಿಸಿ ಲಿಂಗವ ಬೇಡ. ಆ ಲಿಂಗದ ಹಂಗನೊಲ್ಲ. ಕೂಡಲ ಚನ್ನ ಸಂಗಮನೆ ನಿಮ್ಮೊಳು ಸಮರಸೈಕೈವನರಿಂದ ನಿಜ ಶರಣನ.

೨. ಭಕ್ತಿಪದಾರ್ಥನೆಂದರಿಂದ ಮಹೇಶ್ವರನು ತನ್ನಲ್ಲಿ ತಾನು ಸನ್ನಿಹಿತನಾಗಿರಬೇಕು. ಎಲ್ಲಿ ಎಂದೊಡೆ ಅತಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಜಂಗಮದಲ್ಲಿ ಹಾಂಗೆ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಹಾಂಗೆ ಪ್ರಸಾದದಲ್ಲಿ ಇಂತೀ ತ್ರಿವಿಧದಲ್ಲಿ ಸುಯಿಧಾನ ಭಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದಿದೋಡೆ, ಶ್ವಾನ ಯೋನಿಷು ಜಾಯತೆ ಎಂದುದಾಗಿ ಜಂಗಮದಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿ ಪ್ರೇಮವನುಳ್ಳ ಸುಯಿಧಾನ ಭಕ್ತಿಯನರುಪುವುದು ನಮ್ಮ ಕೂಡಲಚನ್ನಸಂಗಮದೇವರ ವಚನ.

೩. ಆರೆ ಭಕ್ತರಾದವರ ನೆರೆಯಲ್ಲಿರಲಾಗದು. ಲಿಂಗ ನೈಷ್ಠೆ ಇಲ್ಲದವರ ಅಂಗಣವ ಮುಟ್ಟಲಾಗದು. ಜಂಗಮ ಪ್ರೇಮಿಗಳಲ್ಲದವರೊಡನೆ ಮಾತಾಡಲಾಗದು. ಪ್ರಸಾದ ಸನ್ನಿಹಿತವಿಲ್ಲದವರ ಸಮಪಂಜ್ಜಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿರಲಾಗದು. ಇದು ಕಾರಣ ಕೂಡಲಚನ್ನಸಂಗಯ್ಯ ನೀ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಈ ಚತುರ್ವಿಧ ಸನ್ನಿಹಿತರಲ್ಲದವರುಗಳ ಮೆಚ್ಚರು ನಿಮ್ಮ ಶರಣರು.

೪. ಬಟ್ಟಬಯಲೆಲ್ಲ ಗಟ್ಟಿಗೊಂಡೊಡೆ, ಸ್ವರ್ಗ ಮರ್ತ್ಯ ಪಾತಾಳಕ್ಕೆ ತಾವಿನ್ನೆಲ್ಲಿಹದೋ? ಮೇಘಜಲವೆಲ್ಲ ಮುತ್ತಾದಡೆ, ಸಪ್ತಸಾಗರಗಳಿಗೆ ಉದಕವಿನ್ನೆಲ್ಲಿಹದೋ? ಕಷ್ಟಜೀವಿ ಮನುಜರೆಲ್ಲ ನಟ್ಟನೆ ಶಿವಜ್ಞಾನಿಗಳಾದೊಡೆ, ಮುಂದೆ ಭವದ ಬಳ್ಳಿಗೆ ಬೀಜವಿನ್ನೆಲ್ಲಿಹದೋ? ಸಾಕ್ಷಿ|| ಗುರುಭಕ್ತಿಂ ಪರಿತ್ಯಜ್ಯ ಸದ್ಯೋಸಿ ನರಕಂ ವ್ರಜಿತ್ ; ಇಂತೆಂದುದಾಗಿ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲಚನ್ನಸಂಗಯ್ಯನಲ್ಲಿ ಸಾವಿರಕೊಬ್ಬ ಸತ್ಯ, ಲಕ್ಷಕೊಬ್ಬ ಭಕ್ತ, ಕೋಟಿಗೊಬ್ಬ ಶರಣ.

೫. ಪರಧನ, ಪರಸ್ತಿ, ಪರಹಿಂಸೆಯ ತೊರೆಯದನಕ್ಕರ ಎಂತು ಮಹೇಶ್ವರನಪ್ಪನಯ್ಯಾ! ಗುರುಪ್ರಸಾದದಲ್ಲಿ ನಿಯತಾವಧಾನಿಯಾಗದಪ್ಪ

శ్చర ఎంతో మహేశ్వరనస్సనయ్యా! నమ్మ కూడలచన్నసంగయ్య నల్లి మహేశ్వరనేనిసికొంటువదీను సామాన్యవి?

౬. లింగనైషే నిచ్చిరగు గట్టిగొండొడి మహేశ్వర. ఏకొణ భావదల్లి సొమ్ము సంబంధ ఆహ్వాన విసర్జన నిభావ బుద్ధి నేలిగొండొడి ఆత మహేశ్వర. గురుముఖదల్లి శుద్ధవాగి పంచ భూతక హంగడగిదొడి ఆత మహేశ్వర. పరద్యేవద పూజే మాన వర సేవే పరధన పర స్త్రీహింసేయం బిట్టి ఏకలింగ నిష్కాప రనాగిరబేళు ||సాక్షి|| దాసత్వ విరదాసత్వం భృత్యత్వం | విర భృత్యయోః | సక్షనం సకళం చస్త | సమయాచారంతు శుద్ధిధం | ఏంబ శ్రుతియధవ నోడి, నియతనాగబల్లిడి ఆత మహేశ్వర నస్సనయ్యా. గురుపూర్ణావే తనగే సన్మతవాగి తన్న మాగ్ణావే గురువిగే సన్మతవాగి విరశ్చేనాచార సంపన్ననాగిరబల్లిడి, ఆత మహేశ్వరనస్సనయ్యా. ఇంతి సన్మతదవివరవనరియదే నాను మహేశ్వర తాను మహేశ్వరలింబరయ్యా. ఈ మూకొరియర మేళ్ళు వనే నమ్మ కూడల చన్నసంగమదీవరు?

ఇన్న మహేశ్వరన ఆచార లింగస్థల. ఇంతస్స మహేశ్వర స్థలవనంగంగొండిప్ప న్నేష్టికంగే శుద్ధిధలింగవు హేగే బిరసర్ప వేదొడి ఆవు ఆచారలింగస్థలద వచన.

ఆచారలింగస్థల.

౧. తివ జన్మదల్లి మట్టిద మేలే, తివతరణ రొక్కదు క్కొంటువుదు. భవభారిగళ మనేయల్లి లింగాచరణేయ మాడ లాగదు. భవవిరహిత లింగకే భవి పాకవ క్కొట్టిడి రొరవ నరక తప్పదు నోడి. ||సాక్షి|| . అసంసృత కృతం పాకం | రంభోన్యేవేద్య మేవ త | ఆన్యేవేద్య భుక్త్యన్నం | ప్రసాదం నిష్కలం భవేత్ || ఎందుదాగి, ఇదు కారణ కూడలచన్నసంగయ్య భవిపాక పునరపి జన్మ.

೨. ಶಿವ ಮಂತ್ರ ಸಂಸ್ಕಾರವಾದಾತನು ತನ್ನ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಭವಿಗ್ನನನು ಮಾಡುವನ್ನಕ್ಕರ, ಭವಿ ಮಿಶ್ರವ ಕಳೆದನೆಂದೆನ್ನಬಹುದೆ? ಓ ಮಂತ್ರ ಸಂಸ್ಕಾರವುಳ್ಳವನಾಗಿ, ಜಾತಿಸೂತಕ, ಜನನಸೂತಕ, ಪ್ರೇಷ ಸೂತಕ, ಎಂಜಲಸೂತಕ, ರಜಸೂತಕವೆಂಬ ಪಂಚಸೂತಕವುಳ್ಳ ಮಹಾನುಭಾವಿಗಳು ತಮ್ಮ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಪದಾರ್ಥ ಮಾಡುವದನ್ನಕ್ಕರ ಭವಿಗ್ನನ ಕಳೆದವೆಂತೆನ್ನಬಹುದೆ ಆಯ್ಯಾ? ತನುಭವಿಯ ಹಸ್ತದಿಂದೆ ಪಂಚ ಮಹಾಪಾತಕ. ಮನ ಭವಿಯ ಹಸ್ತದಿಂದೆ ಅಘೋರ ನರಕ. || ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯ ದುರ್ಮುಖಶ್ಚ ದುರಾಚಾರೀ ಮೂರ್ಖಶ್ಚ ಗುರುನಿಂದಕಃ | ಭವಿಗ್ನಾಂ ಪಾಪದೃಷ್ಟಾ ನಾಂ | ಪಶ್ಚಿನ್ನಂ ಪಟಿವುತ್ತುಮಂ || ಎಂದುದಾಗಿ ಎಂಬುದ ನರಿದು, ಇಂತಪ್ಪ ಭವಿಯನೊಳಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಎನಗೆ ಭವಿ ಮಿಶ್ರವಿಲ್ಲವೆಂಬ ಲಿಜ್ಜೆಗೆಟ್ಟ ದುರಾಚಾರಿಗಳ ನಮ್ಮ ಸಜ್ಜನ ಸದ್ಭಕ್ತರು ನೆಚ್ಚುವರೆ? ಮೆಚ್ಚರಯ್ಯ ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗಮದೇವಾ.

೩. ಸದ್ಭಕ್ತರ ಬಸಿರಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಕ್ಕಳು ಭವಿಯನಾಚರಿಸಿದೊಡೆ ಪಂಚಮಹಾಪಾತಕವೆಂದುದು ಗುರುವಚನ. ಸಾಕ್ಷಿ || ತಿಲಶೋಚಕ ಭಾಗೇನ | ತೃಣಾಗ್ರ ಬಿಂದು ಮುಚ್ಯತೆ | ಅಣುಮಾತ್ರ ಪ್ರಮಾಣೇನ ರಾರವಂ ನರಕಂ ವ್ರಜೆತ್ || ಎಂದುದಾಗಿ, ಇದು ಕಾರಣ ಕೂಡಲಚನ್ನಸಂಗಯ್ಯ ನಿಮ್ಮ ಶರಣನಿಗೆ ಸಂತಾನವಿಲ್ಲದೆ ಹೋಗಲಿ.

೪. ಉಂಬಲ್ಲಿ ಉಡುವಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಯೆಯಳಿಯಿತ್ತೆಂಬರು. ಕೊಂಬಲ್ಲಿ ಕೊಡುವಲ್ಲಿ ಕುಲವನರಸುವರು. ಇವರಿಗೆ ನಾನೇನೆಂಬಿನಯ್ಯಾ? ವಚ್ಚೋಚ್ಚಿ ಭಕ್ತರು ವಚ್ಚೋಚ್ಚಿ ಭವಿಗಳು. ಇದು ಕಾರಣವಾಗಿ ಕೂಡಲಚನ್ನಸಂಗಯ್ಯ ಇವರಿಗೆ ಭಕ್ತಕಾಯ ಮಮಕಾಯವೆಂತೆನ್ನಬಹುದೆ?

೫. ಕರ್ಮಜಾತವ ಕಳೆದು ಶ್ರೀಗುರುಲಿಂಗವ ಕೊಟ್ಟು ಜಾತನೆ ಮಾಡಿದ ಬಳಿಕ, ಆತನಿಗೆ ಶಿವಕುಲವಲ್ಲದೆ, ಬೇರೆ ಮತ್ತೊಂದು ಕುಲ ಉಂಟೆ ಆಯ್ಯಾ? ಸಾಕ್ಷಿ || ಶಿವಜಾತಕುಲೆ ಧರ್ಮಂ | ಪುನರ್ಜನ್ಮವಿವರ್ಜಿತಂ | ಉನಾ ಮಾತಾ ಪಿತಾ ರುದ್ರಾ | ಈಶ್ವರಂ ಕುಲಮೇವ ಚ | ಎಂದುದಾಗಿ, ಕೂಡಲಚನ್ನಸಂಗಯ್ಯ ನಿಮ್ಮ ಭಕ್ತರ ಮಹೇಶ್ವರ ಕುಲಕ್ಕೆ ಸ್ತುತಿಗಾಣೆನು.

೬. ಆಯ್ಯ ಗುರುಕರುಣವ ಪಡೆದ ಬಳಿಕ, ಕಡು ಭವಿಯ ಬಿಡಬೇಕು. ಲಿಂಗಸಂಗಿಯಾದ ಬಳಿಕ, ಭವಿಸಂಗ ಮುಸ್ಸಂಗವೆಂದುದು.

ಆರ್ಪಿತವಿಲ್ಲದೆ ಮುಟ್ಟಿನೆಂದೊಡೆ, ತಟ್ಟುವ ಮುಟ್ಟುವ ಮರ್ಘವನರಿಯು ಬೇಕು. ಲಿಂಗಜಂಗಮದ ಪ್ರಸಾದವಲ್ಲದೆ, ಬಾಯ್ತೆರೆಯನೆಂದೊಡೆ, ಜಿಹ್ವೆಯ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ರುಚಿಯನರಿಯದಂತಿರಬೇಕು. ಕೂಡಲಚನ್ನಸಂಗಮದೇವಾ ಸರ್ವಾಚಾರ ಸಂಪನ್ನರಲ್ಲದವರ ಮನೆಯ ಪಾಕ ಸೂಕರ ಮಾಂಸಕ್ಕೆ ಸರಿ ಎಂಬಿನಯ್ಯಾ.

೭. ಶಿವಭಕ್ತನಾದ ಬಳಕ ಭವಿಮಿಶ್ರವ ನಡೆಯಲಾಗದು. ಅನ್ಯ ದೈವದ ಭಜನೆಯ ಮಾಡಲಾಗದು. ||ಸಾಕ್ಷಿ|| ಮಾತರಂ ಸಿತರಕ್ಷೈವ | ಭರ್ತಾರೋ ಬಂಧನ ಸ್ಥಿತಃ | ಶಿವ ಸಂಸ್ಕಾರ ದೇಹಸ್ಯ | ಪಾಕಂ ಗೋವಾಂ ಸಭಕ್ಷಣಂ || ಎಂದುದಾಗಿ ಕೂಡಲಚನ್ನಸಂಗಯ್ಯ ನಿಮ್ಮ ಲಿಂಗಸಂಗಿ ಗಳಂಗವಿಸರು.

೮. ಗುರುವಿನಲ್ಲಿ ಸದಾಚಾರ, ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಶಿವಾಚಾರ, ಜಂಗಮ ದಲ್ಲಿ ಸಮಯಾಚಾರ, ಇಂತೀ ತ್ರಿವಿಧಾಚಾರ ಸಂಬಂಧವಾದ ಬಳಕ ತನ್ಯ ಶಿಲಕ್ಕೆ ಶಿಲ ಸಮವಾಗದವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅನುಸರಣೆಯ ಮಾಡಿ ಸಮಿಶ್ರವ ಮಾಡಿದೊಡೆ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲಚನ್ನಸಂಗನ ಶರಣ ಪೂರ್ವಾ ಚಾರಿಯಾಪ ಸಂಗನಬಸವಣ್ಣ ಮೆಚ್ಚಿನಯ್ಯಾ.

೯. ಗುರು ಸ್ವಾಮಿ ಶಿಷ್ಯನ ಅನುಗ್ರಹವ ಮಾಡುವ ಪರಿ ಎಂತೆಂದೊಡೆ, ಅರಿವು ಆಚಾರ ಸಹಿತವಾಗಿ ಶಿಕ್ಷೆ ದೀಕ್ಷೆಯ ಮುಖದಿಂದೆ ಗುರುಸ್ಥಲ ಲಿಂಗಸ್ಥಲ, ಜಂಗಮಸ್ಥಲ ಪ್ರಸಾದಿ ಸ್ಥಲವೆಂದು ವಿನರವ ಮಾಡಿ ಕರುಣಿಸುವುದೆ ಗುರುತತ್ವ. ಈ ಕ್ರಮವನರಿದು ಮಹಾಪ್ರಸಾದವೆಂದು ಕೈಕೊಂಬುವುದೆ ಶಿಷ್ಯತ್ವ. ಇಂತಸ್ತು ಗುರುಮಾರ್ಗಾಚಾರವನು ಮಹಾಪ್ರಸಾದವೆಂದು ಕೈಕೊಂಡ ಬಳಕ ಪರಪಾಕಂಗಳ ಬಿಡಬೇಕು. ||ಸಾಕ್ಷಿ|| ಪರಪಾಕಂ | ನ ಕರ್ತವ್ಯಂ | ಲಿಂಗ ನೈವೇದ್ಯ ಕಿಲ್ಬಿಷಂ | ಸ್ವಯಂಪಾಕಂ ಪವಿತ್ರಾಣಾಂ | ಲಿಂಗನೈವೇದ್ಯ ಮುತ್ತಮಂ | ಎಂದುದಾಗಿ ಒಡಲ ಕಕ್ಕಲಿತೆಗೆ ಭಕ್ತನ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಕ್ಕೆ ಅರ್ಪಣೆ ಭವಿಮಿಶ್ರದವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನೇಮಸ್ವರುಗಳು ಹೊಕ್ಕು ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡಿದೆ ಅನ್ಯ ಪಾಕಾದಿಗಳ ಕೊಂಡೆ ನಾಯಡಿಗ ನರವಾಂಸವು ತಪ್ಪದಯ್ಯಾ ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗಮದೇವಾ.

೧೦. ದೇವಂಗಾಲಿ, ಭಕ್ತಂಗಾಲಿ, ಲಿಂಗಕ್ಕಾಗಲಿ, ಜಂಗ ಮಕ್ಕಾಗಲಿ, ಸದಾಚಾರ ಬೇಕಲ್ಲದೆ, ಆ ಸದಾಚಾರವುಳ್ಳವರಿಗೆ, ಅನಾಚಾರ

ಹೊದ್ದಲಾಗದು. ಅನಾಚಾರವೆಂದೊಡೆ ಅನಾಯತ, ಅನಾಯತವೆಂದೊಡೆ ಅನುಸರಣೆ, ಅನುಸರಣೆ ಎಂಬುದೆ ಅಂಗದಿಚ್ಚೆ, ಅಂಗದಿಚ್ಚೆ ಎಂಬುದೆ ಅನಾಚಾರ, ಅನಾಚಾರವೆಂಬುದೆ, ಪಂಚಮಹಾಪಾತಕ. ಇದು ಕಾರಣವಾಗಿ, ಕೂಡಲಚನ್ನಸಂಗಯ್ಯನಲ್ಲಿ ಆಚಾರವಂತರನ್ನಿ ಕೊಂಡ ಬಳಿಕ, ಅನಾಚಾರಕ್ಕೆ ಅನುಸರಣೆಯ ಮಾಡಿದರೆ, ಆಚಾರ ಭ್ರಷ್ಟರಿಗೆ ಅನುಸರಿಸಿ ನಡೆದೊಡೆ, ಅಘೋರ ನರಕ ತಪ್ಪದು ನೋಡಿರೆ.

೧೧. ನೋಸಲ ಕಣ್ಣುಳ್ಳವನಾದಡೂ ಆಗಲಿ, ಅವನ ಮುಖನ ನೋಡಲಾಗದು. ಆ ಭಕ್ತನ ಅಂಗದ ಮೇಲೆ ಶಿವಲಿಂಗವಿಲ್ಲದಿದ್ದೊಡೆ ಅವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಪಾಕಗೋಮಾಂಸ ಅದಾಗಿ ಬಲ್ಲವರೊಲ್ಲರು. ಶಿವಭಕ್ತನಲ್ಲದವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತಿಂಬುವಂಗೆ ಜನ್ಮಜನ್ಮಾಂತರ ಶ್ವಾನ ಯೋನಿಯಲ್ಲಿ ಬಪ್ಪದು ತಪ್ಪದಯ್ಯಾ. ಕೂಡಲಚನ್ನಸಂಗಮದೇವಾ.

೧೨. ಜೀದಿಯ ಬಸವಂಗೆ ದೇಗುಲದ ಪಶುವಿಂಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಕರುವುಗಳು ಬಸವಿ ಬಸವಗಳಷ್ಟವೆ, ಲಿಂಗಮುದ್ರೆಯನೊತ್ತದನ್ನಕ್ಕರೆ? ಭಕ್ತಂಗೆಯು ಭಕ್ತೆಗೆಯು ಹುಟ್ಟಿದ ಮಕ್ಕಳಿಂದನುಸರಣೆಯ ಮಾಡಿದೆಡೆ; ಅಘೋರ ನರಕವೆಂದುದು ನಮ್ಮ ಕೂಡಲಚನ್ನಸಂಗಯ್ಯನ ವಚನ.

೧೩. ಶಿವಭಕ್ತರಲ್ಲಿ ಗರ್ಭೋತ್ಪತ್ತ್ಯವಾದ ಶಿಶುವಿಂಗೆ ಪಾದೋದ ಕದಿಂದೆ ಜಳಕವ ಮಾಡಿಸುವುದು. ವಿಭೂತಿಯ ಪಟ್ಟವಂ ಕಟ್ಟಿ ಕೊರಳಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಸಾಹಿತ್ಯವಂ ಮಾಡಿ, ಪ್ರಸಾದದ ಎಣ್ಣೆ ಬೆಣ್ಣೆ ಹಾಲು ತುಪ್ಪವನೆರೆದು ಸಲುಹುವುದೆ ಆಚಾರ ಅದಕ್ಕೆ. ಇರುಳುಗೂಳಿ ಭೂತ ಸೋಂಕಿ ತೆಂದು ಕಾಣಿಕೆಯ ಬೆಸಗೊಂಡು, 'ಲೌಕಿಕಾಚಾರವ ಮಾಡುವ ಭಗವಂತನು ಗುರುವಿಲ್ಲ ಲಿಂಗವಿಲ್ಲ ಜಂಗಮವಿಲ್ಲ ಪಾದೋದಕವಿಲ್ಲ ಪ್ರಸಾದವಿಲ್ಲ ಪ್ರಸಾದವಿಲ್ಲದವಂಗೆ ಮುಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ. ಇದನರೆದು ಅಷ್ಟಾವರಣ ಪಂಚಾಚಾರದಲ್ಲಿ ನಚ್ಚುವಚ್ಚು ಆಚ್ಚೊತ್ತಿದಂತಿಲ್ಲದವರ ಮಚ್ಚುವರೆ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲಚನ್ನಸಂಗಯ್ಯನ ಶರಣರು?

ಮಹೇಶ್ವರನ ಗುರುಲಿಂಗಸ್ಥಲ. ಅಂತಸ್ತು ಆಚಾರದಲ್ಲಿದ್ದು ಸಮರಸ
 ವನೆಯಿರ್ಪು ಗುರುಲಿಂಗಸ್ಥಲ. ಆ ಸ್ಥಲದನುಭಾವದ ವಚನವು
 ಆ ಶ್ರೀಗುರು ಶಿಷ್ಯಂಗೆ ಅನುಗ್ರಹವ ಮಾಡುವ ಪರಿ ಎಂತೆಂದೊಡೆ

ಮಹೇಶ್ವರನ ಗುರುಲಿಂಗಸ್ಥಲ.

೧. ಲಿಂಗಜಂಗಮದ ಪಾದೋದಕ ಪ್ರಸಾದ ಈ ಚತುರ್ವಿಧವು
 ಘನವೆಂದು ನಂಬಿ ಈ ಚತುರ್ವಿಧ ಸಾರಾಯ ಲಂಪಟನಾಗಯ್ಯ ಮಗನೆ
 ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕೊಟ್ಟು ಬಳಿಕ ಅಂತಸ್ತು ಪರಶಿವಲಿಂಗವ ತನ್ನಂತರಂಗ
 ದಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯವ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹುಸಿ ಕಳವು ವಿಷಯ ಪರದಾರ
 ಪರದ್ರವ್ಯ ಪರನಿಂದೆ ಪರಹಿಂಸೆ ಇಂತೀ ಸಮಸ್ತ ಗುಣ ವಿರಹಿತನಾಗಿ
 ಅನ್ಯದೈವ ಭವಿಮುಕ್ತವ ಬಿಟ್ಟು ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಮಜ್ಜನಕ್ಕೆರೆವುದೆ ಶಿವಾಚಾರ
 ರವು. ಇದೇ ಆಚಾರದ ಗೊತ್ತು ಕಂಡಯ್ಯ ಮಗನೇ ಎಂದು ಹೇಳಿ
 ಕೊಟ್ಟು ಉಪದೇಶವನೆ ಕೇಳಿಕೊಂಡು ನಡೆಯಬಲ್ಲಡೆ, ಆತನೆ ನಿತ್ಯ
 ಮುಕ್ತನು. ಆ ಗುರುಶಿಷ್ಯರಿಬ್ಬರು ನಿಮ್ಮೊಳಗೇಕವಾಗಿದುದು ಉಪಮಿ
 ಸಬಾರದ ಘನವು. ಇಂತಲ್ಲದೆ ಕೊಡು ಕೊಂಬ ಗುರುಶಿಷ್ಯರಿಬ್ಬರಿಗೆಯ
 ಯಮದಂಡನೆ ತಪ್ಪದಯ್ಯಾ ಕೂಡಲ ಚಿನ್ನಸಂಗಮದೇವಾ.

೨. ಗುರು ಲಿಂಗ ಜಂಗಮವೇಕವಾದುದೆ ಗುರುವಲ್ಲದೆ ಪಿತ
 ಮಾತೆ ಸತಿ ಸುತ ಅತ್ತೆ ಮಾವ ಇದಲ್ಲದೆ, ಯೋಗಿ ಜೋಗಿ ಶ್ರವಣ
 ಸನ್ಯಾಸಿ ಕಾಳಾಮುಖಿ ಪಾಶುಪತಿ ಎಂಬ ಷಡುದರ್ಶನದ ಶೈವ ಕರ್ಮಿ
 ಗಳು ಗುರುವು ಗುರುವೆಂಬದಕ್ಕೆ ನಾಚದವರನೇನೆಂಬಿನಯ್ಯಾ? ಆ ಮಹಾ
 ಘನ ಗುರುವಿಗೆ ಇಂತಿವನೆಲ್ಲರ ಸರಿಗಂಡಡೆ ಒಂದೆ ಎಂದು ನುಡಿದಡೆ
 ನರಕ ತಪ್ಪದಯ್ಯಾ ಕೂಡಲಚಿನ್ನಸಂಗಮದೇವಾ.

೩. ತನ್ನ ಪುತ್ರಂಗೆ ತಾನೆ ಗುರುವಾದೆನೆಂಬ ಗುರುದ್ರೋಹಿಯ
 ಮಾತು ಕೇಳಲಾಗದು. ಎನಗೆ ಎನ್ನ ತಂದೆಯೇ ಗುರುವೆನ್ನವ ದ್ರೋ
 ಹಿಯ ಮುಖವ ನೋಡಲಾಗದು. ಅವರಿಬ್ಬರೊಳಗೆ ಗುರು ಶಿಷ್ಯ ಸಂ
 ಬಂಧವನಾಚರಿಸಿದೊಡೆ, ಅವರಿಬ್ಬರ ತರ್ಕಿಸಿ ಕಟ್ಟಿ ಹೊತ್ತಿಸಿ ನೊಂದಿಸಿ,
 ಸುಡುವ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲಚಿನ್ನಸಂಗಮದೇವಾ.

ಇನ್ನು ಮಹೇಶ್ವರನ ಶಿವಲಿಂಗಸ್ಥಲ. ಇಂತಪ್ಪ ಗುರು ಲಿಂಗದ ಸೈಷ್ಠಿಯೊಳಪ್ಪ ಮಹೇಶ್ವರನ ಶಿವಲಿಂಗಸ್ಥಲ. ಆ ಸ್ಥಲದನುಭಾವದ ವಚನ.

ಮಹೇಶ್ವರನ ಶಿವಲಿಂಗಸ್ಥಲ.

೧. ಸಾಕ್ಷಿ || ಏಕೋ ದೇವ ನ ದ್ವಿತೀಯನೆಂಬ ಶ್ರುತಿಯನರಿದು ಮತ್ತೆ ದೈವ ಉಂಟೆಂಬ ನೀಚ ಪರವಾದಿಗಳು ನೀವು ಕೇಳಿರೋ ಭೋ. ಶ್ರುತಿ || ಓಂ ನಿಧಾನಾನಯನಮಃ | ನಿಧಾನ ಪತಂತಿ ಕಾಯ ನಮಃ | ಊರ್ಧ್ವಾಯ ನಮಃ | ಊರ್ಧ್ವ ಲಿಂಗಾಯ ನಮಃ | ಹಿರಣ್ಮಯ ನಮಃ | ಹಿರಣ್ಮಲಿಂಗಾಯ ನಮಃ | ಸುವರ್ಣಾಯ ನಮಃ | ಸುವರ್ಣ ಲಿಂಗಾಯನಮಃ | ಶಿವಾಯನಮಃ | ಶಿವಲಿಂಗಾಯನಮಃ || ದಿವ್ಯಾಯನಮಃ | ದಿವ್ಯಲಿಂಗಾಯನಮಃ | ಭವೋಯ ನಮಃ | ಭಾವಲಿಂಗಾಯ ನಮಃ | ಸರ್ವಾಯ ನಮಃ | ಸರ್ವಲಿಂಗಾಯ ನಮಃ | ಜ್ಯೇಷ್ಠಾಯ ನಮಃ | ಜ್ಯೇಷ್ಠ ಲಿಂಗಾಯ ನಮಃ | ಶ್ರೇಷ್ಠಾಯ ನಮಃ | ಶ್ರೇಷ್ಠಲಿಂಗಾಯ ನಮಃ | ಜ್ವಾಲಾಯ ನಮಃ | ಜ್ವಾಲಲಿಂಗಾಯ ನಮಃ | ವ್ಯಾಲಾಯ ನಮಃ | ವ್ಯಾಲಲಿಂಗಾಯ ನಮಃ | ವೈಷ್ಣವಾಯ ನಮಃ | ವೈಷ್ಣವಲಿಂಗಾಯ ನಮಃ | ಆತ್ಮಾಯ ನಮಃ | ಆತ್ಮಲಿಂಗಾಯ ನಮಃ | ಓಂ ಯಥಾ ಸೋಮ ಸೂರ್ಯಸ್ಯ | ಸರ್ವಲಿಂಗ ಸ್ಥಾಪಯೇತ್ || ಇತಿ ಪಾಣಿ ಮಂತ್ರ ಪವಿತ್ರ ಎಂದುದಾಗಿ ಇದನರಿದರಿದು ಮತ್ತೆ ದೈವವೆಂಬ ಭೃಷ್ಣ ದ್ವಿಜರೆಲ್ಲರು ವಾಗ್ಧೃಮಿತರಯ್ಯಾ ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗನುದೇವಾ.

೨. ಓಂ ಶಿವಾಯ ವಿಷ್ಣುರೂಪಾಯ ಶಿವರೂಪಾಯ ವಿಷ್ಣವೇ ಶಿವಸ್ಯ ಹೃದಯಂ ವಿಷ್ಣು, ವಿಷ್ಣುಸ್ಯ ಹೃದಯಂ ಶಿವಂ ಯಥಾ ಶಿವ ಮಯಂ ವಿಷ್ಣುಃ ಏವಂ ವಿಷ್ಣುಮಯಂ ಶಿವಃ | ಇಂತೆಂಬ ಅಪಸ್ವರ ನಮಃ ತೊತ್ತುಗಳು ನೀವು ಕೇಳಿರೋ. ||ಶ್ರುತಿ|| ಓಂ ಭುವಂ ಓಂ ಭುವಃ | ಓಂಸ್ವಃ | ಓಂಮಹಃ | ಓಂಜನಃ | ಓಂಸತ್ಯಂ | ಓಂನಿತ್ಯಂ | ಓಂತತ್ತ್ವ ವಿತುರ್ವರೇಣ್ಯಂ | ಭಗೋ ದೇವಸ್ಯಧೀಮಹಿ | ಧಿಯೋ ಯೋನಃ | ಪ್ರಜೋದಯಾತ್ | ಇಂತೆಂಬ ಶ್ರುತಿಯೊಳಗೆ ಆ ಶಬ್ದ ಉಳ್ಳೊಡೆ ತೋರಿ ರೋ ತೊತ್ತುಗಳಿರಾ. ಒೀಗಿಂತೆಂದಿರಿಯಿರಿ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಆಚರಿಸಲ ರಿಯಿರಿ. ಇಂತಪ್ಪ ದ್ವಿಜರಿಗೆ ಶ್ವಾನರೆಂಬೆ. ಅಂತ್ರುಜರನೇನೆಂಬಿನಯ್ಯಾ ಕೂಡಲೆ ಚನ್ನಸಂಗನುದೇವಾ ?

೩. ಓಂ ಪಂಚಾಕ್ಷರದ ಪ್ರಣಮಂಗಳು ಆದಿಯನಾದ್ದಿ ಇಲ್ಲಿ
 ಎಂದು ಉತ್ಪತ್ತಿಸ್ಥಿತಿಲಯಂಗಳೆಲ್ಲವೆಂದು, ಭಕ್ತಿಯ ಮಗನು ಭವಿಯ
 ಬಸಿರೊಳಗಿದು, ಆ ಸತ್ಯಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಬಸಿರೊಳಗೆ ಸತ್ಯಜ್ಞಾನಗಳೆಂಬ
 ಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳು ಪುಟ್ಟಿದವು. ಆ ಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳೊಳಗಡಗಿದವು ವೇದ. ಪೌರಾಣಾ
 ಗಮಂಗಳು ಆ ಆಗಮಂಗಳೊಳಗಡಗಿದವು. ಐವತ್ತೆರಡಕ್ಷರಂಗಳು ಆ
 ಐವತ್ತೆರಡಕ್ಷರಂಗಳೊಳಗಡಗಿದವು. ಇಪ್ಪತ್ತೇಳು ನಕ್ಷತ್ರಂಗಳು ಆ ಇಪ್ಪ
 ತ್ತೇಳು ನಕ್ಷತ್ರಂಗಳೊಳಗಡಗಿದವು. ಈರೇಳು ಲೋಕದ ಗಳಿಗೆ ಜಾವ
 ದಿನ ಮಾಸ ಸಂವತ್ಸರಂಗಳು ಇಂತಿವೆಲ್ಲವನೊಳಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಓಂ
 ನಮಃ ಶಿವಾಯ ಎಂಬಾತನು ಮಹಾಲಿಂಗವು ಕಾಣೆರೆ. ಹೊರಗಿಪ್ಪಾ
 ತನು ಓಂ ನಮಃ ಶಿವಾಯ ಎಂಬಾತ ಕಾಣೆರೆ. ಉಳಿದವರು ಮಂತ್ರ
 ಭ್ರಷ್ಟರು. ಮತ್ತಿದ್ ಯೋನಿಜರೆಲ್ಲರು ಈ ಭೂಸುರರೆಲ್ಲರೂ ಶಾಸಹತ
 ರಾಗಿ ಹೋದರು ಕೇಳಿರೋ. ಇದು ಕಾರಣವಾಗಿ ಓಂ ನಮಃ ಶಿವಾಯ
 ಎಂಬಾತ ಇಷ್ಟ ಬ್ರಹ್ಮವೆಂಬ ಮಹಾ ಲಿಂಗವು. ಆ ಪಂಚಾಕ್ಷರವೇ
 ಪರಮೇಶ್ವರನು. ಆ ಪಂಚಾಕ್ಷರವೇ ಪರತತ್ವವು. ಆ ಪಂಚಾಕ್ಷರವೇ
 ಸ್ವರಮ ಯೋಗ. ಆ ಪಂಚಾಕ್ಷರವೇ ಪರಂಜ್ಯೋತಿಯು. ಆ ಪಂಚಾ
 ಕ್ಷರವೇ ಪರಮಾತ್ಮನು. ನಾ ಎಂಬಕ್ಷರವೇ ದೇವರ ಚರಣ. ಮಾ ಎಂಬ
 ಕ್ಷರವೇ ದೇವರ ಒಡಲು. ಶೀ ಎಂಬಕ್ಷರವೇ ದೇವರ ಹಸ್ತ. ವಾ ಎಂಬ
 ಕ್ಷರವೇ ದೇವರ ನೇತ್ರ. ಮತ್ತೆ ನಾ ಎಂಬಕ್ಷರವೇ ದೇವರ ದಮಃ.
 ಮಾ ಎಂಬಕ್ಷರವೇ ದೇವರ ಶಾಂತಿ. ಶೀ ಎಂಬಕ್ಷರವೇ ದೇವರ ಕ್ರೋಧ.
 ವಾ ಎಂಬಕ್ಷರವೇ ದೇವರ ಮನ. ಯಾ ಎಂಬಕ್ಷರವೇ ದೇವರ ಶಬ್ದ.
 ಮತ್ತೆ ನಾ ಎಂಬಕ್ಷರವೇ ಸೃಷ್ಟಿ. ಮಾ ಎಂಬಕ್ಷರವೇ ಅಪ್ಪ. ಶೀ
 ಎಂಬಕ್ಷರವೇ ಆಗ್ನಿ. ವಾ ಎಂಬಕ್ಷರವೇ ವಾಯು. ಯಾ ಎಂಬಕ್ಷರವೇ
 ಆಕಾಶ. ಮತ್ತೆ ನಾ ಎಂಬಕ್ಷರವೇ ಬ್ರಹ್ಮ. ಮಾ ಎಂಬಕ್ಷರವೇ ವಿಷ್ಣು.
 ಶೀ ಎಂಬಕ್ಷರವೇ ರುದ್ರ. ವಾ ಎಂಬಕ್ಷರವೇ ಶಕ್ತಿ. ಯಾ ಎಂಬಕ್ಷ
 ರವೇ ಲಿಂಗ. ಇಂತೀ ಪಂಚಾಕ್ಷರದೊಳಗಲವ ಆಕ್ಷರ ನಾಲ್ಕು ಉಳಿ
 ದಕ್ಷರ ಒಂದು. ಈ ಪಂಚಾಕ್ಷರವೆಂಬವು ಏಕಾಕ್ಷರವ ಮಾಡಿದ ಬಳಿಕ,
 ಏವನೊಬ್ಬನೆ ಎಂದರಿದು ಬ್ರಹ್ಮ ದೈವವೆಂಬ ಬ್ರಹ್ಮೇತಿಕಾರರನೇನೆಂಬೆ
 ನಯ್ಯಾ? ವಿಷ್ಣು ದೈವವೆಂಬ ವಿಶಾರ ಹೀನರನೇನೆಂಬೆನಯ್ಯಾ? ಅಶ್ವಿ
 ನೀ ಭರಣಿ ಕೃತ್ತಿಕಾ ವೇದಲಾದ ಇಪ್ಪತ್ತೇಳು ನಕ್ಷತ್ರಂಗಳೊಳಗೆಮೂಲಾ

ನಕ್ಷತ್ರದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದನಾಗಿ ಮೂಲನೆಂಬ ಪೆಸರಾಯಿತ್ತು. ದೇವರ ಸೇವ್ಯ
 ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಪ್ತನೆಂದು ವೇದಂಗಳು ಬಿನ್ನೈಸಲು ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯ
 ಜ್ಞಾನ ಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳು ಹುಸಿಯಾದವೆಂದು ನಿಮ್ಮ ಹರಿಯ ಆಡವಿಯಲ್ಲಿ
 ಬಿಸಾಡಲು, ಅಲ್ಲಿ ಆಕುತಿರ್ಧ ಮಗನ ಭೂದೇವತೆ ಸಲಹಲು, ಭೂಕಾಂ
 ತನೆಂಬ ಪೆಸರಾಯಿತ್ತು. ಆ ಭೂಚಕ್ರ ತನ್ನ ತೋರಿಸಿ, ನೋಡಿಸಿ
 ಶಿವಧರ್ಮಾಗಮಪೂಜೆಯಲ್ಲಿ ಯುಕ್ತನ ಮಾಡಿದ ಬಳಿಕ, ಮತ್ತೆ ನಮ್ಮ
 ದೇವರ ಶ್ರೀಚರಣದಲ್ಲಿರುತ್ತಿರಲು ದೇವರು ಪೌರಾಣಂಗಳಂ ಕರೆದು ಈ
 ವಿಷ್ಣುವಿನ ಪಾಪ ಏನು ತೋರು ಎಂದನು. ಆ ಪೌರಾಣಂಗಳಂತೆ
 ದವು ||ಶೃತಿ|| ಮೂಲ ನಕ್ಷತ್ರ, ಬಹುಪಾತಕಂ | ವಿನರಿಜನರ್ನಿಕರಣ
 ಪಾಪಂ ಪರ್ವತ ಸ್ಥೂಲಂ | ಪೈರಿಣಾಂ ಶಿವೇ ದಾಸೋಹಂ ಶಿವೇ
 ದೇಶಾ ವೀಶ್ಯರಾಯ ಪಾಪಂ ಸಂಹರತ್ || ಎಂದು ಪುರಾಣಂಗಳು
 ಹೇಳಲಾಗಿ ವಿಷ್ಣು ಕೇಳಿ, ಆ ಪುರಾಣದ ಕೈಯ್ಯಲ್ಲಿ ದೀಕ್ಷಿತನಾಗಿ ಪು
 ರಾಣ ಪುರುಷೋತ್ತಮನೆಂಬ ಹೆಸರಂ ಪಡೆವ ಬಳಿಕ, ಮತ್ತೆ ನಮ್ಮ
 ದೇವರ ಪಾದರಕ್ಷಿಯಂ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಭೂತಂಗಳಿ
 ಗಂಜಿ ಶಂಖವಂ ಪಿಡಿದುಕೊಂಡು, ದುರಿತಂಗಳಿಗಂಜಿ, ನಾಮವನ್ನಿಟ್ಟು
 ಕೊಂಡು, ಪ್ರಳಯಕ್ಕಂಜಿ, ವೇಷವ ಧರಿಸಿಕೊಂಡು, ರಾಕ್ಷಸರಿಗಂಜಿ,
 ಚಕ್ರವ ಪಿಡಿದುಕೊಂಡು, ಅದಲ್ಲದೆ ಇತ್ತ ಶಿವನ ದಾಸನೆಂದು ದಾಸೋ
 ಹಧಾರಿಯಾಗಿ, ಕಸಪೂರಿಕೆಯಂ ಪಿಡಿದು, ಅಂಗಳಂಗೂಡಿಸಿ, ಬಾಗಿಲಿ
 ಯಂ ಕಾಯ್ದು ನೀರಂ ಹೊತ್ತು ಪುಕುಳಿಯಂ ತೊಳೆದು, ಲಕ್ಷ ವರುಷ
 ಶಿವಭಕ್ತಿಯಂ ಮಾಡಿ, ಮತ್ತೆ ಪಡೆದನು ಗರುಡವಾಹನವನು ಸತೀ
 ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯನು ಕ್ಷೇರವಾರ್ಧಿಯನು. ಇಂತೀ ಜಯಮಂ ಪಡೆದು,
 ದೇವರ ಎಡದ ಗರ್ಭಗೇಯನೋಶೈರ್ಪವನ ದೇವರು ದೇವರೆಂದು,
 ನೀವದೆಂತೆಂಬಿರಣ್ಣಾ? ವಚನ ಶುಭ ಭಾವಶುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳವರಾಗಿ
 ನೀವು ಹೊತ್ತಿರ್ಧ ವೇದದಲ್ಲಿ ಓದಿ ತಿಳಿದು ನೋಡಿರಿ. ತಂದೆ ತಾಯಿ
 ಇಂದ್ರಿಯದಲ್ಲಿ ಬಂದವರು ದೇವರೇ? ಸಂದೇಹದ ಭ್ರಮೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಲ್ಲಿ
 ದವರು ದೇವರೆ? ಶುಕ್ಲ ಲೋಣಿತದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದವರು ದೇವರೇ? ಆತಂಗೆ
 ತಂದೆ ತಾಯಿ ಎಂದು, ಹುಟ್ಟಿಸಿದವ ಬಲ್ಲಡೆ ಹೇಳಿರೋ. ಅರಿಯದಿರ್ದಡೆ
 ಕೇಳಿರೋ. ಓದೆ ಸಂದ ಯುಗಂಗಳು ಶತ ಕೋಟಿ ಸಂಖ್ಯೆಯ
 ಮೊಟ್ಟೆ ಏಳು ಲಕ್ಷದ ಸಾವಿರದ ಏಳುನೂರೆಪ್ಪತ್ತು ಯುಗಂಗಳು ಇದಕ್ಕೆ

ದೃಷ್ಟಿ. ನವಕೋಟಿ ನಾರಾಯಣರಿಂದ ಶತಕೋಟಿ ಬ್ರಹ್ಮರೂ ಉಳಿದವರ ಪ್ರಳಯವ ಹೊಗಲಿನ್ನರಸವು. ಇಂತಿವನೆಲ್ಲವನಳಿದು, ಉಳಿ ದಿಪ್ಪತನೊಬ್ಬನೆ. ಆತಂಗೆ ಜನನ ಮರಣ ಕಾಲ ಕಲ್ಪಿತವೆಂಬ ಪ್ರಳಯಂಗಳುಂಟಾದೊಡೆ, ಹೇಳರೋ ಅಧಮ ಚಾಂಡಾಲರಾದ ವಿಪ್ರ ಸೃವಾದಿಗಳೆರಾ. ಇದು ಕಾರಣವಾಗಿ, ಆ ನಿಜನಿತ್ಯಂಗೆ ನಮೋ ನಮೋ ಎಂಬೆನಯ್ಯಾ ಕೂಡಲಚನ್ನಸಂಗಮದೇವಾ.

೪. ನಿಮ ನಿಮಗೆ ನೀವು ಎಲ್ಲ ಬಲ್ಲೆವೆಂಬಿರಿ. ಹರಿ ಹತ್ತು ಭವಕ್ಕೆ ಬಂದಲ್ಲಿ ಅಜನ ಶಿರವರದಲ್ಲಿ ಅಂದೆಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದವೋ ನಿಮ್ಮ ವೇದಂಗಳು? ಮತ್ತೆ ಕೇಳರೋ ನಿಮ್ಮ ಶಾಸ್ತ್ರ ಪುರಾಣಂಗಳೆಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಚನ್ನಯ್ಯನ ಕೈಯ್ಯೆಲ್ಲ ಹಾಗವನೊಯ್ಯುಕೊಡೆ, ಕಂಕಣದ ಕೈಯ್ಯೆ ಕಂಡು ಧನ್ಯರಾಗಲಿಲ್ಲವೆ? ನಿಮ್ಮ ಮಾತಂಗಿಯ ಮಕ್ಕಳೆಂದು ಗಗನದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನವ ಮಾಡಿ, ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಧೀಶ್ವರ ಹರಹಿ ಹೋಗುವಾಗ ನಮ್ಮ ಬೈವಚಯ್ಯಗಳು ಒಕ್ಕುವ ಕೊಂಡು ಧನ್ಯರಾಗರೇ ಸಾಮವೇದಿಗಳು? ನಿಮ್ಮ ನಾಲ್ಕು ವೇದವನೋದಿದ ವಿಪ್ರರ ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ವಾದದಿ ನಮ್ಮ ಭಕ್ತರ ಮನೆಯ ಕಾಳುಗನು. ಇದು ಕಾರಣ ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗಯ್ಯ ನಮ್ಮ ಶರಣರ ಮುಂದೆ ಈ ಒಡ್ಡುಗಳ ಒಡ್ಡು ಪ್ರತಿ ಮಾಡಿ ತೋರಲಿಲ್ಲವಯ್ಯಾ.

೫. ವೇದವನೋದಿದ ಹೊಲೆಯನಲ್ಲಿ ಹೋದ ದ್ವಿಜರು ಕೆಟ್ಟ ಕೇಡಿಂಗೆ ಕಡೆ ಮೊದಲಿಲ್ಲ. ಆದು ಹೇಗೆಂದೊಡೆ, ಹೇಮದಾಸೆಗೆ ಒಕ್ಕಲಿಗಂಗೆ ಸತ್ತ ಪುತ್ರನಾಗೆಂದು ಹೇಳತ್ತೆ ನಿಮ್ಮ ವೇದ? ಬಡಗಿ ಮಾಚಲದೇವಿಯ ಕುಲಚಯ ಮಾಡಿದೆವೆಂದು ಹೊನ್ನ ಕಪಿಲೆಯ ಕೊಂಡು ನರಕಕ್ಕಿಳಿಯ ವೇಳತ್ತೆ ನಿಮ್ಮ ವೇದ? ಅಹಿಂಸೋ ಪರಮೋ ಧರ್ಮವೆಂದೋದಿ ಅಸುರ ಭೋಗಕ್ಕೆ ಅಂಗವಿಸಿ ಕರ್ಮವ ಮಾಡಿ ಹೋತಿನ ಕೊಂಡು ತಿಂಬುವುದು ಪಾತಕವಲ್ಲವೇ? || ಸಾಕ್ಷಿ || ಪರಮೋ ಧರ್ಮ ಹಿರಣ್ಯಗರ್ಭೋ ಎಂದು ಹೊನ್ನ ಕಪಿಲೆಯ ಮಾಡಿಸಿ ಕಡಿಕಡಿದು ಹಂಚಿಕೊಂಬುವುದು ಚಾಂಡಾಲವಲ್ಲದೆ ಹೊಲೆಯರೆಂತೆ ಹುಲ್ಲು ಹೆಣನಂ ಸುಟ್ಟು ಹೊರಸಿನ ಮೇಲೆ ಹಿತವಾದ ಕರುಳು ಹತ್ತಿದ ಪಶುವಿನ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯ ವನದಲ್ಲಿ ಕೂಳ ಭೋಜನವೆಂದುಂಡು ಲೋಕೋಪಚಾರಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿ ಇಂತಹ ಪಾತಕ ಕರ್ಮವ ಮಾಡಿ ಸಲ್ಲದೆ ಹೋದೊ

ಶಿವಂಗಿ. ಇದು ಕಾರಣ ಕೂಡಲ ಚನ್ನ ಸಂಗಮದೇವಾ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಭಕ್ತರಿಗೊಲಿದ ಕಾರಣ ಕಂಚೀಪುರವ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೊಯ್ಯೆ.

೬. ಅಸ್ವತನುಮೂರ್ತಿ ಎಂಬ ಮಾತಿನ ಪಾತಕವ ಕೇಳಲಾಗದು. ಆದಿಂತಂದೊಡೆ ಪೃಥ್ವಿಯಂತೆ ಕಠಿಣ ಉಳ್ಳಾತನೇ? ಅಷ್ಟು ವಿನಂತೆ ರಸ ಭರಿತ ಉಳ್ಳಾತನೇ? ತೇಜದಂತೆ ತೃಣಕಾಷ್ಠವಿಲ್ಲದಿದೊಡೆ ನಂದುವಾತನೇ? ವಾಯುವಿನಂತೆ ಚಲನೆಯುಳ್ಳಾತನೇ? ಅಕಾಶದಂತೆ ಬಟ್ಟೆ ಬಯಲಾದಾತನೇ? ಚಂದ್ರ ಸೂರ್ಯರಂತೆ ದಿವಾರಾತ್ರಿಯ ನಡಿಸುವ ಕೃತ್ಯದಾತನೇ? ಜೀವಾತ್ಮನಂತೆ ಜನನ ಮರಣಕ್ಕೊಳಗಹನೇ? ಇದು ಕಾರಣವಾಗಿ ಕೂಡಲ ಚನ್ನ ಸಂಗಮದೇವಾ ನೀವು ನಿಮ್ಮಂತೆ ಉಳಿದವೆಲ್ಲವು ನೀವಿರಿಸಿದಂತೆ.

೭. ಸರ್ವವು ಶಿವನಿಂದುದ್ಭವಿಸಿದವೆಂದೊಡೆ ಹುಟ್ಟಿದವೆಲ್ಲವು ಶಿವನೇ? ಸಕಲ ಬೀಜವ ಬಿತ್ತುವ ಒಕ್ಕಲಿಗನೆಂದೊಡೆ, ಆ ಬೆಳೆಯೆಲ್ಲ ಒಕ್ಕಲಿಗನೇ? ಮಡಕೆಯ ಮಾಡುವವ ಕುಂಬರನೆಂದೊಡೆ ಆ ಮಡಕೆ ಎಲ್ಲವು ಕುಂಬರನೇ? ಕಬ್ಬಿಣವು ಕಂಬರ ಮಾಡುವನೆಂದೊಡೆ, ಆ ಕಬ್ಬಿಣವು ಕಂಬರನೇ? ಈ ಪರಿಯಲ್ಲಿ ಸಕಲ ಸಚರಾಚರ ಪ್ರಾಣಿಗಳೆಲ್ಲವನು ಶಿವ ತನ್ನ ವಿನೋದಕ್ಕೆ ಸೇವಕರಿಂದೆ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದೊಡೆ ಆ ಸಚರಾಚರದ ಪ್ರಾಣಿಗಳೆಲ್ಲವು ಶಿವನೇ? ಹಾಗಾದೊಡೆ, ಅಷ್ಟಾದಶವರ್ಣಂಗಳೇಕಾದವು? ಭವಿ ಭಕ್ತರೆಂಬುಭಯವೇಕಾದವು? ಆಚಾರ ಅನಾಚಾರವೇಕಾದವು? ಇದ. ಕಾರಣವಾಗಿ ಸದಾಚಾರ ಸದ್ಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿಪ್ಪುದು. ಅಲ್ಲಿಪ್ಪನಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲ ಒಂದೆ ಎಂನು ಬೊಗಳುವ ಚಾಂಡಾಲರಿಗೆ ಅಘೋರ ನರಕ ತಪ್ಪದಯ್ಯಾ ಕೂಡಲ ಚನ್ನ ಸಂಗಮದೇವಾ.

ಮಹೇಶ್ವರನ ಜಂಗಮಲಿಂಗಸ್ಥಲ. ಇಂತೀ ಶಿವಲಿಂಗ ಸಿಷ್ಯೆಯೊ
ಳಿಸ್ತ ಮಹೇಶ್ವರನ ಜಂಗಮಲಿಂಗಸ್ಥಲ. ಆ ಸ್ಥಲದನುಭಾವವ ವಚನ.

ಮಹೇಶ್ವರನ ಜಂಗಮಲಿಂಗಸ್ಥಲ

೧. ಕೃತಯುಗ ಚೌತೀಸ ಲಕ್ಷ ಐವತ್ತಾರುಸಾವಿರ ವರುಷದಲ್ಲಿ
ಕೇತಾರೇಶ್ವರ ದೇವರು ಪೃಥ್ವಿಗೆ ಮೂಲಸ್ಥಾನ. ತ್ರೇತಾಯುಗ ಹದಿನೇ
ಳುಲಕ್ಷ ಇಪ್ಪತ್ತೆಂಟು ಸಾವಿರ ವರುಷದಲ್ಲಿ ಸ್ವೇತುಬಂಧರಾಮೇಶ್ವರದೇ
ವರು ಪೃಥ್ವಿಗೆ ಮೂಲಸ್ಥಾನ. ದ್ವಾಪರಯುಗ ಎಂಟುಲಕ್ಷ ಅರವತ್ತು
ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ವರುಷದಲ್ಲಿ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ಸೋಮೇಶ್ವರ ಪೃಥ್ವಿಗೆ ಮೂಲ
ಸ್ಥಾನ. ಕಲಿಯುಗ ನಾಲ್ಕುಲಕ್ಷ ಮೂವತ್ತೆರಡು ಸಾವಿರ ವರುಷದಲ್ಲಿ
ಶ್ರೀಗಿರಿ ಚನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ದೇವರು ಪೃಥ್ವಿಗೆ ಮೂಲಸ್ಥಾನ. ಇದು
ಕಾರಣ ಕೂಡಲಚನ್ನಸಂಗಮದೇವಾ ನಿಮ್ಮ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಜಂಗಮವೆ ಮೂಲ
ಸ್ಥಾನ ಅಂದು ಮೊದಲು ಇಂದು ಕಡೆಯಾಗಿ.

೨. ಎಂಟು ಲಕ್ಷ ಒಂದು ಸಾವಿರದ ಇನ್ನೂರು ದೇವರಿಗೆ ಮಾಡಿದ
ಬೋಧನವು ಒಬ್ಬ ಜಂಗಮ ಆರೋಗಣೆಯ ಮಾಡುವ. ಒಂದು ಲಕ್ಷ
ಅರುವತ್ತು ಸಾವಿರದ ಇನ್ನೂರು ದೇವರು ಕೂಡಿ ಒಬ್ಬ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ
ಮಾಡಿದ ಬೋಧನನಾರೋಗಿಸಲರಿಯವು. ಅದು ಕಾರಣವಾಗಿ ಅಂತಸ್ತ
ದೇವರಿಗಿಂತಲು ಜಂಗಮವೆ ಘನವು ನೋಡಿರೆ. ಕೃತಯುಗದಲ್ಲಿ ಸುವ
ರ್ಣದ ಲಿಂಗವಾದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಹೆಸರೇನು? ತ್ರೇತಾಯುಗದಲ್ಲಿ ಬೆಳ್ಳಿಯ
ಲಿಂಗವಾದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಹೆಸರೇನು? ದ್ವಾಪರ ಯುಗದಲ್ಲಿ ತಾಮ್ರದ ಲಿಂಗ
ವಾದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಹೆಸರೇನು? ಹದಿನೆಂಟು ಜಾತಿ ನೂರಾ ಒಂದು ಕುಲದ
ಕೈಯ್ಯಲ್ಲಿ ಕೆಲುಬು ಹೋಯಿತ್ತು. ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಕಲು ಲಿಂಗವಾದಲ್ಲಿ
ಇಕ್ಕಿದ ಬೋಧನನುಣ್ಣದೇಕೊ? ಹಿಂದೆ ನಾಲ್ಕು ಯುಗದಲ್ಲಿ ಅಳಿದು
ಹೋದುದನರಿಯಿರೆ. ಇನ್ನೇಕೆ ದೇವರೆಂದು ಆಚರಿಸುವಿರೊ? ಸಾಕ್ಷಿ||
ಸ್ಥಾನವರಂ ಜಂಗಮಶ್ಚೈವ | ದ್ವಿವಿಧಂಲಿಂಗಮುಚ್ಯತೇ ಜಂಗಮಶ್ಚೈವ ಮಾ
ನೇನ ಸ್ಥಾನವರಂ ನಿಷ್ಕಲಂ ಭವೇತ್ | ಸ್ಥಾನವರಾರ್ಪಿತ ನೈವೇದ್ಯಂ ನ
ತ್ಯಪ್ತಿಲಿಂಗಮೇವ ಚ | ಜಂಗಮಾರ್ಪಿತ ನೈವೇದ್ಯಂ | ಮಮತ್ಯಪ್ತಿಂ
ತು ಸಾರ್ವತಿ || ಇದು ಕಾರಣವಾಗಿ, ಕೂಡಲಚನ್ನಸಂಗಮದೇವಯ್ಯ

ತನ್ನದೆ ನಾಲ್ಕು ಯುಗದಲ್ಲಿ ಜಂಗಮವೆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವಾದ ಕಾರಣ, ಸ್ಥಾವರವು ಜಂಗಮ ಪ್ರಸಾದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾಯಿತ್ತು.

೩. ತನು ಮನ ಧನ ತ್ರಿಸ್ಥಾನ ಸಂಗವಾಯಿತ್ತು. ಆಗಿ ಭಕ್ತಿಯು ಮವವೇರಿತ್ತು. ಸದ್ಭಕ್ತಿ ಸಂಭಾಷಣೆ ಕ್ರಿಯೆ ಕ್ರಿಯೆಯರತು ತೂರ್ಯ ತೂರ್ಯಗೊಂಡಿತ್ತಾಗಿ, ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಆರಿವು ಜಂಗಮದಲ್ಲಿ ಮರವು ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗ ತಾನು ತಾನಾಗಿ.

೪. ಪೂರ್ವಿಕ ಪೂಜಕ ಅಪೂರ್ವಿಕ ಭಕ್ತ ಕರ್ಮ ಪೂಜಕ ಲಿಂಗ ಪೂಜಕ ಜಂಗಮ ಭಕ್ತನ ಪೂರ್ವ ಸೂತಕ ವಿರಹಿತ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗಮದೇವರಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚ ಶರಣ.

೫. ಸುಖ ಶೀಲ ಲಿಂಗಧ್ಯಾನ ಸಮಶೀಲ ಜಂಗಮ ಪ್ರೇಮಿ. ವಃಹಾಶೀಲ ಅವರಂದಂತೆ ಎಂಬುವುದು. ಈ ತ್ರಿವಿಧವ ಸರಿದೊಡೆ ಆತನ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗಮದೇವನೆಂಬೆ.

೬. ಎನ್ನ ತನುವೆಂಬವಂಗೆ ಬ್ರಹ್ಮನಿಕ್ಕಿದ ಕೋಳವಾಯಿತ್ತಯ್ಯಾ. ಎನ್ನ ಸ್ತ್ರೀ ಎಂಬುವಂಗೆ ವಿಷ್ಣುವಿಕ್ಕಿದ ಸಂಕೊಲೆಯಾಯಿತ್ತಯ್ಯಾ. ಧನವೆಂಬುವಂಗೆ ರುದ್ರನಿಕ್ಕಿದ ಆಶೆ ರೋಷವೆಂಬ ಜಂಜುರಿ ಬೀಗಿತ್ತಯ್ಯಾ. ಎನ್ನ ಕುಲವೆಂಬುವಂಗೆ ರುದ್ರನಿಕ್ಕಿದ ಸೆರೆ ಸಂಕೊಲೆಯ ಬಂದಿಪಾನೆ ಯೊಳು ಬಿದ್ದನು ನೋಡಾ. ಇಂತೀ ಕೊರಳುದ್ದಕ್ಕೆ ಹೂಳಿಸಿಕೊಂಡು, ಮುಗಿಲುದ್ದಕ್ಕೆ ಹಾರೆನೆಂಬುವರು ನಾನು ಭಕ್ತ ನಾನು ಮಹೇಶ್ವರನಂಥ ನುಡಿಗೆ ನಾಚರು ನೋಡಾ. ಆ ಭಕ್ತನ ಮಹಕ್ಕೆ ಜಂಗಮ ನಿರಂತರ ಬರುತ್ತಿರಲು ಬ್ರಹ್ಮನಿಕ್ಕಿದ ಕೋಳ ಕಡಿಯಿತ್ತು. ಆ ಭಕ್ತನ ಸ್ತ್ರೀಯಳು ನಿರಂತರ ಜಂಗಮದಾಸೋಹವ ಮಾಡುತ್ತಿರಲು, ರುದ್ರ ವಿಷ್ಣುವಿಕ್ಕಿದ ಸಂಕೊಲೆಯು ಕಡಿಯಿತ್ತಯ್ಯಾ. ಆ ಭಕ್ತನ ಧನವು ನಿರಂತರ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಸವಿಸುತ್ತಿರಲು ರುದ್ರನಿಕ್ಕಿದ ಆಶೆ ರೋಷದ ಜಂಜುರಿ ಬಿದ್ದಿ ತ್ತಯ್ಯಾ. ಆ ಭಕ್ತನು ತನ್ನ ಜಾತಿಸೂತಕವ ಕಳೆದು ಶಿವಭಕ್ತರ ಕುಲವ ವಿಚಾರಿಸದೆ ಜಾತಿ ಶಿವಜಾತಿ ಕುಲ ಶಿವಕುಲವೆಂದರಿದು ನಿರಂತರ ಬೆರಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಿರಲು ಈಶ್ವರನಿಕ್ಕಿದ ಸೆರೆ ಸಂಕೊಲೆಯ ಬಂದಿಪಾನೆ ಯಿಂದ ಹೊರಹೊರಟೆ ನೋಡಯ್ಯಾ. ಇಂತು ಇದಲ್ಲದೆ ಸಹಜರಾದ ಸದ್ಭಕ್ತರ ಕ್ರೀಪಾದವನೆನೆಗೆ ತೋರಿಸಿ ಬದುಕಿಸಯ್ಯಾ ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗಮದೇವನಾ.

ಮಹೇಶ್ವರನ ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗಸ್ಥಲ. ಇಂತು ಜಂಗಮಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಸೈಷ್ಠಿಯಾಗರ್ಪಣೆ ಮಹೇಶ್ವರನ ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗಸ್ಥಲ. ಆ ಸ್ಥಲದನುಭಾವದ ವಿಚಾರ.

ಮಹೇಶ್ವರನ ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗಸ್ಥಲ.

೧. ಗುರುದ್ರೋಹಿಯಾದವನ ಮುಖವ ನೋಡಲಾಗದು. ಮತ್ತೆ ನೋಡಬಹುದು. ಅದಂತೆಂದೊಡೆ ಮುಂದೆ ಲಿಂಗ ಉಂಟಾದ ಕಾರಣ. ಲಿಂಗದ್ರೋಹವ ಮಾಡಿದವನ ಮುಖವ ನೋಡಲಾಗದು. ಮತ್ತೆ ನೋಡಬಹುದು. ಅದೇನು ಕಾರಣವೆಂದೊಡೆ, ಮುಂದೆ ಜಂಗಮ ಉಂಟಾದ ಕಾರಣ. ಜಂಗಮ ದ್ರೋಹವ ಮಾಡಿದವನ ಮುಖವ ನೋಡಲಾಗದು. ಮತ್ತೆ ನೋಡಬಹುದು. ಅದೇನು ಕಾರಣವೆಂದೆಡೆ, ಮುಂದೆ ಪಾದತೀರ್ಥ ಇಹುದಾಗಿ. ಪಾದತೀರ್ಥ ದ್ರೋಹಿಯಾದವನ ಮುಖವ ನೋಡಲಾಗದು. ಮತ್ತೆ ನೋಡಬಹುದು. ಅಷ್ಟಂತೆಂದೆಡೆ, ಮುಂದೆ ಪ್ರಸಾದವಿಹುದಾಗಿ. ಪ್ರಸಾದ ದ್ರೋಹವ ಮಾಡಿದವನ ಮುಖವ ನೋಡಬಹುದು. ಮತ್ತೆ ನೋಡಬಹುದು. ಅದೇನು ಕಾರಣವೆಂದೊಡೆ, ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಚಿನ್ನಸಂಗಯ್ಯನ ಪ್ರಸಾದ ವಿರಹಿತವಾದೊಡೆ ಮುಂದೆ, ಪ್ರಸಾದ ಬಿಟ್ಟು ಪರವಿಲ್ಲವಾದ ಕಾರಣ.

೨. ಕೃತಯುಗ, ತ್ರೇತಾಯುಗ, ದ್ವಾಪರಯುಗ, ಕಲಿಯುಗ ಸಂಬಂಧ ನಾಲ್ಕು ಯುಗಗಳಿಗೆ ಸತ್ಯಲೋಕ, ತಪೋಲೋಕ, ಜನಲೋಕ, ಸ್ವರ್ಗಲೋಕಕ್ಕೆ ಆತಿಶಯವೆನಿಸಿ ಕಲ್ಯಾಣವಂ ಮಾಡಿ, ಮಹವಪ್ಪ ಭಕ್ತಿಯಂ ಪುಟ್ಟಿಸಿ, ಬಸವರಾಜದೇವರು ಮೊದಲಾದ, ಮಹಾ ಗಣಗಳ ದಿವ್ಯ ಶ್ರೀಪಾದ ಪದ್ಮಾರಾಧಕನಾಗಿ, ಆನು ಬಲ್ಲೆನು, ಬಲ್ಲೆನು ಎಂಬ ಗರ್ವವಿಲ್ಲದೆ, ನೀವು ಕೊಟ್ಟನುಗ್ರಹದ ಬಿನ್ನಪವನವಧರಿ ಷ್ಠೆದು. ಭಕ್ತಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಭಕ್ತಿ ಕ್ರಮ ಶರಣ ಸತಿ ಲಿಂಗಪತಿಯಾದ ಸಂಬಂಧ ಪಾದೋದಕ ಪ್ರಸಾದ ನಿರ್ಣಯ. ಇಂತೀ ಕ್ರಿಯಾಜ್ಞಾನದ ಆದ್ಯಂತಮಂ ಆನು ಬಲ್ಲಷ್ಟು ಬಾಲ ತೊದಲ್ಪಡಿಯಿಂದೆ, ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಪೇಳ್ತೆನು. ಮಹಾ ಮಹಿಮರು ಕೇಳಿರಯ್ಯಾ. ಶೈವ ಶೈವರಿಗಾದ ಪಾಶುಪತ ಮತವನರಿಯ. ಕಾಳಾಮುಖ ಕಂಗೆಟ್ಟ. ಮಹಾ ವ್ರತಿಯೆಂದವೇರಿದ. ಸನ್ಯಾಸಿ ಸಾಪಂಡಿಯಾದ. ಜೋಗಿ ಧೀರ ತಿರುಗುತಿರ್ದ. ಈ ಆರು ಭಕ್ತಿಯ ಪಥಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲವು ಕೇಳಿರಣ್ಣಾ. ಎಳೆಳು ಜನ್ಮಾಂ

ತರದಲ್ಲಿ ಭವಿಯಾಗಿ, ತ್ರೀಗುರು ಕಾಂಕ್ಷೆ ಪಾಂಕ್ಷೆ ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದವೆ ಪ್ರಾಣ
 ಮೇಲೆ ಇಷ್ಟನ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯಂ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಅದರಿಂದ ಮೀ
 ಸ್ಥಲವಿಟ್ಟು ನಡೆದು, ವಿರ ಮಹೇಶ್ವರತ್ವಮಂ ಪಡೆದು, ಮರಳಿ ಕು
 ಕುಲವೆಂದು ಭರಿಸಿದೊಡೆ, ಒಡೆನು ಮಾಡಿಕೆ ಬಿಡದಂತಿಹನು ಕೇಳರಣ್ಣ
 ತನ್ನ ಕುಲವೆಂದು ಪ್ರಾಣ ಸ್ವೇಹನನು ಮಾಯಾನೋಹವನು ಕಿಂಚ
 ಬೆರಸಿದನಾದೊಡೆ ಅವನು ಪಂಚಮಹಾಸಾತಕನು. ಅವನು ಭಕ್ತನೆಂ
 ನೋಡಿದೊಡೆ, ನುಡಿದೊಡೆ, ಅವನ ಸಮವಾಗಿ ಕುಳಿತು ಸಂಭಾಷಣೆ
 ಮಾಡಿದೊಡೆ, ಅವನ ಕೈಯೊಡ್ಡಿ ಬೇಡಿದೊಡೆ, ಅವನಿಗೆ ಕುಂಭೀ
 ತಕ ನಾಯಕ ನಂಕ ತಪ್ಪದು ಕಾಣೆರಣ್ಣ. ಶುದ್ಧ ಸಿದ್ಧ ಪ್ರಸಿದ್ಧ
 ಮರ್ಮದ ಭೇದನ ಸೂಕ್ಷ್ಮಾತಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮನಾಗಿ ಪೇಳುವೆನು. ಆ ಪರಮ
 ಸದ್ಭಕ್ತನು ಲಿಂಗವ್ಯಾಪಿಯ ಮಾಡಿ, ಆ ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯಾದ ಮೇಲೆ,
 ಲಿಂಗಾರ್ಪಿತನ ಮಾಡುತ್ತಿರಲು, ಆ ಸದ್ಭಕ್ತನಲ್ಲಿ ಪದಾರ್ಥ ಹೆಚ್ಚಿರಲು,
 ಅಲ್ಲಿ ಸಹಜ ಮುಗಿವುತ್ತಿರಲು, ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನೀಡಿ ಮಾಡುವಿಲ್ಲ
 ದಿರಲು, ಅಲ್ಲಿ ಪದಾರ್ಥವೆ ಇಲ್ಲದಿರಲು, ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಒಡೆಯೂ
 ಬಿಜಯಂಗೈಯ್ಯಲು, ಆ ಭಕ್ತನು ಆ ವಿವರವನರಿದು, ತಾ ಕೊಂಡಿ
 ಪ್ರಸಾದ, ನಿಂದುವೆ ಪದಾರ್ಥವಾಗಿ ನೀಡಬಹುದಯ್ಯ. ಇದಲ್ಲದೆ ತನಗೆ
 ಘನವಾಗಿದೊಡೆಯು ಫಲಗ್ರಾಹಕದಿಂದ ಮುಗಿಯಲಾಗದು. ಲಿಂಗದ
 ಹಿಗಳಿಗುಣಿಸಿ, ದ್ರವವಾರಿಸಿಕೊಂಬುವುದು. ಇದಲ್ಲದೆ ಸಹಜವಾದಡೆಯು
 ಕ್ರೋಲಿ. ಹೀಗಿಷ್ಟು ಪ್ರಕಾರದ ಯೋಚನೆಯನುಂಟು ಮಾಡಿಕೊಂಡು,
 ಮುಂದೆ ಒಡೆಯರ ತೃಪ್ತಿಗಿಂತೆಂದು, ಆಲೋಚನೆಯ ಚಿಂತಿಸಿ ನೀಡ
 ಬಹುದು. ನೀಡಬಹುದೋ ನೀಡಬಾರದೋ ಎಂದು ಸಂದೇಹ
 ತಾಳಲಾಗದು. ಈವರಿಂದ ಸಂದೇಹವ ತಾಳದೊಡೆ, ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ದೂರ,
 ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ದೂರ, ಪ್ರಸಾದಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲರು. ಅವ ಸದ್ಭಕ್ತನಲ್ಲ. ಅವ
 ದೇವರಲ್ಲ. ಶುದ್ಧ ಸಿದ್ಧ ಪ್ರಸಿದ್ಧವನೊಡಗೂಡಿ, ಭಕ್ತಿ ಪದಾರ್ಥವಾಗಿ,
 ಸುಶಬ್ದ ಮುಖದಿಂದ ಬಂದು, ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಮುಖಕ್ಕೆ ನೀಡಬಹುದಯ್ಯ.
 ಸಂದೇಹ ತಾಳಲಾಗದು. ಇದು ಭಕ್ತ ಮಹೇಶ್ವರರಿಗೊಂದೆ ನಿರ್ಣ
 ಯವು. ಅಪಂತೆಂದೊಡೆ ಭಕ್ತಿರೂಪೆ ಗುರು ರೂಪು, ಗುರುರೂಪೆ ಭಕ್ತ
 ರೂಪೆಂಬುದಾಗಿ ಆ ಭಕ್ತನೆಗೆ ಭವಿ ನೇಮಿಸ್ತರು ಸಲ್ಲರಯ್ಯಾ. ಭವಿ
 ಸ್ತುತ್ಯದೃಷ್ಟಿ ಸಮಗಾರ ಇವರಿಬ್ಬರು ಸತಿ ಸತ ಮಿತ್ರರೆಂದು ಮಠವು
 ಕೊಗಿಸಿಕೊಂಡೊಡೆ, ಅನ್ನಪಾನಾದಿಗಳಂ ನೀಡಿದೊಡೆ, ಸುರೆಯ ಮತಿ¹

ಕೆಯಂ ತೊಳೆದು, ಸ್ವೇರ ಘೃತಮಂ ತುಂಬಿ, ಶ್ವಾನನ ಕರೆದು ತಿನಿಸಿ, ಮಿಕ್ಕುದ ತಾ ತಿಂದಂತೆ ಕಾಣಾ! ಭಕ್ತ ಲಿಂಗಾರ್ಪಿತವ ಮಾಡಿದ ಪತ್ರ ಭಾಜನಮಂ ಶ್ವಾನ ಸೂಕರ ಗಾರ್ದಭ ಕುಕ್ಕುಟ್ಟ ಮಾರ್ಕಾಲಿಂ ಗಳು ಮುಚ್ಚಿಸೋಡಿ, ಅವರ ಕೂಟಿ ಸಪಭೋಜನವ ಮಾಡಿದಂತೆ ಕಾಣೆರಣ್ಣಾ! ಮತ್ತೆ ಆ ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಣಯವ ಕೇಳ ರಣ್ಣಾ! ಮಾರ್ಗಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ನಯ ನುಡಿ ನಮಸ್ಕಾರ ಭಯ ಭಕ್ತಿ ಕರುಣ ಕಿಂಕುರ್ವಾಣವು ಕರ್ತೃ ಭೃತ್ಯತ್ವದ ಅನ್ಯಭಾವವನರಿಯಿರೆ. ಆ ಜಂಗಮವು ಅರ್ಪಿತವ ಮಾಡಿಸ ಬಳಕ ಒಕ್ಕು ಮಿಕ್ಕ ಪ್ರಸಾದವ ಭೋಗಿ ಸುವಲ್ಲಿ, ಮಾರ್ಥವೆಂದು ಭಾವಿಸಿದೋಡಿ, ಪ್ರಸಾದ ದ್ರೋಹವಯ್ಯಾ. ಆ ಜಂಗಮದಲ್ಲಿ ಅಸ್ಥಿರ ಬುದ್ಧಿ, ಅಸ್ತವ ವಾಕ್ಯ, ಪಂತಿ ಭೇದ, ಉದಾ ಸೇನ, ನಿರ್ದಯ, ಈ ಐದು ಜಂಗಮ ದ್ರೋಹವಯ್ಯಾ! ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿ ಪ್ರೇಮ ಸ್ನೇಹ ವೋಹ ವಿಶ್ವಾಸವಿಲ್ಲದಿದೋಡಿ, ವೇತ ಲಿಂಗ ಸಂಸ್ಕಾರಿ ಭೂತ ಪ್ರಾಣಿ ಎನಿಸುವುದು. ಈ ಐದು ಲಿಂಗದ್ರೋಹ ವಯ್ಯಾ! ಗುರುವಿನಲ್ಲಿ ಆಹಂಕಾರ, ಭಯವಿಲ್ಲದಿಹ, ಸಮವಜ್ಜಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರುವ, ಸಂಭಾವಣೆಯ ಮಾಡುವ, ಕೈಯೊಡ್ಡಿ ಜೇಡುವ ಈ ಐದು ಗುರುದ್ರೋಹವಯ್ಯಾ! ಇದು ಕಾರಣ ಗುರು ಲಿಂಗ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಸಕಲ ಪದಾರ್ಥವ ಸಲ್ಲಿಸಿ ಪ್ರಸಾದವೆಂದು ಕೊಂಡು ಎಂಜಲೆಂದು ಕೈದೊಳೆ ದೋಡಿ, ಅಘೋರ ನರಕವಯ್ಯಾ ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗಮದೇವಾ.

೩. ಅವಸರದಾರೋಗಣಿಯು ಆಶ್ಯಾಯನನಾದಲ್ಲಿ ಈ ತ್ರಿವಿಧ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಅರ್ಪಿತವಾದೋಡಿ, ಆತ ಪ್ರಸಾದಿ ಎಂಬೆನು. ||ಸಾಕ್ಷಿ|| ಲಿಂಗ ಸ್ಯಾವಸರೆ ಯಸ್ತು ಅರ್ಚಂತಿ ಧ್ಯಾತು ಸಂಭವೆ | ಎಂದುದಾಗಿ, ಇದು ಕಾರಣ ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗಯ್ಯ ನಿಮ್ಮ ಅವಸರವರಿತು ಅರ್ಪಿಸುವ ಅರ್ಪಣ ಸದ್ಭಾವಿಗಲ್ಲದೆ ದುಷ್ಟೇಷ್ಟಿಯ ದುರ್ಭಾವಿಗೆ ಸಲ್ಲದಯ್ಯಾ.

೪. ಭೃತ್ಯಚಾರಿಗಳಲ್ಲದೆ ಭಕ್ತ್ಯಾಚಾರವಳವಡದು. ವೇದಶಾಸ್ತ್ರ ಪುರಾಣಾಗಮವನರಿದ ಸಂಬಂಧಿಗಳಲ್ಲದೆ ಆಚಾರವಳವಡದು. ಅದೇನು ಕಾರಣವೆಂದೋಡಿ, ಅದರಿದು ಭವಿಷಾಕವೆಂದು ಕಳೆವ ಬಳಕ ಜಂಗ ಮಕ್ಕೆ ನೀಡಿದೆ, ಅದೆ ಪಾತಕವಯ್ಯಾ. ಆದಂತೆಂದೋಡಿ, ತನ್ನ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲದಾಗಿ, ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲದು. ||ಸಾಕ್ಷಿ|| ಲಿಂಗಭೋಗಸ್ಯ ಭೋಗಿನಾಂ | ಭೋಗಂ ಜಂಗಮ ವರ್ಜಿತಂ | ಅಂಗಹೀನಂ ಚ ಭುಕ್ತಾನಾಂ | ಶ್ವಿನ

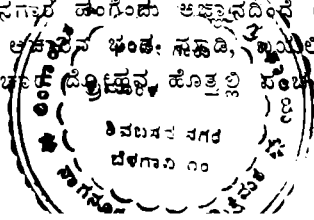
ನೋನಿಸು ಜಾಯತೆ! ಎಂದುವಾಗಿ ಇದುಕಾರಣ ಕೂಡಲ ಚೆನ್ನ ಸಂಗಯ್ಯ ಇಂತಪ್ಪ ದುರಾಚಾರಿಯ ಮುಖವನೆನೆಗೆ ತೋರದಿರಯ್ಯಾ.

೫. ತನ್ನ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಬಾರದ ರುಚಿಯ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲಿಸಿ ಕೈಯ್ಯೊಡ್ಡಿ ಪ್ರಸಾದವನ್ನಿಕ್ಕು ಎಂಬುವಂಗೆ ಅದು ಪ್ರಸಾದವಲ್ಲ. ಸಿಂಗಿ ಕಾಳ ಕೂಟಿ ವಿಷ ಕಾಣಿರಣ್ಣಾ. ಆ ಪ್ರಸಾದಕ್ಕೆ ವ್ರತಿಗಳೆಂಬುವರು ಅದು ವ್ರತವಲ್ಲ. ಬಿಡದ ಕರ್ಮ. ಅದು ಪ್ರಸಾದವಲ್ಲ. ಕೆಟ್ಟಿಷವಯ್ಯಾ ಕೂಡಲ ಚೆನ್ನಸಂಗಮದೇವಾ.

೬. ತನ್ನ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಕೊಡಬಾರದ ಠಾವಿನಲ್ಲಿ, ಪ್ರಸಾದವ ಕೊಂಡು, ತುಡುಗುಣಿ ನಾಯಂತೆ ತಿಂಬುವರನೇನೆಂಬೆಯ್ಯಾ? ಅದು ತನ್ನ ಒಡಲ ಹೊಲವಲ್ಲದೆ, ಹಿಡಿದ ಕುಳಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲದು || ಸಾಕ್ಷಿ || ದ್ರವ್ಯಂ ತು ಶುಭಂ ಭವೇತ್ ಎಂದುದಾಗಿ, ಇದು ಕಾರಣ ಕೂಡಲಚೆನ್ನ ಸಂಗಯ್ಯನಲ್ಲಿ ಅದು ತಾ ಬೀಸರವಾದ ವ್ರತಗೇಡಿ ಮೂಳರನೆನೆಗೆ ತೋರ ದಿರಯ್ಯಾ.

950-6779

೭. ತನ್ನ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಪದಾರ್ಥವ ಪೂರ್ವಾಶ್ರಯವ ಹೋಗ ಬೆಂದು ಅನುಸರಿಸಿ ಜಂಗಮ ಒಕ್ಕುವ ಕೊಂಬೆನೆಂಬುವನೊಬ್ಬ ಟಕ್ಕು ಭವಿ. ಆ ಜಂಗಮವು ಹೋವ ಬಳಿಕ ತನ್ನ ಲಿಂಗಕ್ಕೆಯು ಅಷ್ಟವಿಧಾ ಚರ್ಚನೆ ಪೋಡಲೋಪಚಾರವ ಮಾಡಿ, ಲಿಂಗ ಪ್ರಸಾದವಲ್ಲದೆ ಒಳ್ ನೆಕಬವನೊಬ್ಬ ಟಕ್ಕುಭವಿ. ತನಗೆ ಲಿಂಗವಿಲ್ಲ, ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ತಾನಿಲ್ಲ. ಅವ ನಾಚಾರ ಭ್ರಷ್ಟ ಅಂತಪ್ಪ ಆಚಾರವನವಗ್ರಹಿಸಿ ಹಿಡಿದೊಡೆ, ಆ ಆಚಾರವೇ ಅಂಗ, ಅರಿವೇ ಪ್ರಾಣ. ಆ ಪ್ರಾಣವೆ ಇಷ್ಟವೆಂದರಿಮು ಅಷ್ಟಾ ವರಣವೇ ಭೂಷಣವಾಗಿ ಇಷ್ಟಬ್ರಹ್ಮವೇ ಮುಖವಾಗಿದರ್ ಎರಕ್ಕಿವಾ ಚಾರ ಸಂಪನ್ನರಾಗಿದರ್ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ವೀರ ಮಾಹೇಶ್ವರರ ಮೇಲೆ ಪ್ರೀತಿ ಸ್ತ್ರೇಮದ ರತಿ ಇಲ್ಲದೆ ವಿರಾಸವೆಂಬ ಅಂತಃಕರಣ ಬಳಸದೇ ಇಲ್ಲ. ತನ್ನ ತಾ ತಿಳಿಯದಿದೊಡೆ ಮಾಡಲಿ. ಗುರುಮಾರ್ಗಾಚಾರವೆಂಬ ಸಚ ನಾನುಭಾವದಿಂದ ಹೇಳಿದೊಡೆಯು ತಿಳಿಯದೇ? ಆ ಆಚಾರಕ್ಕೆ ವಿಘ್ನ ವಾಗಿ ಅಹಂ ನಾಸ್ತಿ ನನ್ನದೆಂದು ನನ್ನ ಮನೆ ನನ್ನ ಧನ ನನ್ನ ಕುಲ ನನಗಾರ ಹಂಗೆಂದು ಅಷ್ಟಾನದಿಂಗೆ ಆಚಾರಕ್ಕೆ ಇದಿರ ಬಿಡ್ತು ಮಲವ ಆ ಆಚಾರವು ಭಂಡ ಸಹಡಿ, ಒಬ್ಬಲಿಗಿಕ್ಕುವವ ಆಚಾರ ದ್ರೋಹಿ. ಆ ಆಚಾರ ದ್ರೋಹಿ ಹೊತ್ತಲ್ಲಿ ಸಂಭ್ರಮದ್ರೋಹಗಳು ಬಂದು ಹೊಂದು

950
6779

ವದೆಂದರಿಯದೆ ತರ್ಕಿಸಿ ಹೋರಿ ಕಟಕಟನೆ ಕಾದಿ ಭಿದಿಸಿ ಚಿನಿಖಂಡವ
ಮಾಡಿ ಆಯಿದು ತಿನ್ನುತ್ತಿಹ ಕ್ರೂರ ಕರ್ಮಿಯನಿರಿದಿರಿದು ತರಿತರಿದು
ಕೊರೆಕೊರೆದು ಹೋಳಿಹೋಳಿ ಹೊತ್ತಿಸಿ ನೊಂದಿಸಿ ಸುಡುವನಲ್ಲದೆ,
ಜರಿದು ಮರಿದು ಬಿಡುವನಲ್ಲವಯ್ಯಾ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗಮದೇವಾ.

೮. ಉಭಯಲಿಂಗ ಉಭಯ ಪ್ರಸಾದ. ಈ ಉಭಯ ದುರ್ಭ
ಯವ ಲಿಂಗಪ್ರಸಾದಿಗಳೆ ಬಲ್ಲರಲ್ಲದೆ, ನಾನೆತ್ತ ಬಲ್ಲೆನಯ್ಯಾ! ಕ್ರಿಯೆಯ
ಮೂರಿದ ಸಂಬಂಧವ ನಾನೆತ್ತ ಬಲ್ಲೆನಯ್ಯಾ! ವಿಧಿ ನಿಷೇಧವಾದ,
ಕ್ರಿಯೆ ಹೊರಗಾದುದ ನಾನೆತ್ತ ಬಲ್ಲೆನಯ್ಯಾ! ಶ್ರುತಿ ಸ್ಮೃತಿ ಪ್ರಾಮಾ
ಣನೊಳಗಲ್ಲವಯ್ಯಾ ಕೂಡಲಚನ್ನಸಂಗಮದೇವಾ.

ಇಂತೀ ಮಹೇಶ್ವರನ ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗಸ್ಥಲ. ಇಂತಸ್ತ ಪ್ರಸಾದ
ದಲ್ಲಿ ನೈಷ್ಠಿಕನಾದ ಮಾಹೇಶ್ವರನ ಮಹಾಲಿಂಗಸ್ಥಲ. ಆ ಸ್ಥಲದನು
ಭಾವದ ವಚನ.

ಮಹೇಶ್ವರನ ಮಹಾಲಿಂಗಸ್ಥಲ.

೧. ಜಗದಕರ್ತನು ಈ ಜಗದ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಯ ನಡಿಸುವ ಪರಿಯನು
ಆತನ ಲೀಲೆಯನರಿಯಬಾರದು. ಅಕಟಕಟ, ದೇವ ದಾಸವ ಮಾನವ
ರರಿಯದೆ, ಅಹಮ್ಮೆಂದು ಅಹಂಕರಿಸಿ, ಕೆಟ್ಟರು ನೋಡಿರೆ. ಆ ಮಹಾ
ಕರ್ತನು ತನ್ನ ರಕ್ತಿಯ ವಿನೋದಕ್ಕೆ ರಚಿಸಿದ ರಚನೆಯ ನೋಡಿರೆ.
ಮೂವರು ಪ್ರಧಾನರು ಒಂಭತ್ತು ಪ್ರಜೆ ಪಸಾಯತರು ಹದಿನಾಲ್ಕು
ನಿಯೋಗಿಗಳು ಇಪ್ಪತ್ತೈಳು ಅನುಚರರು ತನ್ನವ್ಯತನುವಿನಿಂದಾದ ಜಗದ
ಸ್ಥಿತಿಗತಿಯನಡಿಸುವನು. ಆ ಕರ್ತ ಕಟ್ಟಿದ ಕಟ್ಟಳೆಯನು ಆಯುಷ್ಯ
ಭವಿಷ್ಯವನು ನಿಮಿಷ ನಿಮಿಷಾರ್ಥವ ಹೆಚ್ಚಿಸಬಾರದು. ಅಣುವಣುವ
ರ್ಥವ ಕುಂದಿಸಬಾರದು ನೋಡಿರೆ. ಇದಾರಿಗೆಯು ಅರಿಯಬಾರದು.
ಇದ ಬಲ್ಲರೆ ಬಲ್ಲರು. ನಮ್ಮ ಶರಣ ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗಮದೇವಾ
ನೀವು ಬಲ್ಲಿರಿ.

೨. ಭವಿ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಯಿತ್ತು. ಭವಿ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ
ಅಪ್ಪುವಾಯಿತ್ತು. ಭವಿ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಆಗ್ನಿಯಾಯಿತ್ತು. ಭವಿ ಮಾಡ
ಲಿಕ್ಕೆ ವಾಯುವಾಯಿತ್ತು. ಭವಿ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಆಕಾಶವಾಯಿತ್ತು. ಭವಿ

ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರರಾದರು. ಭವಿ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಬ್ರಹ್ಮವಿಷ್ಣು ಗಳಾದರು. ಭವಿ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ರುದ್ರನಾದನು. ||ಸಾಕ್ಷೆ|| ಭವಿ ಬೀಜಂ ತಥಾ ಶಕ್ತಿ ಭಕ್ತಿ ಬೀಜಂ ತಥಾ ಶಿವಃ | ಶಿವಬೀಜಂ ತಥಾ ಜ್ಞಾನಂ ಜ್ಞಾನಂ ತ್ರೈಲೋಕ ದುರ್ಲಭಂ | ಇದು ಕಾರಣ ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗ ಮದೇನಾ, ಭವಿ ಮಾಡಲಾಯಿತ್ತು.

೩. ಸಕಲ ಜಗತ್ತಿನ ಸಚರಾಚರವೆಲ್ಲ ಭವಿಯಳಿಸಿ ಅಳವುದು. ಲೋಕವನು ಹೊದ್ದು. ಲೌಕಿಕವನು ಹೊದ್ದು. ಬೆರಸಿ ಬೆರಸಿ ಏಕಗ್ರಹಿಯಾದ ಶರಣ ಲಿಂಗವ ಪೂಜಿಸಿ ಅನ್ಯವನರಿಯು. ಅಚ್ಚ ಲಿಂಗೈಕ್ಯನಯ್ಯಾ ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗ ನಿಮ್ಮ ಶರಣ.

೪. ಅಂಗದಿಂದೆ ಲಿಂಗಸುಖ ಲಿಂಗದಿಂದೆ ಅಂಗ ಸುಖ. ಆ ಅಂಗ ಲಿಂಗ ಸಂಗ ಸುಖದಿಂದೆ ಪರಮ ಸುಖ ದೊರೆಕೊಂಬುವುದು ನೋಡಾ. ಆ ಅಂಗ ಲಿಂಗ ಸಂಗ ಸಮರಸೈಕ್ಯವನು ಕೂಡಲ ಚನ್ನ ಸಂಗ ನಿಮ್ಮ ಶರಣನಾದ ಮಹಾಲಿಂಗೈಕ್ಯ ಬಲ್ಲನಲ್ಲದೆ ಉಳವತ್ತೆ ಬಲ್ಲರಯ್ಯಾ?

೫. ಲಿಂಗಮುಖವನರಿದವಂಗೆ ಅಂಗವೆಂಬುದಿಲ್ಲ. ಜಂಗಮ ಮುಖ ವನರಿದವಂಗೆ ಸಂಸಾರವೆಂಬುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಸಾದ ಮುಖವನರಿದವಂಗೆ ಇಹ ಪರವೆಂಬುದಿಲ್ಲ. ಈ ತ್ರಿವಿಧವು ಒಂದಾದವಂಗೆ ಮುಂದೇನು ಇಲ್ಲವಯ್ಯಾ. ಈ ತ್ರಿವಿಧದ ನೆಲೆಯ ಶೃತಿ ಸ್ಮೃತಿ ಪುರಾಣಾಗಮ ಇತಿಹಾಸಗಳ ರಿಯವಯ್ಯಾ ಎಲೆಲೆ ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗಯ್ಯ ನಿಮ್ಮ ಶರಣರೆ ಬಲ್ಲರಯ್ಯಾ.

ಇಂತಿದು ಮಹೇಶ್ವರಸ್ಥಲ. ಈ ಮಹೇಶ್ವರಸ್ಥಲ ಒಂದರಲ್ಲಿ ಪದ್ಧಿ ಧಲಿಂಗವು ಸಮರಸವನೆಯ್ತಿದಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಪ್ರಸಾದಿ ಸ್ಥಲವಾದುದು. ಇಂತೀ ಮಹೇಶ್ವರಸ್ಥಲವೆರಡಕ್ಕುಂ ಸೇರಿದ ಎಚನ ೧೦೨ ಕ್ಕುಂ ಗ್ರಂಥ ೧೪ ಕ್ಕುಂ ಮಂಗಳ ಮಹಾಶ್ರೀ ಶ್ರೀ.

ಪ್ರಸಾದಿಷ್ಟಲ

ಪ್ರಸಾದಿಯಷ್ಟಲ ಆ ಪ್ರಸಾದಿಯ ತಾಮಸನಿರಸನಷ್ಟಲ, ಆಷ್ಟಲ
ವಸುಭಾವದ ವಚನ.

ಪ್ರಸಾದಿಯ ತಾಮಸನಿರಸನಷ್ಟಲ

೧. ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಸಿರಿವಂತರೆಂದು ನೋಡಿಕೊಂಬುವುದು ಉಪ
ಜೀವಿತ ಪ್ರಸಾದ. ಬಡವರೆಂದು ಓರೆ ಮಗ್ಗಲಾಗಿ ಕೊಂಬುವುದು
ತುಡುಗುಣಿ ಪ್ರಸಾದ. ನಚ್ಚು ಮಚ್ಚಿನಿಂದೆ ಎಳೆದು ಸೆಳೆದುಕೊಂಬು
ವುದು ದಳಾದುಳಿ ಪ್ರಸಾದ. ಇಕ್ಕದವರನಂಜಿಸಿಕೊಂಡು ಕೊಂಬು
ವುದು ಪೀಡೆಕಾರ ಕರ್ಮಪ್ರಸಾದ. ಇಕ್ಕುವಾತ ಮನದಲ್ಲಿ ಗುಡಿಗಟ್ಟಿ
ಕೊಂಬುವುದು ಸಮಯಪ್ರಸಾದ. ವೇಷಧಾರಿ ಹುಸಿಹುಂಡರಲ್ಲಿ ಕೊಂಬು
ವುದು ಹುಸಿ ನುಸುಳು ದೆಸೆಗೇಡಿ ಪ್ರಸಾದ. ಅರಿವು ಆಚಾರ ಹೀನ
ರಾದ ಸಂಕಲ್ಪರಲ್ಲಿ ಕೊಂಬುವುದು ಸಂದೇಹ ಕಂದಿನ ಪ್ರಸಾದ. ಇದು
ಕಾರಣ ಕೂಡಲಚನ್ನಸಂಗಮದೇವಾ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಸಾದಿಗಳಪೂರ್ವವಯ್ಯಾ

೨. ಪ್ರಸಾದ ಪ್ರಸಾದವೆಂದು, ಹೆಸರಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನುಡಿವಿರಿ.
ಪ್ರಸಾದವೆಲ್ಲರಿಗೆಲ್ಲಹದೊ? ತನುಮುಟ್ಟಿಕೊಂಬುವುದು ಪ್ರಸಾದವಲ್ಲ. ಮನ
ಮುಟ್ಟಿಕೊಂಬುವುದು ಪ್ರಸಾದವಲ್ಲ. ಧನಮುಟ್ಟಿಕೊಂಬುವುದು ಪ್ರಸಾದ
ವಲ್ಲ. ಈ ತ್ರಿವಿಧಸಾಹಿತ್ಯವ ಕೊಂಬುವುದು ಪ್ರಸಾದವಲ್ಲ. ಕೈಯೊಡ್ಡಿ
ಕೊಂಬುವಾತ ಗುರುದ್ರೋಹ. ಕೈ ನೀಡಿಕೃವಾತ ಶಿವದ್ರೋಹ. ಇದು
ಕಾರಣವಾಗಿ, ನಮ್ಮ ಕೂಡಲಚನ್ನಸಂಗನ ಪ್ರಸಾದದ ಮುಹುಮೆಯನೇ
ನೆಂಬಿನಯ್ಯಾ?

೩. ಭಕ್ತರಾದೆವೆಂದು, ಭವಿಷಾಕವನೊಲ್ಲೆವೆಂಬಿರಿ. ಭವಿಷಾ
ಕವೆಂಬುದೆಂತುಂಟೆಂದೊಡೆ ಕೇಳಿರೇ. ಅಂಗತ್ರಯದಿಂದೆ ನೋಡಿದಡದು
ಭವಿಷಾಕ. ಲಿಂಗತ್ರಯ ನೋಟಕ್ಕದು ಸಲ್ಲದು. ಗುರುಕಾರುಣ್ಯಮುಂಟು
ನಾವು ಸದ್ಭಕ್ತರೆಂಬುವರು ಅವರಿಗೆ ಅಂಗತ್ರಯದ ನೋಟವುಕೃನ್ನಕ್ಕರ
ಲಿಂಗತ್ರಯದ ನೋಟವಿನ್ನೆಲ್ಲಿಹದೊ? ಪಂಚಭೂತದ ಕಾಯವ ತಂದು
ಸದ್ಭಕ್ತನೆಂದೊಡೆ ಪ್ರಸಾದ ನಾಸ್ತಿ ಎಂದುದು ನಮ್ಮ ಕೂಡಲಚನ್ನಸಂಗನ
ದೇವರ ವಚನ.

ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರರಾದರು. ಭವಿ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಬ್ರಹ್ಮವಿಷ್ಣುಗಳಾದರು. ಭವಿ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ರುದ್ರನಾದನು. ||ಸಾಕ್ಷಿ|| ಭವಿ ಬೀಜಂ ತಥಾ ಶಕ್ತಿ ಭಕ್ತಿ ಬೀಜಂ ತಥಾ ಶಿವಃ! ಶಿವಬೀಜಂ ತಥಾ ಜ್ಞಾನಂ ಜ್ಞಾನಂ ತ್ರೈಲೋಕ ದುರ್ಲಭಂ! ಇದು ಕಾರಣ ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗ ಮದೇವಾ, ಭವಿ ಮಾಡಲಾಯಿತ್ತು.

೨. ಸಕಲ ಜಗತ್ತಿನ ಸಚರಾಚರವೆಲ್ಲ ಭವಿಯಳಿಸಿ ಅಳಿವುದು. ಲೋಕವನು ಹೊದ್ದು. ಲೌಕಿಕವನು ಹೊದ್ದು. ಬೆರಸಿ ಬೆರಸಿ ಏಕಗ್ರಹಿಯಾದ ಶರಣ ಲಿಂಗವ ಪೂಜಿಸಿ ಅನ್ಯವನರಿಯು. ಅಚ್ಚ ಲಿಂಗೈಕ್ಯನಯ್ಯಾ ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗ ನಿಮ್ಮ ಶರಣ.

೪. ಅಂಗದಿಂದೆ ಲಿಂಗಸುಖ ಲಿಂಗದಿಂದೆ ಅಂಗ ಸುಖ. ಆ ಅಂಗ ಲಿಂಗ ಸಂಗ ಸುಖದಿಂದೆ ಪರಮ ಸುಖ ದೊರೆಕೊಂಬುವುದು ನೋಡಾ. ಆ ಅಂಗ ಲಿಂಗ ಸಂಗ ಸಮರಸೈಕ್ಯವನು ಕೂಡಲ ಚನ್ನ ಸಂಗ ನಿಮ್ಮ ಶರಣನಾದ ಮಹಾಲಿಂಗೈಕ್ಯ ಬಲ್ಲನಲ್ಲದೆ ಉಳಿದವತ್ತೆ ಬಲ್ಲರಯ್ಯಾ?

೫. ಲಿಂಗಮುಖವನರಿದವಂಗೆ ಅಂಗವೆಂಬುದಿಲ್ಲ. ಜಂಗಮ ಮುಖವನರಿದವಂಗೆ ಸಂಸಾರವೆಂಬುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಸಾದ ಮುಖವನರಿದವಂಗೆ ಇಹ ಪರವೆಂಬುದಿಲ್ಲ. ಈ ತ್ರಿವಿಧವು ಒಂದಾದವಂಗೆ ಮುಂದೇನು ಇಲ್ಲವಯ್ಯಾ. ಈ ತ್ರಿವಿಧದ ನೆಲೆಯ ಶೃತಿ ಸ್ಮೃತಿ ಪುರಾಣಾಗಮ ಇತಿಹಾಸಗಳ ರಿಯವಯ್ಯಾ ಎಲೆಲೆ ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗಯ್ಯ ನಿಮ್ಮ ಶರಣರೆ ಬಲ್ಲರಯ್ಯಾ.

ಇಂತಿದು ಮಹೇಶ್ವರಸ್ಥಲ. ಈ ಮಹೇಶ್ವರಸ್ಥಲ ಒಂದರಲ್ಲಿ ಪಡ್ಡಿ ಧಲಿಂಗವು ಸಮರಸವನೆಯ್ದಿದಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಪ್ರಸಾದಿ ಸ್ಥಲವಾದುದು. ಇಂತೀ ಮಹೇಶ್ವರಸ್ಥಲವೆರಡಕ್ಕುಂ ಸೇರಿದ ಎಚನ ೧೦೨ ಕ್ಕುಂ ಗ್ರಂಥ ೧೪ ಕ್ಕುಂ ಮಂಗಳ ಮಹಾಶ್ರೀ ಶ್ರೀ.

ಪ್ರಸಾದಿಷ್ಟಲ

ಪ್ರಸಾದಿಯಷ್ಟಲ ಆ ಪ್ರಸಾದಿಯ ತಾಮಸನಿರಸನಷ್ಟಲ, ಆಷ್ಟಲ
ನನುಭಾವದ ವಚನ.

ಪ್ರಸಾದಿಯ ತಾಮಸನಿರಸನಷ್ಟಲ

೧. ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಸಿರಿವಂತರೆಂದು ನೋಡಿಕೊಂಬುವುದು ಉಪ
ಜೀವಿತ ಪ್ರಸಾದ. ಬಡವರೆಂದು ಓರೆ ಮಗ್ಗಲಾಗಿ ಕೊಂಬುವುದು
ತುಡುಗುಣಿ ಪ್ರಸಾದ. ನಚ್ಚು ಮಚ್ಚಿನಿಂದೆ ಎಳೆದು ಸೆಳೆದುಕೊಂಬು
ವುದು ದಳಾದುಳಿ ಪ್ರಸಾದ. ಇಕ್ಕದವರನಂಜಿಸಿಕೊಂಡು ಕೊಂಬು
ವುದು ಪೀಡಿಕಾರ ಕರ್ಮಪ್ರಸಾದ. ಇಕ್ಕುವಾತ ಮನದಲ್ಲಿ ಗುಡಿಗಟ್ಟಿ
ಕೊಂಬುವುದು ಸಮಯಪ್ರಸಾದ. ವೇಷಧಾರಿ ಹುಸಿಹುಂಡರಲ್ಲಿ ಕೊಂಬು
ವುದು ಹುಸಿ ನುಸುಳು ದೆಸೆಗೇಡಿ ಪ್ರಸಾದ. ಅರಿವು ಆಚಾರ ಹೀನ
ರಾದ ಸಂಕಲ್ಪರಲ್ಲಿ ಕೊಂಬುವುದು ಸಂದೇಹ ಕಂದಿನ ಪ್ರಸಾದ. ಇದು
ಕಾರಣ ಕೂಡಲಚನ್ನಸಂಗಮದೇವಾ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಸಾದಿಗಳಪೂರ್ವವಯ್ಯಾ

೨. ಪ್ರಸಾದ ಪ್ರಸಾದವೆಂದು, ಹೆಸರಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನುಡಿವಿರಿ.
ಪ್ರಸಾದವೆಲ್ಲರಿಗೆಲ್ಲಹದೊ? ತನುಮುಟ್ಟಿಕೊಂಬುವುದು ಪ್ರಸಾದವಲ್ಲ. ಮನ
ಮುಟ್ಟಿಕೊಂಬುವುದು ಪ್ರಸಾದವಲ್ಲ. ಧನಮುಟ್ಟಿಕೊಂಬುವುದು ಪ್ರಸಾದ
ವಲ್ಲ. ಈ ತ್ರಿವಿಧಸಾಹಿತ್ಯವ ಕೊಂಬುವುದು ಪ್ರಸಾದವಲ್ಲ. ಕೈಯೊಡ್ಡಿ
ಕೊಂಬುವಾತ ಗುರುದ್ರೋಹ. ಕೈ ನೀಡಿಕುವಾತ ಶಿವದ್ರೋಹ. ಇದು
ಕಾರಣವಾಗಿ, ನಮ್ಮ ಕೂಡಲಚನ್ನಸಂಗನ ಪ್ರಸಾದದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನೇ
ನೆಂಬಿನಯ್ಯಾ?

೩. ಭಕ್ತರಾದೆವೆಂದು, ಭವಿಷಾಕವನೊಲ್ಲೆವೆಂಬಿರಿ. ಭವಿಷಾ
ಕವೆಂಬುದೆಂತುಂಟೆಂದೊಡೆ ಕೇಳಿರೇ. ಅಂಗತ್ರಯದಿಂದೆ ನೋಡಿದಡದು
ಭವಿಷಾಕ. ಲಿಂಗತ್ರಯ ನೋಟಕ್ಕದು ಸಲ್ಲದು. ಗುರುಕಾರುಣ್ಯಮುಂಟು
ನಾವು ಸದ್ಭಕ್ತರೆಂಬವರು ಅವರಿಗೆ ಅಂಗತ್ರಯದ ನೋಟವುಳ್ಳನ್ನಕ್ಕರ
ಲಿಂಗತ್ರಯದ ನೋಟವಿನ್ನೆಲ್ಲಿಹದೊ? ಪಂಚಭೂತದ ಕಾಯವ ತಂದು
ಸದ್ಭಕ್ತನೆಂದೊಡೆ ಪ್ರಸಾದ ನಾಸ್ತಿ ಎಂದುದು ನಮ್ಮ ಕೂಡಲಚನ್ನಸಂಗನ
ದೇವರ ವಚನ.

ಪ್ರಸಾದಿಯ ತಾಮಸ ನಿರಸನಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಇಂತೀ ತಾಮಸ ನಿರಸನವ ಮಾಡಿದ ಅವಧಾನಿಯಾದ ಪ್ರಸಾದಿಯ ಸ್ಥಲದ ನಿರ್ದೇಶ. ಆ ಸ್ಥಲದ ನುಭಾವದ ವಚನ.

ಪ್ರಸಾದಿಸ್ಥಲ.

೧. ಬಯಸಿ ಬಂದುದು ಅಂಗಭೋಗ. ಬಯಸದೆ ಬಂದುದು ಲಿಂಗಭೋಗ. ಲಿಂಗಭೋಗವನರ್ಪಿತ. ಅಂಗಭೋಗ ಪ್ರಸಾದವಯ್ಯಾ. ಬೇಕೆಂಬುವುದು ಕಾಯದ ಗುಣ. ಬೇಡೆಂಬುವುದು ವೈರಾಗ್ಯ. ಬೇಕೆಂಬುವನಲ್ಲ. ಬೇಡೆಂಬುವನಲ್ಲ. ಈ ಉಭಯವನತಿಗಳೆಂದು ಭೋಗಿಸಬಲ್ಲಿದೆ, ಕೂಡಲ ಚಿನ್ನಸಂಗ ನಿಮ್ಮ ಶರಣನೆಂಬೆನು.

೨. ಕ್ರಿಯೆಯಿಲ್ಲದ ನೀಕ್ರಿಯೆಯನೆಂತು ನಡೆಯಬಹುದಯ್ಯಾ? ಸೀಮೆ ಇಲ್ಲದೆ ನಿಸ್ಸೀಮನಾಗೆಂತಿರಬಹುದಯ್ಯಾ? ವೊದಿಲ್ಲದ ಲಾಭವನೆಂತೆನಬಹುದಯ್ಯಾ? ಹರಿವ ಮನವ. ಸ್ಥಲೆಂದೆ ನಿನಿ ಜಿಹ್ವೆ ಜುಂಜುಕತ್ವವ ಕಳೆದು ಲಿಂಗ ಭೋಗೋಪಭೋಗಿಯಾದಲ್ಲದೆ ಮೆಚ್ಚುವರೆ, ನಿಮುಕ ಶರಣ ಕೂಡಲ ಚಿನ್ನಸಂಗಮದೇನಾ?

೩. ಶ್ರೀಗುರು ಕಾರುಣ್ಯವಂ ಪಡೆದು ಪೂರ್ವಜನ್ಮವ ಕಳೆದು ಪುನರ್ಜಾತನ ಮಾಡಿದ ಬಳಿಕ ಆ ಶ್ರೀಗುರು ಪರಮಾರ್ಥವನರುಹಿ ತ್ರಿವಿಧವನೇಕೀಭವಿಸಿ ಲಿಂಗ ಪ್ರವೇಶಿಯ ಮಾಡಿ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ ಬಿಜಯಂ ಸೈಕೊಟ್ಟಿ ಬಳಿಕ, ಈ ಲಿಂಗವೇ ಪ್ರಾಣ ಪ್ರಾಣವೇ ಲಿಂಗವೆಂದರಿಮೆ? ಅಂಗಲಿಂಗ ಸಂಗ ಸಮರಸವಾದುದೆ ಭಕ್ತಕಾಯ. ಆ ಭಕ್ತ ಕಾಯವೇ ಮಮಕಾಯವೆಂದುದಾಗಿ ಅಂತಸ್ವ ಅಂಗದ ಮೇಲೆ ಸ್ಥಾಪ್ಯವಾದ ಮಹಾ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪವಿಧಾರ್ಚನೆ ಷೋಡಶೋಪಚಾರವಂ ಮಾಡಿ ಆ ಶ್ರೀಗುರು ವಿನ ಅನುಚ್ಛೆಯನು ಮಹಾಪ್ರಸಾದವೆಂದು ಕೈಕೊಂಡು ಕ್ರಿಯಾ ಮಾರ್ಗ ದಲ್ಲಿ ವರ್ತಿಸಿ, ಸಕಲ ದ್ರವ್ಯಂಗಳನು ಜಿಹ್ವೆಯಲ್ಲಿ ರುಚಿಸಿ, ಪರಿಣಾಮಿಸಿ, ಪಡುವರ್ಣದಿ ಬಹು ವರ್ಣಂಗಳನು ಕಂಗಳಲಿ ನೋಡಿ, ಪರಿಣಾಮಿಸಿ ರುಚಿ, ಆರುಚಿ, ರೂಪು ಸ್ವರೂಪುಗಳ ಲಿಂಗಕೃರ್ಪಿಸುವಾಗ ಸ್ವಯಂಭಾವನಪೋ, ಲಿಂಗಭಾವನಪೋ? ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸೂತಕವಿಲ್ಲ, ಜೋಷವಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ, ರೂಪು ರುಚಿ ಲಿಂಗಾರ್ಪಿತವಾಯಿತ್ತು. ನಾದ

ಅನಾದ ಮಂತ್ರ, ಆ ಮಂತ್ರಂಗಳ ಕೇಳಿ, ಕುಶಬ್ಧಂಗಳಂ ಕಳೆದು, ಸುಶಬ್ಧಂಗಳಂ ಶ್ರೋತ್ರಮುಖದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಾರ್ಪಿತವಾಯಿತ್ತು. ಗಂಧ ದುರ್ಗಂಧಂಗಳು ತಟ್ಟಿದಲ್ಲಿ ದುರ್ಗಂಧಂಗಳಂ ಕಳೆದು, ಸುಗಂಧಂಗಳಂ ಘ್ರಾಣದ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಾರ್ಪಿತವಾಗಲು, ಸ್ವಯಂಭಾಜನವೋ, ಲಿಂಗಭಾಜನವೋ? ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸೂತಕವಿಲ್ಲ ದೋಷವಿಲ್ಲ. ಈ ಹೀಗೆ ಲಿಂಗಾರ್ಪಿತವಾಯಿತ್ತು. ವೃದುಕಠಿಣ ಶೀತೋಷ್ಣಾದಿಸ್ವರ್ಶನಂಗಳ ಗುಣವನಂದು, ಲಿಂಗಕೃಷಿಸುವಲ್ಲಿ ಸ್ವಯಂಭಾಜನವೋ, ಲಿಂಗಭಾಜನವೋ? ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸೂತಕವಿಲ್ಲ ದೋಷವಿಲ್ಲ. ಈ ಪರಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವರ್ಶನದ್ರವ್ಯಂಗಳ ವೃದುಕಠಿಣ ಶೀತೋಷ್ಣಂಗಳ ಸಕೇಲವನಂದು ತ್ವಕ್ಶೈನ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಾರ್ಪಿತವಾಯಿತ್ತು. ಷಡುರಸಾದಿ ರಸ ದ್ರವ್ಯಂಗಳೆಲ್ಲವನು ಮಧುರ, ಆಮ್ಲ, ಕಟು, ತಿಕ್ತ, ಕಷಾಯ, ಲವಣ, ಮೊದಲಾದ ದ್ರವ್ಯವನು ಜಿಹ್ವೆಯಿಂದೆಂದು ಲಿಂಗಕೃಷಿಸುವಲ್ಲಿ ಸ್ವಯಂಭಾಜನವೋ, ಲಿಂಗಭಾಜನವೋ? ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸೂತಕವಿಲ್ಲ ದೋಷವಿಲ್ಲ. ಈ ಪರಿಯಲ್ಲಿ ಜಿಹ್ವೆಂಬ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಷಡುರಸ ಮೊದಲಾದ ರಸದ್ರವ್ಯಾರ್ಪಿತವಾಯಿತ್ತು. ಇಂತಿವೆಲ್ಲ ದ್ರವ್ಯಂಗಳನು ಆಯಾಯ ಮುಖವನಂದರ್ಪಿಸುವದು. ಅದೆಂತೆನೆ, ಶಬ್ದ, ಸ್ವರ್ಶ, ರೂಪು, ರಸ, ಗಂಧಂಗಳನು, ಶ್ರೋತ್ರ, ನೇತ್ರ, ಘ್ರಾಣ, ಜಿಹ್ವೆ, ತ್ವಕ್ಶುಗಳೆಂಬ ಮುಖದಿಂದೆ ಲಿಂಗಾರ್ಪಿತವಾಯಿತ್ತು. ಇನ್ನು ರೂಪು ದ್ರವ್ಯಂಗಳ ಕಂಗಳಂದರ್ಪಿಸುವಂತೆ, ಶ್ರೋತ್ರ, ನೇತ್ರ, ಘ್ರಾಣ, ಜಿಹ್ವೆ, ತ್ವಕ್ಶುಗಳೆಂಬ ನಾಲ್ಕು ಇಂದ್ರಿಯಂಗಳಲ್ಲಿ ಅರ್ಪಿಸಬಾರದು. ನಾನಾವರ್ಣವಾದ ರೂಪು ಸ್ವರೂಪವನು ಕಂಗಳ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಅರ್ಪಿಸಬೇಕು. ಶಬ್ದವನು ಶ್ರೋತ್ರದಿಂದರ್ಪಿಸುವಂತೆ, ನೇತ್ರ ಘ್ರಾಣ, ಜಿಹ್ವೆ, ತ್ವಕ್ಶುಗಳೆಂಬ ನಾಲ್ಕು ಇಂದ್ರಿಯಂಗಳಲ್ಲಿ ಅರ್ಪಿಸಬಾರದು. ನಾನಾ ಶಬ್ದದೊಳಗಣ ಸುಶಬ್ದವನು ಶ್ರೋತ್ರದ ಕೊನೆಯಿಂದವೇ ಅರ್ಪಿಸಬೇಕು. ಸುಗಂಧವನು ಘ್ರಾಣದಿಂದರ್ಪಿಸುವಂತೆ, ಶ್ರೋತ್ರ, ನೇತ್ರ ಜಿಹ್ವೆ, ತ್ವಕ್ಶುಗಳೆಂಬ ನಾಲ್ಕು ಇಂದ್ರಿಯಂಗಳಲ್ಲಿ ಅರ್ಪಿಸಬಾರದು. ಆ ಸುಗಂಧವನು ಘ್ರಾಣದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಪಿಸಬೇಕು. ಸ್ವರ್ಶನವನು ತ್ವಕ್ಶುಗಳ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಅರ್ಪಿಸಬೇಕು. ರಸವನು ಜಿಹ್ವೆಯಿಂದರ್ಪಿಸುವಂತೆ, ಶ್ರೋತ್ರ, ನೇತ್ರ, ಘ್ರಾಣ, ತ್ವಕ್ಶು ಮೊದಲಾದ ನಾಲ್ಕು ಇಂದ್ರಿಯಂಗಳಲ್ಲಿ ಅರ್ಪಿಸಬಾರದು ಆ ಷಡುರಸ ಮೊದಲಾದ ಎಲ್ಲ

ರಸಂಗಳನು ಜಿಹ್ವೆಯ ಕೊನೆಯಿಂದರ್ಪಿಸಬೇಕು ಕೇಳಿರಣ್ಣಾ ! ಈ ಕ್ರಮವನರಿದು ಅರ್ಪಿಸಿದ ಬಳಿಕ, ಆಗ ಸ್ವಯಂ ಭಾಜನವೋ ಲಿಂಗಭಾಜನವೋ ? ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸೂತಕವಿಲ್ಲ ದೋಷವಿಲ್ಲ. ಈ ತೆರನನರಿಯದ ಸ್ವಯಂ ಭಾಜನವಾಗದೆಂದು, ಛಿನ್ನ ಭಾಜನವಾಗಬೇಕೆಂದು, ದೇವರಾರೋಗಣಿಯ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ, ಮುಂದಿದರ್ಪ ಪರಿಯಾಣಮಂ ತೆಗೆದು ಇನ್ನೊಂದು ಪರಿಯಾಣಮಂ ತನ್ನಿ ಎಂಬ ಕಷ್ಟವ ನೋಡಾ ! ಆ ಆಗಲನಾರಡಿಗೊಂಬ ಪಾಪಿಯ ನೋಡಾ ! ಅಕಟಕಟಾ, ಈ ಪರಿಯಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡಿ, ಈ ಪುಯ ಲಿಂಗಾರ್ಪಿತವ ಮಾಡಿ ಪ್ರಸಾದವ ಪಡೆವುದೇ ಪರಿಯೆ ? ಜ್ಞಾನವೇ ಪರಿಯೇ ? ಇಂತಲ್ಲ ಕೇಳಿರಣ್ಣಾ ! ಕರ್ತೃಭೃತ್ಯತ್ವದ ವಿವರವ ನೋಡಿರೆ. ವೇದವರ ಪರಿಯಾಣದಲ್ಲಿ ದೇವರಿಗೆ ಬಂದ ಸಕಲ ದ್ರವ್ಯರಸಂಗಳನು ರೂಪು, ರುಚಿ. ತೃಪ್ತಿಯನು ಭಕ್ತ ದೇಹಿಕ ದೇವನಾದ ಕಾರಣ, ಆ ಮಹಾದೇವಗೆ ಸಕಲ ಪದಾರ್ಥವ ಸಮರ್ಪಿಸಬೇಕು. || ಸಾಕ್ಷಿ || ರೂಪು ಸಮಾಗತಿಂ ಶುದ್ಧಂ ರುಚಿನಾ ಸಿದ್ಧ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತಂ ತನು ವಿಶ್ರಾಪ್ತಾಣಂ ಭೋಗಂ | ಪ್ರಸಿದ್ಧಂ ತು ಪ್ರಸಾದಕಂ | ದರ್ಪಣಂಧೂಪದೀಪಂಚ ನಾನಾ ರುಚಿ ಸುಖಂ ಬಹುಃ ಪ್ರಸಾದಮೇವ ಭೋಕ್ತವ್ಯಂ | ಅನ್ಯದ್ಯೋವಾಂಸ ತತ್ಸಮಂ || ರೂಪಂ ಸಮಾಗತಂ ದ್ರವ್ಯಂ | ರುಚಿನಾ ಸುಖಸಮರ್ಪಿತಂ ಉಭಯಾರ್ಪಣ ವಿಹೀನೋಪಿ ಪ್ರಸಾದಂ ನಿಷ್ಫಲಂ ಭವೇತ್ || ಘ್ರಾಣೇನಾಚಾರಲಿಂಗಸ್ಯ | ಗಂಧಘ್ರಷ್ಟಾತಿಯೋತ್ಸದಾ | ಜಿಹ್ವಾಂ ಗುರುಲಿಂಗಂ ಚ | ರಸಂ ಘ್ರಷ್ಟಾತಿಯೋತ್ಸದಾ || ಚಕ್ಷುಶ್ಚ ತಿವಲಿಂಗಂಚ | ರೂಪಂ ಘ್ರಷ್ಟಾತಿಯೋತ್ಸದಾ | ತ್ವಕ್ ಇಂಗಮಲಿಂಗಸ್ಯ ಸ್ಪರ್ಶನ ಮಾದಾಯ ಸಾದರಂ ಶ್ರೋತ್ರೇಣಂ ಶಬ್ದ ಘ್ರಷ್ಟಾತಿ | ಪ್ರಸಾದಂ ಲಿಂಗಮೇವ ಚ | ಅನ್ಯೇಂದ್ರಿಯೋಪಭೋಕ್ತವ್ಯಂ | ಮನನಂಚ ಭೂಷಶ್ಚತಿ || ಇಂದ್ರಿಯಮುಪಾ ದಿಯಂ | ತದಿಂದ್ರಿಯ ಮುಖೇನಚ || ಅನ್ಯೇಂದ್ರಿಯೋಪಭೋಕ್ತವ್ಯಂ ಮನಸಾ ಭೂಷಣಾದಿವತ್ || ಇಂದ್ರಿಯಾದಾಗತಂ ಕಿಂಚಿತ್ | ಯತ್ಸುಖಂ ತತ್ಪ್ರಿಯಾರ್ಪಣಂ | ತತ್ಪ್ರಸಾದಭೋಕ್ತವ್ಯಂ | ತದಿಂದ್ರಿಯ ಮುಖೇನ ಚ || ಅನ್ಯೇಂದ್ರಿಯೋಪಭುಕ್ತಂ ಚ ಪ್ರಸಾದಂ ನಿಷ್ಫಲಂಭವೇತ್ | ಶಬ್ದ ಸ್ಪರ್ಶ ರೂಪಂ ಚ | ರಸ ಗಂಧ ಮಹಾ ರುಚಿಃ || ಅರ್ಪಿತಂ ಸ್ಥಾನಂ | ಇಂದ್ರಿಯಾದಿಂದ್ರಿಯಾ ಯಥಾ | ಇಂದ್ರಿಯ ಶ್ವಾನ

ತತ್ಪರ್ಮಂ । ಸಮರ್ಪಿತ ಕ್ರಿಯಾರ್ಪಣಂ ॥ ಉಭಯಾರ್ಪಣ ವಿಹೀನಸ್ಯ ।
 ತತ್ಪ್ರಸಾದಂ ನಿಷ್ಕಲಂ ಭವೇತ್ । ಗರ್ಭಣೀಯೋಗ ಸರ್ವೇಶಂ । ಶಿಸು
 ಜಾತಸ್ಯ ತೃಪ್ತಿನಾಂ ॥ ಲಿಂಗಭೋಗಸ್ಯ ಲಿಂಗಿನಾಂ । ಪ್ರಸಾದಂ ತಸ್ಯ
 ಸಂಭವೇತ್ । ಯಥಾ ಗರ್ಭಣೀಯೋಗಂ ಚ । ಶಿಸುನಾ ತೃಪ್ತಿ ಸಂಭ
 ವೇತ್ ॥ ತದಾ ಲಿಂಗಸ್ಯ ಭೋಗಂ ಚ । ಲಿಂಗತೃಪ್ತಿಮಾಪ್ನುಯೇತ್ ।
 ಗರ್ಭೀಕೃತಂ ಚ ಪ್ರಾಣಸ್ಯ ॥ ಗರ್ಭಣೀಭೋಗಮೇತ್ಯತಂ ॥ ಲಿಂಗಭಕ್ತ
 ಕೃತಂ ಲಿಂಗೀ । ಸರ್ವಭೋಗಂ ಚ ಮೇ ತಥಾ । ಭಕ್ತಕಾಯ ಮಹಾ
 ದೇವಂ । ಭಕ್ತ್ಯಾತ್ಮಕ ಸದಾಶಿವಂ ॥ ಸರ್ವಭೋಗೋಪ ಭೋಗಂಚ ।
 ಸಹಾ ಭೋಗಂ ವಿಧೀಯತೇ । ಲಿಂಗದೇಹೀ ಶಿವಾತ್ಮೀ ಚ । ಲಿಂಗಾಚಾ
 ರೇಣ ಲೌಕಿಕಂ ॥ ಸರ್ವಲಿಂಗಮಯಂ ರೂಪಂ । ಲಿಂಗಸ್ಯ ಸಹವ
 ತತೇ । ದೃಶ್ಯಾದೃಶ್ಯ ಕೃತಂ ಕೃತಃ । ಘ್ರಾಣಂ ಘ್ರಾಣಸ್ಯ ಮೇವಚ ॥
 ಸ್ಪರ್ಶಂ ಸ್ಪರ್ಶವಿಂದಾದು । ಧ್ವಂಸಂಧ್ವಂಸಸ್ಯಮೇವ ಚ । ಭಕ್ತ ತಥ್ಭಕ್ತ
 ಮುಖ್ಯತಂ । ತೃಪ್ತಾತ್ಮಪ್ರಸ್ಯಮೇವಚ ॥ ಏಕೈಕಂ ಪ್ರಣಮ ಖ್ಯತಂ ।
 ಇತ್ಯೈತ ಸಹವರ್ತಿನಾಂ । ಲಿಂಗದೃಷ್ಟಿ ನಿರೀಕ್ಷಸ್ಯ ಲಿಂಗಹಸ್ತೋಪಿ ಸ್ಪರ್ಶಚ ॥
 ಲಿಂಗಶ್ರೋತ್ರಂ ಚ ಶ್ರೋತ್ರಾನಾಂ । ಲಿಂಗ ಜಿಹ್ವೆ ರಸನವಾತ್ ಲಿಂಗ
 ಪ್ರಾಣಂ ತು ಘ್ರಾಣಿನಾಂ । ಲಿಂಗಸ್ಯ ವದತೇ ॥ ಲಿಂಗ ಮನೋಗವೋ
 ವಾಪಿ । ಏತ್ತ್ವೈತ ಸಹಭಾಜನಂ । ಲೋಕಾಚಾರ ನಿಶ್ಯಬ್ದಾನಾಂ ।
 ಲೋಕ ಲೋಕ ವಿವರ್ಜಿತಃ ॥ ಲೋಕಾಚಾರ ಪರಿತ್ಯಜ್ಯಂ । ಪ್ರಾಣ
 ಲಿಂಗಂತು ಸಂಸ್ಕೃತಃ । ನ ಕಾಲಂ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿನಾಂ । ನ ಕರ್ಮೋ
 ಲಿಂಗ ಪ್ರಾಣಿನಾಂ ॥ ಕಲ್ಪಿತಂಚ ದ್ವಯೋ ನಾಸ್ತಿ । ಶರಣಸ್ಯ ಪ್ರಸಾದತಾ ॥
 ಎಂದುದಾಗಿ ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡುವ ಪರಿ. ಇದು ಕಾರಣ ಶ್ರೀಗುರು
 ಏನಾಜ್ಞೆಯ ಮೀರಿದವನು ಜ್ಞಾನಿಯಲ್ಲ ಭಕ್ತನಲ್ಲ ಕೇಳಿರೋ. ಆವ
 ನಾನೊಬ್ಬ ಲಿಂಗ ಭೋಗೋಪಭೋಗಿಯಾದಾತನು ರಾಜಾಧಿರಾಜ ಮಹಾ
 ರಾಜ ದೇವರ ದೇವ ಮಹಾದೇವಂಗೆ ಆರೋಗಣೆಯ ಮಾಡಿಸದೆ,
 ಪರಯಾಣವ ತೆಗೆಯಲು ಮಹಾ ದ್ರೋಹವಯ್ಯಾ! ಇದನರಿದು ಶ್ರೀಗುರು
 ಏನಾಜ್ಞೆಯ ತಪ್ಪದೆ ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡುವ ಕ್ರಿಯೆ ಕಟ್ಟಳೆಯು
 ತಪ್ಪದೆ ದೇವರ ಪರಯಾಣದಲ್ಲಿ ಪಡುರಸ ದ್ರವ್ಯ ಮೊದಲಾದ ಸಕಲ
 ಪದಾರ್ಥಗಳ ನೀಡಿ, ಆ ಶುದ್ಧ, ಸಿದ್ಧ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿ ಬಂದು ಅರ್ಪಿತವ
 ಮಾಡುವುದು. ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಂಗಳೆಂಬ ಪಂಚಸ್ಥಾನದ ಮುಖವನರಿದು

ಶಬ್ದ ಸ್ವರ್ತ ರೂಪು ರಸ ಗಂಧಂಗಳನು, ಮನೋ ವಾಚಕ ಕಾಯಕ್ಕೆ ಸೋಗಸುವ ಭೋಗಂಗಳನೆಲ್ಲವನು ಪ್ರಸಾದಮಂ ಪಡೆದುಕೊಂಡು ತನ್ನ ಲಿಂಗಕೃಪಿಸುವಾತನೆ ಸದ್ಭಕ್ತನು. ಆತನೆ ಸದ್ಯೋನ್ಮುಕ್ತನೆನಿಸುವನು. ಇಂತಿದರನುವನರಿದು ಆತ ಮಹಾ ಪ್ರಸಾದಿಯಾದುದರಿಂದೆ ತಾನು ಪ್ರಸಾದಿಯಪ್ಪುಳು ತಪ್ಪದಯ್ಯಾ ಪರಮ ನಿರಂಜನ ಪ್ರಭುವೆ ಗುರುವೆ ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗವದೇವಾ.

ಇದು ಪ್ರಸಾದಿಯ ಆಚಾರಲಿಂಗಸ್ಥಲ. ಇಂತಪ್ಪ ಪ್ರಸಾದಿಯು ಆಚಾರಲಿಂಗಸ್ಥಲವನಂಗಂಕೊಂಡಿರ್ಪ ಆವಧಾನಿಯು ಪಡ್ವಿಧ ಲಿಂಗ ಸಂಗವಾದ ವಿವರ. ಮುಂದೆ ಪ್ರಸಾದಿಯ ಆಚಾರಲಿಂಗಸ್ಥಲ. ಆ ಸ್ಥಲ ದನುಭಾವದ ವಚನ.

ಪ್ರಸಾದಿಯ ಆಚಾರಲಿಂಗಸ್ಥಲ.

೧. ಶೀಲ ಶೀಲವೆಂದು ಗರ್ವಿಸಿ ನುಡಿವುತಿಸ್ಪಿರಿ. ಶೀಲವಾವುದೆಂದರಿಯಿರಿ ಕೇಳಿರಣ್ಣಾ! ಇದ್ದುದ ವಂಚನೆ ಮಾಡದಿರ್ಪುದೇ ಶೀಲ. ಇಲ್ಲದುದಕ್ಕೆ ಕಡನ ಮಾಡದಿರ್ಪುದೇ ಶೀಲ ಪರಧನ ಪರಸ್ತ್ರೀಯರ ಮುಟ್ಟಿದಿರ್ಪುದೇ ಶೀಲ. ಪರದೈವ ಪರಸಮಯಕ್ಕೆ ಅಳುಪದಿರ್ಪುದೇ ಶೀಲ. ಗುರುನಿಂದೆ, ಹರನಿಂದೆ, ಚರನಿಂದೆಯವ ಕೇಳದಿರ್ಪುದೇ ಶೀಲ. ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗನ ಶರಣರ ಬರವಿಗೆ ಮಯ್ಯಾಂತದೆ ಆಚ್ಚ ಶೀಲ.

೨. ಶೀಲ ಶೀಲ ಎಂದೊಡೇನೊ? ಮಾಡಿದ ಮನೆ, ಹೂಡಿದ ಒಲೆ ಅಟ್ಟಿಂಬ ಮಡಕೆ, ಕಟ್ಟಿದ ಕೆಲೆ, ಬಿತ್ತಿದ ಬೆಳೆ, ಇಂತಿವಕ್ಕೆ ಶೀಲನೆಲಿಹದೋ? ತನ್ನ ಮನಕ್ಕೆ ಶೀಲವಲ್ಲದೆ, ಶೀಲವಂತರೆತಾದಿರೊ? ಶೀಲವಂತರೆತಂದೊಡೆ, ಕೇಳಿರೋ. ಲಿಂಗವು ಬಂದು ಮನವನಿಂಬು ಗೊಂಡುಬೆ ಶೀಲ. ಜಂಗಮವು ಬಂದು ಧನವನಿಂಬುಗೊಂಡುಬೆ ಶೀಲ. ಪ್ರಸಾದವು ಬಂದು, ತನುವನಿಂಬುಗೊಂಡುಬೆ ಶೀಲ. ಇಂತಪ್ಪ ಶೀಲಕ್ಕೆ ನಮೋ ನಮೋ ಎಂಬೆನಯ್ಯಾ. ಇಂತಿವನರಿಯದೆ ಉಳಿದ ದುಃಶ್ರೀಲ ರನಿನಗೊಮ್ಮೆ ತೋರದಿರಯ್ಯಾ ಕೂಡಲಚನ್ನಸಂಗವದೇವಾ.

೩. ಅಸ್ಯದೈವವು ಭಕ್ತನ ಮನೆಯಾರೋಗಣಿಯು ಅಸ್ಯ ಹಾರವಯ್ಯಾ! ನಂಬಗೆ ಇಲ್ಲದ ಭಕ್ತನ ಮನೆಯಾರೋಗಣಿ ಸಂದೇಹದ ಕೂಳು. ಕೊಟ್ಟು ಕೊಂಡು ನೀಡಿ ಮಾಡಿ ಹಮ್ಮು ನುಡಿವ ಭಕ್ತನ ಮನೆಯಾರೋಗಣಿ ಕಾರಿದ ಕೂಳು. ನಿಮ್ಮ ನಂಬಿದ ಸದ್ಭಕ್ತರ ಮನೆಯಾರೋಗಣಿ ಲಿಂಗಾರ್ಪಿತವಯ್ಯಾ. ಆದೆಂತೆಂದೊಡೆ, ಸದಾ ಚಾರ, ಶಿವಾಚಾರ, ಲಿಂಗಾಚಾರ, ಗಣಾಚಾರ, ಭೃತ್ಯಾಚಾರ, ಸತ್ಯಯುಕ್ತದಿಂದೆ ಬಂದುದಾಗಿ, ಭಕ್ತಿ ಪದಾರ್ಥವಯ್ಯಾ ಕೂಡಲಚನ್ನಸಂಗಮದೇವಾ.

ಇದು ಪ್ರಸಾದಿಯ ಗುರುಲಿಂಗಸ್ಥಲ. ಇಂತೀ ಆಚಾರಲಿಂಗವಲ್ಲಿ ಅವಧಾನಿಯಾವ ಪ್ರಸಾದಿಯ ಗುರುಲಿಂಗಸ್ಥಲ. ಆ ಸ್ಥಲದನುಭಾವದ ವಚನ.

ಪ್ರಸಾದಿಯ ಗುರುಲಿಂಗಸ್ಥಲ.

೧. ತನ್ನ ಮನೆಯ ಹೊಗದ ಗುರುವಿನರಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವವ ಶಿಷ್ಯನಲ್ಲವಯ್ಯಾ. ತಾ ಹೋಗದ ಮನೆಗೆ ಉಪದೇಶವ ಮಾಡುವಾತ ಗುರುವಲ್ಲವಯ್ಯಾ. ಅಂಗವ ಮಾರಿಕೊಂಡುಂಬ ಶಿಷ್ಯ ಗುರು ದ್ರೋಹಿ. ಲಿಂಗವ ಮಾರಿಕೊಂಡುಂಬ ಗುರು ಶಿವದ್ರೋಹಿ. ||ಸಾಕ್ಷಿ|| ನಾಮಧಾರಕ ಶಿಷ್ಯಾಣಾಂ | ನಾಮಧಾರಕ ಗುರುಸ್ತಥಾ | ಅಂಧಕಂಠಕರಂ ಜೈವ ದ್ವಿವಿಧಂ ಪಾತಕಂ ಭವೇತ್ || ಎಂದುದಾಗಿ ಈ ಗುರು ಶಿಷ್ಯರಿಬ್ಬರಿಗಿಯು ದೇವ ಭಕ್ತರೆಂದೊಡೆ ನಾಯಕ ನಗಕವಯ್ಯಾ ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗಮದೇವಾ.

೨. ಕುಲ ಹೀನ ಶಿಷ್ಯಿಗೆ ಅನುಗ್ರಹವ ಮಾಡಿ ತನ್ನ ಪ್ರಾಣ ಲಿಂಗವ ಕೊಟ್ಟು ಕರ್ಣದಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರನ ನಿಕ್ಷೇಪಿಸಿ ಬಳಿಕ ಅವ ಬಂದು ಶಿಷ್ಯನ ಮನೆಯ ಹೊಗಲೊಲ್ಲದೆ ಆಕೈ ಪಡಿಯ ತರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊಸ ಬಳಕೆ ಎಂದು ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡುಂಬವಂಗೇನೆಂಜಿನಯ್ಯಾ? ಅವನ ಧನಕ್ಕೆ ತಂದೆಯಾದನಲ್ಲದೆ ಅವನಿಗೆ ತಂದೆಯಾದುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಕಾರಣವಾಗಿ ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗಯ್ಯ ಲಿಂಗವ ಮಾರಿಕೊಂಡುಂಬ ಭಂಗ ಗಾರರ ಕಂಡು ನಾಚಿ ಬಿರಗಾದನಯ್ಯಾ.

೨. ಭೂತ ಪ್ರಾಣಿಯ ಕಳೆದು ಲಿಂಗಪ್ರಾಣಿಯ ಮಾಡಿದ ಬಳಿಕ ಅವನ ಶ್ರೋತ್ರದಲ್ಲಿ ಸಕಲ ಮೂರ್ತಿಯ ನಿಕ್ಷೇಪಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಆ ಶಿಷ್ಯೋತ್ತಮನೆ ಜಂಗಮವಾಗಿ ಆ ಗುರುವಿನ ಮಠಕ್ಕೆ ನಡೆದು ಬಂದರೆ ತಾನು ಗುರುವೆಂಬ ಹಮ್ಮಿಲ್ಲದೆ ಪರಮ ಗುರುವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಪಾದಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡುವುದೆ ಆಚಾರವಯ್ಯಾ. ನಾ ಗುರುವೆಂಬ ಹಮ್ಮಿನಿಂದೆ ಮಾಡದಿ ದೋಡಿ ನಾಯಕ ನರಕವಯ್ಯಾ. ಆ ಜಂಗಮ ಈತ ನನ್ನ ಗುರುವೆಂಬ ನಾಚಿಕೆಯನಳಿದು ಪಾದಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಬುವುದೆ ಕರ್ತವ್ಯ ವಯ್ಯಾ. ಶಂಕೆಗೊಂಡೊಡೆ ಸಂಚ ಮಹಾಸಾತಕವಯ್ಯಾ. ಈ ಹಿಂಗಿ ನಿಯತಾಚಾರದ ನಿರ್ಣಯವಲ್ಲದೆ ನಾ ಗುರುವೆಂಬ ಹಮ್ಮಿನ ಬಿಮ್ಮಿನ ಬೀಗ ಉಚ್ಚನ್ನಕ್ಕರ ನಾ ಶಿಷ್ಯನೆಂಬ ಶಂಕೆಯಿಂದ ಡುಣೆಗಾಡುವನ್ನಕ್ಕರ ಅವರಿಬ್ಬರನು ರಾರವ ನರಕದಲ್ಲಿಕ್ಕುವ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗಮದೇವಾ.

೪. ಗುರುವೆಂಬಾತನು ಸಕಲಾಗಮದ ಹೃದಯವನರಿದು, ಕ್ರಿಯಾ ಜ್ಞಾನಯುಕ್ತನಾಗಿ ತನ್ನ ತಾನರಿದು, ಸರ್ವಾಚಾರ ಸಂಪನ್ನತೆ ನೆರೆ ಗೊಂಡು, ನಿರ್ಣಯದ ಗೊತ್ತನರಿದು ಉಪದೇಶವಮಾಡಬಹುದು. ಉಪ ದೇಶವ ಮಾಡುವ ಪರಿ ಎಂತೆಂದೊಡೆ, || ಸಾಕ್ಷಿ || ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋ ತ್ರಿಣಿ ಯಾಬ್ರಾಹ್ಮಣಾಂ | ಕ್ಷತ್ರಿಯೋ ಷಟ್ಪಿಮಾಬ್ರಾಹ್ಮಣೋ | ವೈಶ್ಯರ ನವ ಆಬ್ರಾಹ್ಮಣಾಂ | ದ್ರಾವಿಡಶಾಸ್ತ್ರ ಸೂತ್ರಯೋ || ಎಂದುದಾಗಿ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಮೂರು ವರುಷ ನೋಡಬೇಕು. ಕ್ಷತ್ರಿಯನ ಆರು ವರುಷ ನೋಡಬೇಕು. ವೈಶ್ಯನ ಒಂಬತ್ತು ವರುಷ ನೋಡಬೇಕು. ಶೂದ್ರನ ಹನ್ನೆರಡು ವರುಷ ನೋಡಬೇಕು. ಈ ಹಿಂಗಿ ನೋಡಿದಲ್ಲದೆ, ದೀಕ್ಷೆಯ ಕೊಡಲಾಗದು. ಈ ಕ್ರಮವನರಿಯದೆ, ಉಪಾಧಿವಿಡಿದು, ಉಪದೇಶವ ಕೊಂಬಾತ ಶಿಷ್ಯ ನಲ್ಲ. ಇವರಿಬ್ಬರ ನಿಲವು ಒಂದೆ. ಟಕ್ಕನ ಮನೆಗೆ ಟಕ್ಕ ಬಂದಂತೆ, ಈ ಗುರುಶಿಷ್ಯರಿಬ್ಬರನು ರಾರವ ನರಕದಲ್ಲಿಕ್ಕುವ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲಚನ್ನ ಸಂಗಮದೇವಾ.

೫. ಭವಿತನಕ್ಕೆ ಹೇಸಿ ಭಕ್ತನಾದೆನೆಂದೊಡೆ, ಆತನ ಪೂರ್ವಾಶ್ರ ಯವ ಕಳೆದು, ಭಕ್ತನ ಮಾಡುವ ಪರಿ ಎಂತೆಂದೊಡೆ, ಅವನ ಕಾಯವ ಶುದ್ಧವ ಮಾಡುವುದು, ಜೀವನ ಶುದ್ಧವ ಮಾಡುವುದು. ಆತ್ಮ ಗೂಡಿ ಎಾಕ್ಕು ಪಾಣಿ ಪಾದೆ ಪಾಯು ಗುಹ್ಯವೆಂಬ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಂಗಳ ಶುದ್ಧವ ಮಾಡುವುದು. ಆತನ ಶ್ರೋತ್ರ ನೇತ್ರ ಘ್ರಾಣ ಚಕ್ಷು ತ್ವಕ್ಶೆಂಬ

ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯಂಗಳ ಶುದ್ಧವ ಮಾಡುವುದು. ಆತನ ಒಳಹೊರಗೆ ಸುತ್ತಿದ ಮಾರಾ ಸಾಶದ ಪ್ರಸಂಚಮಂ ಬಿಡಿಸಿ, ಹಿಂದಣ ಭೂತ ಭಾವದಿಂದ ಜೀವೋ ಶಿವನೆಂಬ ಪರಿಯಾಯಮಂ ಕೆಡಿಸಿ, ಆ ಪರಶಿ ವನೆ ಇಷ್ಟಬ್ರಹ್ಮ, ಆ ಇಷ್ಟವೆ ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಣ, ಆ ಪ್ರಾಣವೆ ಇಷ್ಟವೆಂ ದರುಹಿ, ಜೀವ ಶಿವನಲ್ಲಿ, ಆ ಶಿವನೆ ನಿನ್ನ ಜೀವನೆಂಬ ಪರಿಯಾಯಮಂ ತೋರಿಸಿ, ಆತನ ಜೀವ ಭಾವಮಂ ಕಳೆದು, ಶಿವಭಾವಿ ಎಂದೆನಿಸಿ, ಆತಂಗೆ ಪಂಚಭೂತಾದಿ ಅಧಿದೇವತೆಗಳ ತೋರಿಸಿ ಪಂಚವಕ್ತ್ರಂಗಳ ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿ, ಪಂಚವರ್ಣಂಗಳನರುಹಿ, ಇದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿ, ಜೀವಾತ್ಮಂ ಪರಮಾತ್ಮಂ ಚ ಎಂಬ ಶೃತಿಯಿಂದೆ ಆತನ ಆತ್ಮ ಶುದ್ಧತೆಯಿಂ ಆತನ ಸರ್ವಾಂಗವ ಶುದ್ಧವ ಮಾಡಿ, ಆತನ ತಂದು ಗಣಪಜ್ಞಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ, ಆ ದೀಕ್ಷಿತನ ಜಿಹ್ವೆಯಲ್ಲಿ, ಶೃತಿಯ ನೋಡಿಸಿ, ||ಸಾಕ್ಷಿ|| ಓಂ ಕರ್ಮಾಣಾಂ | ಮನಸಾ ವಾಚಾ ಗುರೂಣಾಂ | ಭಕ್ತಿವತ್ಸಲಃ | ಶರೀ ರಾರ್ಥಂ ಪ್ರಾಣಂಚ | ಸದ್ಗುರುಭ್ಯೋ ನಿವೇದಯೇತ್ || ಎಂದು ಮಾನ ಸೋಚ್ಚರಣೆಯಂ ಮಾಡಿಸಿ, ಆ ತಚ್ಚಿಷ್ಯನ ಭವವಂ ಛೇದಿಸಿ, ಆ ಮೇಲೆ ಅವನ ಎಬ್ಬಿಸಿ ಚೌಕ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ||ಶೃತಿ|| ಓಂ ಮೇನಕಾ ಮೇನಕಾ ಎಂಬ ಮಂತ್ರದಿಂದೆ | ಅಘೋರದಕಮಂ ವಾಮಃ ಪ್ರದ ಕ್ಷಣಮಾಗಿ ತಳಿದು, ಭಾಳದಲ್ಲಿ ವಿಭೂತಿಯು ಸಟ್ಟವಂ ಕಟ್ಟಿ, ಆತನ ಮಸ್ತಕದ ಮೇಲೆ ಹಸ್ತವನಿರಿಸಿ, ಶತಪತ್ರ ಕಮಲದೊಳಗಿದ್ದ ವಸ್ತು ವನು ಮಾನಸೋಚ್ಚರಣೆಯಿಂದೆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವೆಂದರುಹಿ, ಜ್ಞಾನದೃಷ್ಟಿಗೆ ತಂದು, ಅದೆ ವಸ್ತುವನೆ ಒರಿಸ್ತುರಿಸಿ ತಂದು, ಕುಮಾರ ಮೂರ್ತಿಯೊ ಳಗೆ ಪುದುಗಿಸಿ, ಅಷ್ಟವೆಲ್ಲ ಒಂದು ಗೂಡಿದ ಮುದ್ದಿಯೇ ಇಷ್ಟಲಿಂಗ ನೆಂದು ತೋರಿಸಿ, ಕರಮನಭಾವದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಧರಿಸೆಂದು ಹೇಳಿ, ಆತ್ಮವೆ ಲಿಂಗವೆಂಬುದು ಮಾಡಿಸಿ, ಶೈವ ಕರ್ಮದಿಂದೆ ಮಾಡುವ ಸ್ಥಾವರ ಲಿಂಗದ ಪೂಜೆಯ ಮಾಡಿಸಿ, ಕರಕೆ ಕಂಕಣವ ಕಟ್ಟಿ, ನಿರ್ಧರದ ತಾ ಳೆಯಂ ಕಂಠದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿ, ಕಲಿಯಾಗು ಎಂದು ಎನ್ನು ಕೃತಾರ್ಥನ ಮಾಡಿದ ಶ್ರೀ ಗುರುವೆ, ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗ ನಿಮ್ಮ ಶರಣ ಸಂಗನ ಬಸವಣ್ಣನ ಶ್ರೀಪಾದಕ್ಕೆ ನಮೋ ನಮೋ ಎಂಬೆನು.

ಮುಂದೆ ಪ್ರಸಾದಿಯ ಶಿವಲಿಂಗಸ್ಥಲ. ಇಂತಪ್ಪ ಗುರುಲಿಂಗದಲ್ಲಿ
ಆವಧಾಸಿಯಾಗಿರ್ಪು ಪ್ರಸಾದಿಯ ಶಿವಲಿಂಗಸ್ಥಲ. ಆ ಸ್ಥಲದನುಭಾವದ
ವಚನ.

ಪ್ರಸಾದಿಯ ಶಿವಲಿಂಗಸ್ಥಲ.

೧. ಪರುಷದ ಲಿಂಗವಿದ್ದು ಕಾಣಲರಿಯದೆ ಇಷ್ಟಲಿಂಗವಿದ್ದಿ
ತ್ತೆಂದು ಅಂಗಕ್ಕೆ ಶಸ್ತ್ರವನಿಕ್ಕಿಕೊಂಡು ಸಾವರು. ಅರಿದರಿದು ಗುರುಶಿಷ್ಯ
ಸಂಬಂಧವು ಅರುಹುಳ್ಳವರಿಗಲ್ಲದೆ ಮತ್ತಾರಿಗೆಯು ಆಗದಾಗಿ ಕುರುಹು
ಘನವೋ ಅರುಹುಳ್ಳವರು ನೀವು ಹೇಳಿರೋ. ಮರಹು ಕವಿದಿತ್ತೆಂದು
ಶ್ರೀಗುರುವು ಕುರುಹ ತೋರಿ ಕೊಟ್ಟಿನಲ್ಲದೆ ಅರುಹು ಮರೆದೊಡೆ ನಮ್ಮ
ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗಯ್ಯಗೆ ಅವರಂದೆ ದೂರ

೨. ಪ್ರತಿ ಇಲ್ಲದ ಲಿಂಗವು ಭಿನ್ನವಾಯಿತ್ತೆಂದು ತನುವಿನ ಮೇಲೆ
ಶಸ್ತ್ರವನಿಕ್ಕಿಕೊಂಡು ಆತ್ಮಘಾತಕವ ಮಾಡಿಕೊಂಬ ದ್ರೋಹಿಯ ಮುಖವ
ನೋಡಲಾಗದು. ಅದಂತೆಂದೊಡೆ ಮಂತ್ರ ಭಿನ್ನವಿಲ್ಲವಾಗಿ ಪೂಜೆ ಭಿನ್ನ
ವಿಲ್ಲ. ಮಹಾ ಬಯಲೊಳಗಣ ಪ್ರಸಾದ ಸಂಚವನರಿಯದೆ, ಆತ್ಮ
ಘಾತಕವ ಮಾಡುವ ನರಕಿಗಳ ನೇನೆಂಬೆನೆಯ್ಯಾ ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗ
ಮದೇವಾ?

೩. ಗುರುಕಾರುಣ್ಯವುಳ್ಳ ಸದ್ಭಕ್ತನ ಲಿಂಗ ಓಸರಿಸಿದೊಡೆ ವ್ರತ
ಗೇಡಿ ಎಂದು ಕಳೆಯಬಾರದು ಕೊಲ್ಲಬಾರದು. ಮುಂದೆ ಗುರುಕಾರು
ಣ್ಯಮುಂಟಾಗಿ ||ಸಾಕ್ಷಿ|| ಶುಭ್ರಂಸುಲಭಂ ಶುದ್ಧಂ | ಸಹಸ್ರಜಸ್ವತ್ಯಪ್ತಾ
ವನೇ | ಎಂದದಾಗಿ ಮತ್ತೆ ||ಸಾಕ್ಷಿ|| ಅಲಿಂಗಿ ಲಿಂಗ ರೂಪೇಣ | ಯೋ
ಲಿಂಗಿ ಉಪಜೀವಿತಃ | ನ ಸಶ್ಯತಿ ಮಹಾ ಘೋರ ನರಕ ಕಾಲಮುಕ್ತಯಂ
ಎಂದುದಾಗಿ, ಶಸ್ತ್ರ ಸಮಾಧಿ, ಜಲ, ತಾಡನ, ದಿಗ್ಬಲಿ, ದಹನ, ಈ
ಆರರಲ್ಲಿ ಸತ್ತಡೆ ಆಘೋರ ನರಕದಲ್ಲಿಕ್ಕುವ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲಚನ್ನಸಂಗ
ಮದೇವಾ.

೪. ಭಾಷೆಗಿರಿಸಿ ತನುವಿಂಗಲಗುಕೊಂಡಡೆ, ಲಿಂಗ ಓಸರಿಸಿ
ತ್ತಯ್ಯಾ! ಆತನು ವೀರನೆನಿಸುವನು. ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ದೂರ, ಜಂಗಮಕ್ಕೆ
ದೂರ, ಪ್ರಸಾದಕ್ಕೆ ದೂರವಾಗಿ, ವ್ರತಗೇಡಿಯಹನು ಕಾಣಿರಣ್ಣಾ.
ಇದು ಕಾರಣ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗಯ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮೇತಿಕಾರನೆನಿಸು
ವನು.

೫. ಭಾಷೆಗೆ ತಪ್ಪಿ ತನುವಿಗೆ ಅಲಗ ಕಿತ್ತರೆ, ಲಿಂಗ ಓಸರಿಸಿ ತ್ತಯ್ಯಾ! ಮುಂದೆ ವೀರನಪ್ಪನು. ಇಂತಪ್ಪ ಭಾಷೆವಂತನು ಶರಣ ಅಲ್ಲ ಕಾಣೆರೋ. ಆತ ಕಲ್ಪಿತಾಕಾರನಲ್ಲ ಪೂರ್ವಾಶ್ರಯವಿಲ್ಲ. ಉಭಯ ಕುಳ ರಹಿತ ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗ ನಿಮ್ಮ ಶರಣ.

೬. ಅಂಗದ ಮೇಲಣ ಲಿಂಗ ಹಿಂಗಿತ್ತೆಂದು, ಆತ್ಮ ಘಾತಕವ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಅಜ್ಞಾನಿಗಳು ನೀವು ಕೇಳಿರೋ. ಅಂಗವಾವುದು ಎಂದರಿಯಿರಿ. ಲಿಂಗವಾವುದು ಎಂದರಿಯಿರಿ. ಅಂಗವೆಂದೊಡೆ ಆತ್ಮನು, ಲಿಂಗವೆಂದೊಡೆ ಸಂಯುಕ್ತನು. ಈ ಎರಡರ ಸಂಬಂಧದ ಸಂಚವನರಿಯದೆ, ಅಂಗದ ಮೇಲಣ ಲಿಂಗ ಹಿಂಗಿತ್ತೆಂಬರಿಗೆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ ನಾಸ್ತಿ. ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವಿಲ್ಲದವರಿಗೆ ಪ್ರಸಾದವೆಲ್ಲಿಹದೋ? ಆ ಪ್ರಸಾದವಿಲ್ಲದವರಿಗೆ ಮುಕ್ತಿ ಎಲ್ಲಿಹದೋ ಕೂಡಲಚನ್ನಸಂಗಮದೇನಾ?

೭. ದೇವರು ಬಿದ್ದರು ದೇವರು ಬಿದ್ದರು ಎಂದು ಸಾಹಿತ್ಯದ ಕೂಡ ಸಾಯಬೇಕೆಂಬಿರಿ. ಆದಾವಾಗ ಬಿದ್ದಿತೆಂದರಿಯಿರಿ. ಆದಾವಾಗ ದ್ದಿತ್ತು, ಆದಾವಾಗ ಬಿದ್ದಿತ್ತೆಂಬುವುದ ನೀವು ಒಲ್ಲರೆ ಹೇಳಿರಿ. ||ಸಾಕ್ಷಿ|| ಆದ್ಯಶ್ಯಂ ಭಾವನಾ ನಾಸ್ತಿ | ದೃಶ್ಯಮೇವ ವಿನಶ್ಯತಿ ಅವರ್ಣಮಕ್ಷರಂ ಬ್ರಹ್ಮ | ತಥ್ಯಾಯಂಚ ವಿಯೋಗಿನಾಂ || ಇದು ಕಾರಣ ಕೂಡಲಚನ್ನ ಸಂಗಯ್ಯ ನಿಮ್ಮನರಿದಾಗಲಿದ್ದಿತ್ತು ಮರೆದಾಗ ಬಿದ್ದಿತ್ತು.

೮. ಉಭಯ ದಳವು ನಡೆದು ಬಂದು ಮುಂದೆ ನಿಂದಿದುರ್, ಭಾಷೆಯಾಗಿ, ಬಿರಿದನುಚ್ಚರಿಸುತ್ತ ಹೊಯ್ದು ಕುಟ್ಟುಡುವ ಕಾಳಗದೊಳಗೆ ಕೈದು ಬಿದ್ದೊಡೆ ಭಂಗವಲ್ಲದೆ ನಾಕಲಿಸೆನೆಂದು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕೋಲು ಬಿದ್ದರೆ ಭಂಗವಲ್ಲ. ಮರಳಿ ಕೋಲು ಕೊಂಡ ಭ್ಯಾಸವ ಮಾಡುವುದುಚಿತವಲ್ಲದೆ ನಾ ನಿನ್ನಭ್ಯಾಸವ ಮಾಡಲಾಗದು. ಕೋಲುಬಿದ್ದಿತ್ತೆಂಬ ಗಾವಿಲರ ಮಾತು ಕೇಳಲಾಗದು. ದೃಷ್ಟವೇ ಕೋಲು ಅದೃಷ್ಟವೇ ಕಾವುದು. ಕಾಣಬಾರದ ಲಿಂಗವ ಕಾಂಬುದಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಶಕ್ತಿ ಕಾಣಾ ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗಮದೇನಾ.

೯. ಭಕ್ತಿಯಂತುಟ್ಟಿಲ್ಲ, ಯುಕ್ತಿಯಂತುಟ್ಟಿಲ್ಲ, ಮುಕ್ತಿಯಂತುಟ್ಟಿಲ್ಲ. ನಿಜ ಭಕ್ತಿಯ ಪರಿ ಬೇರೆ ಕೇಳರಣ್ಣಾ! ವೀರ ವೈರಾಗ್ಯದ ಭಾಷೆಯಂತುಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಸಹಜದ ಪರಿ ಬೇರೆ ಕಾಣೆರಣ್ಣಾ! ಅಂಗ ಲಿಂಗ ಸಂಗ ಸಮರಸದ ಸಂಬಂಧವು ನಿಜ ಸಾರಾಯಂಗಲ್ಲದೆ ಪ್ರಸಾದದ ಗ್ರಾಹಕ ತ್ತವು ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಲ್ಲದೆ ||ಸಾಕ್ಷಿ|| ಪರಿಣತಂ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿನಾಂ | ಲಿಂಗ

ಪ್ರಾಣಂತು ಉತ್ತಮಂ | ಸಯಾತ್ಮ ವಂದನಂ ಕೃತ್ವಾ | ನರಕೇ ಕಾಲ
ವಾಕ್ಯಯಂ || ಇದು ಕಾರಣ ಕೂಡಲಚನ್ನಸಂಗಯ್ಯ ನಿಮ್ಮ ಸಹಜ ಸಂಬಂ
ಧದ ಸಾರಾಯದ ಸುಕ್ರಸಾದದ ಪ್ರಾಣ ನಿಯತಾಡಾರವು ಪ್ರಾಣಲಿಂ
ಗಿಗಲ್ಲದೆ, ಮತ್ತಾರಿಗೆಯೂ ಸಲ್ಲದಯ್ಯಾ.

೧೦. ಹರಿ, ಬ್ರಹ್ಮ, ಇಂದ್ರ, ಚಂದ್ರ, ರವಿ, ಕಾಲ, ಕಾಮ,
ದಕ್ಷಾದಿಗಳು ಮೊದಲಾಗಿ, ಇವರೊಳಗಾದ ಸರ್ವ ಸಮಸ್ತರು ಲಿಂಗವ
ನಾರಾಧಿಸಿ, ಧ್ಯಾನ ಮೌನ ನೇಮ ನಿತ್ಯ ತಪಸ್ಸಿನಿಂದೆ, ಆರ್ಚಿಸಿ
ಪೂಜಿಸಿ, ಹಲವು ಪ್ರಕಾರದಿಂದೆ ಒಲಿಸಿ, ನಾನಾ ಫಲವದಂಗಳ ಪಡೆದು
ಭೋಗಿಸಿ ಸುಖಿಯಾಗಹುದಕ್ಕೆ ಸಂಶಯವೇಕೆ? ಸಂದೇಹವೇನು? ಶ್ರುತ
ದೃಷ್ಟಾನುಮಾನದಿಂದೆ ತಿಳಿದು ನೋಡಿರೆ. ಎರಡಿಲ್ಲದೆ ಏಕವಾಗದೆ, ನಾ
ನೀನೆಂಬ ಭಿನ್ನದೋರದೆ, ಶಿವನೆ ಅಂಗವಾದ ಸದ್ಭಕ್ತನಿರವು ಇಂತಲ್ಲ
ಕೇಳಿರಣ್ಣಾ! ಅದಿಂತೆಂದೊಡಿ, ಜಪ ತಪ ಧ್ಯಾನ ಮೌನ ನಿಯಮ
ಶೀಲ, ಕ್ರಿಯೆಗಳೆಂಬ ನಾನಾ ವ್ರತಂಗಳ ಕೈಕೊಂಡು, ಹಲವು ಪ್ರಕಾ
ರದ ಆರ್ಚನೆ ಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡಿ, ಒಲಿಸಿಕೊಂಡು, ಭಕ್ತಿ ಯುಕ್ತಿ
ಶಕ್ತಿಯಿಂದ, ಚತುರ್ವಿಧ ಫಲವದಂಗಳಂ ಪಡೆದು ಮೇಲೆ ಮುಕ್ತಿಯಾ
ಗಬೇಕೆಂಬ ಅಲ್ಪಸೆವಿಡಿದು ಭ್ರಮೆಗೊಳಗಾದ ಭ್ರಾಂತು ಮರ್ಕಟಲೆಂ
ತಲ್ಲ ನೋಡಿರೆ. ಶಿವಶಿವಾ ಮಹಾದೇವ ಶಂಕರ ಸಾಂಬ ಎಂದು ಆ
ಮಹಾವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿ ಬೆರಸಿದ ಅಭೇದ್ಯ ಶರಣಂಗೆ ಜಪ ತಪ ಧ್ಯಾನ
ಮೌನವೆಲ್ಲಿಹದೋ? ಜಪ ಕೈಸಾರಿದಂಗೆ ಧ್ಯಾನ ಮೌನವೆಲ್ಲಿಹದೋ?
ಧ್ಯಾನ ಧೈಯವಳವಟ್ಟು, ಆನಂದಿಸಂಗೆ ತಪದ ತಗಹು ಇನ್ನೆಲ್ಲಿಹದೋ?
ಇಹ ಪರವೆರಡು ದೆಸೆಗಟ್ಟುವಂಗೆ ವ್ರತ ನೇಮದ ನೋಂಪಿಯ ಸೂತಕವಿ
ನ್ನೆಲ್ಲಿಹದೋ? ಇಂತಿದನುಧ್ಯಾಪನೆಯ ಮಾಡುವ ಸಂಪನ್ನ ಸತ್ಪುರುಷಮ್ಂ
ಪಡೆದುಕೊಂಡು, ತೆರಹು ಮರಹಿಲ್ಲದೆ, ಪತಿಭಕ್ತಿಯಮಾಡುವ ಸಜ್ಜನ ಸತಿಗೆ
ಭಜನೆ ಪೂಜಾಕ್ರಿಯಗಳೆಂಬ ನೇಮದಿಂದರ್ಪಿಸಿ ಪೂಜಿಸಿ, ಧ್ಯಾನ ಮಾಡ
ಬೇಕೆಂಬ ಸಂಭ್ರಮದ ದಂದುಗದ ಕೋಟಲೆ ಎಲ್ಲಿಹದೋ? ಅರ್ಥ ಪ್ರಾಣಾಭಿ
ಮಾನ ಮೊದಲಾದ ಸಕಲ ಪದಾರ್ಥಂಗಳೆಲ್ಲವು ಮೊದಲೆಸುರಾತರವೆಂದ
ರಿದು ಶಿವಯೋಗೀಶ್ವರರೆಂಬ ಪರಶಿವ ಶರಣರ್ಗೇ ಸಮರ್ಪಣೆಯ ಮಾಡುವ
ಸದ್ಭಕ್ತಂಗೆ ಆವಾಗಲು ಶ್ರೀ ಗುರುಸೇವೆಯ ಮಾಡುವ ಕೈಯ್ಯಲ್ಲಿ ಮಣಿ
ಗಳ ಹಿಡಿದು ತಿರುಹಬೇಕೆಂಬ ಧಾವತಿಗೊಳಗಾಗಲೇಕೋ? ಸದಾ

ಸನ್ನಿಹಿತನಾಗಿ ಅನುದಿನ ಶೃತಿಗೆಯ್ಯು ಮನದ ನೆನಹ ಬಿಡಿಸಿ, ಎಣಿಕೆ ಗಿಕ್ಕಿ ಸಂಚರಿಸುವ ಸಂದೇಹವದೇಕೋ? ಅನುಮಿಷನಾಗಿ ನೊಡುವ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಎವೆಯ ಮರೆಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚುವದೇಕೋ? ಕರ ಮನ ನೇತ್ರವೆಂಬ ತ್ರಿಸ್ಥಾನದಲ್ಲರಿಸಲರಿಯದೆ ಭೇದವ ಮಾಡಿ ಅಗಲಿಸುವಂತಹ ಜಪ ತಪ ತಾನೇಕೋ? ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ ವಸ್ತು ಕರಕಮಲದಲ್ಲರಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಅಗಲಿಸಿ ದೂರಕಿಕ್ಕಿ ಎವೆದರಹ ಮಾಡಿ ಖಂಡಿಸಿ ಕಂಡಿಹೆನೆಂಬ ಧ್ಯಾನ ಮೌನವೇಕೋ? ಸರ್ವ ಸಂಸದವನೀವಂತಹ ಸ್ವತಂತ್ರ ಕರ್ತೃವನಿಸುವ ಸಮರ್ಥಿಕೆಯನುಳ್ಳ ವಸ್ತುವೆಂಬ ಪರಬ್ರಹ್ಮ ದೊಳಗಿದ್ದು ಅಲ್ಪಪದವ ಸಾಧಿಸಿಹೆನೆಂದು ಕಾಯವ ದಂಡಿಸಿ ಆತ್ಮ ನಿಗ್ರಹಂ ಮಾಡಿ, ಬಟ್ಟು ಗುತ್ತತನವಂ ಹಣ್ಣೆ ತಗಹನಿಕ್ಕಿ ಕುಳ್ಳಿಮುಗಿ ಬೇಡಿಕೊಂಬ ತಪವು ತಾನೇಕೋ? ಮುಟ್ಟಿತ್ತೆಲ್ಲವು ಸವಿತ್ರ ನೋಡಿ ತೆಲ್ಲವು ಪಾವನ ನಿರ್ಮಳನೆಂಬ ನಿರ್ವಯಲಂಗ ಸದಾ ದಾಸೋಹದೊ ಳರುತ್ತ ಸೂತಕ ಬಡದೆರೆದು ಜಡ ಕ್ರಿಯೆದಿಂದೆ ಭಾಷೆಗೊಡಲ ಗುರಿ ಮಾಡಿ ಮೀಸಲಾಗಿಹ ಪ್ರಾಣವನಿರಿದುಕೊಂಡು ಸಾವ ಸಂಕಲ್ಪ ವ್ರತ ನೇಮಂಗಳವೇಕೋ? ಪೂಜೆ ಪೂಜಿಸುವನು ಪೂಜಿಸಿಕೊಂಬುವನು ತಾನೆ ಎದ್ದು ತಿಳಿದು ಈ ತ್ರಿವಿಧ ಪೂಜೆಯ ಸೂತ್ರಾತ್ಮಕ ತಾನೆ ಎಂಬ ಹವ ಣನರಿದು ಆ ಅರುಹಿಂಗೆ ತಾನೆ ಆಶ್ರಯವಾಗಿರಲು ಇದನರಿಯದೆ ನಾನಾ ಪರಿಯಿಂದೆ ಒಲಿಸಿ ಮೆಚ್ಚಿಸಿ ಸ್ವರ್ಗದ ಭೋಗವೆಂಬ ಧರ್ಮಕರ್ಮಂಗಳನುಂಬ ಕೈಕೂಲಿಕಾರನಂತೆ ಮಾಡುವ ಆಚರಣೆಯ ಪೂಜೆಯ ಆಯ ಸವೇಕೋ? ಜಪ ತಪ ಜಾಡ್ಯದ ಜಂಜಡದವನಲ್ಲ. ಧ್ಯಾನ ಮೌನದಿಂದೆ ಬಿಗಿದು ಬಿರ್ರನೆ ಬೆರತಿಕ ಬಂಧನದವನಲ್ಲ. ನೆನದಿಂದ ತದ್ದಿನವ ಮಾಡಿ ಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶಿಯಲ್ಲ. ವರುಷಕ್ಕೊಂದು ತಿಥಿ ಎಂದು ಮಾಡುವ ಕೀರ್ತಿ ವಾರ್ತೆಗೆ ಮುಯ್ಯಾನುವವನಲ್ಲ. ಮಿಕ್ಕ ಕೆರುಕುಳ ಹಾದಿಯವನಲ್ಲ. ಸಹಜ ಸಂತೋಷದಿ ಹಾಲಸಾಗರದೊಳಗಿದ್ದು ವಾಳಿ ಯಾವಿನಜಿನ್ನು ಹರಿವವನಲ್ಲ. ಸರ್ವಾಂಗದೊತ್ತಯ್ಯವಾಗಿರಲು ಭಿನ್ನ ವೇಕೋ? ಪರುಷದ ಗಿರಿ ಕೈಸಾರಿದು ನಾಡ ಮಣ್ಣು ಕೂಡ ಲಿಕ್ಕಿ ತೊಳೆದು ಹಾಗವ ಸಾಧಿಸಬೇಕೆಂಬ ಧಾವತಿಯವನಲ್ಲ. ಆತ್ಯಂತ ಸ್ನೇಹದಿಂದ ಮನಕ್ಕೆ ಬಂದು ನೆನಹಿನಿಂದೆ ನೆಲೆಗೊಂಡಿರಲು ಆಹಾ ಎನ್ನ ಪುಣ್ಯವೇ ಆಹಾ ಎನ್ನ ಭಾಗ್ಯವೇ ಎಂದು ಕರ ಮುಖ ಭಾವ

ತುಂಬಿ ಕ್ರೀಡಿಸುವ ರತಿ ಸುಖವ ಬಿಟ್ಟು ಬರೆ ನೆನಪಿನ ಆಸೆ ಎಂಬ
 ಚಿಂತೆಯಿಂದ ತೊಳಲಿ ಬಳಲುವ ಮರಹಿನಲ್ಲಿಯ ತಂತ್ರಿಗಳಂತೆ ಭಿನ್ನ
 ವಿಟ್ಟು ಕಂಡಿಹೆನೆಂದು ಆಸೆ ಬಡುವವನಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಮತದವ
 ರಂತೆ ಕಂಡಿಹೆನೆಂದು ತೆರಹುಗೆಟ್ಟು ನುಡಿವವನಲ್ಲ. ಅರಸಲುಂಟೇ? ಬಯ
 ಸಲುಂಟೇ? ತಾನಲ್ಲದೆ ಅನ್ಯವಿಲ್ಲೆಂದು ಅಹಂಕರಿಸಿ ಬೆರೆವನನಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ
 ಉಳಿದ ಕಾಕುಮತದ ಸೊಗಸಿಗಳಿಸಿ ಕಾಮುಕನಾಗಿ ಹೊಲಬುಗೆಡುವವ
 ನಲ್ಲ. ಅಹುದಾದುದು ಹುಸಿ ಮಾಡುವುಂಟೆಂದು ಭೇದವ ಮಾಡುವ ದುಷ್ಟ
 ದುರ್ಮತಿಗಳ ಪರಿಯಲ್ಲ. ಭಿನ್ನವಿಟ್ಟು ಮಾಡಿಹೆನೆಂಬ ಸಂಸಾರ ದಂದುಗದ
 ವನಲ್ಲ. ಕೂಡಲೊಲ್ಲೆನೆಂಬ ವಿಕಳವಾವರಿಯ ವೈರಾಗ್ಯದವನಲ್ಲ. ರತಿ
 ಯುಳ್ಳ ಸತಿಯೊಡನೆ ಸಂಯೋಗವ ಮಾಡುವಂತೆ ಕೂಡುವ ಶಿವಸುಖ
 ದಲ್ಲಿ, ಆ ಶಿವಸುಖವನಗಲಿಸುವ ಕಷ್ಟ ದುಃಖಕ್ಕೊಲಿವವನಲ್ಲ. ಋತುವ
 ರಿತ ಸತಿಯ ಕೂಟದಂತೆ ಅಗಲಿಕೆ ಇಲ್ಲದ ರತಿಯ ಸುಖ ಸಂಯೋಗದ ನೆಲೆ
 ಯನರಿದಾತಂಗೆ ಬೇರುಂಟೆ? ಇಲ್ಲವಾಗಿ, ಮಾಡುವಾತನು ತಾನೆ, ಮಾಡಿಸಿ
 ಕೊಂಬಾತನು ತಾನೆಯಾಗಿ, ಸೋಹ ದಾಸೋಹ ತಾನೆ ಎಂದು ಮಾಡುವ
 ಮಾಟವೆಲ್ಲವು ತಾನೆ ಬೇರೆಂದೆನ್ನದೆ, ಆದೆಂತೆಂದೊಡೆ ದಾತ್ಯ ಭೋಕ್ತೃ
 ಶಿವನೊಬ್ಬನೆಯಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ತಮ ತಮಗೆ ಒಡಿತನ ಉಂಟೆ?
 ಇಲ್ಲವಾಗಿ. ಆನಾದಿ ಪರಶಿವ ತಾನೆ ಮಾಡುವ ಮಾಟವೆಲ್ಲವು ಸಖೆ
 ಇಲ್ಲದೆ ದಿಟ ಘಟಿಸಿ ಸ್ವಯನಾಗಿ ನಿಂದು ನಿರಾಶೆಯ ಕುಳದನುವನರಿದು,
 ನಿಜಗೊಂಡ ನಿಲವ ಪ್ರಮಾಣಿಸಿಕೊಂಡು, ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ದ್ರವ್ಯವ ಕಲ್ಪಿಸಿ
 ಕೊಟ್ಟವರಾರೋ? ಮಾಡಬೇಕೆಂಬರಿನ ಕಣ್ಣೆರದವರಾರೋ? ಮಾಡಬೇಕೆಂ
 ದು, ನೆನವ ಚೈತನ್ಯವಾದ ಪ್ರಾಣವ ತಂದಿರಿಸಿದವರಾರೋ? ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ
 ಮಾಡಿಹೆನೆಂಬ ಮಾಡುವ ಇವನೆಲ್ಲವನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಿಹ ಕಾಯವ
 ರೂಪಿಸಿದವರಾರೋ? ಆದಿಯಿಂದ ನಡಿಸಿ ನುಡಿಸಿ ರೂಪಿಸಿ ಪ್ರಭಾವಿಸಿ,
 ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ತಂದವರಾರೋ? ಬೇರೆ ಹೊರವಳಿಯಿಂದ ನಾಮವಿಡಿದು
 ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯ ಕೈಕೊಂಡು, ಇಲ್ಲದುದನುಂಟು ಮಾಡಿ ಪಡೆದು ಸಾಧಿಸಿಹೆ
 ನೆಂಬ ಬಯಲ ಸಂಭ್ರಮದಾಯಸವ ನೋಡಿರೆ. ಆ ಮಾಯಾಭ್ರಮೆಯು
 ತಲೆಗೆರ ಉಬ್ಬುಬ್ಬಿ ಹರಿದಾಡುವ ಅವಿಚಾರದ ಮನದ ಮರವೆಯ
 ಬಲೆಯ ವಿವರದ ಪರಿಯ ನೋಡಾ! ಪರಶಿವನು ತನ್ನ ಲೀಲಾವಿನೋ
 ದಕ್ಕೆ ಸಕಲವೆಲ್ಲವನು ರೂಪಿಸಿ ಆಗು ಮಾಡಿ ತೋರಲು ಎಲ್ಲವು ಎನ್ನಿಂ

ದಾಯಿತ್ತು, ನಾ ಮಾಡಿದನೆಂದುಲಿವ ದೇಹಿಯ ನೇನೆಂಬಿನಯ್ಯ? ಅವರಿಂದಾದೊಡವೆಯ ಅವರಿಗಿತ್ತು, ನಾ ಮಾಡಿದನೆಂಬ ಬಯಲುಪಚಾರವ ನೋಡಾ. ನದಿಯುದಕವ ನದಿಗಿತ್ತಂತೆ ಒಡೆಯರಿಗೊಡವೆಯನೊಪ್ಪಿಸಿ ತಾ ಶುದ್ಧನಾಗಿ, ನಡೆನುಡಿಯಲ್ಲಿ ಕವಲುದೋರದೆ ತನ್ನಲ್ಲಿ ಘನವೆಡೆಗೊಂಡ ಮಹಾನುಭಾವಿಗಳು ಎಲ್ಲವನು ಆಳವಡಸಿಕೊಂಡಿಹ ಕಾಯವನೆ ಗುರುವೆಂದು ಧ್ಯಾನಿಸಿದರು. ನೆನೆವ ಚೇತನವಾದ ಪ್ರಾಣವೇ ಲಿಂಗವೆಂದು ಪೂಜಿಸಿದರು. ಮಹಾನುಭಾವದಿಂದ ರಿದ ಜ್ಞಾನವನೆ ಜಂಗಮವೆಂದು ಭಾವಿಸಿದರೈ ಕೂಡಲಚನ್ನಸಂಗಮದೇವಾ.

ಮುಂದೆ ಜಂಗಮಲಿಂಗಸ್ಥಲ. ಇಂತೀ ಶಿವಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಅನುಭಾವಿಯಾದ ಪ್ರಕಾದಿಯ ಜಂಗಮಲಿಂಗಸ್ಥಲ. ಆ ಸ್ಥಲದನುಭಾವದ ವಚನ.

ಪ್ರಸಾದಿಯ ಜಂಗಮಲಿಂಗಸ್ಥಲ.

೧. ಅನುಶೃತವ ಮಾಡಿಹೆನೆಂದು, ಉಪ್ಪರ ಗುಡಿಯನೆತ್ತಿ ಮಾಡುವ ಭಕ್ತನ ಮನೆಯು ಅಟ್ಟಕ್ಕುವ ಅಂದಣಗಿತ್ತಿಯ ಮನೆ. ಸರ್ವ ಜೀವದೊಳಗೆ ಚೇತನಾತ್ಮಕ ಶಿವನೆಂದು ಮಾಡುವದು ಭೂತದೈವಕ್ಕಿಕ್ಕುವದು ಸುಯಿಧಾನದ ಕೇಡು. ಸೂಳೆಯ ಮಗ ಮಾಳವನಿಕ್ಕಿದೊಡೆ, ತಾಯ ಹೆಸರಾಯಿತ್ತಲ್ಲದೆ, ತಂದೆಯ ಹೆಸರಿಲ್ಲ. ನಿರ್ಧರ ನಿಷ್ಠೆಗಳಿಲ್ಲದೆ ಮಾಡುವ ಮಾಟವೆಂತಯ್ಯಾ ಕೂಡಲಚನ್ನಸಂಗಮದೇವಾ?

೨. ವರ್ಮವಿಡಿದು ಮಾಡುವಂಗೆ ಕರ್ಮವಿಲ್ಲ, ಕವಲು ಇಲ್ಲ. ಒಬ್ಬರ ಕಂಡೊಬ್ಬರು ಹೆಮ್ಮೆಯ ಖ್ಯಾತಿಯ ಬಿಮ್ಮಿಲಿ ಮಾಡುವವನ ವಿಧಿಯು ನೋಡಾ. ಸಜ್ಜನ ಸದಾಚಾರ ಸತ್ಕಿಯವಿಡಿದು, ಮಾಡುವ ಭಕ್ತಿಯ ನಿಮಗೆ ಗೈಯಿದನರಿದು ಈ ಸರಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡುವನು ಕೂಡಲಚನ್ನಸಂಗಯ್ಯ ನಿಮ್ಮ ಶರಣ ಸಂಗನಬಸವಣ್ಣನು.

೩. ಮಾಡುವರಯ್ಯ ಮರುಳುಗೊಂಡಂತೆ. ಮಾಡುವರಯ್ಯ ಭವಿಸ್ಥಾವರ ದೀಕ್ಷೆ ಶೈವಕರ್ಮದೊಡಗೂಡಿ. ವರ್ಮವನರಿಯದೆ ಮಾಡುವ ಮಾಟ ಕರ್ಮದ ಬೆಳಸು ಸುಯಿಧಾನದ ಕೇಡು. ಕೂಡಲಚನ್ನಸಂಗಯ್ಯ

ನಿಮ್ಮ ಶರಣರನುವರಿದು ಮಾಡುವ ಮಾಟ ಲಿಂಗ ಜಂಗಮವ ಕೂಟ ಭವ ಭಂಗದೋಟಿ. ಕೂಟವರಿಯದ ಮಾಟವದೇತಕಯ್ಯ?

೪. ಅನ್ನವನಿಕ್ಕಿದೊಡೇನು? ಪುಣ್ಯವಹುದು. ವಸ್ತ್ರವ ಕೊಟ್ಟಿ ದೇನು? ಪುಣ್ಯವಹುದು. ಹಣವ ಕೊಟ್ಟಿಡೇನು? ಪುಣ್ಯವಹುದು. ಆಯಾಯ ಫಲಪದದ ಸಿರಿ ಸಂಪತ್ತು ಅಹುದಯ್ಯ ಕೂಡಲಚನ್ನಸಂಗಮದೇವಾ.

೫. ತ್ರಿಕರಣ ಶುದ್ಧವಾಗಿ ಆಚಾರ ಪೂರಿತವಾಗಿ ಅನುಭಾವ ಯುಕ್ತವಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ನೆರೆ ನಂಬಿ ಮಾಡದೊಡಿ ನಿಜ ಮುಕ್ತಿಯಹುದು. ಅನುಭಾವ ಇಲ್ಲದ ಭಕ್ತಿ ಎಳತಟಗೊಳಿಸುವುದು. ಅತಿ ಚಳುಕುಗನಾದ ಜಂಗಮ ಸಂಸಾರಿಯಾದ ಭಕ್ತ ನೀಸಂಸಾರಿಯಾದ ವೈರಾಗ್ಯವು ಸಂಸಾರ ನಿಷ್ಠೆಯು ಒಂದಾದೊಡಿ ತೆರಹಿಲ್ಲದಿರ್ಪ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗಮ ದೇವಾ.

೬. ||ಸಾಕ್ಷಿ|| ಆಕಾಯಭಕ್ತಕಾಯಃ | ಮಮಕಾಯಸುಭಕ್ತಯೋ | ಎಂಬ ಶ್ರುತಿಯನೋದುವರಣ್ಣ ಭಕ್ತಂಗ. “ಮಹಂತೋ ಲಿಂಗರೂಪೇಣ ಮಹಂತೋ ಜಂಗಮಸ್ತಥಾ” ಎಂಬ ಶ್ರುತಿಯನೋದುವರಣ್ಣ ಜಂಗ ಮಕ್ಕೆ. ಇಂತೀಭಕ್ತ ಜಂಗಮವೆರಡು ಒಂದಾದೊಡಿ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗಯ್ಯ ತೆರಹಿಲ್ಲದಿರ್ಪನವರಲ್ಲಿ.

೭. ಅರ್ಥಪ್ರಾಣಾಭಿಮಾನ ಹೊಲ್ಲಹದೆಂಬುವರು ಭಕ್ತಂಗ ತಮ್ಮ ಹೊದ್ದಿದ ಮಲಿನವನರಿಯರು. ಕರುಳುಗೊಳ್ಳದ ಉದಾಸ ಮರಳಿಯರ್ಪಿ ತವದಂತು ಕೊಳಬಹುದು? ಬೇಡುವಾತ ಜಂಗಮವಲ್ಲ, ಬೇಡಿಸಿ ಕೊಂಪಾತ ಭಕ್ತನಲ್ಲ. ಬೇಡದೆ ಆ ಭಕ್ತ ತಾನೆ ಮಾಡಿದ ಮಾಟವ ಪರಿಣಾಮಿಸಬಲ್ಲಡೆ ಜಂಗಮ. ಬೇಡಿಸಿಕೊಳ್ಳದ ಆ ಜಂಗಮದಿಂಗಿತವನ ರಿತು ಮಾಡಬಲ್ಲಡೆ ಆತನೆ ಸದ್ಭಕ್ತನು. ಆ ಭಕ್ತರ ಇಂಗಿತವರಿದು ಅವರ ಮನದಿಚ್ಛೆಯ ಸಲಿಸಬಲ್ಲಡೆ ಆತನೆ ಪರಮ ಜಂಗಮ. ಆ ಭಕ್ತ ನನ್ನದು ನಾನೆಂದು ನುಡಿದೊಡಿ ನಾಯ ಮಾಂಸ ಸತ್ತ ಹೆಣನ ಮಲವು ನಾಯಡಗು. ಇದನರಿಯದೆ ಓಟಲಾರದ ವ್ಯಗವು ಶ್ವಾನಂಗ ಮಾಂಸ ವನೀವಂತೆ. ಇದು ಕಾರಣವಾಗಿ, ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗಯ್ಯನಲ್ಲಿ ಬೇಡದೆ ಮಾಡುವ ಭಕ್ತನುಂಟಾದಡೆಯು ಬೇಡದೆ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಬ ಜಂಗಮವಪೂರ್ವವಯ್ಯಾ.

೮. ಮಾತು ಕಲಿತು ಮಂಡಿಯ ಬೋಳಿಸಿಕೊಂಡಡೇನು? ವೇಷ ಲಾಂಛನ ಉದರಪೋಷಕನಲ್ಲದೆ ಶಿವಾನುಭಾವದ ಸುವಿಚಾರದ ಸುಯು ಧಾನದ ಹೊಲಬನರಿಯರು. ಆರುಹು ಆಚಾರ ಏಕವಾದುದೆ ಇಷ್ಟ. ಆಚಾರ ಹೀನವಾದುದರಿಂದೆ ಅದು ಅಷ್ಟವಿಧಾರ್ಚನೆ ಪೋಷಕೋಪ ಚಾರದಿ ಭಜನೆ ಸೂಜಾ ಕ್ರಿಯೆಗಳಿಗೆ ಸಲ್ಲದ ಕಾರಣ ಅದು ಸೀಮೆಯ ಕಲ್ಲು. ಅನ್ಯರ ಬೋಧಿಸಿ ತಂದುದರವ ಹೊರೆವ ವೇಷಧಂಬಕ ಗುರು ಶಿಷ್ಯರ ಮೆಚ್ಚುವರೆ ವೀರಶೈವಸಂಪನ್ನರಾದ ನಿಜಶರಣರು? ಅವರ ಸ್ವಸ್ಥ ದಲ್ಲಿ ಸುಳಿಯರು ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಚೆನ್ನ ಸಂಗಮದೇವರು.

೯. ಬೇಡುವವ ಜಂಗಮವೆ? ಬೇಡಿಸಿಕೊಂಬುವವ ಸದ್ಭಕ್ತನೆ? ಈ ವರ್ಮವನರಿಯದ ಹಿರಿಯರು ನರಮಾಂಸ ಭಕ್ಷಕರಯ್ಯಾ. ತನುವೆತ್ತಿ ಮನ ಉಬ್ಬಿ ಮಾಡಿದೊಡೆ ಲಿಂಗಾರ್ಪಿತವಾಯಿತ್ತಯ್ಯ. ಮಾಡಿ ಮನವಿಲ್ಲ ದಿದೋಡೆ ನೀಡಿ ನಿಜವಿಲ್ಲದಿದೋಡೆ ಕೊಟ್ಟು ಕುದಿಗೊಂಡೊಡೆ ಮಾಡಿ ನೀಡಿ ಕೊಟ್ಟು ಕೊಂಡುದು ಅನರ್ಪಿತವಾಯಿತ್ತು. ಮಾಡಿದಷ್ಟಿಷ್ಟೇನು ಇಲ್ಲದೆ ಅನರ್ಥವಾಗಿ ಹೋಗಿ ಮುಂದೆ ನರಕವಸ್ತುದು ತಪ್ಪದಯ್ಯಾ. ಇದು ಕಾರಣ ಕೂಡಲ ಚೆನ್ನಸಂಗಮದೇವ ಲಕ್ಷಕೃದಡೂ ಒಬ್ಬ ಭಕ್ತನುಂಟು. ಕೋಟಿಗಾದಡೆಯು ಒಬ್ಬ ಜಂಗಮವಿಲ್ಲ.

೧೦. ಕಲ್ಪಿತವಿದೆ ಮಾಡುವ ಭಕ್ತ ನಿರ್ಧನಿಕನಾದೊಡೆ, ತನ್ನ ಕೈಯ್ಯ ಹಣವ ವೆಚ್ಚಿಸಿ ಆ ಭಕ್ತನ ಕೂಡಿಕೊಂಡು, ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡುವದಯ್ಯಾ! ಅನರ ದಾಸೋಹಕ್ಕೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ತಾ ಕರ್ತನಾಗಿ ನಿಂದು ಪರಿಣಾಮಿಸಬಲ್ಲಡೆ, ಆತ ಜಂಗಮವೆಂಬೆನಯ್ಯಾ! ಆತಂಗೆ ನನೋ ನನೋ ಎಂಬೆನಯ್ಯಾ! ಇಂತಲ್ಲದೆ ಮುನ್ನ ನಿನ್ನನಾರು ಮಾಡ ಹೇಳಿದರು, ಏನ ಮಾಡಿದಿರಿ, ಏನಿ ಭೋ ಎಂದು ಝಂಕಿಸಿ ಜರುದು ಹೋಹವನ ಜಂಗಮವೆಂಬೆನೆ? ಎನ್ನೆನಯ್ಯ. ಅದೇನು ಕಾರಣವೆಂ ದೊಡೆ, ಆತ ಶೂನ್ಯಗಾರ ಆತ ದೋಷಾರ್ಥಿ, ಆತ ಭವಭಾರಿ. ಜಂಗಮ ದಾಸೋಹವ ಬಿಟ್ಟು, ಘನವಿಲ್ಲವಯ್ಯಾ ಕೂಡಲ ಚೆನ್ನಸಂಗಮದೇವಾ.

೧೧. ಗತಿ ಪಥ ಮುಕ್ತಿಯ ಬಯಸಿ ಮಾಡುವಾತ ಭಕ್ತನಲ್ಲ. ಗತಿ ಪಥ ಮುಕ್ತಿಗೆ ವಿರಹಿತ ಭಕ್ತ. ಹಮ್ಮು ಬಿಮ್ಮು ಗಮನ ನಿರ್ಗ ಮನ ಸೂತಕ ವಿರಹಿತ ಜಂಗಮ. ಮಾಡುವರೆ ಭಕ್ತ ಮಾಟವೊಳಗಿ ಲ್ಲದಿರಬೇಕು. ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಬುವದರೊಳಗಿಲ್ಲದಿರಬೇಕು. ಜಂಗಮ ಪ್ರಾಣ

ವಿಲ್ಲದ ಭಕ್ತನ ಜಂಗಮದ ನುಡಿ ಗಡಣದ ಮೇಳಾಸವವೆಂತಿರಬೇಕಯ್ಯಾ ಎಂದೊಡೆ ಪ್ರಚ್ಛನ್ನವಾಗಿ ಲೋಕಕ್ಕೆ ತೋರಿ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಅದೃಶ್ಯನಾಗಿ ರಬೇಕು. ಜಲಚರಾದಿಗಳ ಸಥವಂತೆ, ಶಿಸು ಕಂಡ ಕನಸಿನಂತೆ, ಮೊನೆಯುಂಡ ರುಚಿಯಂತೆ. ವೀರಶೈವಾಚಾರ ಸಂಪನ್ನನಾದ ಸಿದ್ಧಾಂತಿಗಿದು ಚಿನ್ನವು. ಇಂಶಲ್ಲದೆ ಹಗರಣದ ಓಗರ ಹಳಸಿದಂತೆ, ಕುಹಕನ ವಾಡ್ಯದಂತೆ, ನಗೆಗೆಡೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೇಮದೊರೆಯ ವೃತ್ತಿಕೆಯ ನೆತ್ತಿದಂತೆ ಭೇರುಂಡ ಬಾಯಿ ಒಡೆದಂತೆ, ಇಂತಸ್ವವರ ಭಕ್ತನೆಂತೆಂಬೆ? ಜಂಗಮವೆಂತೆಂಬೆ? ಆ ಭಕ್ತ ಜಂಗಮದ ಘನವನುಸಮಿಸಬಾರದಯ್ಯಾ ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗಮವೇನಾ.

೧೨. ಸುಳವ ಜಂಗಮವು ಕಾಲಿಲ್ಲದೆ ಸುಳಿಯಬೇಕು. ಮಾಡುವ ಭಕ್ತನು ಕೈಯಿಲ್ಲದೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಸುಳವ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಕಾಲಿದ್ದರೇ ನಯ್ಯ? ಅನ್ಯ ಗೃಹಕ್ಕೆ ಗಮನಿಸದಿದ್ದರೂ ಸಾಕು. ಮಾಡುವ ಭಕ್ತಂಗೆ ಕೈ ಇದ್ದರೇನಯ್ಯಾ? ಗುರು ಲಿಂಗ ಜಂಗಮಕ್ಕಲ್ಲದೆ, ಮಾಡದಿದ್ದರೂ ಸಾಕು. ಸಾಕ್ಷಿ || ಜಂಗಮಸ್ಯ ಗಮನಂ ನಾಸ್ತಿ | ಭಕ್ತಸ್ಯ ಗೃಹಮಾ ಚರೇತ್ | ಅನ್ಯಗೃಹಗಮಿಷ್ಯಂತಿ | ತದ್ಗೋಮಾಂಸ ಭಕ್ತವತ್ || ಇದೀಗ ಜಂಗಮಸ್ಥಲದ ಲಕ್ಷಣವು. ಸತ್ಸತ್ತ ದಾತ್ಯ ವಿತ್ತಸ್ಯ ತದ್ಧನಂ ಸಾಧನಂ ಸುಖಂ ಆಪಾತ್ರ ದಾತ್ಯ ಭೋಕ್ತಸ್ಯ ತದ್ಧನಂ ಆಸುಖಂಭ ವೇತ್ || ಇದೀಗ ಭಕ್ತಲಕ್ಷಣವು. ಈ ಸುಯಿಧಾನದ ಹೊಲಬನರಿಯರು. ಧರ್ಮವನಿವರತ್ತ ಬಲ್ಲರೋ? ಭಕ್ತ ಜಂಗಮದ ನಿಲವು ದಾನ ಧರ್ಮದ ಕೂಟವು, ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗಯ್ಯನಲ್ಲಿ ಏಕಾರ್ಥವು, ಇದೆ ಸರ್ವಸಮ್ಮತವಾದ ನಿರ್ಣಯವು.

೧೩. ಹೊರ ವೇಷದಲಿ ವಿಭೂತಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯನಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು ವೇದಶಾಸ್ತ್ರ ಪುರಾಣಾಗಮ ಮೊದಲಾಗಿ, ಪುರಾತರ ವಚನ ಬಹು ಪಾಠಕರು ಎನಿಸಿಕೊಂಡು, ಅನ್ನದಾನ, ವಸ್ತ್ರದಾನ, ಕನ್ಯಾದಾನ, ಸುಖ ಣಧಾನಂಗಳನೀವವರ ಬಾಗಿಲ ಕಾಯ್ದು ಬಣ್ಣದ ಪುತ್ರಳಯಲೆ ಹೋಗಿ ನಿಂದು, ಹೊಸ್ತಲಲ್ಲಿ ತುಳಿದಾಡಿಕೊಂಡಿಹ ನಿತ್ಯ ನೇಮದ ರಿಯರೆಲ್ಲರು ನೀವು ಕೇಳರೋ. ಸಾಕ್ಷಿ || ವಾಯುವೃದ್ಧ ತಪೋವೃದ್ಧ ವೇದವೃದ್ಧ ಬಹುಶೃತಃ | ಸರ್ವ ಸಾಧನವೃದ್ಧಸ್ಯ ದ್ವಾರಿ ತಿಷ್ಠಂತಿ ಕಿಂಕರಾಃ || ಎಂಬ ಶ್ಲೋಕ ದಿಟವಾಯಿತ್ತು. ಇಂತಿವನೆಲ್ಲವನರಿದಂತಹ

ಹಿರಿಯರು ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಮನೆಯ ದ್ವಾರಪಾಲಕರಾದರು. ಆ ಅರುಹಿಂಗಿ ಇದು ವಿಧಿಯೆ? ಎಲೆಲೆ ಕೂಡಲಚನ್ನಸಂಗಯ್ಯ ನೀ ಮಾಡಿದ ಮರಹು.

೧೪. ಸಕಲಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಲೇಸಾಗಲೆಂದು ಮಜ್ಜನಕ್ಕೆರೆವ ಲಾಂಛನಧಾರಿಗಳ ವೇಷಕ್ಕೆ ಶರಣೆಂಬೆನಯ್ಯಾ. ಆ ಲಾಂಛನದ ಹೆಚ್ಚು ಕುಂದನರಸದೆ ಸಕಲಸದರ್ಥವನು ಗುರು ಲಿಂಗ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಸಕಲ ಕೃತ್ಯಗಳಿಂದ ನಿಮಗೋಸುಗ ತಹೆನು. ದಯದಿಂದೆ ಮನೆಗೆ ಬಂದಂತೆ ಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪರಿಣಾಮಿಸಿ ಅವರಿಚ್ಛೆಯನೀವನು ಆತನಿರ್ದಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ. ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗಯ್ಯನಲ್ಲಿ ನಾನು ಇಲ್ಲ ನೀನು ಇಲ್ಲ. ನಾನಿಲ್ಲದ ಮುನ್ನ ನೀನಿರ್ದುದಿಲ್ಲವಯ್ಯಾ.

ಇಂತೀ ಪ್ರಸಾದಿಯ ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗ ಸ್ಥಲ. ಇಂತು ಜಂಗಮ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಅವಧಾನಿಯಾದ ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗಸ್ಥಲ. ಆ ಸ್ಥಲದನುಭಾವದ ವಚನ.

ಪ್ರಸಾದ ಲಿಂಗಸ್ಥಲ

೧. ಅಚ್ಚ ಪ್ರಸಾದಿ ನಿಚ್ಚಪ್ರಸಾದಿ ಎಂದು ತಮ್ಮಿಚ್ಛೆಗೆ ಬೋಗಳುವ ಕುನ್ನಿಗಳ ನೋಡಾ. ಬಾರದ ನಾಡಿಂದ ಬಂದ ಬಣಗುಗಳಂತೆ, ಮತ್ತಿಕ್ಕಿರೋ ಇಕ್ಕಿರೋ ಎಂದು ಒಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ತಿಂಬಪ್ಪು ತಿಂದು ಹೆಚ್ಚಾದೊಡೆ ಬಿಸಾಟುವ ಕುನ್ನಿಗಳ ಮೆಚ್ಚುವನೆ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗಮದೇವಾ?

೨. ರೂಹಿಲ್ಲದ ನೆಳಲಿಂಗಿ ಮಳಲ ಬೋಂಬೆಯ ಮಾಡಿ, ನಾದ ಬಿಂದುವಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿಸಿ ಆರಿಗೆಯು ಪೈದೋರದೆ ಇದ್ದಿತ್ತು. ತಿವನ ಮಾಯೆಯು ಕಾಯದ ಕಳವಳಕ್ಕೆ ಮುಂದೆ ರೂಪಾಗಿ ತೋರಿತ್ತಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ತೋರಲಿಲ್ಲ. ಅಂಗ ಭೋಗವನೆ ಕುಂದಿಸಿ ಪ್ರಸಾದವನೆ ರುಚಿಸಿಹೆನ್ನೆಂಬ ಲಿಂಗವಂತರುಗಳೆಲ್ಲ ಅರಿವೆಣಗಳಾಗಿ ಹೋದರು. ಅಂಗಭೋಗವೆ ಲಿಂಗ ಭೋಗ ಅಂಗಭೋಗವೆ ಅರ್ಪಿತವಾಗಿ || ಸಾಕ್ಷಿ || ಸ್ವಯಾಣಾಂ ಪಾಕ ಸಂಬಂಧಿ | ಭೋಗಂ ಜಂಗಮ ವರ್ಜಯೇತ್ | ನಾಸ್ತಿ ಲಿಂಗಾರ್ಜನಂ ನೈವ | ಪ್ರಸಾದಂ ನಿಷ್ಕಲಂ ಭವೇತ್ || ಎಂದುವಾಗಿ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಬಂದ ರುಚಿ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಬಾರದೇ? ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಬಂದ ರುಚಿ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಬಾರದೇ? ಇದು ಕಾರಣ ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗಯ್ಯ ಪಾಕಸಂಬಂಧಿಗೆ ಪ್ರಸಾದ ದೂಳ.

೩. ತನು ಮುಟ್ಟಿದ ಮುನ್ನವೆ ಲಿಂಗಾರ್ಪಿತವ ಮಾಡಬೇಕು. ಮನ ಮುಟ್ಟಿದ ಮುನ್ನವೆ ಲಿಂಗಾರ್ಪಿತವ ಮಾಡಬೇಕು. ಶ್ರೋತ್ರ ನೇತ್ರ ಘ್ರಾಣ ಜಿಹ್ವೆ ತ್ವಕ್ಯೆಂಬ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಂಗಳು ಮುಟ್ಟಿದ ಮುನ್ನವೆ ಲಿಂಗಾರ್ಪಿತವ ಮಾಡಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಕೂಡಲಚನ್ನಸಂಗಯ್ಯನಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಾದಿಯಾದೊಡೆ, ಇಂತಾಗಬೇಕಯ್ಯಾ. ಇಂತಲ್ಲದವರು ಬರುಕಾಯರೈನಿ ಸುವರಯ್ಯಾ.

೪. ಪದಾರ್ಥ ಪದಾರ್ಥವೆಂದೆಂಬಿರಿ. ಪದವಾವುದು, ಅರ್ಥವಾವುದು ಎಂದರಿಯಿರಿ. ಪದವೆ ಲಿಂಗ, ಅರ್ಥವೆ ಭಕ್ತ. ಇದನರಿದು ಪದಾರ್ಥವೆಂದು ತಂದು, ಅರ್ಪಿತವ ಮಾಡಬಲ್ಲೆಡೆ, ಕೂಡಿಪ್ರಸನ್ನಯ್ಯಾ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗಮದೇವಾ.

೫. ಅಚ್ಚ ಪ್ರಸಾದಿಗಳೆಂದು, ಹುಸಿದು ತನ್ನ ಮನದ ಹವಣೆಗೆ ಗಡಣಿಸಿಕೊಂಬುವರು. ತನು ಮನ ಮುಟ್ಟಿದೋಗರ ಲಿಂಗಾರ್ಪಿತಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲದು. ಅನರ್ಪಿತವನೆಂದು, ಅಚ್ಚ ಪ್ರಸಾದಿಗಳೆನಿಸುವರ ನೋಡಿ, ಮಹಾಲಿಂಗೈಕ್ಯರುಗಳು ಮೆಚ್ಚುವರೆ? ಬಂದ ಬಂದ ಪದಾರ್ಥವ ಆಯಾಯ ಮುಖವನರಿದು ನಮ್ಮ ಕೂಡಲಚನ್ನಸಂಗಯ್ಯನೆಂಬ ಮಹಾಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಅರ್ಪಿಸಬಲ್ಲೆಡೆ, ಆತನೆ ಅರಿವು ಆಚಾರಸಂಪನ್ನನಾದ ಅಚ್ಚಪ್ರಸಾದಿ ಎಂಬಿನಯ್ಯಾ.

೬. ಪ್ರಕಟದಿಂದೆ ಕೊಂಬುದು ಪ್ರಸಾದವಲ್ಲ. ಗುಪ್ತದಲ್ಲಿ ಕೊಂಬುದು ಪ್ರಸಾದವಲ್ಲ. ಪ್ರಕಟದಂತುಟಿ ಪ್ರಸಾದ? ಗುಪ್ತದಂತುಟಿ ಪ್ರಸಾದ? ಪ್ರಸಾದದಂತುವನೇನೆಂದು ಹೇಳುವೆನಯ್ಯಾ ಈ ಲೋಕದ ಭವಭಾರಿಗಳೊಡನೆ? ಆ ಮಹಾಘನ ಪ್ರಸಾದದ ಮಹಿಮೆಯನೇನೆಂದು ಸುರುವೆನಯ್ಯಾ? ಸಾಕ್ಷಿ || ಆರೂಢಂ ಚ ಪ್ರಸಾದೇನಾಂ | ಗುಪ್ತಂಚ ನಾಂಪ್ರಸಾದಿತಂ || ಗೋಪ್ಯಂ ರೂಢಮಯಂನಾಸ್ತಿ | ಮಹಾ ಪ್ರಸಾದಿ ಸಜ್ಜನಂ || ಎಂದುದಾಗಿ ಪ್ರಕಟ ಗುಪ್ತವ ಕಳೆದು ನೆಟ್ಟಿನೆ ಪ್ರಸಾದವ ಕೊಳಬಲ್ಲೆಡೆ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗಯ್ಯನಲ್ಲಿ ಆತನೆ ನಿತ್ಯ ಪ್ರಸಾದಿ.

೭. ಕಾಯವೇ ಲಿಂಗಾರ್ಪಿತ, ಅರ್ಪಿತವೆ ಪ್ರಸಾದ. ಅದೆ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಅರ್ಪಿತ ದರುಶನದಿಂದಲಾಯಿತ್ತು, ಸ್ಪರ್ಶನದಿಂದಲಾಯಿತ್ತು. ಅರ್ಪಿಸುವ ಸೋಂಕು ಸಂಬಂಧದ ಸುಖವನರ್ಪಿಸಲರಿಯದೆ, ಬರಿದೆ ವಾ

ದ್ವೈತವ ನುಡಿದ ಕುಶಬ್ಧದವರು ವಾಗ್ಭ್ರಂತರುಗಳೆನಿಸುವರಯ್ಯಾ ಕೂಡಲ ಚೆನ್ನಸಂಗಮದೇವಾ.

೮. ಸ್ವೇರವ ಸೋಂಕಿದ ಉದಕವ ಬೇರೆ ಮಾಡಬಹುದೆ ಆಯ್ಯಾ? ಪರಿಮಳವ ಸೋಂಕಿದ ವಾಯುವ ವಿವರಿಸಬಹುದೆ ಆಯ್ಯಾ? || ಸಾಕ್ಷಿ || ಉತ್ತಮಂ ಏಕ ವಾಕ್ಯಂ ಚ | ಮಧ್ಯಮಂ ಸ್ವಯ ನಿಕರಂ | ಕನಿಷ್ಠಾ ಪೀತಂ ಜೈವ | ಪ್ರಸಾದಂ ನಿಷ್ಕಲಂ ಭವೇತ್ || ಎಂದುದಾಗಿ ರೂಪಿಂಗಿ ರೂಪಿನರ್ಪಣೆಯ ಮಾಡುವರು. ರುಚಿಯ ಪರಿಮಳದ ಭಾವದತ್ತಲು ಅವಧಾನಿಯಾಗಿರ್ಪ ಬೇರೆ ಮತ್ತೆ ಅವಧಾನವಿಲ್ಲದಂತಿರ್ಪರಯ್ಯಾ. ನಿಮ್ಮ ಶರಣ ಪರಮಪ್ರಸಾದಿಯಯ್ಯಾ ಕೂಡಲ ಚೆನ್ನಸಂಗಮದೇವಾ.

೯. ಸರ್ವ ದ್ರವ್ಯವನರ್ಪಿತವ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ, ಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯವು ಸನ್ಯತವಹ ವಿವರವನರಿಯರು. ಶ್ರೋತ್ರ ನೇತ್ರ ಘ್ರಾಣ ಜಿಹ್ವೆ ತ್ವಕ್ಚ್ಚು ಸಂಹಿತೃವಾಗಿ ಅರ್ಪಿತವ ಮಾಡಬೇಕು. || ಸಾಕ್ಷಿ || ಪ್ರಾಣಾಪಾನ ಕಾಲೇಸು | ಸರ್ವಭೋಗೋಪಭೋಗಿನಾಂ | ಅರ್ಪಿತಂ ಚಾವಧಾನೀ ಚ | ತಲ್ಲಿಂಗಂ ಪ್ರಾಣನಾಯಕಂ || ಎಂದುದಾಗಿ, ಕೂಡಲ ಚೆನ್ನಸಂಗಮದೇವಾ ನಿಮ್ಮ ನಿಜಾನಂದ ಪ್ರಸಾದಿಗೆ ನನೋ ನನೋ ಎಂಬೆನು.

೧೦. ತಟ್ಟುವ ಮುಟ್ಟುವ ಸೋಂಕುವ ಸುಖವ ಲಿಂಗಾರ್ಪಿತವ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನುಡಿದು, ಮರಳಿ ಮರೆದು ಆ ಸೋಂಕಿನ ಸುಖವ ಲಿಂಗಾರ್ಪಿತವ ಮಾಡಲರಿಯದಿದ್ದೊಡೆ, ಅವನು ಪ್ರಸಾದಿಯಲ್ಲ. || ಸಾಕ್ಷಿ || ಸಂಯೋಗೇ ಚ ವಿಯೋಗೇ ಚ | ಅಣುಮಾತ್ರ ಸುಖಾರ್ಪಿತಂ | ಯಃ ಕುರ್ವ್ಯದಿಷ್ಟಲಿಂಗೇಷು ಸಾವಧಾನೀ ನಿರಂತರಂ || ಇಂತೆಂದುದಾಗಿ ಕೂಡಲ ಚೆನ್ನಸಂಗಮ್ಯ ನಿಮ್ಮ ಸೇವಾನುಗ್ರಹಿಯಾದ ಮಹಿಮಂಗೆ ಶರಣು ಶರಣೆಂದು ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಗುವೆನು.

೧೧. ಅಂಗದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಲಿಂಗ ಮುಂತಲ್ಲದೆ, ಸಂಗವ ಮಾಡನಾ ಶರಣ. ನಯನದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಲಿಂಗ ಮುಂತಲ್ಲದೆ ಅನ್ಯವ ನೋಡನಾ ಶರಣ. ಶ್ರೋತ್ರದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಲಿಂಗ ಮುಂತಲ್ಲದೆ ಅನ್ಯವ ಕೇಳನಾ ಶರಣ. ಘ್ರಾಣದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಮುಂತಲ್ಲದೆ ಅನ್ಯವ ವಾಸಿಸನಾ ಶರಣ. ಜಿಹ್ವೆಯ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಲಿಂಗ ಮುಂತಲ್ಲದೆ, ಅನ್ಯವ ರುಚಿ ಸನಾ ಶರಣ. ಅದೇನು ಕಾರಣವೆಂದೊಡೆ, ಕೂಡಲ ಚೆನ್ನಸಂಗಮ್ಯ ನಿಮ್ಮ ಶರಣ ಸರ್ವಾಂಗ ಲಿಂಗಯಾದ ಕಾರಣ.

೧೨. ಆಯತ ಸ್ವಾಯತ ಸನ್ನಿಹಿತದ ಸಂಭ್ರಮದ ಅನಾಯತಂಗಳು ಮುಟ್ಟಲಮ್ಮವು ನೋಡಾ. ಆತ ವಿಪರೀತ ಚಾರಿತ್ರ. ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ, ಶ್ರೋತ್ರದ ಕೈಯ್ಯಲರ್ಪಿಸುವ, ನೇತ್ರದ ಕಯ್ಯಲರ್ಪಿಸುವ, ಘ್ರಾಣದ ಕೈಯ್ಯಲರ್ಪಿಸುವ, ಜಿಹ್ವೆಯ ಕೈಯ್ಯಲರ್ಪಿಸುವ, ತ್ವಕ್ಮನ ಕಯ್ಯಲರ್ಪಿಸುವ, ಮನದ ಕೈಯ್ಯಲರ್ಪಿಸುವ, ಅಲ್ಲಲ್ಲಿಗೆ ತಟ್ಟಿದ ಮುಟ್ಟಿದ ಸೋಂಕಿದ ಸುಖಂಗಳೆಲ್ಲವನು ಆ ಶರಣನು ವಿಚಾರದಿಂದಲ್ಲಲ್ಲಿಗೆ ಲಿಂಗಾರ್ಪಿತವ ಮಾಡುವ ಮರ್ಮವ ಬಲ್ಲನಾಗಿ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲಚನ್ನಸಂಗಯ್ಯನಲ್ಲಿ ಆತನೆ ಮಹಾಪ್ರಸಾದಿಯಯ್ಯಾ.

೧೩. ಗುರು ಲಿಂಗ ಒಂಗಮ ಪಾದೋದಕ ಪ್ರಸಾದ ಪ್ರಾಣ ಪ್ರವೇಶವಾದುದಾಗಿ, ಲಿಂಗದೊಳಗೆ ಸ್ವಾಣ ಪ್ರಾಣದೊಳಗೆ ಲಿಂಗನೋಡಯ್ಯಾ. ಭಕ್ತನೊಳಗೆ ಪ್ರಸಾದ, ಪ್ರಸಾದದೊಳಗೆ ಭಕ್ತನೋಡಯ್ಯಾ. ಭಕ್ತಕಾಯ ಮಮಕಾಯವೆಂದುದಾಗಿ, ಆ ಭಕ್ತಕಾಯ ಪ್ರಸಾದಕಾಯನೋಡಯ್ಯಾ. ವಿಶ್ವತೋ ಚಕ್ಷುವಿನೊಳಗೆ, ಜ್ಞಾನಚಕ್ಷು ಒಂದೆ ನೋಡಯ್ಯಾ. ಆ ಜ್ಞಾನಚಕ್ಷುವಿನೊಳಗೆ ವಿಶ್ವತೋ ಚಕ್ಷು ನೋಡಯ್ಯಾ. ವಿಶ್ವತೋ ಮುಖದೊಳಗೆ ಸೂಸುವ ಜ್ಞಾನಮುಖ ಒಂದೆ ನೋಡಯ್ಯಾ. ವಿಶ್ವತೋ ಬಾಹುಗಳೊಳಗೆ, ನಮಸ್ಕಾರ ಬಾಹು ಒಂದೆ ನೋಡಯ್ಯಾ. ವಿಶ್ವತೋ ಪಾದದೊಳಗೆ ನಿಮ್ಮ ದಿವ್ಯ ಶ್ರೀಪಾದ ಒಂದೆ ನೋಡಯ್ಯಾ. ಈ ಹಿಂಗದಿಡಿತೆಂಬುದನರೆದು, ಲಿಂಗವ ಮನದಲ್ಲಿ ನೆನೆದು ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಮನವನಿತ್ತು ಜಂಗಮವ ಮನದಲ್ಲಿ ನೆನೆದು, ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಧನವನಿತ್ತು ಪ್ರಸಾದವ ಮನದಲ್ಲಿ ನೆನೆದು, ಪ್ರಸಾದಕ್ಕೆ ತನುವನಿತ್ತು ಮತ್ತೆ ಲಿಂಗವ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿ, ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ನೋಟವನಿತ್ತು, ಲಿಂಗಶ್ರೋತ್ರದಿಂದ ಕೇಳಿ, ಆ ಕೇಳಿಕೆಯ ಲಿಂಗಕ್ಕೆತ್ತು, ಲಿಂಗತ್ವಕ್ಕೆನಿಂದ ಸ್ಪರ್ಶಿಸಿ, ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಸ್ಪರ್ಶನವಿತ್ತು, ಲಿಂಗ ಜಿಹ್ವೆಯಿಂದೆ ರುಚಿಸಿ, ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ರುಚಿಸಲಿತ್ತು, ಲಿಂಗಘ್ರಾಣದಿಂದ ಘ್ರಾಣಿಸಿ, ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಘ್ರಾಣಿಸಲಿತ್ತು, ಇಂತು ಸರ್ವದ್ರವ್ಯವನು ಲಿಂಗಕ್ಕೆತ್ತು, ಲಿಂಗಕಾಯದಿಂದೆ ಭೋಗಿಸಿ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಭೋಗಿಸಲಿತ್ತು, ಆ ಪ್ರಸಾದವ ತಾ ನಿರ್ಧರಿಸಿ, ಪ್ರಸಾದ ಕಾಯದಿಂದೆ, ಸರ್ವ ಭೋಗೋಪಭೋಗದನುವನರಿತು, ಭೋಗಿಸುವನಯ್ಯಾ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಸಾದಿ. ಇದು ಕಾರಣವಾಗಿ ಭಕ್ತ ದೇಹಿಕ ದೇವ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲಚನ್ನಸಂಗಯ್ಯನೆಂದರೆದು ಪ್ರಸಾದಿ ಪ್ರಸಾದಿಯಾದೆನಯ್ಯಾ.

ಇಂತೀಪ್ರಸಾದಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಸಾವಧಾನಿಯಾದ ಪ್ರಸಾದಿಯ ಮಹಾ ಲಿಂಗಸ್ಥಲ. ಆ ಸ್ಥಲದನುಭಾವದ ವಚನ.

ಪ್ರಸಾದಿಯ ಮಹಾಲಿಂಗಸ್ಥಲ.

೧. ನಡೆ ನುಡಿವ ಚೈತನ್ಯದ ಒಡಲಗುಣವುಳ್ಳನ್ನಕ್ಕರ ಆರಿಗೆಯು ಕಾಣಬಾರದು. ಕೇಳುವ ಶ್ರೋತ್ರ, ನೋಡುವ ನಯನ, ವಾಸಿಸುವ ಘ್ರಾಣ, ರುಚಿಸುವ ಜಿಹ್ವೆ, ಸೋಂಕುವ ತ್ವಕ್ಕು, ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಶಯವನ ರಿದು, ನಾ ಕೇಳಿದೆ, ನಾ ನೋಡಿದೆ, ನಾ ವಾಸಿಸಿದೆ, ನಾ ರುಚಿಸಿದೆ, ನಾ ಮುಟ್ಟಿದೆನೆಂಬುದನಳಿದು ಕೇಳುತ್ತ, ನೋಡುತ್ತ, ವಾಸಿಸುತ್ತ, ರುಚಿಸುತ್ತ, ಸೋಂಕಿಸುತ್ತ ಲಿಂಗಾರ್ಪಿತವ ಮಾಡಿ ಲಿಂಗ ಭೋಗೋಪಭೋಗಿಯಾದ ಪರಮಪ್ರಸಾದಿಗೆ ಸರ್ವಾಂಗವು ಶುದ್ಧನಾಯಿತ್ತಯ್ಯಾ. ಕಾಯತ್ರಯಂಗಳ ಜೀವತ್ರಯಂಗಳ ಭಾವತ್ರಯಂಗಳೊಂದುಮಾಡಿ ಸುಖ ದುಃಖವ ಸಗುಣ ನಿರ್ಗುಣಂಗಳೆಂಬುಭಯ ಲಿಂಗದಲ್ಲೇಕವ ಮಾಡಿ, ಅಹುದಲ್ಲ ಬೇಕು ಬೇಡೆಂಬ ಸಂಶಯಮಂ ಕಳೆದು ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಚಿನ್ನಸಂಗಯ್ಯನಲ್ಲಿ ಆದಿ ಪುರಾತರೋಳಗಾಗಿ ಈ ಲಿಂಗಾಂಗ ಸಂಗಸಮರಸವೆಂಬ ಸಕೀಲದೊಳೊಡಗೂಡಿದ ಮಹಾಪ್ರಸಾದಿಯ ಪಥವಿದು.

೨. ಲಿಂಗದ ಪೂರ್ವಾಶ್ರಯವ ಕಳೆಯಬಲ್ಲಾತನೆ ಭಕ್ತ. ಗುರುವಿನ ಪೂರ್ವಾಶ್ರಯವ ಕಳೆಯಬಲ್ಲಾತನೆ ಶಿಷ್ಯ. ಪ್ರಸಾದದ ಪೂರ್ವಾಶ್ರಯವ ಕಳೆಯಬಲ್ಲಾತನೇ ಶಿಷ್ಯ. ಪ್ರಸಾದದ ಪೂರ್ವಾಶ್ರಯವ ಕಳೆಯಬಲ್ಲಾತನೇ ಮಹಾ ಪ್ರಸಾದಿ. ಇಂತೀ ತ್ರಿವಿಧ ಪೂರ್ವಾಶ್ರಯವ ಕಳೆಯಬಲ್ಲಾತನೆ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಚಿನ್ನಸಂಗಯ್ಯನಲ್ಲಿ ಆತನೆ ಅಚ್ಚ ಲಿಂಗೈಕ್ಯನು.

೩. ಲೋಹ ಪರುಷವ ಮುಟ್ಟುವದಲ್ಲದೆ ಪರುಷ ಪರುಷವ ಮುಟ್ಟುವದೆ ಆಯ್ಯಾ? ಅಂಗವಿಡಿದವಂಗೆ ಪ್ರಸಾದವಲ್ಲದೆ ಲಿಂಗವಿಡಿದವಂಗೆ ಪ್ರಸಾದಉಂಟೇ? ||ಸಾಕ್ಷಿ ಅಣೋರಣೀಯಾನ್ | ಮಹತೋಃಸುಹೀಯಾನ್ | ಎಂದುದಾಗಿ ಕಿರಿದಿಗೆ ಕಿರಿದು ಹಿರಿದಿಗೆ ಹಿರಿದು ವಾಜ್ಞನಕ್ಕಗೋಚರ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಚಿನ್ನಸಂಗಯ್ಯನಲ್ಲಿ ಗುರು ಪ್ರಸಾದ ನಿರೂಪ ಲಿಂಗೈಕ್ಯವು.

೪. ಒಕ್ಕುದ ಮಿಕ್ಕುದ ಕೊಂಬೆವೆಂಬ ನಿಶ್ಚಲದ ಶರಣರಾರೋ? ಒಕ್ಕುದ ಮಿಕ್ಕುದ ಕೊಂಬೆವೆಂಬ ವಿವರ ಬಲ್ಲವರಾರೋ? ಇದ ಬಲ್ಲದೆ

ಬಲ್ಲರು ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ನಿತ್ಯ ನಿರ್ಮಳವಾದ ನಿಜ ಶರಣರು. ಆದಿಂತೆಂದೊಡೆ ಒಕ್ಕುದೆಂಬುದೆ ಕಾಯ, ಮಿಕ್ಕುದೆಂಬುದೆ ಘ್ರಾಣ. ಈ ಉಭಯವೆ ತಕ್ಕುದೆಂದು ಕೊಳಬಲ್ಲಡೆ ಸಿಕ್ಕುವ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಚೆನ್ನಸಂಗಯ್ಯ.

೫. ಸೌಖ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮವೇ ಶಂಕರ ಸದಾಶಿವ ಮಹಾದೇವ ಶಿವಬಸವ ಭಕ್ತರಲ್ಲಿ ಬಣ್ಣವನರಸುವಾತ ಆಚಾರ ದ್ರೋಹಿ, ಪಾದೋವಕದಲ್ಲಿ ಸೂತಕವ ಹಿಡಿವಾತ ಲಿಂಗದ್ರೋಹಿ, ಪ್ರಸಾದದಲ್ಲಿ ರುಚಿಯನರಸುವಾತ ಜಂಗವದ್ರೋಹಿ, ಜಂಗಮದಲ್ಲಿ ಜಾತಿಯನರಸುವಾತ ಪ್ರಸಾದದ್ರೋಹಿ. ಈ ಚತುರ್ವಿಧದೊಳಗೆ ಸನ್ನಿಹಿತನಾದಾತನೇ ಭಕ್ತನೆನಿಸುವನು. ಇಂತೀ ಚತುರ್ವಿಧದೊಳಗೆ ಕವಾದಾತನೆ ಮಹೇಶ್ವರನೆನಿಸುವನು. ಈ ಚತುರ್ವಿಧದೊಳಗೆ ಲಯವಾದಾತನೆ ಪ್ರಸಾದಿ ಎನಿಸುವನು. ಈ ಚತುರ್ವಿಧದೊಳಗೆ ತದ್ಗತವಾದಾತನೆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿ ಎನಿಸುವನು. ಈ ಚತುರ್ವಿಧದೊಳಗೆ ಲವಲವಿಕೆಯುಳ್ಳಾತನೆ ಶರಣನೆನಿಸುವನು. ಈ ಚತುರ್ವಿಧವ ತನ್ನೊಳಡಗಿಸಿಕೊಂಡು ತಾನೆನಿಸುವನು. ಇಂತೀ ಷಟ್ಸ್ಥಲದೊಳಗೆ ಮಾರ್ಗಕ್ರಿಯೆ ಮೀರಿದ ಕ್ರಿಯೆಯೊಳಗಣ ಮಿಶ್ರ ಚತುರ್ವಿಧ ಸಾರಾಯವೆಂಬ ಸಾರವನು ಸಾಧ್ಯವ ಮಾಡಿಕೊಂಡಾತನೆ ಲಿಂಗದೇಹಿ. ಆತ ನಡೆದುದೆ ಬಟ್ಟೆ ಆತ ನುಡಿದುದೆ ಸಿದ್ಧಿ. ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಚೆನ್ನಸಂಗಯ್ಯನಲ್ಲಿ ಆತ ಸರ್ವಾಂಗಲಿಂಗಿ. ಆತ ಲಿಂಗಶರಣ ಶರಣಲಿಂಗವೆನಿಸಿದ ಕಾರಣ ದೇಹವಿರ್ದು ನಿರ್ದೇಹಿಯಯ್ಯಾ.

ಇಂತೀ ಪ್ರಸಾದಿಸ್ಥಲ ಒಂದರಲ್ಲಿ ಷಡ್ವಿಧ ಲಿಂಗವು ಸಮರಸವ ನೆಯ್ದುತ್ತಿರಲು ಮುಂದೆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯ ಸ್ಥಲವಾದುದು. ಇಂತೀ ತೃತೀಯ ಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ವಚನಗಳು. ೧೫೮, ಗ್ರಂಥ ೪೯ ಕ್ಕೆಂ ಮಂಗಳ ಮಹಾಶ್ರೀ.

ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯಷ್ಟಲ.

ಆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯ ತಾಮಸನಿರಸನಷ್ಟಲ. ಆ ಸ್ಥಲದನುಭಾವದ ವಚನ.

ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯ ತಾಮಸನಿರಸನಷ್ಟಲ

ತನು ಮುಟ್ಟಿ ಮನ ಮುಟ್ಟಿದೆ, ದೂರವಾದರಯ್ಯಾ ಬೆಲೆವೆಣ್ಣೆ ನಂತೆ. ಸೂಳೆ ತನು ಮುಟ್ಟಿ ಅಸ್ತವಳಲ್ಲದೆ ಮನ ಮುಟ್ಟಿ ಅಸ್ತವಳಯ್ಯಾ. ಹಾಗೆ ಅರಿವು ಆಚಾರವನರಿಯದ ಅರಿ ಮರುಳುಗಳು ಪರಮಾನಂದದ ಶಿವಸುಖವನೆತ್ತ ಬಲ್ಲರಯ್ಯಾ? ಕೋಟಿ ಸುಕೃತದ ಫಲವು ಒಂದು ವೇಳೆ ಕೈಸಾರಿದಂತಿದರ್ ವೀರಶೈವಾಚಾರ ಸಂಪನ್ನರಾದ ಘನಮಹಿಮರೇ ಬಲ್ಲ ರಯ್ಯಾ ಕೂಡಲಚನ್ನಸಂಗಮದೇವಾ.

೨. ಉಲಿಗರ ಮಾತು ಉಲಿಗರ ತೋಟಿ ಎತ್ತ? ಲಿಂಗಾನು ಭಾವದ ರಹಸ್ಯದ ವಾಕ್ಯವೆತ್ತ? ಸಂತೆಯೊಳಗೆ ಸಮಾಧಿಯುಂಟೆ ಮರುಳೆ? ಲಿಂಗಾನುಭಾವದ ಮಹಾನುಭಾವ ಸದ್ಭಕ್ತ ವಿರಕ್ತ ವೀರ ಮಾಹೇಶ್ವರ ರೆಂಬ ಶಿವಯುತರಿಗಲ್ಲದೆ, ಹೊರ ವೇಷದಲ್ಲಿ ನಾಮ ರೂಪು ಕ್ರಿಯೆವಿ ಡಿದು, ವಾಗ್ಬ್ರಹ್ಮಿಗಳೆನಿಸುವ ವಾಚಾಳಕರಿಗೆಲ್ಲಹದೊ? ಅದೆಂತೊ? ಅದೆತ್ತಣ ಸುದ್ದಿಯೊ ಕೂಡಲಚನ್ನಸಂಗಮದೇವಾ?

೩. ಭಕ್ತಿಗೆ ಅನುಭಾವವೇ ಬೀಜ ಕಾಣೆರೋ. ಭಕ್ತಿಗೆ ಅನು ಭಾವವೇ ಆಚರಣೆ ಕಾಣೆರೋ. ಭಕ್ತಿಗೆ ಅನುಭಾವವೇ ಸಕಲೈಶ್ವರ್ಯದ ಶೃಂಗಾರ ಕಾಣೆರೋ. ವೀರಶೈವಾಚಾರ ಸಂಪನ್ನರೆನಿಸುವ ಪರಮ ಸದ್ಭ ಕ್ತರಿಗೆ ಅನುಭಾವವೆ ಅರಿವಿನ ಗೊತ್ತು ಕಾಣೆರೋ. ಅದು ಕಾರಣ ವಾಗಿ ಅನುಭಾವವಿಲ್ಲದವನ ಭಕ್ತಿ ಎಳತಟಿಗೊಳಿಸಿತ್ತು. ಅನುಭಾವವ ನರಿಯದವ ಕಾಮುಕ ಕಾಣೆರೊ. ಆ ಮಹಾನುಭಾವವ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಸಕಲ ಸಂಚಲವಳಿದು ವಿನಯದಿಂದೆ ಕೇಳದಿದೊಡೆ, ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗಮದೇವರು ಆಘೋರ ನರಕದಲ್ಲಿಕ್ಕದೆ ಮಾಣ್ಣನೆ?

೪. ಅನುಭಾವ ಅನುಭಾವವೆಂದೆಂಬಿರಿ. ಅನುಭಾವವೆಂಬುದು ನೆಲದ ಮರೆಯ ನಿಧಾನ ಕಾಣೆರೋ. ಅನುಭಾವವೆಂಬುದೇನು ರಕ್ಷೆಯ ಮಾತೆ? ಅನುಭಾವವೆಂಬುದೇನು ಸಂತೆಯ ಸುದ್ದಿಯೆ? ಅನು ಭಾವವೆಂಬುದೇನು ಬಿದಿಯ ಪಸಾರವೆ? ಏನ ಹೇಳುವೆನಯ್ಯಾ

ಅನುಭಾವದ ಘನವನು? ಅನೆಯ ಮಾನದೊಳಗಿಕ್ಕಿದೊಡೆ ಅಡಗು
ವದೆ ದರ್ಪಣದೊಳಗಲ್ಲದೆ? ಆ ಹಾಗೆ ಕಂಡಕಂಡಲ್ಲಿ ಗೋಷ್ಠಿ ಗೋಷ್ಠಿ,
ನಿಂದ ನಿಂದಲ್ಲಿ ಬಂದ ಬಂದಲ್ಲಿ ಅನುಭಾವವ ಮಾಡುವ ಪಾತಕರನೆನ
ಗೊಮ್ಮೆ ತೋರದಿರಯ್ಯಾ ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗಮದೇವಾ.

೫. ಮುನ್ನಿನ ಆದ್ಯರ ವಚನವ ನೋಡಿರೋ. ಲಿಂಗದ ನಡೆ,
ಲಿಂಗದ ನುಡಿ, ಜಂಗಮದ ನಡೆ, ಜಂಗಮದ ನುಡಿ, ಪ್ರಸಾದದ ನಡೆ,
ಪ್ರಸಾದದ ನುಡಿ, ಇದಕ್ಕೆ ಶ್ರುತಿಯ ತೋರಿ ನುಡಿವರು. ಅದಲ್ಲದೆ
ದೃಷ್ಟವ ತೋರಿ ನಡೆವರು. ವೇದವೆಂಬುದು ಓದಿ ಹೇಳುವ ಮಾತು.
ಶ್ರುತಿ ಪುರಾಣಾಗಮಗಳಾರಿಂದೊಡಾದವು ಇವ ಬಲ್ಲೆವೆಂದು ನಮ್ಮ
ಪುರಾತರ ವಚನಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಅನುಭಾವವ ಮಾಡುವೆವೆಂಬ ಕರ್ಮ
ಕಾಂಡಿಗಳಿಗೆ ನಾನೇನೆಂಬೆನಯ್ಯಾ? ಲಿಂಗ ಸಂಧಾನಿಗಳಾದ ಮಹಾ
ನುಭಾವಿಗಳು ಊಚು, ಉಳಿದವರು ನೀಚು. ಹೊಂಬಿತ್ತಾಳೆಯು ಕೆಂಪಿ
ಸಿದಂತೆ, ಸಿಂಹನ ನಡು ಸಣ್ಣದೆಂದೊಡೆ, ನಾಯ ನಡು ಸಣ್ಣದೆಂದೊಡೆ
ಈ ಪಂಚಮಹಾಪಾತಕರ ನುಡಿಯ ಕೇಳಲಾಗದು. ಈ ಓಡುಗಳ
ಮಾತಾಡಿ ಸಲಾಗದು. ಮಾತಾಡಿ ಗಾಸಿಯಾಗಲೇಕಯ್ಯಾ ಕೂಡಲಚ
ನ್ನಸಂಗಮದೇವಾ?

೬. ವೃಕ್ಷಾಶ್ರಿತನಾಗಿದೋಡೇನು? ಭಿಕ್ಷಾಹಾರಿಯಾಗಿದೋಡೇನು?
ಉಟ್ಟುದ ತೋರೆದು ಬತ್ತಲೆಯಾಗಿದೋಡೇನು? ಕಾಲ ವಿರಹಿತನಾದೊ
ಡೇನು? ಕರ್ಮ ವಿರಹಿತನಾದೊಡೇನು? ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗ
ಯ್ಯನ ಅನುಭಾವವನರಿಯದವರು ಏಸು ಕಾಲವಿದೋಡಿಯು ವೃಥ
ವೃಥಾ ಕಾಣೆರೋ.

೭. ಮಾತಿನ ಮಾಲೆಯ ಗೀತಂಗಳಿಂದ ಸುಜಾಣನಾಗಬಹುದು.
ಸ್ತೋತ್ರದ ಸೊಗಸಿನ ಪ್ರಾಜ್ಞತೆಯಿಂದ ಜಾಣನೆನಿಸಬಹುದು. ಅಂತ
ರಂಗ ಬಹಿರಂಗವನರಿಯಬಹುದು. ಆಗಮ ಪುರಾಣಗಳ ಗಣನೆಯ
ಗಣಿತವ ತಿಳಿದು, ಶ್ರುತಿ ಸ್ಮೃತಿಗಳಿಂದ ಶ್ರೇಷ್ಠನೆನಿಸಬಹುದು. ಭೂತ
ವಿಕಾರದ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಸ್ವಭಾವವ ತಿಳಿದು, ಅದರ ಭ್ರಾಂತಿಯನಳಿದಿರ
ಬಹುದು. ಕಾಂತೆಯರ ರತಿ ಕ್ರೇಡೆಯ ಗುಣವ ವರ್ಜಿತನಾಗಿರಬ
ಹುದು. ಕಾಶಿ, ಕೇದಾರ, ರಾಮೇಶ್ವರ, ಶ್ರೀಶೈಲ ನೊದಲಾದನಂತ

ಕ್ಷೇತ್ರ ತೀರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಗುಹ್ಯವಾಸಿಗಳಾಗಿರಬಹುದು. ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಚನ್ನ ಸಂಗಯ್ಯನೆಂಬ ಮಹಾದಾನಿ ಲಿಂಗದ ಇಚ್ಛಾವಾಸಿಯಾಗಿರ ಬಾರದೆ? ಆ ಮಹಾಲಿಂಗವಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ದಿವ್ಯ ಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗಲ್ಲದೆ ಇತರರ್ಗಿ ಸಾಧ್ಯವೇ?

೮. ಸೀಮರ ಕಂಡೆ, ನಿಸ್ಸೀಮರ ಕಂಡೆ, ಭಾವರ ಕಂಡೆ, ನಿರ್ಭಾವರ ಕಂಡೆ, ಅನುಭಾವರ ಕಂಡೆ, ಮಹಾನುಭಾವರ ಕಂಡೆ, ಮಹಿಮರ ಕಂಡೆ. ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗಯ್ಯನಲ್ಲಿ ಸಾಕ್ಷಿಕರಾಗಿ ಮನಸ್ಸಮಾಧಿಯ ನೆರೆಯಿಂದ ಚಿನ್ಮಯರಾರನು ಕಾಣೆನು.

೯. ಶಿಲವಂತರ ಲಕ್ಷ್ಮಾಲಕ್ಷರ ಕಂಡೆ. ನೇಮಪ್ಪರ ಲಕ್ಷ್ಮಾಲಕ್ಷರ ಕಂಡೆ. ಇದಂತಿರಲಿ. ಭಕ್ತಿ ಎಂಬ ಸಿತ್ತ ತಲೆಗೆರಿ ಹತ್ತಲಿಲ್ಲವು. ಕೈಲಾಸಸೆಂಬುವದೊಂದು ಹುಲು ಮೊಂಡಿಯ ಹಾಗೆ. ನಮ್ಮ ಗುರು ಲಿಂಗ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಅರ್ಥಪ್ರಾಣಾಭಿಮಾನವು ಒಪ್ಪಿಸಿದ ವೈರಾಗ್ಯರೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರುಂಟು. ಎನ್ನೊಡೆಯ ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗಯ್ಯನಲ್ಲಿ ಇವರೆಲ್ಲರು ಫಲದಾಸಕರಲ್ಲದೆ, ಸದಾಚಾರ ಸತ್ಕ್ರಿಯೆ ಸಂಪನ್ನರಾದ ಲಿಂಗ ಸದರ್ಥರ ಪೂರ್ವವಯ್ಯಾ.

೧೦. ಶಿವಭಕ್ತನೆ ಕುಲಜನೆಂಬರು ನೋಡಯ್ಯ. ಯುಕ್ತಿವಿಡಿದು ವಿಚಾರಿಸರು ನೋಡಾ! ವ್ಯಾಕುಳ ನಿರಾಕುಳವೆಂಬುವೆರಡು ಕುಳ ನೋಡಯ್ಯಾ! ವ್ಯಾಕುಳವೆ ಭವಿ ನಿರಾಕುಳವೆ ನಿರ್ಭವಿ. ವ್ಯಾಕುಳವೆ ಭವಿ, ನಿರಾಕುಳವೆ ಭಕ್ತ || ಸಾಕ್ಷಿ || ಭವಿ ಬೀಜಂ ತಥಾ ಭಕ್ತಿ. ಭಕ್ತಿ ಬೀಜಂ ತಥಾ ಶಿವಂ ಭವಿ ಬೀಜಂ ತಥಾ ಜ್ಞಾನಂ. ಜ್ಞಾನಂ ತ್ರಿಲೋಕ ದುರ್ಲಭಂ || ಎಂದುದಾಗಿ, ಜ್ಞಾನಿಗೆ ಕತ್ತಲೆ ಇಲ್ಲ. ಅಜಾತಂಗೆ ಹೊಲೆ ಇಲ್ಲ. ಆತನೆ ಕುಲಜ ನೋಡಯ್ಯಾ. ಕುಲದೀಪಕನಾರಂದೊಡೆ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲಚನ್ನಸಂಗಯ್ಯನಲ್ಲಿ ಆರಿವು ಆಚಾರ ಸತ್ಕ್ರಿಯೆ ಸಂಪತ್ತವೃದ್ಧಿಯನುಳ್ಳ ಶಿವ ಸಂಧಾನಿಗಳೆ ಕಾಣೆರೋ

೧೧. ತನ್ನನಿಕ್ಕೆ ನಿಧಾನವ ಸಾಧಿಸಲಿಯದ ಹಂದೆಗಳಿದುರ್ ಫಲವೇನು? ಹಂದಿ ನಾಯಿ ಮೂರ್ಜಾಲ ಕುಕ್ಕುಟ ಮೊದಲಾಗಿ ಹತ್ತಿಂಟು ಹಡೆದ ಫಲವೇನು? ಸಾವಷ್ಟು ಸತ್ತು ಇರುವಷ್ಟು ಇದುರ್ ಫಲವೇನು? ಆ ಸರಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಇಂದ್ರಿಯ ವಿಕಾರದ ನರವಿಂಡು ಗಳು ಕೂಡಿದುರ್ ಫಲವೇನು? ತಮ್ಮತಮ್ಮ ಕತ್ತಲೆಯ ಕಳೆಯಲರಿ

ಯದೆ, ಇದರಿಗೆ ಬುದ್ಧಿಯ ಹೇಳುವ ಉದರ ಪೋಷಕರಲ್ಲೀರು ಹಿರಿಯರಷ್ಟು, ತನ್ನ ತಪ್ಪಿಸಿ ನಿಧಾನವ ಪಡೆದವೆಂಬುವರು ಲೋಗರ ಮಕ್ಕಳ ನಿಶ್ಚಿನಲೆಯ ನೋಡಿಕೆನೆಂಬವರಿಗೆ ಮಹಾಘನವದೆಂತು ಸಾಧ್ಯವಪ್ಪುದೋ ಕೂಡಲಚನ್ನಸಂಗಮದೇವಾ?

ಮುಂದೆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯ ನಿರ್ದೇಶ. ಇಂತೀ ತಾಮಸ ನಿರಸನವ ಮಾಡಿದ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯ ನಿರ್ದೇಶಸ್ಥಲ. ಆ ಸ್ಥಲದನುಭಾವದ ವಚನ.

೧೨. ತರುಮರಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಅನಂತ ಕಾಲ ತಪವ ಮಾಡುವದನು ಒಂದು ದಿವಸ ಗುರುಚರಣದ ಸೇವೆಯ ಮಾಡಿದೊಡೆ ಸಾಲದೆ? ಅನಂತ ಕಾಲ ಗುರುಚರಣ ಸೇವೆಯ ಮಾಡುವದನು ಒಂದು ದಿವಸ ಲಿಂಗಪೂಜೆಯ ಮಾಡಿದೊಡೆ ಸಾಲದೆ? ಅನಂತ ಕಾಲ ಲಿಂಗಪೂಜೆಯ ಮಾಡುವದನು ಒಂದು ದಿವಸ ಜಂಗಮ ತೃಪ್ತಿಯ ಮಾಡಿದೊಡೆ ಸಾಲದೆ? ಅನಂತ ಕಾಲ ಜಂಗಮ ತೃಪ್ತಿಯ ಮಾಡುವದನು ಒಂದು ದಿವಸ ನಿಮ್ಮ ಶರಣರ ಕೂಡ ಮಹಾನಭಾವವ ಮಾಡಿದೊಡೆ ಸಾಲದೆ? ಸಾಕ್ಷಿ || ಪೂಜಾ ಕೋಟಿ ಸಮ ಸ್ತೋತ್ರಂ | ಸ್ತೋತ್ರ ಕೋಟಿ ಸಮಂ ಜಪಂ ಜಪಕೋಟಿ ಸಮಂಧ್ಯಾನಂ | ಧ್ಯಾನಕೋಟಿ ಮನೋರೂಪಂ || ಎಂದುದಾಗಿ ಮನ ಮನ ಬೆರಿಸಿ ಮನ ಸಮಾಧಿಯನೆಯ್ದುವದಕ್ಕೆ ಸರಿಯುಂಟೆ ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗಮದೇವಾ ?

೧೩. ಶ್ರೋತ್ರ, ನೇತ್ರ, ಘ್ರಾಣ, ಜಿಹ್ವೆ, ತ್ವಕ್ಕೆಂಬ ಬುದ್ಧೀಂದ್ರಿಯ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಇಚ್ಛಿಸುವ ವಾಯು ನಾಳವಂವದೆಂದಡಿ, ರೇಚಕ ಪೂರಕ ಕುಂಭಕರೂಪಿಂದೆ ಚೇಷ್ಟಿಸುವದೊಂದು ಪ್ರಾಣವಾಯು. ರಸಂಗಳ ನಿರಸನಂಗಳ ಮಾಡಿ ಮಲ ಮೂತ್ರಂಗಳನದಸ್ಸವಂ ಮಾಡಿಸುವದೊಂದು ಉದಾನ ವಾಯು. ಸಮಧಾತುಗಳನರಿತು ಅನ್ನಪಾನಾದಿಗಳ ಪರಿಹರಿಸುವದೊಂದು ಸಮಾನ ವಾಯು ರಕ್ತವ್ಯಾಪ್ತಿಯ ಮಾಡಿಸುವದೊಂದು ನಾಗವಾಯು. ಓಕರಿಕೆಯ ಮಾಡಿಸುವದೊಂದು ದೇವದತ್ತ ವಾಯು. ನುಡಿ ನಡಿಯ ಲಿಕ್ಕೆ ಬುದ್ಧಿಯ ಮಾಡಿಸುವದೊಂದು ಧನಂಜಯ ವಾಯು. ಈ ಪಡವ್ವಾಯುಗಳು ಮುಂತಾದ ದಶವಾಯುಗಳ ಸ್ಥಾನವಾವಾವೆಂದೊಡೆ ಗುಹ್ಯದಲ್ಲೆ ಆಪಾನವಾಯು ನಾಭಿಯಲ್ಲಿ ಸಮಾನ ವಾಯು ಹೃದಯದಲ್ಲೆ ಪ್ರಾಣವಾಯು ಕಂಠದಲ್ಲಿ ಉದಾನ ವಾಯು ಮುಖದಲ್ಲೆ ಧನಂಜಯ ವಾಯು ಸಮಸ್ತ ಸಂದುಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಾನವಾಯು ಈಡಾನಾಳದಲ್ಲಿ ನಾಗ

ವಾಯು ಪಿಂಗಳ ನಾಳದಲ್ಲಿ ಕೂರ್ಮ ವಾಯು, ಸುಷುಮ್ನನಾಳದಲ್ಲಿ ಕ್ರಕರ ವಾಯು, ಹಸ್ತವಲ್ಲ ದೇವದತ್ತ ವಾಯು, ಜಿಹ್ವೆಯಲ್ಲಿ ಧನಂಜಯ ವಾಯು, ಇಂತಿವು ದಶವಾಯುಗಳು ಈ ವಾಯು ಪ್ರಾಣಿಯಂ ಕಳೆದು ಲಿಂಗಪ್ರಾಣಿಯಂ ಮಾಡಿದ ಬಳಿಕ ಅದೇ ಲಿಂಗಾಂಗ ಸಂಗ ಸಮರ ಸೈಕ್ಯವಾದ ಶಿವಯೋಗ ನಿದ್ರಾಮುದ್ರೆ ಎನಿಸುವವಯ್ಯ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗಯ್ಯನಲ್ಲಿ.

೧೪. ಪ್ರಾಣವಾಯು ನೇತ್ರನಾಳ, ಆಪಾನವಾಯು ಜಿಹ್ವಾನಾಳ ವ್ಯಾನ ವಾಯು ಅಧಮನಾಳ, ಉದಾನ ವಾಯು ಕಮಳ ನಾಳ, ಸಮಾನ ವಾಯು ಮುಖನಾಳ, ನಾಗ ವಾಯು ಶ್ರೋತ್ರ ನಾಳ, ಕೂರ್ಮವಾಯು ಕಟಿನಾಳ ಕ್ರಕರವಾಯು ಚಂದ್ರನಾಳ, ದೇವದತ್ತ ವಾಯು ಸೂರ್ಯನಾಳ, ಧನಂಜಯ ವಾಯು ಬ್ರಹ್ಮನಾಳ, ಇಂತಿವು ದಶವಾಯುಗಳೆಹ ಸ್ಥಾನವು. ಪ್ರಾಣವಾಯು ಹರಿದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗ ಪ್ರಾಣಮಂ ಮರೆದು, ತನು ಮನ ಧನವೆ ಪ್ರಾಣವಾಗಿಹುದು. ಆಪಾನವಾಯು ಹರಿದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗ ಬಯಕೆಯಂ ಬಿಟ್ಟು, ಷಡರಸಾನ್ನದ ಮೇಲೆ ಬಯಕೆಯಾಗಿಹುದು. ವ್ಯಾನ ವಾಯು ಹರಿದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಧ್ಯಾನಮಂ ಮರೆದು ಉದ್ದೇಶ ಗಮನಿಯಾಗಿಹುದು. ಸಮಾನ ವಾಯು ಹರಿದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗ ಜಂಗಮದ ತೀರ್ಥಪ್ರಸಾದಮಂ ಮರೆದು ಕಲ್ಲು ಮರನಾಗಿಹನು. ನಾಗ ವಾಯು ಹರಿದಲ್ಲಿ ಸುಭಾಷಿತ ಗೋಷ್ಠಿಯಂ ಕೇಳಲೊಲ್ಲದೆ, ಕುಢಾಷೆ ಕುಶಬ್ಧಂಗಳಂ ಕೇಳಬೇಕೆನುತ್ತಿಹನು. ಕೂರ್ಮ ವಾಯು ಹರಿದಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನ ಸಂಭಾಷಣೆಯಂ ಬಿಟ್ಟು, ಅಜ್ಞಾನ ಸಂಭಾಷಣೆಯಂ ಮಾಡಬೇಕೆನುತ್ತಿಹನು. ಕ್ರಕರ ವಾಯು ಹರಿದಲ್ಲಿ ಸುಗುಣವಂ ಬಿಟ್ಟು, ದುರ್ಗುಣದಿಂದ ಕೆಟ್ಟು ಗುರು ಲಿಂಗ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ತ್ರಿವಿಧ ಪದಾರ್ಥ ವನೊಪ್ಪಿಸಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಶಿವಧ್ಯಾನವ ಬಿರಿಸಲೊಲ್ಲದೆ, ಅನರ್ಥವ ಮಾಡಿ ಕೆಡಿಸಿ ಕಳೆದು, ಆಹಾ ಎನ್ನೊಡವೆ ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಯಿತ್ತೆಂದು ಮರುಗುತ್ತಿಹನು. ಇಂತೀ ದಶವಾಯುಗಳ ಭೇದವನರಿದು, ನಮ್ಮ ಕೂಡಲಚನ್ನಸಂಗಯ್ಯನಲ್ಲಿ ನಿರ್ಧರಿಸುವವೆ ಯೋಗಿಸಿದ್ದಿ.

೧೫. ತನುವ್ಯಸನ, ಮನವ್ಯಸನ, ಧನವ್ಯಸನ, ವಾಹನವ್ಯಸನ, ವಿಶ್ವವ್ಯಸನ, ಉತ್ಸಾಹ ವ್ಯಸನ, ಸೇವಕ ವ್ಯಸನ ಇಂತಿವು ಸಪ್ತವ್ಯಸನಂಗಳ ವಿವರ. ತನು ವ್ಯಸನವೆತ್ತಿದಲ್ಲಿ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣ ವೀಳ್ಯ ಅನುಲೇ

ಪನಾದಿಗಳಂ ಬಯಸುತ್ತಿಹನು. ಮನ ವ್ಯಸನವೆತ್ತಿದಲ್ಲಿ ಹುಸಿ ಕಳವು ಪರದಾರವಂ ಬಯಸುತ್ತಿಹನು. ಧನ ವ್ಯಸನವೆತ್ತಿದಲ್ಲಿ ಧನ ಧಾನ್ಯಮಂ ಬಯಸುವನು. ವಾಹನ ವ್ಯಸನವೆತ್ತಿದಲ್ಲಿ ಆನೆ ಕುದುರೆ ವಾಹನಂಗಳ ಬಯಸುತ್ತಿಹನು. ವಿಶ್ವ ವ್ಯಸನವೆತ್ತಿದಲ್ಲಿ ಸಾಲೋಕ್ಯ, ಸಾಮೀಪ್ಯ, ಸಾರೂಪ್ಯ, ಸಾಯುಜ್ಯವೆಂಬ ಚತುರ್ವಿಧ ಕರ್ತವ್ಯಮಂ ಬಯಸುತ್ತಿಹನು. ಉತ್ತಮ ವ್ಯಸನವೆತ್ತಿದಲ್ಲಿ ಮತ್ತ ಮಿತ್ರಕಳತ್ರಾದಿಗಳಂ ಬಯಸುತ್ತಿಹನು. ಸೇವಕ ವ್ಯಸನವೆತ್ತಿದಲ್ಲಿ ಗಳಸಲಾರೆ, ಕೊಡಲಾರೆ, ಕೊಳಲಾರನೆನುತಿಹನು. ಇಂತೀ ಸ್ವಪ್ನವ್ಯಸನಂಗಳಂ ಬಿಟ್ಟು ಲಿಂಗ ವ್ಯಸನಿಯಾಗಿರಬಲ್ಲಡೆ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಚಿನ್ನಸಂಗಮದೇವನಲ್ಲಿ ಆತನೆ ಪರಮ ಶಿವ ಯೋಗಾಭ್ಯಾಸಿಯಾದ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ ಸಂಬಂಧಿ ಎನಿಸುವನು.

೧೬. ತನುಗುಣಗ್ರಾಹಕ ನಾಗದಿರಬೇಕು. ಮನಗುಣಗ್ರಾಹಕ ನಾಗದಿರಬೇಕು. ಧನಗುಣಗ್ರಾಹಕನಾಗದಿರಬೇಕು. ಈ ತ್ರಿವಿಧಗುಣಗ್ರಾಹಕನಾಗದಿರಬೇಕು. ಆಗದಿದೋಡೆ ಲಿಂಗಗ್ರಾಹಕನಾಗಿರಬೇಕಯ್ಯ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಚಿನ್ನಸಂಗಯ್ಯನಲ್ಲಿ.

೧೭. ಅಂಗದ ವೇಲಣ ಲಿಂಗ ಹುಂಗೆತ್ತೆಂಬರು. ಅಂಗ ಲಿಂಗ ಸಂಬಂಧಿಯಾದಲ್ಲಿ ಫಲವೇನು? ಮನ ಲಿಂಗ ಸಂಬಂಧಿಯಾಗದನ್ನಕ್ಕರ ಮನದಿಂದಲೇನು ಘನವಿಲ್ಲವಯ್ಯಾ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲಚಿನ್ನಸಂಗಯ್ಯನಲ್ಲಿ.

೧೮, ಅಂಗ ಸಂಗಿಯಾದವಗೆ, ಲಿಂಗಸಂಗವಿಲ್ಲ. ಲಿಂಗ ಸಂಗಿಯಾದವಗೆ ಅಂಗಸಂಗವಿಲ್ಲ ಅಂಗಸಂಗವೆಂಬುದೆ ಅನಾಚಾರ, ಲಿಂಗ ಸಂಗವೆಂಬುದೆ ಸದಾಚಾರ. ಇವು ಕಾರಣವಾಗಿ ಅಂಗಸಂಗಮಂ ಬಿಟ್ಟು, ಲಿಂಗಸಂಗವಾಗಿರಬೇಕು ನಮ್ಮ ಕೂಡಲಚಿನ್ನಸಂಗಯ್ಯನಲ್ಲಿ.

೧೯. ಭುವನ ಹದಿನಾಲ್ಕರಲ್ಲಿ ಮನ ವೇದ್ಯವಾದುದನಾರು ಒಲ್ಲ ಲೈಯ್ಯಾ? ದೂರದೂರಾಗಿ ಮನ್ನಿಸುವರು. ದೂರದೂರಾಗಿ ಸುಭಾಷಿತವಂ ಮಾಡುವರು. ದೂರವಲ್ಲ, ಸಮೀಪವಲ್ಲ. ದೂರಸ್ತು ಸಮೀಪಸ್ತು ಸಮೀಪಸ್ತು ದೂರಸ್ತನಾತ್ಮ! ಎಂತುದಾಗಿ, ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಚಿನ್ನಸಂಗಯ್ಯ ನಲ್ಲಿ ಮನವೇದ್ಯವಾಗಬೇಕು ಕಾಣರೋ.

೨೦. ಮನದ ಮತ್ತರವ ಕಳೆದು, ಮನದ ಕೊನೆಯ ಮೊನೆಯ ಮೇಲೆ, ಲಿಂಗವ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಬೇಕು. ತನುಗುಣವ ಕಳೆದು ಪ್ರಸಾದ

ಕಾಯವ ಮಾಡಬೇಕು. ಧನಗುಣವ ಕಳೆದು ಮಮಕಾಯವೆನಿಸಬೇಕು. ಈ ತ್ರಿವಿಧ ಗುಣಗಳ ಕಳೆದು, ತ್ರಿವಿಧ ದಾಸೋಹಿಯಾಗಬೇಕಯ್ಯಾ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲಚನ್ನಸಂಗಮದೇವರಲ್ಲಿ.

೨೧. ಪ್ರಣಮ ಪ್ರಣಮವೆಂದೋಡೇನೋ? ಆ ಪ್ರಣಮದ ಭೇದ ಬಲ್ಲವರಾರೋ? ಸಾಕ್ಷಿ || ಮೂಲಮಂತ್ರ ಸ್ವರೂಪಾಯ | ಮೂಲಮಂತ್ರ ಸ್ವರೂಪಿಣಿ | ಮೂಲಪ್ರಕೃತಿ ಸೌಜ್ಞಯೆ | ಮೂಲಸ್ತಂಭಾಯ ವೈನವಃ ಎಂದುದಾಗಿ, ಪ್ರಣಮವೆಂಬುದು ಪ್ರಾಣವಾಯು. ನೆಲೆಯನರಿದು ಬಿಡ ಬಲ್ಲಡೆ ಪ್ರಣವ. ಸಾಕಲ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮ ಮೂಲಾಂಕುರದ ಶೃತಿಯನರಿಯಬ ಲ್ಲಡೆ, ಪ್ರಣವ. ಐವತ್ತೆರಡು ಅಕ್ಷರದಲ್ಲಿ ಭೇದಭ್ರಮೆಯ ತಿಳಿದು. ಓದ ಬಲ್ಲಡೆ ಪ್ರಣಮ. ನಾದ ಬಿಂದು ಕಲಾತೀತನಾಗಬಲ್ಲಡೆ, ಪ್ರಣಮ. ಇದು ಕಾರಣ ಕೂಡಲಚನ್ನಸಂಗಯ್ಯ ನಿಮ್ಮ ಶರಣರು ಸಹಸ್ರವೇದಿಗಳಾದ ಕಾರಣ ಪ್ರಣವ ಸ್ತುತಿಷ್ಠಾಚಾರ್ಯರು. ಅನುಗೆ ಮಿಗೆ ಮಿಗೆ ನನೋ ನನೋ ಎಂಬೆನು.

ಮುಂದೆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯ ಆಚಾರಲಿಂಗ್ ಸ್ಥಲ. ಇಂತಪ್ಪ ಪ್ರಾಣ ಲಿಂಗಿಯ ಸ್ಥಲವ ನಂಗಂಗೊಂಡಿಪ್ಪ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯ ಆಚಾರ ಲಿಂಗಸ್ಥಲ ಆ ಸ್ಥಲದನುಭಾವದ ವಚನ.

ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯ ಆಚಾರಲಿಂಗ.

೧. ಆಜ್ಞೆ ಸಹಿತ ಗುರು ಆಜ್ಞೆ ಸಹಿತ ಲಿಂಗ ಆಜ್ಞೆ ಸಹಿತ ಜಂಗಮ ಆಜ್ಞೆ ಸಹಿತ ಪಾದೋದಕ ಪ್ರಸಾಧ ಆಜ್ಞೆ ಸಹಿತ ಆರು ವತ್ತು ನಾಲ್ಕು ಶೀಲ ಆಜ್ಞೆ ಸಹಿತ ಐವತ್ತಾರು ವ್ರತ ಆಜ್ಞೆ ಸಹಿತ ಮೂವತ್ತೆರಡು ನೇಮ. ಇದು ಕಾರಣವಾಗಿ ಆಜ್ಞೆಯ ಮೀರಿ ನಡೆಯ ಲಾಗದು. ಆಚಾರ ಸಹಿತ ಲಿಂಗಭಕ್ತನಾದೊಡೆ ಅನ್ಯ ದೈವವೆಂಬುವುದು ತನ್ನಲ್ಲಿಯೆ ಆರಿಯಬೇಕು. ಇದಿರಲಿ. ಭವಿಯ ಕೊಂದ ಕಾರಣವೇನಯ್ಯ? ಅರಿಷಡ್ವರ್ಗ ಮಲತ್ರಯಗಳೆಂಬ ಭವಿಯನರಿಯಬೇಕು. ಇವನ ರಿದು ಸತ್ತು ಚಿತ್ತಾನಂದವೆಂಬ ಶ್ರೀಗುರುವಿನ ಕೈಯ್ಯಿಂದ ಅವರ ಭಕ್ತರ ಮಾಡಿಸಿ, ಶೀಕ್ಷೆ ದೀಕ್ಷೆ ಸ್ವಾನುಭಾವದಿಂದವನೆ ಆರುಹಿಸಿ ತ್ರಿಕರಣವೆಂಬ

ವಕ್ಕೆ ಸಂಜೀವನವೆಂಬ ಗಟಕಿಯನ್ನಿಕ್ಕೆ ಅವನೆ ಭಕ್ತರ ಮಾಡಿ, ಹಿ
 ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡುವಂತನಿಗೆ ಶೀಲವಂತನೆಂಬೆನಯ್ಯ. ಅರಿ ಷಡ್ವರ್ಗ
 ಮುಖತ್ರಯಂಗಳಿಂದ ವಿತತನಾಗಿ ವಿಷವಂ ಬಲಿದು ಅವು ಹೇಗೆ ಪ್ರಯೋ
 ಗಿಸುತ್ತಿಹವು ಹಾಗೆ ಅವರಿಚ್ಚಿಗೆ ತಾನವರಂತೆ ಪ್ರಯೋಗಿಸದೆ ಪರಿಣಾ
 ಮದಿಂದ ಬಂದ ಒಂದ ಪದಾರ್ಥವನು ಲಿಂಗಸ್ವರೂಪವ ಮಾಡಿಕೊಂಬಾ
 ತನಿಗೆ ಲಿಂಗಸುಯಿಧಾನಿ ಎನಿಸುವನು. ಆತ ಭವಿಷ್ಯಾಕವ ಬಿಟ್ಟುತನು.
 || ಸಾಕ್ಷಿ || ಅರ್ಪಣಂ ಧ್ವಯೋರ್ಲಿಂಗಂಚ | ಪರಪಾಕಂ ವಿವರ್ಜಯೇತ್ |
 ವ್ಯಾಪಾರಂ ಸಕಲಂ ತ್ಯಕ್ತ್ವಾ | ಸ ರುದ್ರೋ ನಾತ್ರ ಸಂಶಯಃ || ಎಂದು
 ದಾಗಿ ಇಂತಪ್ಪಾತನಿಗೈಕೈನು. ಇನ್ನು ಅನ್ಯದೈವವೆಂಬುವವಾವಾವೆಂದೆ
 ಪ್ರಾಣೋಪಾಸನ, ವ್ಯಾಸನ, ಉದಾಸನ, ಸಮಾಸನ, ನಾಗ, ಕೂರ್ಮ, ಕ್ರಕರ
 ದೇವದತ್ತ, ಧನಂಜಯ ದಶವಾಯುಗಳಂಟಾಗಿ ತನ್ನ ತಾನರಿವ ಪುರು
 ಷಂಗೆ ಇವೆ ಅನ್ಯದೈವ ಕಾಣೆರೋ. || ಸಾಕ್ಷಿ || ಭೂತ ಲಿಂಗಮಿತಿ
 ಜ್ಞೇಯಂ | ಪ್ರೇತ ಲಿಂಗಶಿವಾರ್ಚಕಂ | ಭೂತಪ್ರೇತಪಿತೃಶಾಪಂ ಚ | ದುರಿ
 ತಂ ಪರಿವರ್ಜಯೇತ್ || ಎಂದುದಾಗಿ ಇಂತೀಭವಿ ಭಕ್ತರೆಂಬ ಭೇದ
 ನನರಿಯದೆ ಇದಿರಿಗೆ ಅನ್ಯದೈವ ಭವಿಯನುಂಟು ಮಾಡಿಕೊಂಬ ದುಷ್ಟೀ
 ಲವಂತರೆಲ್ಲ ಅವರಂತಿರಲಿ. ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮನದ ತಮಂಧವ ಕಳೆದು
 ತಮ್ಮೊಳಗಿದ್ದ ಭವಿಗಳ ಭಕ್ತರ ಮಾಡಿ ತಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಅಷ್ಟಮದಂಗಳು
 ಸಪ್ತ ವ್ಯಾಸನಗಳು ಅರಿಷಡ್ವರ್ಗಂಗಳು ಪಂಚಭೂತಂಗಳು ಚತುಃಕರ
 ಣಂಗಳು, ತ್ರಿಕರಣಂಗಳು ದ್ವಿಗುಣಂಗಳು ಅನ್ಯ ದೈವವ ಸಾಧ್ಯದಲ್ಲ
 ಶಿವ ಸಂಸ್ಕಾರದಿಂದ ಲಿಂಗಕರಣಂಗಳೆಂದೆನಿಸಿ ನಿತ್ಯ ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯ
 ಮಾಡಬಲ್ಲಂತನೆ ಶೀಲವಂತನಯ್ಯಾ. ಆತನ ಶ್ರೀಪಾದವನು ಹಸ್ತವನೆತ್ತಿ
 ಹೊಗುಳುತ್ತಿದ್ದವು ವೇದಂಗಳು || ಸಾಕ್ಷಿ || ಓಂ ಆಯಂ ಮೇ ಆಸ್ತು ಭಗ
 ವಾನ್ | ಆಯಂ ಮೆ ಭಗವತ್ತರಂ | ಆಯಂ ವೆ, ವಿಶ್ವಭೇಷಜಂ ಆಯಂ
 ಮೇ ತರ್ ಆಯಂ ಪಿತಾ || ಇಂತಪ್ಪ ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡಬಲ್ಲಾ
 ತನೆ ಸಂಬಂಧಿ ಎನಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲನಯ್ಯ ಕೂಡಲ ಚನ್ನ ಸಂಗಮದೇವಾ
 ನಿಮ್ಮ ಶರಣ ಸಂಗನಬಸವಣ್ಣಂಗೆ ಸುಲಭವಾಯಿತ್ತು.

೨. ಹೊನ್ನು ಭಕ್ತನೆಂಬೆನೆ? ಹೊನ್ನಿನೊಳಗಣ ಮುದ್ರೆ ಭವಿ
 ಹೆಣ್ಣು ಭಕ್ತನೆಂಬೆನೆ? ಹೆಣ್ಣಿನೊಳಗಣ ವಿರಹ ಭವಿ. ಮಣ್ಣು ಭಕ್ತನೆನ್ನಿ

ಬೆನೆ? ಮಣ್ಣಿನೊಳಗಣ ಬೆಳಸು ಭವಿ. ಈ ತ್ರಿವಿಧ ಭವಿತನವ ಕಳೆಯ ಬಲ್ಲಡೆ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗಯ್ಯನಲ್ಲಿ ಆತನೆ ಅಚ್ಚುತೀಲವಂತ ನೆಂಬೆನು.

೩. ತನ್ನ ಆಚಾರಕೈಸ್ತರ ಅನ್ಯರಿಗೆ ಲಿಂಗ ಸಂಬಂಧವ ಮಾಡು ವರಯ್ಯಾ. ಹೊಂದಿತಲ್ಲ ಗುರುವಚನಕ್ಕೆ ಭಂಗ. ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯು ತಡೆದೊಡೆ ರಾರವ ನರಕವೆಂದು ಗುರು ವಚನ. ನಮ್ಮ ಕೂಡಲಚನ್ನ ಸಂಗಯ್ಯನಲ್ಲಿ ಇದೇ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯಯ್ಯಾ.

ಮುಂದೆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯ ಗುರುಲಿಂಗಸ್ಥಲ. ಇಂತೀ ಆಚಾರಲಿಂ ಗದಲ್ಲಿ ಅನುಭಾವಿಯಾದ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯ ಗುರುಲಿಂಗಸ್ಥಲ ಆ ಸ್ಥಲ ದನುಭಾವದ ವಚನ.

ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯ ಗುರುಲಿಂಗಸ್ಥಲ.

೧. ಆಣವಮಲ, ಮಾಯಾಮಲ, ಕಾರ್ಮಿಕ ವ.ಲವೆಂಬ ಮಲ ತ್ರಯಂಗಳಂ ಕಳೆದು, ಅಜ್ಞಾದೀಕ್ಷೆ, ಉಪಮಾದೀಕ್ಷೆ, ಸ್ವಸ್ತಿಕಾರೋ ಹಣ ದೀಕ್ಷೆ, ವಿಭೂತಿಸುಖ ದೀಕ್ಷೆ, ಕಳಶಾಭಿಷೇಕದೀಕ್ಷೆ, ಲಿಂಗಾ ಯತ ದೀಕ್ಷೆ, ಲಿಂಗಸ್ವಾಯತ ದೀಕ್ಷೆ ಈ ಏಳು ಕಾಯಕ್ಕಪದೇಶವ ಮಾಡುವುದು ಸಮಯ ದೀಕ್ಷೆ ನೀಸಂಸಾರ ದೀಕ್ಷೆ ನಿರ್ವಾಣ ದೀಕ್ಷೆ ತತ್ವದೀಕ್ಷೆ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕದೀಕ್ಷೆ ಅನುಗ್ರಹ ದೀಕ್ಷೆ ಸತ್ಯಶುದ್ಧ ದೀಕ್ಷೆ ಈ ಏಳು ಪ್ರಾಣಕ್ಕಪದೇಶವ ಮಾಡುವುದು. ಏಕಾಗ್ರ ಚಿತ್ತದೀಕ್ಷೆ ದೃಢವ್ರತ ದೀಕ್ಷೆ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಾರ್ಪಿತ ದೀಕ್ಷೆ ಅಹಿಂಸಾ ದೀಕ್ಷೆ ಮನೋಲಯ ದೀಕ್ಷೆ ಲಿಂಗ ನಿಜದೀಕ್ಷೆ ಸದ್ಯೋನ್ಮುಕ್ತಿದೀಕ್ಷೆ ಈ ಏಳು ಮನಕ್ಕಪದೇ ಶವದು. ಈ ಪ್ರಕಾರದ ಮೂರೇಳ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದು ತೆರದುಪದೇಶವು ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗಯ್ಯನಲ್ಲಿ ಸಹಜದೀಕ್ಷೆ ಎನಿಸುವದು.

೨. ತಾನೆ ಗುರುವೆಂದು ಮುಂದಣವರಿಗೆ ಅನುಗ್ರಹವ ಮಾಡುವ ರಯ್ಯಾ! ತಾನೆ ಗುರುವೆಂತಾದರೂ ಎಲ್ಲರಿಗೆ ಒಂದೇ ದೇಹ. ವಿಷಯೇಂ ದ್ರಿಯ-ಭೂತಂಗಳೊಂದೆ || ಸಾಕ್ಷಿ|| ಸಸ್ತು ಧಾತುಸಮಂಪಿಂಡಂ | ಸಮಯೋನಿ ಸಮುದ್ಭವಂ ಆತ್ಮಜೀವ ಸಮಾನಂ ಚ ವರ್ಣಾನಂ ಕಿಂ ಪ್ರಯೋಜನಂ ||

ಎಂದುದಾಗಿ, ಗುರುವೆಂಬುದು ಪರುಷವು. ಆಪರುಷ ಮುಟ್ಟಿಲೊಡನೆಲೋಕ ಸುವರ್ಣವಹುದಲ್ಲದೆ ಪರುಷವಾಗಲಿಯದು ನೋಡಾ. ಅದು ಗುರು ಸ್ಥಲವಲ್ಲ. ಮಾಣು. ಗುರುಸ್ಥಲವೆಂಬುದು ತಾನು ಸ್ವಯಂಜ್ಯೋತಿಪ್ರಕಾಶವು. ಅಂತಸ್ವ ಸ್ವಯಂಜ್ಯೋತಿಪ್ರಕಾಶವಂ ತಂದು, ಉರಜ್ಯೋತಿಯ ಹತ್ತಿಸಿ ದೊಡೆ, ಆ ಜ್ಯೋತಿ ತನ್ನಂತೆ ಮಾಡಿತ್ತು. ಆದಾವ ಜ್ಯೋತಿ ಎಂದೊಡೆ, ಅದು ಪಶ್ಚಿಮ ಜ್ಯೋತಿ. ಆ ಜ್ಯೋತಿಯ ಬೆಳಗಿನಿಂದ ಪ್ರಾಣ-ಲಿಂಗವ ಕಂಡು ಸುಖಿಯಾದೆನು. ನಾಲವು ವೇದದರ್ಥ ಆಜಪ ಗಾಯತ್ರಿಯರ್ಥ ಪ್ರಾಣಾ ಯಾಮದಿಂದ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ ಸಂಬಂಧವ ಮಾಡುವುದು. ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ತಾನು ಸ್ವತಂತ್ರನಾದೊಡೆ, ಇಷ್ಟಲಿಂಗವನಾಂಗಾದೊಡೆಯು ಕೊಡಬಹುದು. ಅಲ್ಲದಿದೊಡೆ ಅಂಧಕನ ಕೈಯ್ಯ ಅಂಧಕನು ಹಿಡಿದಂತೆ ಕಾಣಾ ಕೂಡಲಚನ್ನಸಂಗಮದೇವಾ.

ಮುಂದೆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯ ಶಿವಲಿಂಗಸ್ಥಲ. ಇಂತಸ್ವ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯ ಗುರುಲಿಂಗಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ಸಮರಸವನ್ನೆದಿದ ಶಿವಲಿಂಗಸ್ಥಲ. ಆ ಸ್ಥಲದ ನುಭಾವವ ವಚನ.

ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯ ಶಿವಲಿಂಗಸ್ಥಲ

೧. ಉರಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗವ ಧರಿಸಿದ ಬಳಿಕ, ಮನದ ಕೊನೆಯ ಮೊನೆಯಲ್ಲಿ ಲಿಂಗವನಗಲದಂತಿರಬೇಕು. ಉರು ಗುರುಸ್ಥಲ, ಉರು ಲಿಂಗಸ್ಥಲ, ಉರು ಜಂಗಮಸ್ಥಲ, ಉರು ಪ್ರಸಾವಸ್ಥಲ, ಉರು ಅನುಭವ ಸ್ಥಲವೆಂದಿರಿದ ಬಳಿಕ, ಅನ್ಯವಿಶ್ರಂಗಳು ಹೊದ್ದ ಬಾರದು. ತಟ್ಟು ಮುಟ್ಟು ತಾಗು ನಿರೋಧಂಗಳಿಗೆ ಗುರಿಯಾಗಲಾಗದು. ಇಂದ್ರಿಯಂಗಳ ಕೂಡಿ, ಮನವ ತಾಪಂಗೆೊಳಿಸದೆ ಉರುಲಿಂಗ ಸ್ವಾಯತಮೂಗಿದು ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವ ಚಿಹ್ನೆ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲಚನ್ನಸಂಗಯ್ಯನಲ್ಲಿ.

೨. ಕರಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗವ ಧರಿಸಿದ ಬಳಿಕ, ಅನುಮಿಷ ಡೈಷ್ಟಿಯೆ ಆ ಬಿಂದುವಾಗಿರಬೇಕು. ತನ್ನ ತಾನೆ ಅನುಮಿಷನಾಗಿರಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಅನುಮಿಷನಾಗಿರಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಜಂಗಮದಲ್ಲಿ ನಿಲುಕಡೆ ಯಾಗಿರಬೇಕು. ಪ್ರಸಾದದಲ್ಲಿ ಪರಿಪೂರ್ಣನಾಗಿರಬೇಕು. ಲಿಂಗವ ಮು

ಟ್ಟಿದ ಕೈ ಮೀಸಲಾಗಿ ಹಿರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಕೈಯ್ಯಾನದಿರಬೇಕು. ಹೀಗೆ ತನ್ನ ನಿಲುಕಡೆಯ ತಾನಂದಿರಬೇಕು. ಇದು ಕಾರಣ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲಚನ್ನ ಸಂಗಯ್ಯನಲ್ಲಿ ಕರಸ್ಥಲದನುವನರಿವಡಿ ಇದೇ ಕ್ರಮವು.

೩. ಅಂಗದ ಮೇಲೆ ಲಿಂಗಸಂಬಂಧಿಯಾದ ಬಳಕ, ಸರ್ವಾಂಗದಲ್ಲಿ ತೋರುವ ವಿಕಾರವಳಿದಿರಬೇಕು. ಆ ಅಂಗವ ಸೋಂಕಿದ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಸೆಜ್ಜೆ ಶಿವದಾರವಾವುದೆಂದೊಡೆ, ಅಂಗವ ಸೆಜ್ಜೆ, ಆಚಾರವೆ ಶಿವದಾರ, ತ್ರಿಕರಣ ಶುದ್ಧವಾದುದೆ ಕುಳಕೆ, ಈ ತ್ರಿವಿಧದ ಗುಣವನರಿಯಬೇಕು. ಈ ತ್ರಿವಿಧದಲ್ಲಿ ಸಂಪನ್ನನಾಗಬೇಕು. ಈ ತ್ರಿವಿಧವ ಮುಟ್ಟಿ ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಂಗ ಲಿಂಗಸಂಬಂಧಕ್ಕೆ ಇದೇ ಕ್ರಮವಯ್ಯಾ ಕೂಡಲಚನ್ನಸಂಗಮದೇವಾ.

೪. ಕಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಲಿಂಗವ ಧರಿಸಿದ ಬಳಕ, ಅನ್ಯ ಕಾಂಕ್ಷೆ ಇಲ್ಲದಿರಬೇಕು. ಮಾಯದ ಮುಸುಕಡೆಯಾಟ ನಿಂದಿರಬೇಕು. ಸಂಸಾರವ ಹೊದ್ದದೆ ಮನವು ಮಹಸ್ಥಲವನಿಂಬುಗೊಂಡಿರಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಕೂಡಲಚನ್ನಸಂಗಯ್ಯನಲ್ಲಿ ಏಕಾರ್ಥವಾದುದೆ ಕಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಲಿಂಗವ ಧರಿಸುವ ಕ್ರಮ.

೫. ತ್ರಿಗುರು ಕಾರುಣ್ಯ ಸಂಪಾದನೆಯಾದಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಗಕ್ರಿಯೆ ಮೀರಿದ ಕ್ರಿಯೆ ಸಂಪಾದನೆಯಾದಲ್ಲಿ ಸದ್ಭಕ್ತ ಸಮರಸಭಕ್ತಿ ಸಂಪಾದನೆಯಾದಲ್ಲಿ ಭಾವ ನಿರ್ಭಾವ ನಿಷ್ಠೆಯಾದಲ್ಲಿ ಅರ್ಪಿತಾಯತ ನಿಷ್ಠೆಯಾದಲ್ಲಿ ಆಗ ಏಕಾರ್ಥವಾದಾಗಳೇ ಮಹಸ್ಥಲವೆನಿಸುವದು. ಆ ಸ್ಥಲವನೆ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದೆ ಮಹಾವಿಲೇಪವೆಂದು, ಗಳದಲ್ಲಿ ಧರಿಸುವಡಿ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗಯ್ಯನಲ್ಲಿ ಗಳದಲ್ಲಿ ಧರಿಸುವ ಕ್ರಮ.

೬. ಅಮಳೋಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗವ ಧರಿಸುವಡಿ, ಅನ್ನಪಾನಾದಿಗಳ ಹಂಗಳಿದಿರಬೇಕು. ಅಹಂಕಾರ ಮಮಕಾರಂಗಳಳಿದಿರಬೇಕು. ಅನುಭಾವದನುವನಂದಿರಬೇಕು. ಕಾಮನ ಕಂಗಳಳಿದಿರಬೇಕು. ಶಬ್ದ ನೀಶಬ್ದವಾಗಿರಬೇಕು. ಮಹದಾಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಮನ ಲಿಯ್ಯವಾಗಿರಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗಯ್ಯನಲ್ಲಿ ಪರಿಣಾಮಿಸಬೇಕು.

೭. ಉತ್ತುಮಾಂಗದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗವ ಧರಿಸಿದ ಬಳಕ, ಅನ್ಯರಿಗೆ ತಲೆವಾಗದಿರಬೇಕು. ಮಾನವರ ಸೇವೆಗೆಯ್ದು ಬೇಡಲಾಗದು. ಹಸಿವು ತೃಪ್ತಿ ವಿಷಯ ವ್ಯಸನಗಳು ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ನಿಕ್ಷೇಪವಾಗಬೇಕು. ಜಾಗ್ರ

ತಾಸ್ತಸ್ತು ಸುಷುಪ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಲಿಂಗ ನಿಲುಕಡೆಯಲ್ಲಿ ತೆರಹು ಮರಹಿಲ್ಲದಿರಬೇಕು. ಉತ್ತುಪಾಂಗದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗವ ಧರಿಸಿದ ಮಹಾತ್ಮಗೆ ಇದೆ ಮುಕ್ತಿಸಥವಯ್ಯಾ ಕೂಡಲಚನ್ನಸಂಗಮದೇವಾ.

೮ ಕಾಯಾನುಗ್ರಹ ಭಾವಿಗಳು ಕಾಯದಲ್ಲಿಯೇ ಮುಕ್ತರು. ಜೀವಾನುಗ್ರಹ ಭಾವಿಗಳು ಜೀವದಲ್ಲಿಯೇ ಮುಕ್ತರು. ಪ್ರಾಣಾನುಗ್ರಹ ಭಾವಿಗಳು ಪ್ರಾಣದಲ್ಲಿಯೇ ಮುಕ್ತರು. ಪವನಾನುಗ್ರಹ ಭಾವಿಗಳು ಪವನದಲ್ಲಿಯೇ ಮುಕ್ತರು. ಇತಿವರೆಲ್ಲರು ಲಿಂಗಾನುಭವಿಗಳೆಂತು ಸರಿ ಎಂಬೆನೆಯ್ಯೆ? ಅದಿ ಅನಾದಿಯ ಸಂದಳಿಯಿತ್ತು. ಪ್ರಣವ ಪ್ರಜ್ವಲಿತ ಮಾದ ಕಾಲ ಕರ್ಮವಳದು, ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವಾಯಿತ್ತು ನೋಡಾ ಕೂಡಲಚನ್ನಸಂಗಮದೇವಾ.

೯. ಊರಿಗೆ ಒಡೆದ ಕೊಡನಳುಕುವದೆ? ಮರುತ ಹಿಡಿವನೆ ಹಾವ ನೋಡಿ ಹರಿವ ಕರಿಗಳು ಅರಿವವಡಿಗಡಿಗೇ ನೋಡಿರೆ. ಸರ ಹಂದ ಮಣಿ ಒಂದೇ ಹರಳಾದುದು ನೋಡಿರೆ. ಬೆರಸಿ ಬೇರಿಲ್ಲದಿಹ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗಯ್ಯನ ನೋಡಿರೆ.

೧೦. ಕಳೆ ಎರಿದ ಲಿಂಗ ತೆರಹನರಿಸು, ಕಳೆ ಕಳೆಯದ ವಳಯದ ಸೀಮೆಯಿಂದತ್ತಲು, ವೇಧಿಸಿವ ಮುಗ್ಧೆಯ ನೋಡಾ! ಆಕಾರನಿರಾಕಾರದ ಪುಣ್ಯ ಪಾಪದ ಅರುಹಿನ ಮರಹಿನ ಅಷ್ಟ ವಳವ ಕಮಲದಲ್ಲಿ ಮಧುಪಾನವಾಗದೆ, ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗಯ್ಯನಂಬ ಮಹಾಲಿಂಗವ ಮನದಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿದ ಮುಗ್ಧೆಯ ನೋಡಾ.

೧೧. ಪೃಥ್ವಿ ಸಲಿಲ ಪಾವಕ ಪವನ ಅಂಬರ ರವಿ ಶಕ್ತಿ ಅತ್ಯು ನೆಂಬಷ್ಟ ತನು ಭೇದಿಸಿ, ಶ್ರೋತ್ರ ನೇತ್ರ ಘ್ರಾಣ, ಜಿಹ್ವೆ ತ್ವಕ್ಯಗಳೆಂಬ ಸಂಜೇಂದ್ರಿಯವನರಿದು, ವಾಕ್ಯ ಪಾಣಿ, ಪಾದ, ಪಾಯು, ಗುಹ್ಯ ವೆಂಬ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಂಗಳ ತೊರೆದು, ಪ್ರಾಣೋಪಾನ, ವ್ಯಾನ ಉದಾನ ಸಮಾನ, ನಾಗ, ಕೂರ್ಮ, ಕ್ರಕರ, ದೇವದತ್ತ, ಧನಂಜಯವೆಂಬ ನಶವಾಯುಗಳ ಸಂಚವ ಮುರಿದು ಮನ ಬುದ್ಧಿ ಚಿತ್ತ ಅಹಂಕಾರ ವೆಂಬ ಚತುಃಕರಣಂಗಳನೊಂದು ಮಾಡಿ, ಉತ್ಪತ್ತಿ ಸ್ಥಿತಿ ಲಯವೆಂಬ ತ್ರಿಕಾಲ ಮೂಲಾದಿಗಳ ಸುಟ್ಟು, ಜ್ಞಾನವನೆ ಬೆಳೆಸಿ, ಧ್ಯಾನವನೆ ಸೆರೆ ಗೊಳಿಸಿ ಚಿತ್ತ ಸುಯಿಧಾನವಾಗಿ ನಿಜ ಸಂಧಾನದ ಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂದು ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯಂ ಮಾಡುವ ಶಿವಶರಣರ ಪಾದವ ತೋರಯ್ಯಾ || ಸಾಕ್ಷಿ ||

ವ್ಯಾಪಾರಂ ಸಕಲಂ ತ್ಯಕ್ತ್ವಾ ಸ ರುದ್ರೋ ರುದ್ರಮರ್ಚಯೇತ್ || ಎಂಬ ಶ್ಲೋಕವನ್ನು ಶರಣರಿಗೆ ಸಂದಿತ್ತು. ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗಮಾರ್ಜುನ.

೧೨. ಹೃದಯ ಕಮಲದಲ್ಲಿರ್ಪ ದೇವನ ದೇಹಾರವ ಮಾಡಲಿ ಯರು ನೋಡಾ. ದೇಹ ನಿರ್ವಹಿಯಾಗವನ್ನಕ್ಕರ ದೇಹಾರವಿನ್ನೆಲ್ಲ ಹೋದೋ? ಅನಂತ ಮುಖದಲ್ಲಿ ದೇಹಾರವ ಮಾಡಲು ದೇವನಲ್ಲಿಲ್ಲ ನೋಡಾ. ಅಸ ತ್ಯವಿಡಿದು ಹುಸಿಯ ಪೂಜಿಸಿ ಗವಣೆಗೊಳಗಾದರು ನೋಡಾ ಅನಂತ ಹಿರಿಯರೆಲ್ಲರು. ಎಲೆಲೆ ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗ ನಿಮ್ಮ ಶರಣ ಏಕೋಗ್ರಾಹಿಯಾಗಿ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಸ್ವರೂಪವಾದ ನಿಶ್ಚಿಂತ ನಿಜೈಕನು ನೋಡಯ್ಯ.

೧೩. ನಾಲ್ಕು ಗ್ರಾಮದ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಪಂಚೈವರ ಕಾವಲು ನೋಡಾ. ಅವರ ಪಂಚವಿಡಿದು ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡಿದೊಡೆ ಅದು ಲೋಕದ ಬಳಕೆ ಕಂಡಯ್ಯಾ. ಪಂಚೈವರ ಪಂಚಸ್ಥಾನವನಳದು ಏಕಸ್ಥಾನವ ಮಾಡಿ ದುದನರಿದು ನವನಾಳದ ಭೇದದಲಾ ಹರಿಯನರಿದೊಡೆ ಆತ ಲಿಂಗೈಕೈ ನೋಡಾ. ಆ ನವನಾಳದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರ್ಪ ಜೀವ ಪರಮರ ನೆಲೆಯನರಿದೊಡೆ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗಯ್ಯನೊಬ್ಬತನೆ ಸಾಹಿತ್ಯವಾಗಿಹನು.

೧೪. ಗ್ರಾಮದ ಮಧ್ಯ ಧನಳಾರದೊಳಗೆ ಎಂಟು ಕಂಭ ಒಂಬತ್ತು ಬಾಗಿಲದೊಂದು ಶಿವಾಲಯ ಇರುತಿಹುದು. ಅದರ ಮಧ್ಯಸ್ಥಾನದೊಳಿರ್ಪ ಸ್ವಯಂಭುನಾಥನನರಿಯದೆ ಕಲ್ಲಿನಾಥನ ಪೂಜಿಸಿ ಸ್ವಯಂಭುನಾಥನ ಒಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲರೂ ಮರುಳಾದರು ನೋಡಾ. ಮೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲನೆ ಸ್ವಯಂಭು ನಾಥನು ತನ್ನ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಕಲ್ಲಿನಾಥನ ತೋರಿದ. ಆ ಶಿವಾಲಯ ದೊಳಗಣ ಮಧ್ಯಸ್ಥಾನವನರಿದು ಅವರ ಗರ್ಭಗೃಹವ ತಿಳಿದೊಡೆ ಆ ಕಲ್ಲಿನಾಥನು ನಾಸ್ತಿಯಾಗಿ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗಯ್ಯನಲ್ಲಿ ಸ್ವಯಂಭು:ವಾಯಿತ್ತು.

೧೫. ಕಾಯ ಪುರವೆಂಬ ಪಟ್ಟಣದೊಳಗೆ, ಮನವೆಂಬರಸು ತ್ರಿಕ ರಣವೆಂಬ ಪ್ರಧಾನಿ, ವಶೀಕರಣವೆಂಬ ಶಾನಬೋವ, ಆಸೆ ರೋಷವೆಂಬ ದ್ವಾರಪಾಲಕರು, ತ್ರಿಮಲವೆಂಬ ಕೋಟೆ, ಬಂಧಿಸುವ ಹಸಿವು ತೃಷೆ ಫಿಷೆಯಾದಿಗಳ ಬೊಬ್ಬೆಯಬ್ಬರ, ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಂಗಳೆಂಬ ಕಾಹುಲುಗ ವಿವೃತ್ತಿದೆ. ಭಯಂಕರವೆಂಬ ಅರಿಷಡ್ವರ್ಗಾದಿಗಳ ಪೇರ್ಬಲದ ಗುಂಪಿನ ಅರ್ಭಟಿಸುವ ಪಂಚಲವೆಂಬ ತೇಜಿ ಅಷ್ಟಮದವೆಂಬವೆಂಟಾನೆ, ಮೊದಲ ನಾಯಕರಿಪ್ಪತ್ತೈದುಮಂದಿ ಪ್ರಜೆ ಪಸಾಯತರು ನೂರನಾಲ್ಕತ್ತೆಂಟು.

ದೇಹ ವಿಕಾರದ ಸರಿಗಳ ಸಂದಣಿ ಈಶೈದು ಮಾನ್ಯ ಎರವುಪಟಳವ ಗೆಲಬಾರದು. ಮುನ್ವರ ಕಂಟಕವತ್ಯಗ್ರ. ಮುಂದುವರಿವ ಕಹಳಿಯ ಮೋಹರದ ಸಂಭ್ರಮ, ದುರ್ಮದವೆಂಬ ರಾಜೇಂದ್ರನು ನಿತ್ಯತ್ವದಿಂದ ರಾಜ್ಯಾಂಗೈಯ್ಯುತ್ತಿರಲು, ಅಂತ್ಯ ಶೂನ್ಯವೆಂಬ ಪಟ್ಟಣದೊಳಗೆ ಅನಾಮ ಯವೆಂಬ ಶರಣನರಸು, ಸ್ವತಂತ್ರ ಲೀಲೆಯಿಂದೆಚ್ಚತ್ತು ನೋಡಿ, ಗಪ ಗಹಿಸಿ ನಗುತ್ತಿಹನು. ಮಹದಹಂಕಾರದ ವಡ್ಡಾವಣೆಯ ನೋಡಿ ಹೂಂಕರಿಸಿ, ಸುಮನವೆಂಬ ತೇಜಿಯ ಬೇಗದಿಂದೇರಿ, ಘನತರವಾದ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ಜೋಡಂ ತೊಟ್ಟು, ನಿಷ್ಠೆ ಎಂಬ ಅಡ್ಡಾಯುಧಮಂ ಕಿತ್ತು ಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಪಂಚೇಕ್ಷುವಿನಿಂದೆಡಬಲವಂ ನೋಡಿ ಸತ್ಯ ರಜ ತಮವೆಂಬ ತ್ರಿಗುಣದ ಪ್ರಧಾನರಂ ಕೆಡೆಮೆಟ್ಟಿ ಆ ಸುಮನವೆಂಬ ತೇಜಿಯ ಕುರುಪಾಟದಲ್ಲಿ ವದಸಿ, ವಶೀಕರಣರೆಂಬ ಶಾನಬೋವರ ತತ್ತರ ತರಿದು ದ್ವಾರ ಕವಾಟಮಂ ಮುಂದೆ ಆಸೆ ರೋಷಾದಿಗಳ ಬೆದರಿಸಿ, ಮಲತ್ರಯದ ಕೋಟಿಯ ನುರುಹಿ ಹಸಿವು ತೃಷೆ ವಿಷಯ ವ್ಯಸನಾದಿಗಳಂ ಸಂಹರಿಸಿ, ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯದ ಜಿಹ್ವೆಯಂ ಕೊಯ್ದು ಅರಿವಡ್ಡ ಗಮಂ ಜರಿದು, ಪ್ರಸಂಚವೆಂಬ ತೇಜಿಯಂ ಕೆಡಹಿ, ದೇಹದಲ್ಲಿರ್ದ ಅಷ್ಟ ಮದಗಳ ಹಿಟ್ಟುಗುಟ್ಟಿ, ಇಸ್ತತ್ತೈವರ ದರ್ಪಮಂ ಕೆಡಿಸಿ, ಕಾಯ ವಿಕಾರದ ನೂರುನಲ್ಪತ್ತೆಂಟು: ಸಂವೇಹವೆಂಬ ಹಕ್ಕೆಯಂ ಬಿಡಿಸಿ, ಮುನ್ವರ ಕಾಲಾಟದ ಸಂಚಾರಕ್ಕೆ ತೆರಹುಗೊಡದೆ, ದುರ್ಲಯದ ಸಟು ಭಟರ ಬಲಮಂ ಬರಿಗೈಯ್ದು ಶರಣುವೊಕ್ಕುರ್ಗ ಅಭಯ ಹಸ್ತಮಂ ಕೊಟ್ಟು, ಆ ಪುರಮಂ ಸಂತವಿಸಿ, ತನ್ನ ವಶಕ್ಕೆ ತಂದು, ವೀರಶೈವ ಸಮ್ಮತವಾಗಿ ನಿಂದು, ಷಡ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಜಸುರನಾಗಿ, ಕಾಲ ಕರ್ಮ ಜಿತ ಪ್ರಭುಃ | ಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯ ಜಿತಾರೂಢ | ವೀರಮಹೇಶ್ವರಸ್ಮೃತಃ | ಸತ್ಕಿಯಾಸಂಪನ್ನನಾಗಿ, ಆ ಪುರಕ್ಕೆ ಅಧಿಪತಿಯಾಗಿ, ತಾನಲ್ಲದನ್ಯರಿಂದೆಂದು ಕಂಡು, ಆ ಪುರಕ್ಕೆ ಸುಚಿತ್ತ ಸುಬ.ದ್ಧಿ ಸುಮನ ಸುಜ್ಞಾನವೆಂಬ ನಾಲ್ವರು ತಳವಾರರಂ ಮಾಡಿ, ಸುಜ್ಞಾನವೆಂಬರುವಿಂಗೆ ಪಟ್ಟವಂ ಕಟ್ಟಿ, ಮಂತ್ರರಾಜನೆಂಬ ಹೆಸರಿಟ್ಟು ಷಡ್ವಿಧಬ್ರಹ್ಮ ದ್ವೈತದಲ್ಲಿ ಪರವಶನಾಗಿ, ಬಾಹ್ಯೋಪಚಾರಂಗಳಡಗಿ. ತನ್ನ ತಾ ಬೇರ್ಪಡಿಸಿ ನಿಂದು, ಅಖಂಡವಾಗಿ || ಸಾಕ್ಷಿ || ಇಂದ್ರಾವದ್ರಿಯೋಹಸ್ತ | ಪೀಠ ನಿಜಲಿಂಗ ನಿಷ್ಕಂ | ವಿನಶ್ಯತರ್ಲೀನಮಪ್ರವೇಶಾ | ಬಾಹ್ಯಕ್ರಿಯಾಸಂಕುಳ ನಿಷ್ಪಹಾತ್ಮ ಸಂಪೂ

ಜಯೆತ್ಸಂಗಯೆ ವೀರಶೈವಂ ಎಂದುದಾಗಿ, ಸುಮಹತ್ವದಿಂದೆ ತನ್ನ ಕರ ಸರೋಜ ಪೀಠಾಗ್ರದೋಳ್ತೆರೆವ ಇಷ್ಟಬ್ರಹ್ಮದಲ್ಲಿ ತೃಪ್ತನಾಗಿ ಬಾಹ್ಯ ನೆನ್ನದೆ ಬಾಹ್ಯಾಭ್ಯಂತರವೆನ್ನದೆ ರಾಜಯೋಗಿಯಾಗಿ ತನ್ನ ಪಶ್ಚಿಮ ತತ್ವಮಃ ತಾನೆ ನೋಡಿ ತಿಳಿದು, ನಿಸ್ಪೃಹಾತ್ಮನಾಗಿ, ಇನ್ನು ಅನ್ಯವಿಲ್ಲ ವೆಂದರಿದು, ಆದ್ವೈತ ಭಾವದಿಂದವೆ ವೀರನಾಗಿ, ಮೇರು ಗಿರಿಯ ಮೇಲೆ ತೋಳಗಿ ಬೆಳಗುವ ಶಿಖಾ ಚಕ್ರದಿಂದ ಮೇಲಣ ಮಮ ಪೀಠ ದಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಣವದ ಪ್ರಭೆಯ ಜ್ಯೋತಿರ್ಮಯ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ತಾನೆನ್ನದೆ ಇದರೆನ್ನದೆ ಅಲ್ಲಿ ಸೈನೇರಗಾದ ನಿಜ ಶರಣನಲ್ಲಿಯೆ ಸನ್ನಿಹಿತ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗಮದೇವಾ.

೧೬. ಕಂದದ ಹೂವನೆ ಕೊಯ್ದು ನೊಂದದಾರತಿಯ ಬೆಳಗಿ ಅಂದವಳಿಯದೆ ಬಿಂದು ತುಳುಕದೆ ನಂದಿ ಮುಂದುಗಿಡದ ಮುನ್ನವೆ ಕಂದದ ಹೂವಿನ ಪೂಜೆಯ ಲಿಂಗಮಧ್ಯವ ತಿಳಿದುನೋಡಿ ಮೇಲು ಗಿರಿಯ ಮೇಲಿಹ ಆಕಳದ ಕ್ಷೀರದಲ್ಲಿ ಅಡಿಗೆಯನೆ ಮಾಡಿ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗಯ್ಯನೆಂಬ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಆರೋಗಣೆಯ ಸವೆಯಾ.

೧೭. ಸರೋವರದೊಳಗೊಂದು ಹಿರಿಯ ಕಮಳ ಹುಟ್ಟಿ ಪರಿ ಘಳವಡಗಿದುದನಾರು ಅರಿಯರಲ್ಲ. ಆ ಪುಷ್ಪವ ಆರಳದೆ ಕೊಯ್ದು ಕರಡಿಗೆಯೊಳಗಿರಿಸಿ ಸುಕ್ಷಿತವ ಮಾಡಲರಿಯರಲ್ಲ. ಎಡದ ಕೈಯ್ಯಲ್ಲಿ ಲಿಂಗ ಬಲದ ಕೈಯ್ಯಲ್ಲಿ ಪುಷ್ಪ ಒಡವೆರೆದು ಪೂಜೆಯ ಮಾಡಲರಿಯರಲ್ಲ. ಪರಿಯಾಯ ಪರಿಕ್ಷೆಯನೊರೆದು ನೋಡುತ್ತ ಕುರುಹಿಟ್ಟರು ಹಿನಂತೆ ಕಣ್ಣಾಲೆ ಹಳಚದಂತೆ ಬಾರಿಯ ಮೆಟ್ಟಿ ನಿಂದು ನೋಡುತ್ತ ಹರಿಯ ವೃಷಭನ ಕೊಟ್ಟು ಹಿಡಿದಿರುವ ಸ್ವಾಮಿಯ ಕಂಡು ಜನನ ಮರಣಂಗಳಲ್ಲದಂತಾದೆನಲ್ಲ. ಎನ್ನೊಡೆಯ ಎನ್ನ ಕರುಣೆ ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗನ ಕರುಣ ಪ್ರಸಾದ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಗಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೂಗೆಯು ಆಳ ವಡದು ನೋಡಾ.

೧೮. ಮಾಣಿಕ್ಯ ಮಂಟಪದೊಳಗೆ ಒಳಗೇಳು ಚಿತ್ರಕರೊಡನೆ ಮೇಳವಿಸಿದನು ಮಹಾವಂತ್ರಂಗಳ ಆ ಮೂಲ ಮಂತ್ರದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗದ ಬೆಳಗು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿಗೆ ವಜ್ರದ ಕೇಲು, ಆ ಮಹಾಕೂಟದ ಜಾಳಿಂವ್ರದೊಳಗೆ ಮಾಣಿಕ್ಯದ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ಏಳು ರತ್ನದ ಸುತ್ಕಳಿಗಳು ಮಾಣಿಮಾಲೆಯ ಹಾರಂಗಳು ಹೊಳೆವ ಮುತ್ತಿನ ದಂಡೆ ಅಳಿಯ ನೀಲದ

ತೊಡಿಗೆಯ ತೊಟ್ಟು, ಸುಳಿವ ಮದ್ದಳೆಕಾರರು ಒಳಗೆ ದಂದಣವೆನಲು ಕುಣಿಕುಣಿದಾಡುವ ಪಾಡಿಗ ಬಹುರೂಪುಗ ನಟುವಿಗ ತಳೋದರಿಯ ಮೇಳಾಪ ಕಹಳೆಕಾರರ ನಾದ ಕೊಳಲವ ರಭಸದೊಳು ಹಾಡುತ್ತ ಒಳಹೊರಗೆ ಕಾಣಬರುತ್ತಿರೆ ಚಿತ್ರದ ಬೊಂಬೆ ಫಣಿಸತಿಯ ಕೋಣೆಯೊಳು ಸಂದಣಿಸುತ್ತಿರಲು ಗಣತಿಂಥಣಿಯ ಮೇಳವೆಲ್ಲವು ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗಮದೇವರಲ್ಲಹ ಕಳಸ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗದ ಬೆಳಗಿನೊಳಗೆ ಬೆಳಗಾಯಿತ್ತು.

೧೯. ಉದಯ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಅಸ್ತಮಾನವೆಂಬ ತ್ರಿಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಮಜ್ಜನಕ್ಕೆರೆಯಬೇಕೆಂಬರು. ಉದಯವಾವುದು, ಮಧ್ಯಾಹ್ನವಾವುದು, ಅಸ್ತಮಾನವಾವುದು, ನೀವು ಬಲ್ಲಡೆ ಹೇಳಿರಿ. ಈ ಕಾಯ ಉದಯವೋ? ಈ ಕಾಯ ಮಧ್ಯಾಹ್ನವೋ? ಈ ಕಾಯ ಅಸ್ತಮಾನವೋ? ಈ ಕಾಯದ ಉದಯವ ಬಲ್ಲವ ಕರ್ಮಿ. ಈ ಕಾಯದ ಮಧ್ಯಾಹ್ನವ ಬಲ್ಲವ ಪ್ರಸಂಜಿ. ಈ ಕಾಯದ ಅಸ್ತಮಾನವ ಬಲ್ಲಾತ ವಿರಕ್ತ. ಜೀವ ಉದಯವೋ? ಜೀವ ಮಧ್ಯಾಹ್ನವೋ? ಜೀವ ಅಸ್ತಮಾನವೋ? ಜೀವದ ಉದಯವ ಬಲ್ಲಾತ ಜ್ಞಾನಿ. ಜೀವದ ಮಧ್ಯಾಹ್ನವ ಬಲ್ಲಾತ ಜಾತಿಸ್ಮರತ್ತ. ಜೀವದ ಅಸ್ತಮಾನವ ಬಲ್ಲಾತನು ಜೀವನುಕ್ತ. ಲಿಂಗ ಉದಯವೋ? ಲಿಂಗ ಮಧ್ಯಾಹ್ನವೋ? ಲಿಂಗ ಅಸ್ತಮಾನವೋ ಇಂತೀ ತ್ರಿಕಾಲವನರಿದು ಮಜ್ಜನಕ್ಕೆರೆಯಬಲ್ಲಡೆ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಚನ ಸಂಗಯ್ಯನಲ್ಲಿ ಆತ ಅನವರತ ಲಿಂಗಾರ್ಚನ ಪರಿಣಾಮಿ.

೨೦. ಸ್ಥೂಲ ತನು ಸೂಕ್ಷ್ಮ ತನು ಕಾರಣ ತನು. ಸ್ಥೂಲತನು ವಿನ ಮೇಲೆ ಇಷ್ಟಲಿಂಗ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ. ಸೂಕ್ಷ್ಮ ತನುವಿನ ಮೇಲೆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ. ಕಾರಣ ತನುವಿನ ಮೇಲೆ ಭಾವಲಿಂಗಪ್ರತಿಷ್ಠೆ. ಇಂತೀ ಸ್ಥೂಲ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಕಾರಣವೆಂಬ ಮಹವು ಆ ಮಹದ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಕೊನೆದೋರುತಿರ್ಪ ಜ್ಯೋತಿಯು ನಮ್ಮ ಶರಣರ ಸರ್ವಾಂಗದಲ್ಲುಂಟು ನೋಡಯ್ಯ ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗಮದೇವಾ.

ಮುಂದೆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯ ಜಂಗಮಲಿಂಗಸ್ಥಲ. ಇಂತೀ ಶಿವಲಿಂಗ
ದಲ್ಲಿ ಅನುಭಾವಿಯಾದ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯ ಜಂಗಮಲಿಂಗಸ್ಥಲ. ಆ ಸ್ಥಲ
ದನುಭಾವದ ವಚನ.

ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯ ಜಂಗಮಲಿಂಗಸ್ಥಲ.

೧. ತನು ಮನವ ನಿತ್ಯವೆಂಬರು. ತನು ಮನ ನಿತ್ಯವೆಂಬ
ಮಾತ ಕೇಳಲಾಗದು. ಅಂಬಿಲಿಯನಿಕ್ಕುವರೆಲ್ಲರು ಭಕ್ತರೆ? ಕಂಬಳಿಯ
ಕೊಟ್ಟವರೆಲ್ಲರು ಭಕ್ತರೆ? ಧರ್ಮಾರ್ಥ ಕಾಮ ಮೋಕ್ಷವೆಂಬ ಚತುರ್ವಿಧ
ಪದವಿಗಳಲ್ಲದೆ ಗುರುಲಿಂಗ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ತನು ಮನ ಧನವನಿತ್ತು ಕಿಂಚಿ
ತ್ತು ಸಂಶಯವಿಲ್ಲದೆ ತನ್ನ ಹರಿವ ತಾನರಿಯದನ್ನಕ್ಕರ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ
ಚನ್ನಸಂಗಯ್ಯನಲ್ಲಿ ತ್ರಿವಿಧ ವಂಚಕರನೆಂತು ಸಭ್ಯಕರನೆಂಬೆಯ್ಯಾ?
ಎನಲಾಗದು.

೨. ಶರಣ ಭರಿತ ಲಿಂಗವದ್ದಿಲ್ಲೆಯುಂಟು? ಲಿಂಗಭರಿತ ಶರಣ
ವದ್ದಿಲ್ಲೆಯುಂಟು? ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗಯ್ಯನಲ್ಲಿ ಮಹಾ ಗುರು
ಬಸವೇಶ್ವರನೊಬ್ಬನೆ ಪರಿಪೂರ್ಣನಯ್ಯಾ.

೩. ಗುರುವಿನ ಗುರು ಪರಮ ಗುರು ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಜಂಗಮವೆನಿ
ಸಿಕೊಂಡ ಬಳಿಕ ತಾನೆ ಗುರುವಾಗಿ ಉಪದೇಶವ ಮಾಡಲಾಗದು.
ಮುಂದೆ ಶಿಕ್ಷೆ ದೀಕ್ಷೆಗಳಿಂದೆ ಗುರುಕರುಣವ ಪಡೆದವರಿಂದೆ, ದಾಸೋ
ಹವ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲ್ಪಡುತ್ತಾನಲ್ಲದೆ, ತನ್ನ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವ ಕೊಡ ಕರ್ತ
ನಲ್ಲ. ತನ್ನ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವ ಕೊಟ್ಟು ಗುರುವಾದ ಬಳಿಕ, ಜಂಗಮ
ಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ಭಂಗ ಹೊಂದಿತ್ತು. ಅದೇಂತೆಂದೊಡೆ, ಅವನು ತನ್ನ ಪೂರ್ವಾ
ಜೀತವ ತ್ಯಜಿಸಿ, ಗುರು ಕರಜಾತನಾಗಿ, ನಿರ್ಧರಿಸಿ ನಿಲಲರಿಯ. ಅಂ
ತಸ್ತು ಭವಜೀವಿಗೆ ನಿಜ ಜಂಗಮವೆ? ಶಿವಯೋಗಿ ಎನಿಸಿಕೊಂಬ ರಾಜ
ಕೃಪಾಳು ತಾನೆ ಚರಲಿಂಗವಾಗಿ ಬಂದು ಆಚಾರ ಭೃಷ್ಟರಿಗೆ ಹಸ್ತಾ
ನುಗ್ರಹವ ಮಾಡಿದೊಡೆ ಜಂಗಮಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ಅದೇ ಭಂಗವೆಂದುದು ನಮ್ಮ
ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗಯ್ಯನ ವಚನ. ಅದು ಕಾರಣವಾಗಿ ವೀರಶೈವ
ಸಿದ್ಧಾಂತದಲ್ಲಿ ಶಬ್ದ ಮುಗ್ಧವಾಗಿರಬೇಕು. ಗುಹ್ಯಕ್ಕೆ ಗುಹ್ಯವಾಗಿರಬೇ
ಕಯ್ಯಾ.

೪. ಕೇಶ ಕಾಷಾಯಾಂಬರವನಿಕ್ಕಿದೊಡೇನೊ? ವಿಭೂತಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಧರಿಸಿದೊಡೇನೊ? ಸಾಕಾರದಲ್ಲಿ ಸನ್ಮತನಲ್ಲ. ನಿರಾಕಾರದಲ್ಲಿ ನಿರುತ ನಲ್ಲ! ಪಾರಮಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಪರಿಣಾಮಿಯಲ್ಲ. ಇದು ಕಾರಣವಾಗಿ ಕೂಡಲ ಚಿನ್ನಸಂಗಮದೇವನಾ ತುರುಬಾಗಲಿ ಜಡೆಯಾಗಲಿ ಬೋಳಾಗಲಿ ಅರಿವು ಆಚಾರವುಳ್ಳೊಡೆ ಜಂಗಮ.

೫. ನವ ಖಂಡ ಮಂಡಲವೆಂಬ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಆಚಲಿಕೆ ಪೀಠವದೆ. ಅದರ ಮೇಲೊಂದು ಲಿಂಗವದೆ. ಅಲ್ಲಲ್ಲಿಗೆ ಆ ಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಜಾಯತೆ ಚರಾದಿಗಳೆಲ್ಲ ಜಂಗಮವೆ? ಅಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಆಚರಿಸುವಂತಹ ಸ್ಮರಣೆ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲವಾಗಿ, ಇಂತಿಹರೆಲ್ಲರು ಉಪಜೀವಿಗಳು. ನಮ್ಮ ಕೂಡ ಲಚಿನ್ನಸಂಗಮದೇವರು ಸಾಹಿತ್ಯವಾಗಿ ಉಭಯಲಿಂಗವಾದವರಿಗೆ ನಮೋ ನಮೋ ಎಂಬೆನು.

೬. ಜಗಭರಿತ ಲಿಂಗವೆಲ್ಲೆಡೆಯಲುಂಟು. ಶರಣ ಭರಿತ ಲಿಂಗವ, ಪೂರ್ವವಯ್ಯಾ. ಗಮನ ಜಂಗಮವೆಲ್ಲೆಡೆಯಲುಂಟು. ನಿರ್ಗಮನ ಜಂಗ ಮವಪೂರ್ವವಯ್ಯಾ. ಅಚೇತನ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಜೈತನ್ಯ ಜಂಗಮ ಸಾಹಿತ್ಯ ನೋಡಾ. ಇಂತೀ ಲಿಂಗಾಂಗ ಸಂಗಮರಸವಾದ ಸಕೀಲ ಸಂಬಂ ಧದಲ್ಲಿ ಪರಿಣಾಮಿಗಳಯ್ಯಾ ಕೂಡಲಚಿನ್ನಸಂಗಮದೇವನಾ ನಿಮ್ಮ ಶರಣರು.

೭. ಕರ್ತೃಭೃತ್ಯರಾಗಿ ಮಾಡುವ ಮಾಟದಲ್ಲಿ ವಿಚಾರವುಂಟು. ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ ಸಂಸಾರದಿ ಧನವುಳ್ಳೊಡೆ ಜಂಗಮಲಿಂಗವಹುದು. ಅದಕ್ಕೆ ಮಾಡಿದಲ್ಲಿ ಫಲಪದವುಂಟು. ಆ ಫಲಪದವುಂಟಾದಲ್ಲಿ ಭವವುಂಟು. ಫಲ ಪದವಿಲ್ಲದಲ್ಲಿ ಭವವಿಲ್ಲ. ಮನದಂತೆ ಮಂಗಳವೆಂಬ ಸಟಿಯ ದಿಟಮಾಡಿ ಈ ಉಭಯದೊಳಗೆ ಆವುದು ಪ್ರಿಯವಾಗಿ ಮಾಡುವರು ಆ ಹಾಗಿಹ ರಯ್ಯೆ ಕೂಡಲ ಚಿನ್ನಸಂಗಮದೇವನಾ.

೮. ||ಸಾಕ್ಷಿ|| ಭವಬೀಜ ಸ್ತಥಾಭಕ್ತಿ | ಭಕ್ತಿ ಬೀಜಸ್ತಥಾ ಶಿವಃ | ಶಿವಬೀಜ ಸ್ತಥಾ ಜ್ಞಾನಂ ತ್ರಿಲೋಕದುರ್ಲಭಂ | ಈಷಣತ್ರಯ ಸಂಯುಕ್ತಂ ಶಿವಜ್ಞಾನವಿವರ್ಜಿತಃ | ಶ್ವಪಚಂಪಾದತೀರ್ಥಂಚ | ಸ್ವೀಕರಂ ನರಕಂ ವ್ರಜೇ ತ್ ಸಂಸಾರಾರ್ಣವ ಘೋರೇಣಾ ವೇಷ ಮಾಂಗಿರೋದಿತಃ | ವಾದತೀರ್ಥ ಪ್ರಚಾದಂಚ ಸ್ವೀಕರಂ ನರಕಂ ವ್ರಜೇತ್ | ಉತ್ತಮಂ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿನಾಂ | ಮಧ್ಯಮಂ ಅಂಗಲಿಂಗಯೋಃ | ಕನಿಷ್ಠಂ ಸ್ಥಾವರಾರಾಧ್ಯಂ | ಶೂನ್ಯಂ

ಧ್ಯಾನನಿಷ್ಠಲಂ ಭವೇತ್ | ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವರಿಯದವರ ಪದಾರ್ಥನೆಯ ಮಾಡಲಾಗದು. ಮುಖ ಲಿಂಗವಿಲ್ಲದವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಾದವ ಕೊಳಲಾಗದು. ಸರ್ವಾಂಗಲಿಂಗವೆಂದರಿಯದವರಲ್ಲಿ ಪಾರ್ವೋದಕ ಪ್ರಸಾದವ ಕೊಂಡೊಡೆ ಅಘೋರ ನರಕ ತಪ್ಪದಯ್ಯಾ ಕೂಡಲಚನ್ನ ಸಂಗಮದೇವಾ.

F. ಜಂಗಮ ಜಂಗಮ ವೆಂದೊಡೇನು? ಬಾಯಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ಜಂಗಮವೆ? ಜಂಗಮ ಜಂಗಮವೆಂದೊಡೆ, ಉಪಾಧಿಕನೆ? ಜಂಗಮ ಜಂಗಮವೆಂದೊಡೆ ಬೋಧಕನೆ? ಜಂಗಮ ಜಂಗಮವೆಂದೊಡೆ, ಅಶಕನೇ? ಜಂಗಮ ಜಂಗಮವೆಂದೊಡೆ, ಕಾರ್ಯಕಾರಣನೇ? ಜಂಗಮ ಜಂಗಮವೆಂದೊಡೆ ಸ್ತ್ರೀಲಂಪಟನೆ? ಈ ಷಡ್ಗುಣದಿಚ್ಛಿಕರ ಜಂಗಮವೆನ್ನನಯ್ಯಾ. ಈ ಉಪಚೇವಿ ಪಶುಮತದವರಿಗೆ ಜಂಗಮವೆಂಬ ನಾಮ ಸಲ್ಲದು. ಜಂಗಮವೆಲ್ಲ ಒಂದೇ ಎಂದು ಊಟಕ್ಕೆ ಸುಡುವ ಪಾತಕರ ಮಾತ ಕೇಳಲಾಗದು. ನಿಜ ಜಂಗಮವೆಂತೆಂದೊಡೆ, ನಿರ್ಲೇಪಕ, ನಿರೂಪಾಧಿಕ, ನಿರ್ಭೇದ್ಯ ನಿರಾಶ್ರಿತ ಜಂಗಮ. ನಿರ್ಲಂಪಟ ಜಂಗಮ. ಈ ಷಡ್ಗುಣಭೂತನಾದಾತನೇ ನಿರವಯ ಜಂಗಮ. || ಸಾಕ್ಷಿ || ನೀಸಂಗತ್ವಂನಿರಾಭಾರೀ | ನಿಸ್ಸೀಮಂ ನಿರೂಪಾಧಿಕಂ | ನಿರ್ದೇಹಂನಿರ್ಮಳಂ ನಿತ್ಯಂ ಸತ್ಯ ಜಂಗಮ ಲಕ್ಷಣಂ | ನಿಷ್ಕಳಂಕನಿರಾಪೇಕ್ಷಂ ನಿರ್ಭೇದ್ಯಂನಿರಾಶ್ರಿತಂ | ನಿರ್ದೇಶೀನಿಷ್ಪಹಂ ತಸ್ಯ ಸತ್ಯವಾಕ್ಯಂ ದಯಾಶಾಂತಂ || ಓಂ ಕಾರಂ ಜನಿತೆ ವೃಷ್ಟಿ | ಗಕಾರಂ ಗಗನೋದ್ಭವಂ | ಮಕಾರಂಮತಸ್ಯ ಲೋಕಂ ಚ | ತಸ್ಯಜಂಗಮಲಕ್ಷಣಂ | ಮುಗ್ಧತ್ವಂ | ಮೂರ್ತಿನಾಂ ತತ್ವ | ಮದೋನ್ಮೋಹವಿವರ್ಜಿತಂ | ಮಾಯಾದೇಹಲಯಂನಾಸ್ತಿ | ಇತ್ಯೇತೆ ಜಂಗಮಲಕ್ಷಣಂ | ಇದು ಕಾರಣ ಇಂತಸ್ತದೇಹಕಾರಣಮಾಗಿ, ಪ್ರಭುದೇವರು ಬಸವಣ್ಣನು, ಅವರಿಬ್ಬರು ಒಂದಾದ ಕಾರಣ ಅವರೊಕ್ಕಾದ ಕೊಂಡು, ನಾನು ಬದುಕಿದೆಯ್ಯಾ ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗಮದೇವಾ.

೧೦. ಶರಣನೆನಿಸಿಕೊಂಬುವುದು ಆರಿದರಿದು ನೋಡಯ್ಯಾ. ಸತ್ಯವುಳ್ಳ ಸದ್ಭಕ್ತರೊಳಗಡಗಿದುರ್, ತನ್ನ ಕುರುಹ ಲೋಕಕ್ಕೆ ತೊರದಂತಿರಬೇಕು. ಸಕಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಮೇಲೆ ರೋಷವಿಲ್ಲದಿರಬೇಕು. ಇಂತಸ್ತ ಶಿವಶರಣರಲ್ಲಿ ಸನ್ನಿಹಿತನಯ್ಯಾ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲಚನ್ನಸಂಗಮದೇವಾ.

ಮುಂದೆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯ ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗಕ್ಕೂ. ಇಂತು ಜಂಗಮ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಅನುಭವಿಯಾದ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯ ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗಕ್ಕೂ. ಅ ಸ್ಥಲದನುಭಾವದ ವಚನ.

ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯ ಪ್ರಸಾದ ಲಿಂಗಕ್ಕೂ

೧. ಅಷ್ಟವಿಧಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡುವರೆ, ಅಂಗಸುಖವನರಿಯದಂತಿರ ಬೇಕು. ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡುವರೆ, ಆರಿಷಡ್ವರ್ಗವನರಿಯದಂತಿರ ಬೇಕು. ಪ್ರಸಾದವ ಭೋಗಿಸುವಡೆ, ಹಸಿವು ತೃಪ್ತೆ ವ್ಯಸನವಿಲ್ಲದಂತಿರ ಬೇಕು. ಈ ತ್ರಿವಿಧವನರಿಯದಿರೋಡೆ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲಚನ್ನಸಂಗಯ್ಯ ನಲ್ಲಿ ಬರಿಯ ವೇಷ ಡಂಭಕದ ಉದರಷೋಷಕರೆಂದೆಂಬೆನು.

೨. ಕಾಯವೇ ಜೀವನಾಗಿ ಜೀವನೆ ಕಾಯವಾಗಿ, ಕಾಯ ಜೀವವ ಮುಟ್ಟಿದು, ಪ್ರಾಣ ಲಿಂಗವ ಮುಟ್ಟಿದು. ಪ್ರಸಾದವೆಲ್ಲಿಹದೋ? ವಾಯುಕ್ಕೆ ವಾಯು ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗಯ್ಯನೆಂಬುವುದೇ ವಾಯು.

೩. ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ ಪ್ರಸಾದವೆಲ್ಲಿಡೆಯಲಾಂಟು. ಲಿಂಗ ಪ್ರಾಣ ಪ್ರಸಾದವಪೂರ್ವವಯ್ಯಾ. ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಪ್ರಸಾದ ದೇಹಿ ಕರ್ಮಿ. ಲಿಂಗ ಪ್ರಾಣಪ್ರಸಾದ ಲಿಂಗಭೋಗೋಪಭೋಗಿಯಯ್ಯಾ ಆತನೆ ನಿಮ್ಮ ಶರಣ ನೆನಿಸುವ ಶಿವಯೋಗಿಯಯ್ಯಾ ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗಮದೇವಾ.

೪. ಶ್ರೋತ್ರೇಂದ್ರಿಯ ಸುಖವುಳ್ಳನ್ನಕ್ಕರ ಗುರುವಚನವನೆಂತು ಕೇಳಿದೆನೆನಬಹುದಯ್ಯಾ? ಘ್ರಾಣೇಂದ್ರಿಯ ಸುಖವುಳ್ಳನ್ನಕ್ಕರ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಗಂಧವನೆಂತು ನಿವೇದಿಸಿದೆನೆನಬಹುದಯ್ಯಾ? ನೇತ್ರೇಂದ್ರಿಯ ಸುಖವುಳ್ಳನ್ನ ಕ್ಕರ ಲಿಂಗವ ಭಾವಿಸಿದೆವೆಂತೆನ್ನಬಹುದಯ್ಯಾ? ಜಿಹ್ವೇಂದ್ರಿಯ ಸುಖವು ಳ್ಳನ್ನರ ಪ್ರಸಾದವ ಗ್ರಹಿಸಿದೆವೆಂತೆನಬಹುದಯ್ಯಾ? ಶ್ರೋತ್ರೇಂದ್ರಿಯ ಸುಖವುಳ್ಳನ್ನಕ್ಕರ ಗುರುವಚನವನೆಂತು ಕೇಳಿದೆನೆನಬಹುದಯ್ಯಾ? ಸ್ಪಷ್ಟೇಂ ದ್ರಿಯ ಸುಖವುಳ್ಳನ್ನಕ್ಕರ ಲಿಂಗಾಂಗವಾಯಿತ್ತೆಂತೆನಬಹುದಯ್ಯಾ? ಇಂತಿ ವೆಲ್ಲವನು ಪರಿಚ್ಛೇದಿಸಿದೊಡೆ ಅವರೆ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲಚನ್ನಸಂಗಯ್ಯನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ ಪ್ರಸಾದಿಗಳಯ್ಯಾ.

೫. ರೂಪನರ್ಪಿಸಬಹುದಲ್ಲವೆ ರುಚಿಯನರ್ಪಿಸುವ ಪರಿ ಎಂತಯ್ಯಾ? ಛ್ರವಣಿಸಿ ಬಂದ ಗುಣಗಳನು ಲಿಂಗದೊಳಗೆ ನಿಕ್ಷೇಪವ ಮಾಡಲರಿ ಯದಿರೋಡೆ, ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ ನಾಸ್ತಿ. ಪ್ರಸಾದವಿನ್ನೆಲ್ಲಿಹದೋ ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗಮದೇವಾ?

೬. || ಸಾಕ್ಷಿ || ರುಚಿಯಾರ್ಪಿತಪ್ರಸಾದಂ ಚ | ಸ್ವಸ್ವಾರ್ಪಿತಪ್ರಸಾದಂ ಉಭಯಾರ್ಪಿತವಿಹೀನೋಪಿ ಮೂಜಾಯಂನಿಷ್ಠುಲಂಭವತ್ | ಎಂದು ದಾಗಿ, ಇಂತೆಂಬ ಶೃತಿವಾಕ್ಯವ ಕೇಳಲಾಗದು. ರುಚಿಯ ಬಲ್ಲಡೆ ಪ್ರಸಾದಿ. ಅದು ಹೇಗೆಂದೋಡಿ, ತಾನು ಲಿಂಗ ಭೋಗೋಪ ಭೋಗಿಯಾದ ಕಾರಣ ರುಚಿಯನರ್ಪಿಸುವಂತ ಪ್ರಸಾದಿಯಲ್ಲ. ಸುಖವನರ್ಪಿಸುವಂತ ಭಕ್ತನಲ್ಲ. ಇದರ ಭೇದವನರಿಯದ ಶಿವಶರಣಂಗೆ ನಮೋ ನಮೋಎಂಬಿನೈಯ್ಯಾ ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗಮದೇವಾ.

೭. ಶಿವಯೋಗವಾದಲ್ಲಿ ಸಂಸಾರಯೋಗ ಮಾಡುವಯ್ಯಾ. ಸಂಸಾರಯೋಗವಾದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಾನುಗ್ರಹವೆ ಯೋಗವಯ್ಯಾ. ಭಕ್ತಾನುಗ್ರಹ ಯೋಗವಾದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಾನುಗ್ರಹ ಯೋಗವಯ್ಯಾ. ಲಿಂಗಾನುಗ್ರಹ ಯೋಗವಾದಲ್ಲಿ ಜಂಗಮಾನುಗ್ರಹ ಯೋಗವಯ್ಯಾ. ಜಂಗಮಾನುಗ್ರಹ ಯೋಗವಾದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಾದಾನುಗ್ರಹ ಯೋಗವಯ್ಯಾ. ಪ್ರಸಾದಾನುಗ್ರಹ ಯೋಗವಾದಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತಿಯೋಗವೆಂಬುದಿಲ್ಲವಯ್ಯಾ. ಈ ಪಂಚಯೋಗವು ಸನ್ಮತವಾದಲ್ಲಿ ಮನಮಗ್ನ ಯೋಗವಯ್ಯಾ. ಆ ಮನ ಮಗ್ನ ಯೋಗವಾದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲಚನ್ನಸಂಗಮದೇವರಲ್ಲಿ ಸಮರಸೈಕ್ಯದ ಸಂಯೋಗವಯ್ಯಾ.

೮. ಕರಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗವ ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಆರೋಗಣೆಯ ಮಾಡಲಾಗದು. ಭಾಜನದಲ್ಲಿ ಸಹಭೋಜನವ ಮಾಡಲಾಗದು. ಅದೇನುಕಾರಣವೆಂದೋಡಿ, || ಸಾಕ್ಷಿ || ಸರ್ವಾಂಗಸ್ತು ಗತಂ ಪ್ರಾಣಂ ಭಾಜನಂ ಭೋಜನಂ ತಥಾ || ಹಸ್ತಲಿಂಗ ಪ್ರತಿಗ್ರಾಹ್ಯಂ ನರಕೇ ಕಾಲಮುಕ್ತಯಂ | ಎಂದು ದಾಗಿ, ಕೂಡಲಚನ್ನಸಂಗಮದೇವ ಕರಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗವ ಧರಿಸಿ ಸಹಭೋಜನವ ಮಾಡಿದೋಡಿ ನಾಯಕನರಕವಯ್ಯಾ.

೯. ಅರ್ಪಿತಾಕಾರ ನರಕವೆಂದುದು ಗುರುವಚನ. ಭಾಜನೆಯ ಮಾಡಿದಿರಿಂಭೋ. ಭಾಜನದಲ್ಲಿ ಭೋಜನವ ಮಾಡಿದ ರುಚಿಯ ಲಿಂಗಕ್ಕೆಂಬ ಕರ್ಮಿಯ ನೋಡಾ. ತಟ್ಟಿದ ಮುಟ್ಟಿದ ಸುಖವ ಲಿಂಗಕ್ಕೆಂಬ ಗುರುದ್ರೋಹಿಯ ನೋಡಾ. || ಸಾಕ್ಷಿ || ಸಂಕಲ್ಪಂ ಚ ವಿಕಲ್ಪಂಚ | ಭಾವಾಭಾವ ವಿವರ್ಜಿತಃ ನಾಸ್ತಿ ಕರಣೇಂದ್ರಿಯಂ ಚೈವ | ತೇನೈವ ಸಹ ಭೋಜನಂ | ಎಂದು ದಾಗಿ, ಲಿಂಗಭಾಜನದಲ್ಲಿ ಸಹ ಭೋಜನವ ಮಾಡಿದೋಡಿ, ಇಹಪರದಲ್ಲಿ ಸಲ್ಲದ ನರಕೆ. ಕೂಡಲಚನ್ನಸಂಗಮದೇವಾ ಈ ಮಾರ್ಗವನರಿಯರಯ್ಯಾ.

೧೦. ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದು ಯುಗದವರೆಲ್ಲರು ಲಿಂಗವ ಪೂಜಿಸಿ ದೃಷ್ಟಿ ವಾವುದು ಸಪ್ತವಾವುದೆಂದರಿಯದೆ ಭಾವ ಭ್ರಮಿತರಾದರು. ಜೀವ ಸಂಕಲ್ಪಿತರಾದರು. ಜೀವನಾಹುತಿಯನೆ ಲಿಂಗಾರ್ಪಿತವೆಂಬವರು ಭವದ ಬಳ್ಳಿಯ ಹರಿಯರರಿಯರಾಗಿ ಇಂತಹರೆ ಭಕ್ತರು? ಇಂತಹರೆ ಪ್ರಸಾದಿಗಳು? ಅಲ್ಲಲ ಕೆಳ ಭೋ ಭಕ್ತನ ಮಹಿಮೆಯನು ಪ್ರಸಾದಿಯ ಘನವನು. ಸೃಷ್ಟಿಯ ಸಾರದಲಾದ ಪದಾರ್ಥವ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಕೊಡಬಾರದ ಭಾಷೆ. ಆಪ್ತವಿನಿಂದ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಮಜ್ಜನಕ್ಕೆರೆಯದ ಭಾಷೆ. ತೇಜದಿಂದಲಾದ ನಿವಾಳಯ ಲಿಂಗಕ್ಕೆತ್ತಬಾರದ ಭಾಷೆ. ವಾಯುವಿನಿಂದಾದ ಪರಿಮಳವ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ನಿವೇದಿಸಬಾರದ ಭಾಷೆ. ಆಕಾಶದಿಂದಾದ ಶೂನ್ಯವ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಭಾವಿಸಬಾರದ ಭಾಷೆ. ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ ಮತ್ತೊಂದು ಸೃಷ್ಟಿ ಉಂಟಾಗಿ ಮತ್ತೊಂದಪ್ಪ ಉಂಟಾಗಿ ಮತ್ತೊಂದು ತೇಜ ಉಂಟಾಗಿ ಮತ್ತೊಂದು ವಾಯು ಉಂಟಾಗಿ ಮತ್ತೊಂದು ಆಕಾಶ ಉಂಟಾಗಿ ಇಂತಿವರಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದ ಪದಾರ್ಥದ್ರವ್ಯಗಳ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ನೀಡಿ ಮಾಡುವದೆ ಭಕ್ತಿ. ಇದು ಕಾರಣವಾಗಿ ಕೂಡಲ ಚಿನ್ನಸಂಗಯ್ಯ ಆರ್ಪಿತದ ಮುಖವ ನಿಮ್ಮ ಶರಣರೆ ಬಲ್ಲರು. ನೀವೆ ಒಲ್ಲರಿ. ನಾನೆತ್ತಬಲ್ಲೆನಯ್ಯಾ? ನಿಮ್ಮ ಧರ್ಮ ನಿಮ್ಮ ಧರ್ಮ.

೧೧. ಉತ್ತರ ದಕ್ಷಿಣ ಪೂರ್ವ ಪಶ್ಚಿಮವೆಂಬ ಬಟ್ಟಿಯನಾಲಿಸಿ ವಾಯುಬಂಧವಂ ಕಟ್ಟಿ, ಪಶ್ಚಿಮ ದ್ವಾರದಲ್ಲಿಯೆ ಪ್ರಣಮ ನಿವಾಸಿಯಾಗಿದನಾ ಶರಣ. ಆಭೋನಾಳದಲ್ಲಿ ನಿರುತ ಮಧ್ಯನಾಳದಲ್ಲಿ ನಿರಾಳ ಉಧ್ವನಾಳದಲ್ಲಿ ಸುರಾಳ ವಾಮ ಕುಸುಮದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಶೈವಲೋಕವ ಧರಿಸಿದ ಘಟಕ್ಕೆ ಕೇಡಿಲ್ಲವಾಗಿ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ಒಂದೆ ಎಂಬ ಕಾರಣ ಅತಲವೆನಿಸಿತ್ತು. ಇದು ಕಾರಣ ಕೂಡಲಚಿನ್ನಸಂಗಯ್ಯನಲ್ಲಿ ಸಮರಸೈಕ್ಯವನರಿದ ಕಾರಣದಿಂದೆ, ಭವದ ಬಾಧೆಯ ಗೆಲಿದ ಕಾರಣ ಎನ್ನ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ಭಯವಿಲ್ಲ ಎನ್ನ ಕಾಯಕ್ಕೆ ಬಂಧನವಿಲ್ಲ.

೧೨. ಪ್ರಸಾದ ಪ್ರಸಾದವೆಂಬವರು ಪ್ರಸಾದದ ಸ್ಥಳಕುಳವೆಂತಿ ಪುರಂದೊಡೆ ನಾನರಿಯೆನಯ್ಯಾ! ಕೊಟ್ಟವನೇನು ಗುರುವೆ? ಅಲ್ಲ. ಕೊಂಡವನೇನು ಶಿಷ್ಯನೇ? ಅದೆಂತಯ್ಯಾ ಎಂದೊಡೆ, ಅಂಜಿಕೆಯಿಂದ ಕೊಂಬುವುದು ಎನ್ನ ಪ್ರಸಾದ. ಅದಂತಿರಲಿ. ಮತ್ತೆಂತೆಂದೊಡೆ ತನುವ ನಂಡಲಿದು, ಮನವ ಶುದ್ಧವಮಾಡಿ, ಈಡಾಪಿಂಗಳ ನಾಳಮಂ ಕಟ್ಟಿ,

ಸುಷುಮ್ಮ ನಾಳದಲ್ಲಿರ್ಪ ಪವನನೆಂಬ ಪರಿಚಾರಕನಿಂದೆ ಅಗ್ನಿ ಎಂಬ ಅಜಗರನ ಎಬ್ಬಿಸಲು, ಅದು ಮೇಲುಗಿರಿಯಲ್ಲಿರ್ಪ ಪ್ರಸಾದವ ತಾಗ ಲೋಡನೆ ಆ ಪ್ರಸಾದವು ಉದರಕ್ಕೆಳಿದು ಬರ್ಪಲ್ಲಿ, ಮನವೆಂಬ ಪ್ರಸಾದಿ ಮೆಯ್ಯಾಂತುಕೊಂಡು ಭೋಗಿಸಬಲ್ಲಡೆ, ಆತನೆ ಪ್ರಸಾದಿ ಕೂಡಲಚನ್ನ ಸಂಗಮದೇವಾ.

೧೩. ಕ್ರಿಯೆಯೆಂಬುದನಾರು ಜಲ್ಲರೋ? ಅಂಗಲಿಂಗವೆಂಬ ಸಂದು ಳಿದುದು ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲ. ಅರ್ಪಿತ ಅನರ್ಪಿತವೆಂಬರು. ಅರ್ಪಿತವಾವುದು? ಅನರ್ಪಿತವಾವುದು? ಕ್ರಿಯೆಯೆಂಬುವದೇನು? ನೀಕ್ರಿಯೆಯೆಂಬುವದಿ ಪ್ರಾಣ. ತನುವೆಂಬ ಲಿಂಗವು ಪ್ರಾಣವೆಂಬ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಮನವ ಸಮ ಪರ್ಣೆಯ ನಾಡಿ ಆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವೆಂಬ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಮನವ ಸಮ ಪಿಸಿದ ನೀಕ್ರಿಯ ಪ್ರಸಾದಿಗಳ ತೋರಿಸಿ ಬದುಕಿಸಯ್ಯ ಎನ್ನ ಕೂಡ ಲಚನ್ನಸಂಗಮದೇವಾ.

ಮುಂದೆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯ ಮಹಾಲಿಂಗಸ್ಥಲ. ಇಂತೀ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯ ಪ್ರಸಾದ ಲಿಂಗದೊಳು ಸಮರಸವನೆಯ್ತಿದ ಮಹಾಲಿಂಗ. ಆ ಸ್ಥಲ ಸ್ಥಲದನುಭಾವದ ವಚನ.

ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯ ಮಹಾಲಿಂಗಸ್ಥಲ

೧. ಶ್ರಿಶೈಲ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಕುಳ್ಳಿದು, ಆ ಪುರದ ಬಾಗಿ ಲೊಳು ತಳತಳಯಂಗಳ, ಆ ಗಿರಿಯ ಸುತ್ತಲು ಗಾಳಿ ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ಬೀಸು ತ್ತೀರಲು, ಕೆರಳಿ ಆ ಪುರದ ನಾಲ್ಕು ಕೇರಿಯನೆ ಬಲಿದು, ಆ ನರನೆಂಬ ಪೆಸರಳಿದು ಗುರುಮಾರ್ಗಾರವಿಡಿದು ಬಂದು, ಮರಹೆಂಬ ಕದವ ಮುರಿದು, ಒಳಪೊಕ್ಕು, ಆ ಪುರದ ವರ್ಮವನರಿಯ, ಭರದಿಂದೆ ತ್ರಿಸ್ಥಾನ ವನರುಹಿ, ಪರಿವಾರನೆಲ್ಲವನು ತನ್ನ ವಾಸಕ್ಕೆ ತಂದು, ಗಿರಿಯ ಶಿಖರವನೇರಿ ಆ ಪುರವ ಸೂರೆಗೊಂಡು, ಆ ಪುರಕ್ಕೆ ತಾನೆ ಒಡೆಯನಾಗಿ, ಪರಮ ಪರಿಣಾಮದಿಂದೆ ಓಲಾಡುತಿರ್ದರಯ್ಯಾ ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗಮದೇವಾ ನಿಮ್ಮ ಶರಣರು.

೨. ಅಂಗವೆ ಲಿಂಗ ಲಿಂಗವೇ ಅಂಗವೆಂದರಿದ ಬಳಕ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗಮದೇವರು ಅಲ್ಲಿ ಹೆರಿಹಂಗದಿರ್ಪ ಕಾಣರೋ.

೨. ನೆಚ್ಚು ಮೆಚ್ಚು ಮನದಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚೊತ್ತಿದಂತಿರಬೇಕು. ಜಂಗಮ ವೆನ್ನದು. ಅದು ತಾನು ತಾನಾಗಿ ನಿಂದು ನಮ್ಮ ಕೂಡಲಚನ್ನಸಂಗಯ್ಯ ನಲ್ಲಿ ಲಿಂಗೈಕ್ಯವು.

೪. ಆಯತ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಆಚಾರವರತು ಸ್ವಾಯತ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ವಿಚಾರವರತು ಸನ್ನಿಹಿತ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಅನುಭಾವವರತು ಇಂತೀ ತ್ರಿವಿಧ ದಲ್ಲಿ ತ್ರಿವಿಧವರತ ಬಳಕೆ ಒಂದಲ್ಲದಿರತುಂಟೆ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಚನ್ನ ಸಂಗಯ್ಯನಲ್ಲಿ?

೫. ಅಯ್ಯಾ ಲೋಕದ ನಡತೆ ನಮಗೆ ಡೋಂಕು. ತನ್ನ ನಡತೆ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಡೋಂಕು. ಊರಹೊದ್ದಿ ಕಾಡ ಸೇರ. ಅಪ್ಯಾಯನ ವಿರಹಿತ ಶರಣ ಕಪಾಲದೊಳು ಉಲುಹಡಗಿದ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗಯ್ಯ ನಲ್ಲಿ ಒಂದಾದ ಪರಮಲಿಂಗೈಕ್ಯವು.

೬. ಇನಿಗಡಲಣುಗನ ಕೂಡಿದ ಪತಂಗನು ತಾ ಪೊಸ ದಿವ ಸವ ಮರೆದಂತೆ ಅದು ಹೇಗೆಂದೊಡೆ ಸತ್ತದ ಗುಣ ರಜದಲ್ಲಡಗಿ ರಜದ ಗುಣ ತಮದಲ್ಲಡಗಿ ತಮದ ಗುಣ ರುದ್ರನೊಳಡಗಿ ರುದ್ರನ ಗುಣ ಈಶ್ವರನೊಳಡಗಿ ಈಶ್ವರನ ಗುಣ ಸದಾಶಿವನೊಳಡಗಿ ಸದಾಶಿವನ ಗುಣ ಅಕ್ಷರಾತ್ಮಕನಾದ ಶಿವನೊಳಡಗಿ || ಸಾಕ್ಷಿ || ಅಕ್ಷರಾಣಿ ಚ ಮಂತ್ರಾಣಿ ಸ್ವರಬಿಂದು ಸಮಾಶ್ರಿತಂ || ಬಿಂದುಬಿಂದುತ್ಯನು ದಿನಂ | ಸುನಾದಃ ಶಿವಬಿಂದುತ್ಯತೆ || ಇದು ಕಾರಣ ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗಯ್ಯ ನಿಮ್ಮ ಶರಣರೆ ಬಲ್ಲರಲ್ಲದೆ ಮಿಕ್ಕಿನವರೆತ್ತ ಬಲ್ಲರಯ್ಯಾ?

೭. ರೇಚಕ ಪೂರಕ, ಕುಂಭಕವೆಂಬ ಗರುಡವಾಯು ಸೋಂಕ ತೆಗೆದು, ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದಲ್ಲಿ ಕೆತ್ತಿಟ್ಟು, ಆ ದ್ವಾರದ ಕವಾಟವ ತೆರೆದು, ಆ ಎಂದಾಲಿಸುತಿದರ್ ಬಾಲಕುವಾರ ಪ್ರಹುಢ ವಿಗಂಧದಲ್ಲಿ ಕಾಳಿಂದರ ಮೊಕ್ಕು ಆ ಕಾಳಿಂದರದಿಂದಲತ್ತಲಾರು ಬಲ್ಲರೋ? ಅಷ್ಟಿನ ಘಟವ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಸುಳವ ಜಗದೊಳಗೆ ಆರೆಬಿಂದು ನಿರಾಳದಲ್ಲಿ ನೆನೆವ ಭೇದವನಾರು ಬಲ್ಲರೋ? ನಮ್ಮ ಕೂಡಲಚನ್ನಸಂಗಯ್ಯನಲ್ಲಿ ಲಿಂಗೈಕ್ಯರನು ಲಿಂಗೈಕ್ಯರೇ ಬಲ್ಲರು.

೮. ಮಂದಾರ ಸ್ಥಾನ ಮೊದಲಾದ ಆಧಾರ ಕಡೆಯಾದ, ಸ್ವಾದೋದಕ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ರಮಿಸದ ಇಕ್ಷು ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ತೃಪ್ತ ನಾಗಿ ಮೇರುಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಮುಗ್ಧನಾದ ಕಾರಣ ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗ ನಿಮ್ಮ ಶರಣ.

F. ಒಂದನೆಯ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ನೆನಹಿಪ್ಪುದು. ಎರಡನೆಯ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಗುಣವಿಪ್ಪುದು. ಮೂರನೆಯ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಸುಗುಣವಿಪ್ಪುದು. ನಾಲ್ಕನೆಯ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಯೋಗವಿಪ್ಪುದು. ಐದನೆಯ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಪಂಚೀಂದ್ರಿಯ ಗುಣವಿಪ್ಪುದು. ಆರನೆಯ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಷಟ್ಸ್ಥಲಂಗಳಿಪ್ಪುವು. ಏಳನೆಯ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಸಪ್ತವ್ಯಸನಂಗಳಿಪ್ಪುವು. ಎಂಟನೆಯ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟಮದಂಗಳಿಪ್ಪುವು. ಒಂಬತ್ತನೆಯ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ನಾದ ಬಿಂದು ಕಳೆಗಳಿಪ್ಪುವು. ಹತ್ತನೆಯ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಸುಜ್ಞಾನವಿಪ್ಪುದು. ಇಂತೀ ಒಂಬತ್ತು ಬಾಗಿಲಂ ಕಳೆದು, ಹತ್ತು ಬಾಗಿಲಂ ತೆಗೆದು, ಒಳಪೊಕ್ಕು ಸುಖಿಯಾಗಿದರ್ಥನಯ್ಯಾ ಕೂಡಲಚನ್ನಸಂಗಮದೇವಾ ನಿಮ್ಮ ಶರಣ ಸಂಗನ ಬಸವಣ್ಣ.

೧೦. ಕಾಯವೇ ಶಿವಾಲಯ, ಕಮಳಾದ್ಯ ಮಂಟಪವೆ ಸುಖಾಸನ ನೋಡಯ್ಯಾ! ಜ್ಞಾನಾರೂಢ ಪ್ರಾಜ್ಞೇಶ್ವರನೆಂಬಾತನಲ್ಲಿಗೆ ದೇವರು ನೋಡಯ್ಯಾ! ಅಲ್ಲಿಪ್ಪ ಇಂಬಿನ ಮಠಪತಿ ಹಂಸದೇವನೆಂಬಾತನು ದೇವರ ಪೂಜಿಸುವ. ತನ್ನ ದಳದುಳಿಯೆನೊಲ್ಲದ ಲಿಂಗವೆ ಗೂಡಾಗಿಪ್ಪನು ಕೂಡಲಚನ್ನಸಂಗಮ ನಿಮ್ಮ ಶರಣ ನಿಶ್ಚಿಂತ ನಿಜ ಲಿಂಗೈಕೈನು.

೧೧. ಲಿಂಗ ಗಂಭೀರನಾದ ಶರಣ ಅಂಗ ವಿಕಾರವನರಿಯನಯ್ಯಾ. ಜಂಗಮ ಸನ್ಮತವಾದ ಶರಣ ಇಂದ್ರಿಯವಿಕಾರವನರಿಯನಯ್ಯಾ. ಲಿಂಗ ಗಂಭೀರನಾಗಿ ಮನ್ಮನದಲ್ಲಿ ಲೀಯ್ಯವಾಯಿತ್ತು. ಜಂಗಮ ಸನ್ಮತನಾಗಿ ಅವಧಾನವನರಿಯನಯ್ಯಾ ಕೂಡಲಚನ್ನಸಂಗಯ್ಯನಲ್ಲಿ ಏಕೈವಾದ ಮಹಾ ಶರಣ.

ಇಂತೀ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯ ಸ್ಥಲ ಒಂದರಲ್ಲಿ ಷಡ್ವಿಧಲಿಂಗವು ಸಮರಸವ ನೆಯ್ದುತ್ತಿರಲು ಮುಂದೆ ಶರಣ ಸ್ಥಲವಾದುದು. ಇಂತೀ ಚತುಃಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ವಚನ ೨೩೦ ಕ್ಕು ಗ್ರಂಥ ಲಘು ಕಂ ಮಂಗಳಂ

ಶರಣಸ್ಥಲ.

ಆ ಶರಣನ ತಾಮಸನಿರಸನಸ್ಥಲ. ಆ ಸ್ಥಲದನುಭಾವದ ವಚನ.

ಶರಣನ ತಾಮಸ ನಿರಸನಸ್ಥಲ.

೧. ಮಜ್ಜನಕ್ಕೆರೆವುದು ಮಾದ ಬಳಿಕ ಮನ ಮತ್ತೊಂದಕ್ಕೆರಗದಿರಬೇಕು ಪೂಜೆಯ ಮಾಡುವುದು ಮಾದ ಬಳಿಕ ಪರರ ಬೋಧಿಸಲಾಗದು. ಅರ್ಪಿತವ ಮಾಡುವುದು ಮಾದ ಬಳಿಕ ಅಂಗ ಭೋಗಗಳ ಮರೆದಿರಬೇಕು. ಇಂತಿದು ಮೂರಿದ ಘನವು ಅಗಮ್ಯವಾಯಿತ್ತು. ಅವನರಿಯಬಾರದಂತಿರಲಂತಿರಲಿ. ನಾ ನೀನೆಂಬ ಭ್ರಮೆಯುಳ್ಳನ್ನಕ್ಕರ ಅಷ್ಟವಿಧಾರ್ಷನೆ ಷೋಡಶೋಪಚಾರವ ಮಾಡಲೇಬೇಕು. ದ್ವೈತಾ ದ್ವೈತದಿಂದೆ ಇವ ಮಾಡದಿದ್ದೊಡೆ ನಾಯಕ ನರಕ ತಪ್ಪದಯ್ಯಾ ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗಮದೇವಾ.

೨. ವ್ರತಸ್ಥನರಿವು ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಹೋಯಿತ್ತು. ಭಾಷೆವಂತನರಿವು ಸಂಚಲದಿಂದ ಹೋಯಿತ್ತು. ನೇಮಸ್ಥನರಿವು ಸಂದೇಹದಿಂದ ಹೋಯಿತ್ತು. ಶೀಲವಂತನರಿವು ಸೂತಕದಿಂದ ಹೋಯಿತ್ತು. ಜಂಗಮದರಿವು ಬೇಡಿದಲ್ಲಿ ಹೋಯಿತ್ತು. ಭಕ್ತನರಿವು ಮಾಡಿದನೆಂದಲ್ಲಿ ಹೋಯಿತ್ತು. ಪ್ರಸಾದಿಯ ಅರಿವು ಇಚ್ಛಿಸಿದಲ್ಲಿ ಹೋಯಿತ್ತು. ಇಂತಿ ನೆಲ್ಲವು ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲದೆ ಹೋದವು. ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗಯ್ಯನಲ್ಲಿ ಶರಣರೆಂತಪ್ಪರೋ?

೩. ಕಾಣಬಹ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಅಗ್ಗವಣಿಯ ಕೊಟ್ಟು ವೇಳಿಯಾಯಿ ತ್ರೆಂಬಿರಿ ಲೋಕಕ್ಕೆಲ್ಲ. ನಿರಾಳಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಕೊಡಲರಿಯರು ನೋಡಾ. ಕಂಡವರ ಕಂಡು ಕಂಡೆನೆಂಬಂತೆ, ಉಂಡವರ ಕಂಡು ಉಂಡೆನೆಂಬಂತೆ, ಇದ ಕಂಡು ನಾಚಿತ್ತಿನ್ನ ಮನವು ಕೂಡಲಚನ್ನಸಂಗಮದೇವಾ.

೪. ಅಂಗದಾಪ್ಯಯನವಳಿದ ಕಾರಣ ಲಿಂಗ ಲಿಂಗವೆನುತಿದರ್ರು. ಸಂಗದಾಪ್ಯಯನವಳಿದ ಕಾರಣ ಜಂಗಮ ಜಂಗಮವೆನುತಿದರ್ರು. ಪರಿಣಾಮ ನೆಲೆಗೊಂಡ ಕಾರಣ ಪ್ರಸಾದ ಪ್ರಸಾದವೆನುತಿದರ್ರು. ಇಂತಿವರೊಳು ಒಂದೊಂದರುವಿಡಿದು ನಾಮ ಭಂಗಿತ್ತರಾದರು. ಎಲೆ ಕೂಡಲಚನ್ನಸಂಗ ನಿಮ್ಮ ಶರಣ ಸಂಗ ರಹಿತ.

೫. ದೇವ ದಾನವ ಮಾನವರು ನೊದಲಾದ ಎಲ್ಲ ಜೀವದಲ್ಲಿಯೂ ಹಿರಿದು ಕಿರಿದೆನ್ನದೆ ನಿರ್ದ್ರೆ ಎಂಬಾಹುತಿಯ ಬೀಸಿ ಸರಿಮಗಿಯಲೊಡನೆ ಅರಿವು ಮರಹಾಯಿತ್ತು. ನೋಟ ಜಾರಿತ್ತು. ಬುದ್ಧಿ ತೊಡೆಯಿತ್ತು. ಜೀವ ಹಾರಿತ್ತು. ದೇಹ ಒರಗಿತ್ತು. ಹೀಗೆ ನಿಚ್ಚು ನಿಚ್ಚು ಬಾಹುದು ಹೋ ಹುದು ಆರು ಅರಿಯರಯ್ಯಾ! ಕೂಡಲಚನ್ನಸಂಗಮದೇವಾ ನಿಮ್ಮ ಮಾಯಾಸೂತ್ರದ ಹೊಲಬರಿತವರಪೂರ್ವ.

೬. ವಚನದ ರಚನೆಯ ಅನುಭಾವವ ಬಲ್ಲೆನೆಂಬುವರು ನೀವು ಕೇಳಿರೋ. ವಚನವಾವುದು ರಚನೆಯಾವುದು ಅನುಭಾವವಾವುದು ನೀವು ಬಲ್ಲರೆ ಹೇಳಿರೋ. ಅಲ್ಲದಿದೋಡೆ ಕೇಳಿರೋ ಆತ್ಮ ತೃಪ್ತಿಯನರಿಯಬ ಲ್ಲಡೆ ವಚನ. ಸ್ಥಾವರ ಜಂಗಮದಲ್ಲಿ ದಯವಾಗಿರಬಲ್ಲಡೆ ವಚನ. ಅರಿ ಷಡ್ವರ್ಗದಿಚ್ಚೆಗೆ ಹರಿಯದಿರಬಲ್ಲಡೆ ಅನುಭಾವ. ವೇದಶಾಸ್ತ್ರ ಪುರಾಣಾ ಗಮಂಗಳ ನೋಡಬಲ್ಲತ ಜಾಣನಲ್ಲದೆ ಅನುಭಾವಿಯಲ್ಲ. ಅದೇಕೆಂದೋಡೆ ಅವು ಬ್ರಹ್ಮನೆಂಜಲು. ಸತ್ಯ ರಜ ತಮವನೊತ್ತಿ ನಿಂದಲ್ಲಿ ಸಹಜ ನೆಲೆ ಗೊಂಬುವುದು. ಇದನರಿಯದೆ ವೇದಾಭ್ಯಾಸವ ಬಲ್ಲೆನೆಂದು ನುಡಿವ ಗಡ ಣದವನು ಅನುಭಾವಿಯೇ? ಅಲ್ಲ. ಅವ ಇದಿರ ಮೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಂಡು ತನ್ನದ ರವ ಹೊರೆವ ಉದರಪೋಷಕನು. ಎನ್ನೊಡೆಯ ಕೂಡಲಚನ್ನಸಂಗಮ ದೇವಾ ನಿಮ್ಮನುಭಾವಿಯ ನೀವೆಂಬೆನಯ್ಯಾ.

ಮುಂದೆ ಶರಣಸ್ಥಲದ ನಿರ್ದೇಶ. ಇಂತೀ ತಾಮಸ ನಿರ್ದೇಶವ ಮಾಡಿದ ಶರಣನ ನಿರ್ದೇಶಸ್ಥಲ. ಆ ಸ್ಥಲದನುಭಾವದ ವಚನ.

ಶರಣನ ನಿರ್ದೇಶಸ್ಥಲ

೧. ಲಿಂಗಗ್ರಾಹಕನಾದ ಶರಣನ ಅಂಗ ಗುಣಕ್ಕೆ ವಿರೋಧಿ ಯಯ್ಯಾ. ಜಂಗಮ ಗ್ರಾಹಕನಾದ ಶರಣ ತೀರ್ಥ ಪ್ರಾಣಾಭಿಮಾನಕ್ಕೆ ವಿರೋಧಿಯಯ್ಯಾ. ಪ್ರಸಾದ ಗ್ರಾಹಕನಾದ ಶರಣ ಜಿಹ್ವೇಂದ್ರಿಯದ ರುಚಿಗೆ ವಿರೋಧಿಯಯ್ಯಾ. ಇಂತೀ ತ್ರಿವಿಧ ಗ್ರಾಹಕನಯ್ಯಾ ನಿಮ್ಮನಿಜ ಶರಣ ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗಮದೇವಾ.

೨. ಏಕೋ ವರ್ಣ ಪಟಾಸ್ಥಲವೆಂದೆಂಬೆನೆ? ಪ್ರಣಮದ ದೃಷ್ಟಿ ಕಾಣಬಾರದು. ಅಂಗವನು ಲಿಂಗವನು ಮಂತ್ರವನು ಸಂಗ ಸಮರಸವ

ನಾಡಿ ತೋರಿವೊಡೆ, ಒಂದೆ ಎಂಬೆನು. ಅವ. ಪಟ್ಕೆಲನನೊಡಗೂಡಿ
ಲ್ಲವೆ ತೋರದಾಗಿ. ಕೂಡಲಚನ್ನಸಂಗಮದೇವಾ ಈ ನಿರ್ಣಯವನರಿ
ದೊಡೆ, ಅನು ಪಟ್ಕೆಲದ ಬ್ರಹ್ಮವೆಂಬೆನಯ್ಯ. ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆಯು ನೀವೆ
ನೀವೆ ಎಂದು ನೆರೆ ನಂಬುವೆನಯ್ಯಾ.

೩. ಲಿಂಗವೆಂದರಿದವಂಗೆ ಹಿಂದಿಲ್ಲ. ಜಂಗಮವೆಂದರಿದವಂಗೆ
ಮುಂದಿಲ್ಲ. ಇದೇ ಶಿಸಾಚಾರದ ತೊಡಕು, || ಸಾಕ್ಷಿ || ಆತ್ಮ ಪ್ರಕೃತಿವಾಂ
ಸ್ವಾಭಾವಯತೇ ಎಂದುವಾಗಿ, ಇದು ಕಾರಣ ಕೂಡಲಚನ್ನಸಂಗಮ
ದೇವನು ಮುಟ್ಟಬಾರದ ತಾವನು ಮರೆಗೊಂಡಿರ್ಪನು.

೪. ಕಣ್ಣೊಳಗೆ ಕಣ್ಣೆದುರ್, ಕಾಣಲರಿಯರಯ್ಯಾ! ಕಿವಿಯೊಳಗೆ
ಕಿವಿ ಇದುರ್ ಕೇಳಲರಿಯರಯ್ಯಾ! ಘ್ರಾಣದೊಳಗೆ ಘ್ರಾಣವಿದುರ್ ಘ್ರಾಣಿ
ಸಲರಿಯರಯ್ಯಾ! ಜಿಹ್ವೆಯೊಳಗೆ ಜಿಹ್ವೆ ಇದುರ್ ರುಚಿಸಲರಿಯರಯ್ಯಾ!
ತ್ವಕ್ಶಿಣೊಳಗೆ ತ್ವಕ್ಶಿದುರ್ ಸ್ಪರ್ಶನವ ಮಾಡಲರಿಯರಯ್ಯಾ! ಪ್ರಾಣದೊ
ಳಗೆ ಪ್ರಾಣವಿದುರ್ ಪ್ರಾಣನ ಪರಿಯನರಿಯರಯ್ಯಾ! ಕಾಯದೊಳಗೆ
ಕಾಯವಿದುರ್ ಬಿಡದು ಬೇರಾಗಬು. ಕೂಡಲಚನ್ನಸಂಗಮದೇವಾ ನೀವಿ
ಕೈದ ಆಣಕದ ತೊಡಕಿನ ಭೇದವ ಭೇದಿಸಬಾರದಯ್ಯಾ.

೫. ಅರ್ಥೇಷಣ ಶ್ರುತೇಷಣ, ದಾರೇಷಣ ಎಂಬ ಈಷಣತ್ರ
ಯವನೆ ಬಿಟ್ಟು ಮಂಡಿಯ ಬೋಳಿಸಿದ ಬಳಿಕ, ಮರಳಿ ಹೊನ್ನಿಗೆ
ರಗಿದೊಡೆ, ಗುರುದ್ರೋಹ. ಹೆಣ್ಣೆಂಗೆರಗಿದೊಡೆ, ಲಿಂಗದ್ರೋಹ. ಮಣ್ಣೆಂ
ಗೆರಗಿದೊಡೆ ಜಂಗಮದ್ರೋಹ. ಅತ ಪೂರ್ವಚಾರ್ಯರ ಪೊದುರ್ ಗೆಯೇ?
ಆಲ್ಲ. ಅದೇಕೆಂದೊಡೆ, || ಸಾಕ್ಷಿ || ಸ್ಥಾವರಂ ಭಿನ್ನದೋಷಾಣಾಂ | ವ್ರತ
ಭ್ರಷ್ಟೇ ನ ಜಂಗವಃ | ಉಭಯೋರ್ಭಿನ್ನ ಭಾವೇನ ನಚಾರ್ಚನಂ ನಚವಂ
ದನಂ || ಎಂದುವಾಗಿ ಇದು ಕಾರಣ ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗಮನಲ್ಲಿ ಬಸ
ವಣ್ಣನೇ ಭಕ್ತ ಪ್ರಭುವೇ ಜಂಗಮ.

ಮುಂದೆ ಶರಣನ ಆಚಾರಲಿಂಗಸ್ಥಲ. ಇಂತೀ ಶರಣ ಸ್ಥಲವ ನಂಗಂಗೊಂಡಿಷ್ಟು ಶರಣನ ಆಚಾರ ಲಿಂಗಸ್ಥಲ. ಆ ಸ್ಥಲದನುಭಾವದ ವಚನ.

ಶರಣನ ಆಚಾರಲಿಂಗ ಸ್ಥಲ.

೧. ಭವಿಗಿಕ್ಕು ಬಾರದೆಂಬ ತೀಲ ಸಂಬಂಧಿಗಳು ಮರಳಿಇಕ್ಕಿದೊಡೆ ಭಾಷೆಗೆ ವ್ರತಗೇಡಿ ಎಂಬುವ ಕಾಕು ಹೊಲೆಯಿರಣ ನಿವು ಕೇಳಿರೋ. ಕಾಮ ಕ್ರೋಧ ಲೋಭ ಮೋಹ ಮದ ಮತ್ಸರವೆಂಬಾರು ಭವಿಗಳು ತಮ್ಮ ನಾವರಿಸಿಕೊಂಡಿರಲು, ಮತ್ತೆ ಭವಿಗಿಕ್ಕುಬಾರದೆಂಬ ಪರಿ ಎಂತೋ? ಭವಿ ಹಿಂಗಿ ಯಂಗದ ಭವಿಯ ಕಳೆವುಸು ಅಭ್ಯಾಸವಲ್ಲದೆ ನಿಜವಲ್ಲ. ಇದು ಕಾರಣ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗಯ್ಯನಲ್ಲಿ ಅಂತರಂಗದ ಭವಿಯ ಕಳೆವ ತೀಲವಂತರಪೂರ್ವವಯ್ಯಾ. ಅಂತರಂಗ ಬಹಿರಂಗವ ಕಳೆಮ ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಸಕಲ ಪದಾರ್ಥ ಸಲಿಸಿ ಸಂಶಯವಳಿದಿರ ಬಲ್ಲಡೆ ತೀಲವಂತ ಶರಣನೆಂಬಿನಯ್ಯಾ.

೨. ಘಟ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಏಟಲ ಹರಿವುದೆ? ಜೀವ ಸಂಸಾರವಿಲ್ಲ ದನ್ನಕ್ಕರ ಭವವೆಂತು ಹರಿವುದಯ್ಯಾ? ಅಂಗಭವಿಯನು ಲಿಂಗಭವಿಯನು ಕಳೆದುಳಿದಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲಚನ್ನಸಂಗಯ್ಯನಲ್ಲಿ ಲಿಂಗ ಬಾಹ್ಯ ವ್ರತಭ್ರಷ್ಟ ಭವಿ ಸ್ಥಾವರ ದೀಕ್ಷೆ ಹೊಂದಬಾರದು.

೩. ತೀಲತೀಲವೆಂದೊಡೆನು? ಭವಿ ನೋಡಿದ ಮಡಕೆಯನು ಕಳೆವುದು ತೀಲವೇ? ಕೆರೆಭಾವಿಯ ಕಳೆವುಸು ತೀಲವೇ? ಒಸರುವ ಉದ ಕವ ತಾಹದು ತೀಲವೇ? ಲಿಂಗಾರ್ಪಿತವ ಮಾಡಿದ ಪ್ರಸಾದವ ಭವಿ ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಕೊಂಡೊಡೆ ಕಿಲ್ಚಿಷ ಭಾಷೆಗೆ ವ್ರತಗೇಡಿ. ಅಂತಲ್ಲದೆ ಕೊಳ ದಿದೊಡೆ ಪ್ರಸಾದ ದ್ರೋಹಿ. ಇದು ಕಾರಣವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲಚನ್ನ ಸಂಗಯ್ಯನಲ್ಲಿ ನಿರ್ಣಯವನರಿಯದೆ ಸಂಕಲ್ಪದಿಂದೆ ಕೆಟ್ಟಿತ್ತು ತೀಲ.

೪. ಭಕ್ತರ ಮಠಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಒಳಕೂರಗೆಂಬುದು ತೀಲವೆ? ನಮ್ಮ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆ ಅಗ್ಗಣೆಯ ತನ್ನಿ, ಒಳ್ಳೆ ಪುಷ್ಪವ ತನ್ನಿ, ಒಳ್ಳೆ ಓಗರವ ಮಾಡಿ ಎಂಬುದು ತೀಲವೇ? ಅಲ್ಲಲ್ಲ. ಕೇಳಿ ಭೋ. ಏಕವಾ ಕ್ಯದ ಬೀಭತ್ಸ ಶಬ್ದ ದ್ವಿಗುಣ ತ್ರಿಗುಣ ಪಂಚಭೂತ, ಅರಿಷಡ್ವರ್ಗ, ಸ್ತುತ್ಯಸನ, ಅಷ್ಟಮದ, ನವಗ್ರಹ, ದಶವಾಯು, ದಶೇಂದ್ರಿಯ ಇಂತಿ

ವನ್ನೆಲ್ಲವ ಕೊಂದು ತಿಂದಂತನೆ ಶೀಲವಂತ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲಚನ್ನಸಂಗ ಮದೇವರಲ್ಲಿ.

೫. ಶೀಲವಂತನಾದೊಡೆ ಪ್ರಸಂಚ ನಾಸ್ತಿಯಾಗಿರಬೇಕು. ಸೀಮೆ ಯಾದೊಡೆ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಂಗಳು ನಾಸ್ತಿಯಾಗಿರಬೇಕು. ತನ್ನ ಕರ್ತೃ ವಿನಲ್ಲಿ ಸಕಲ ಸಂಶಯ ನಾಸ್ತಿಯಾದ ಶೀಲಕ್ಕೆ ಭವಂ ನಾಸ್ತಿ ಭವಿ ನಾಸ್ತಿ ಭ್ರಮೆನಾಸ್ತಿ. ಇವು ನಾಸ್ತಿಯಾದಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲಚನ್ನಸಂಗ ಯ್ಯನಲ್ಲಿ ಶೀಲವಂತನೆನಿಸಬಾರದು. ಈ ವಂಚನೆಯ ಡಂಭಕ ಅಪ ಸ್ಮಾರಿಗಳಿಗೆಂತಯ್ಯಾ?

೬. ಶೀಲವಂತರು ಶೀಲವಂತರು ನಾವಿವನರಿಯೆವಯ್ಯಾ. ಅಂಗ ನೆಯರ ಅಧರ ಪಾನ ಉವರಕ್ಕೆ ಹೊಗುವನ್ನಕ್ಕೆರ ಶೀಲವೆಲ್ಲಿಹದೋ? ಬಾಲರಳಿಯದೆ ಈಷಣ ತ್ರಯವೆಂಬ ಸೊಣಗಂಗಳು ಬೆಂಬತ್ತಿ ಬರುತ್ತಿ ರಲು ಶೀಲವೆಲ್ಲಿಹದೋ? ಚಿತ್ತ ಸಂಚಲವಳಿದು ಮನವು ಮಹದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಂಡುದೇ ಶೀಲ. ಗುರು ಲಿಂಗ ಜಂಗಮವೇ ಪ್ರಾಣವೆಂಬ ಪರಮ ಪರಿಣಾಮ ನೆಲೆಗೊಂಬುದೇ ಶೀಲ. ನಮ್ಮ ಘನ ಗುರು ಜಂಗಮವೇ ಪ್ರಾಣ. ಕೂಡಲಚನ್ನಸಂಗಯ್ಯನಲ್ಲಿ ಶೀಲವಂತರು ವ್ರತಸ್ಥರು ನೇಮಸ್ತ ರೆಂಬುವರಪೂರ್ವವಯ್ಯಾ.

೭. ನದಿಯ ತಟಾಕದಲ್ಲಿ ಕನ್ನವನಿಕ್ಕೆ ಉದಕವ ತಂದು ಮಜ್ಜನಕ್ಕೆ ರೆವ ಶೀಲವಂತರು, ಸುಯಿಧಾನಿಗಳಪ್ಪರೆ? ಮದುಮರಳಯ ಭವಿಷಾಕ ಪರಪಾಕವನೆ ಭುಂಜಿಸುವ ಉದರಪೋಷಕರೆಲ್ಲರು ಶೀಲವಂತರಪ್ಪರೆ? ಅಲ್ಲವಯ್ಯಾ! ಮತ್ತೆಂತೆಂದೊಡೆ, ಅಶನವರತು ವ್ಯಸನ ಬೆಂದು ಹುಸಿ ಮಸಡೆಸಿ, ಮಹಾಲಿಂಗದ ವಿಷಯದೊಳಗೆ ತಲ್ಲೀಯವಾಗಿ ಸರ್ವಾಂ ಗವು ಸಮತೆಯಾಗಿರಬಲ್ಲಡೆ, ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗಯ್ಯನಲ್ಲಿ ಅವ ರಚ್ಚ ಶೀಲವಂತರೆಂಬೆನು. ಅವರೊಕ್ಕದ ಕೊಂಡು ಸುಖಿಯಾಗಿವೆನಯ್ಯಾ.

ಮುಂದೆ ಶರಣನ ಗುರುಲಿಂಗಸ್ಥಲ. ಇಂತೀಯಾಚಾರ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ನಿರುತನಾದ ಶರಣನ ಗುರುಲಿಂಗಸ್ಥಲ. ಆ ಸ್ಥಲದನುಭಾವದ ವಚನ.

ಶರಣನ ಗುರುಲಿಂಗಸ್ಥಲ.

೧. ಕಾಲಚಕ್ರ, ಕರ್ಮಚಕ್ರ, ನಾದಚಕ್ರ, ಬಿಂದುಚಕ್ರದೊಳಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಯೋನಿ ಇಲ್ಲ. ಮೆಟ್ಟಿದ ನೆಲನಿಲ್ಲ. ಉಣ್ಣದಾಹಾರವಿಲ್ಲ. ಕಾಣದ ದುಃಖವಿಲ್ಲ. ಇಂತೀ ನಾನಾ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ನುಗ್ಗು ನುರಿಯಾಗಿ ಬಂದವಂಗೆ, ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವಿಲ್ಲದೆ ಗುರುವ ಮುಟ್ಟಬಹುದೆ? ಲಿಂಗವ ನರ್ಚಿಸಬಹುದೆ? ಪ್ರಸಾದವ ಕೊಳಬಹುದೆ? ಕೂಡಲ ಚಿನ್ನಸಂಗಮ ದೇವಾ ಈ ಹೀಗೆ ತ್ರಿಕರಣ ಶುದ್ಧವಿಲ್ಲದವಂಗೆ ಉಪದೇಶವ ಕೊಟ್ಟ ಗುರುವಿಂಗೆ ನಾಯಕ ನರಕ ತಪ್ಪದು. ಅಂತಪ್ಪ ಪಾಪಿಗೆ ಎಚ್ಚರವ ಕೊಟ್ಟ ಡಿಯು ಆದೆ ಸರಿ.

೨. ಗುರು ಶಿಷ್ಯ ಕುಂಬಂಧವನೇನೆಂದುಪಮಿಸುವೆನಯ್ಯಾ? ಜ್ಯೋತಿಯಿಂದೊದಗಿದ ಜ್ಯೋತಿಯಂತಿರಬೇಕು. ದರ್ಶಣದೊಳಡಗಿದ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ದಂತಿರಬೇಕು. ಇದು ಕಾರಣ ಕೂಡಲ ಚಿನ್ನಸಂಗಮ್ಯನಲ್ಲಿ ಮಾರಿಚಿಕಾ ಜಲದಂತಿರಬೇಕು.

೩. ಗುರು ಬಂದ ಶಿಷ್ಯನ ಕರೆದು ತನ್ನ ಪಾದದ ಮೇಲೆ ಕೆಡಹಿ ಕೊಂಡಡೆ ನಾಯಕ ನರಕ. ಅವನಿಗೆ ಪ್ರಸಾದವ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನೀಡಿದೊಡೆ ಅದು ಕೆಲ್ಪಿವವು. ಇದು ಕಾರಣ ಕೂಡಲ ಚಿನ್ನಸಂಗಮ್ಯನಲ್ಲಿ ಬಲ್ಲ ಮಹಾತ್ಮರೊಲ್ಲರು. ವೀರಶೈವ ಸಂಪನ್ನರಾದ ಪರಮ ಸದ್ಭಕ್ತರವ ರಿಂದೆ ಪಾದೋದಕ ಪ್ರಸಾದವ ಕೊಳ್ಳರು.

ಮುಂದೆ ಶರಣನ ಶಿವಲಿಂಗಸ್ಥಲ. ಇಂತೀ ಗುರುಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಆನಂದ ಭರಿತವಾದ ಶರಣನ ಶಿವಲಿಂಗಸ್ಥಲ. ಆ ಸ್ಥಲದನುಭಾವದ ವಚನ.

ಶರಣನ ಶಿವಲಿಂಗಸ್ಥಲ.

೧. ಒಡಲ ಧರ್ಮಗಳು ಬಿಡದನ್ನಕ್ಕರ ಎರಡನರಿಯದ ಪೂಜೆಯ ನಾಡಿಹನೆಂಬ ನರಕಿಗಳವರೆತ್ತ ಬಲ್ಲರೋ? ಉದಯದಲಾಬ ಪೂಜೆಯು ಅಸ್ತಮಾನದಲ್ಲಿ ಎಂಜಲೆಂಬ ಭಂಗಿತರ ಮುಖವನೋಡಲಾಗದು. ಅಗ್ನಿ

ಎಂಜಲವನುಂಡು ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಸ್ವಯವನರಸುವ ಭಂಗಿತರನೇನೆಂಬಿನಯ್ಯ
ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗಮದೇನಾ?

೨. ನಿಸ್ಕೆಯುಳ್ಳಾತಂಗೆ ನಿತ್ಯ ನೇಮದ ಹಂಗೇಕೋ? ಅರಿವುಳ್ಳಾ
ತಂಗೆ ಅಗ್ಗವಣಿಯ ಹಂಗೇಕೋ? ಮನ ಶುದ್ಧವುಳ್ಳಾತಂಗೆ ಮಂತ್ರದ
ಹಂಗೇಕೋ? ಭಾವ ಶುದ್ಧವುಳ್ಳಾತಂಗೆ ಪುಷ್ಪದ ಹಂಗೇಕೋ? ಕೂಡಲ
ಚನ್ನಸಂಗಯ್ಯ ನಿಸ್ಕು ನರಿದಾತಂಗೆ ಇದಿರಿಟ್ಟಿರಿಯಬೇಕೆಂಬ ಹಂಗೇಕೋ?

೩. ಪೂಜಿವಸುವನ್ನಕ್ಕರ ಫಲನಾಯಕ ಕಂಡಯ್ಯಾ. ಸಹಜ
ಸಂಬಂಧದರಿವು ಹುಟ್ಟಿದನ್ನಕ್ಕರ ಎರಡೆನಿಸುವುದು. ಗಮನ ನಿರ್ಗಮನ
ವಾಗಿ ಆಶಿ ಅಮಿಷವಳಿಯದನ್ನಕ್ಕರ ಲಿಂಗದ ಪೂಜೆ ಎಲ್ಲಿಹುದೋ
ಘಟದೊಳಗೆ ದಿಟವಾಗಿದರ್ ಪಂಚಭೂತದ ಹಂಗಳದಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ
ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗಯ್ಯನ ಮುಟ್ಟಬಾರದು.

೪. ಮಾಯಾಂಗನೆಯ ಸೋಂಕಳಿದಲ್ಲದೆ ಅಂಗ ಲಿಂಗ ಸೋಂಕ
ಲ್ಲವಯ್ಯಾ. ಘಟವು ಸ್ವಯವಾದಲ್ಲದೆ, ಕಾಂಕ್ಷೆಯಿಲ್ಲವಯ್ಯಾ. ನಿತ್ಯ ಕವಿದು
ಭೂಮಿಗೆ ತಲೆಯಾಗುವುದು ನಿಂದಲ್ಲದೆ ಉತ್ತುವಾಂಗ ವಲ್ಲವಯ್ಯಾ.
ಜಿಹ್ವೆಂದ್ರಿಯವರತಲ್ಲದೆ ಅನುಕೋಕ್ಯವಿಲ್ಲಯ್ಯಾ. ಅನುಭಾವವರತಲ್ಲದೆ
ಕಂಠವಲ್ಲವಯ್ಯಾ. ಕೈಯೊಡ್ಡಿ ಹಿಡಿದು ದರತಲ್ಲದೆ ಕರಸ್ಥಲವಲ್ಲವಯ್ಯಾ.
ಈ ಆರರ ಕುಳವರಿಯದಿದೋಡೆ ಮುಂದೆ ಬಾಹ ನರಕ ಹಿಂದೆ ಬಾಹದು
ಕಾಣಾ ಅಯ್ಯಾ ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗಮದೇನಾ.

ಮುಂದೆ ಶರಣನ ಜಂಗಮಲಿಂಗಸ್ಥಲ. ಇಂತೀ ಶಿವಲಿಂಗದಲ್ಲಿ
ಆನಂದ ಸ್ವರೂಪನಾದ ಶರಣನ ಜಂಗಮಲಿಂಗಸ್ಥಲ. ಆ ಸ್ಥಲದನು
ಭಾವದ ವಚನ.

ಶರಣನ ಜಂಗಮಲಿಂಗಸ್ಥಲ

೧. ತಾಳು ಬೋಳು ಕಪ್ಪರವೆಂತೆಂಬರು. ತಾಳಾವುದು ಬೋಳಾ
ವುದು :ಕಪ್ಪರವಾವುದೆಂದರಿಯರು. ಕಾಯದ ಕಳವಳದ ಗುಣವ ತಾಳ
ಬಲ್ಲಡೆ ತಾಳು. ಸಂಸಾರ ವಿಷಯವ ಬೋಳಸಬಲ್ಲಡೆ ಬೋಳು. ಪರ
ದಲ್ಲಿ ಪರಿಣಾಮಿಸಬಲ್ಲಡೆ ಕಪ್ಪರ. ಇಂತಿಲ್ಲದಿದೋಡೆ, ನಮ್ಮ ಕೂಡಲಚ
ನ್ನಸಂಗಯ್ಯನಲ್ಲಿ ಡೊಂಬರ ಬೋಳು.

೨. ಆಚಾರವೆಂಬ ಕಷ್ಟರ ಒಂದು ವಿಚಾರವೆಂಬ ಕಷ್ಟರ ಒಂದು ಅವಿಚಾರವೆಂಬ ಕಷ್ಟರ ಒಂದು ಈ ತ್ರಿವಿಧ ಕಷ್ಟರದೊಳಗೆ ಆಚಾರ ಕಷ್ಟರವೇ ಲಾಂಛನವ ತೋರಿ ಬೇಡುವರಾಗಿ ಜಡನೆಂಬಿನಯ್ಯಾ. ವಿಚಾರ ಕಷ್ಟರವೇ ಸೊಮ್ಮು ಸಂಬಂಧವ ತೋರಿ ಬೇಡುವದಾಗಿ, ಹೇಳವನೆಂಬಿನಯ್ಯಾ. ಅವಿಚಾರ ಕಷ್ಟರವೇ ಸೊಮ್ಮು ಸಂಬಂಧದ ನೇಮ ನಿತ್ಯವೆಂಬ ನಾಮ ಸೀಮೆಯ ತೋರಿ ಬೇಡುವದಾಗಿ ನಿರಃಪಾಧಿಕನೆಂಬಿನಯ್ಯಾ ಕೂಡಲಚನ್ನಸಂಗಮದೇವಾ.

೩ ಸಚರಾಚರದ ಚತುರ್ವಲಯದೊಳಗೆ ತಿರುಗುವ ವೇಷಧಾರಿಗಳನೆನಗೊಮ್ಮೆ ತೋರದಿರಾ || ಸಾಕ್ಷಿ|| ಆಶಾ ಬದ್ಧತೆ ಲೋಕೇ ಕರ್ಮಾಣಾಂ ಬಹು ಚಿಂತಯೋಃ || ಆಯು ಕ್ಷೇಣ ನ ಜಾನಾತಿ ವೇಣು ಸೂತ್ರ ವಿಧಿಯತೇ || ಎಂದುದಾಗಿ ಆಸೆಯ ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ನಿರಾಶೆಯ ಪತಿ ಕರಿಸಿ ಸುಳವ ವೇಷವ ಕಂಡಡಿ, ನೀ ಸರಿ ಎಂಬಿನಯ್ಯಾ ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗಮದೇವಾ.

೪. ತನು ಸ್ವಾಯತವಾದವರ ಸಂಗ ಸ್ವಾಯತದಂತಿಪ್ಪದಯ್ಯಾ. ಮನ ಸ್ವಾಯ ತವಾದವರ ಸಂಗ ಜ್ಯೋತಿರ್ಮಯ ಲಿಂಗದಂತಿರ್ಮದಯ್ಯಾ. ಶಬ್ದ ಸ್ವಾಯತವಾದವರಂಗ ಪೃಥ್ವಿಯಂತಿರ್ಮದಯ್ಯಾ. ಈ ತ್ರಿವಿಧವು ಸ್ವಾಯತವಾದವರ ಕಂಡಡಿ, ಗುರುವೆಂಬೆ ಲಿಂಗವೆಂಬೆ ಜಂಗಮವೆಂಬೆ ನಮ್ಮ ಘನಗುರು ಕೂಡಲಚನ್ನಸಂಗಯ್ಯಾ ತಾನೇ ಎಂಬೆನು.

೫. ಬರೆ ಜಾಳು ಬೋಳರೆಲ್ಲ ಜಂಗಮವೆ? ವೇಷಧಾರಿಗಳೆಲ್ಲ ಜಂಗಮವೆ? ಪಾಶಬದ್ಧ ಪಶುಮತದ ವಿವರಗೇಡಿಗಳೆಲ್ಲ ಜಂಗಮವೆ? ಆಚಾರಭ್ರಷ್ಟರಾದ ಅನಾಚಾರ ಮಿಶ್ರವಾದ ಆಪಸ್ತಂಬಿಗಳೆಲ್ಲ ಜಂಗಮವೆ? ತಾನು ವಿಷಯದೊಳಗೆ ಸಿಲ್ಕಿ ಅಹಂ ನಾನು ನನ್ನದೆಂದು ಮುಂದುವರಿವವರೆಲ್ಲ ಜಂಗಮವೆ? ಲಿಂಗಾಂಗ ಸಂಗ ಸಮರಸವದಾ ನಂದಿಸುವ ಶಿವಯೋಗೀಶ್ವರರ ನಿಲವನೆಯದೆ ಮಿಥ್ಯವ ನುಡಿದು ಸ್ತುತಿ .ನಿಂದೆಯ ಮಾಡುವವರು. ಜಂಗಮವೆ? ನೀತಿಯ ನಿಜವ ಬಿಟ್ಟು ಸತ್ಯ ಸದಾಚಾರವನೊತ್ತಿ ನ್ಯಾಯವ ಮಾಡುವವರು ಜಂಗಮವೆ? ಜಂಗಮ ಜಂಗಮವೆಂದೊಡಿ ನಾಮರೂಪಿಗಳೆಲ್ಲ ಜಂಗಮವೆ? ನಾಮ ಕಲ್ಲು ಮರ ಮೊದಲಾದ ಜಿಂ ಎಂಬ ಹುಳುವಿಗುಂಟು. ನಿಜ ಜಂಗಮವೆಂತೆಂದೊಡಿ ಹೇಳಿಹೆನು ಕೇಳಿರಣ್ಣಾ. ನಿಜೈಕ್ಯನಾದ ನಿಷ್ಕೇಮನೆ ಜಂ

ಗಮ. ಅರಿವು ಆಚಾರ ಸತ್ಕ್ರಿಯೆಯುಳ್ಳೊಡೆ ಜಂಗಮ. ಅಂತಸ್ತು ಸಜ್ಜಿ ದಾನಂದ ನಿತ್ಯ ನಿರಂಜನ ಜಂಗಮದ ಸುಳುಹು ಪಾವನ. ಅಂತಸ್ತು ರಹಸ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮವ ತೋರಿಸಿ ಅವರ ಪಾದರಕ್ಷೆಯ ಕಾಯ್ಪುದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯನ ಮಾಡರಿಸಯ್ಯಾ ಎನ್ನ ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗಮದೇವಾ.

ಮುಂದೆ ಶರಣನ ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗಸ್ಥಲ. ಇಂತೀ ಜಂಗಮಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಆನಂದ ಸ್ವರೂಪವಾದ ಶರಣನ ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗಸ್ಥಲ. ಆ ಸ್ಥಲದನುಭಾವದ ವಚನ.

ಶರಣನ ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗಸ್ಥಲ

೧. ಓಗರವ ಪ್ರಸಾದವ ಮಾಡಕೊಂಬೆನಾಗಿ ಪ್ರಸಾದವ ಓಗ ರವ ಮಾಡಿಕೊಂಬೆನಾಗಿ ಆತ ಪ್ರಸಾದಿಯ ಪ್ರಸಾದಿ. ಶಬ್ದ ಸ್ಪರ್ಶ ರೂಪು ರಸ ಗಂಧ ಸಹಿತವಾಗಿ ಜಂಗಮಾರ್ಪಿತವ ಮಾಡಿಕೊಂಬನಾಗಿ, ಆತ ಜಂಗಮ ಪ್ರಸಾದಿ. ಸಪ್ತವ್ಯಸನ ಅಷ್ಟಮದ ಮೊದಲಾದ ಗುಣವನಳಿದ ನಾಗಿ ಆತ ಗುರುಪ್ರಸಾದಿ. ಇದು ಕಾರಣ ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗಮದೇವಾ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಸಾದಿಗಳ ಪ್ರಸಾದಿಗೆ ನನೋ ನಮೋ ಎಂಬೆನಯ್ಯಾ.

೨. ನವ ಖಂಡ ಮಂಡಲ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಭುವನವೆಂಬುವದೊಂದು ಗ್ರಾಮ. ಪಂಚಭೂತ ಚತುಃಕರಣಂಗಳುಳ್ಳ ಕಾಯದೊಳಗೆ ಸ್ಥೂಲವಾ ವುದು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾವುದು ಬಲ್ಲರೆ ಹೇಳರೋ. ಕಾಲಚಕ್ರ. ಕರ್ಮಚಕ್ರ, ನಾದಚಕ್ರ, ಬಿಂದುಚಕ್ರವೆಂಬ ನಾಲ್ಕು ಚಕ್ರದೊಳಗೆ ಆವುದು ಘನವೆಂಬೆ ನಾವುದು ಕಿರಿದೆಂಬುದ ನೀವು ಬಲ್ಲರೆ ಹೇಳರೋ. ಶುದ್ಧ, ಸಿದ್ಧ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ವೆಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನುಡಿವಿರಿ. ಓಗರವಾವ ಕಡೆಯಲು ಪ್ರಸಾದ ವಾವ ಕಡೆಯಲು ಇಕ್ಕಿದ ರಾಟೆಳ ತುಂಬುತ್ತಂ ಕೆಡಹುತ್ತಂ ಅಂತಲ್ಲದೆ ರಾಟೆಳ ಮುರಿದು ಸೂತ್ರ ಹರಿದು ಶೂನ್ಯವಾದೊಡೆ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಚನ್ನ ಸಂಗಯ್ಯನಲ್ಲಿ ಆತನೆ ಮಹಾ ಪ್ರಸಾದಿ ಎಂಬೆನು.

೩. ಅನಾದಿಯ ಸ್ಥಳಕುಳದಲ್ಲಿ ಗುರು ಸನ್ಮತವಾದ ಪ್ರಸಾದಿ ದೇಹ ಗುಣವಳಿದು ಉದರಾಗ್ನಿ ತಲೆದೋರದಿದೋಡೆ, ಸಕಲ ಸನ್ಮತ ವಾದ ಪ್ರಸಾದಿ. ಮನ ಬುದ್ಧಿ ಚಿತ್ತ ಅಹಂಕಾರ ಸನ್ಮತವಾದ ಪ್ರಸಾದಿ.

ಶಬ್ದ ಸ್ಪರ್ಶ ರೂಪು ರಸ ಗಂಧವೆಂಬ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯವು ಸನ್ಮತವಾದ ಪ್ರಸಾದಿ, ಇದು ಕಾರಣವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲಚನ್ನಸಂಗಯ್ಯನಲ್ಲಿ ಸರ್ವ ಸನ್ಮತವಾದ ಪ್ರಸಾದಿ.

೪. ರೂಪು ವಿಕಾರಿಗಳಿಗಿನ್ನಾಗದಯ್ಯಾ. ರುಚಿ ವಿಕಾರಿಗಳಿಗಿನ್ನಾಗದಯ್ಯಾ. ಮನದ ರಚನೆಯ ನುಡಿವರಿಗಿನ್ನಾಗದಯ್ಯಾ. ಈ ತ್ರಿವಿಧದ ಮೊದಲನೆಯದ ಅಸಂಬಂಧಿಗಳಿಗಾಗದಯ್ಯಾ. ಈ ತ್ರಿವಿಧದಲ್ಲಿ ಮೈಮ ರೆದವರಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಸಾದ ಸಾಧ್ಯವಾಗದಯ್ಯಾ ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗಮ ದೇವಾ.

೫. ಗುರು ಮುಟ್ಟಿ ಬಂದುದು ಪ್ರಸಾದವೆಂಬೆನೆ? ಎನ್ನೆ. ಅದೇನು ಕಾರಣವೆಂದೊಡೆ ಆಶೆ ಅಮಿಷಕೊಳ್ಳಗಾದ ಕಾರಣ. ಲಿಂಗವಿಲ್ಲದ ಜಂಗಮ ಜಂಗಮವಿಲ್ಲದ ಲಿಂಗ ಲಿಂಗಜಂಗಮವೆಂಬು ಭಯವ ಕಳೆ ದುಳಿದ ಪರಮ ಪ್ರಸಾದಿಯ ತೋರಿಸಯ್ಯಾ ಎನಗೆ ಕೂಡಲಚನ್ನಸಂಗಮದೇವಾ.

೬. ||ಸಾಕ್ಷಿ|| ಉಭೌ ಕಾಮ ಉಭೌ ಭಕ್ತಿ ಉಭೌ ನಾಶ್ರಮ ನಾಶ್ರಮಃ ಎಂದುದಾಗಿ ಉಭಯ ಲಿಂಗ ಪ್ರಸಾದವನರಿಯದೆ ಉಭಯಂಗಳೊಳಗಾಯಿತ್ತು. ಉಭಯ ನಾಮದ ಮೇಲೆ, ನಾಮವಾದುದನು ದೇವ ಪೂಜಕರಿಗರಿಯಬಾರದು ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗಯ್ಯ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಸಾದಿಗಲ್ಲದೆ ಮತ್ತಾರಿಗೆಯು ತಿಳಿಯದು.

೭. ಒಮ್ಮೆಯಲ್ಲದೆ ಇಮ್ಮೆಯುಂಟೆ ಪೂಜೆ? ಒಮ್ಮೆಯಲ್ಲದೆ ಇಮ್ಮೆಯುಂಟೆ ಅರ್ಪಿತ? ಒಮ್ಮೆಯಲ್ಲದೆ ಇಮ್ಮೆಯುಂಟೆ ಪ್ರಸಾದ? ತನುವರ್ಪಿತವಾದ ಬಳಿಕ ಮರಳಿ ಮರಳಿ ಅರ್ಪಿತ ಉಂಟೆ ಆಯ್ಯಾ ಕೂಡಲಚನ್ನಸಂಗಮದೇವಾ?

ಶರಣನ ಮಹಾಲಿಂಗಸ್ಥಲ. ಇಂತೀ ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಆನಂದ ಸ್ವರೂಪನಾದ ಶರಣನ ಮಹಾಲಿಂಗಸ್ಥಲ. ಆ ಸ್ಥಲದನುಭಾವದ ವಚನ.

ಶರಣನ ಮಹಾಲಿಂಗಸ್ಥಲ

೧. ತ್ರಿವಿಧಕ್ಕೆ ರತಿಯಾಗಿ, ತ್ರಿವಿಧದ ನಿಜವ ತಿಳಿದು, ತ್ರಿವಿಧ ವನವಗ್ರಹಿಸಿ ತ್ರಿವಿಧ ಪದವ ಮೀರಿ ತ್ರಿವಿಧ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಪತ್ತಿಯಾದ ಕೂಡಲಚನ್ನಸಂಗ ನಿಮ್ಮ ಶರಣ.

೨. ಓಲೆಯನಿಕ್ಕಿದ ಬಾಲೆಯ ಓಲೆಯ ಕಳೆಯದಿನ್ನೆಂತೋ? ಓಲೆ ಇದೇ ಯೋಗ ವ್ಯರ್ಥವಾಯಿತ್ತೆಲ್ಲರಿಗು. ಓಲೆಯು ಹೋಯಿತ್ತು ಬಾಲೆಯು ಹೋಯಿತ್ತು. ಓಲೆಯ ಬಾಲೆಯ ಕೇಲ ಬಲ್ಲವರ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲಚನ್ನಸಂಗಯ್ಯನೆಂಬೆನು.

೩. ಲಿಂಗ ಲಿಂಗವೆಂಬಲ್ಲಿಯೇ ತಪ್ಪಿತ್ತು. ಜಂಗಮ ಜಂಗಮವೆಂಬಲ್ಲಿಯೇ ತಪ್ಪಿತ್ತು. ಪ್ರಸಾದ ಪ್ರಸಾದವೆಂಬಲ್ಲಿಯೇ ತಪ್ಪಿತ್ತು. ಈ ತ್ರಿವಿಧ ಸಂಚದ ರಹಸ್ಯದ ಸಿಕ್ಷೆಪವನರಿಯದೆ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿರ್ದಡೇನು? ಆ ಲೋಕದಲ್ಲಿರ್ದಡೇನು? ಮತ್ತಾ ಲೋಕದಿಂದ ಈ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಬಂದಡೇನು? ಮತ್ತೆ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಚರಿಸಿದಡೇನು? ಭೂ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಯ ಮಾಡಿದಡೇನು? ಸಂಸಾರವ ಬಿಟ್ಟಡೇನು? ನಿಸ್ಸಂಸಾರಿಯಾದಡೇನು? ಲಿಂಗ ಭೋಗೋಪಭೋಗಿಯಾದ ನಿಜ ಸಾರಾಯ ನಿರಾಳ ಘನ ಮಹಿಮ ಶರಣಂಗೆಣೆ ಏನಯ್ಯಾ ಕೂಡಲಚನ್ನಸಂಗಮದೇವಾ?

೪. ಸಮತೆ ಸುಯಿಧಾನದ ಶರಣಂಗೆ ಆರಿವು ಮರವೆಯುಂಟೆ? ಉಪಮೆಗೆ ಸ್ಥಲವಾದ ಶರಣಂಗೆ ಶಬ್ದ ಸಂದಣಿಯುಂಟೆ? ಅಖಂಡ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಅಪ್ರಮಾಣ ಶರಣಂಗೆ ಸೀಮೆಯುಂಟೆ? ಸಂಶಯ ಸಂಕಲ್ಪದ ಸಂದು ಸಂಬಂಧದ ಬಂಧ ಉಂಟೆ? ಎಲೆಲೆ ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗ ಭವವಿಲ್ಲ ಬಂಧನವಿಲ್ಲ. ಜನನಿಕೆ ಎಂಬುವುದು ಮುನ್ನಿಲ್ಲವಯ್ಯಾ.

೫. ಗ್ರಾಮದ ಪದಗತಿಯನರಿಯರು. ಆ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಗುರುವಾ ವುದೆಂದರಿಯರು. ಗ್ರಾಮದ ಕಾರಣವಿದ್ದಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಟವಾವುದೆಂದರಿಯರು. ಇದನರಿದು ಮರೆದು ನಿದೋಡಿ, ನಮ್ಮ ಕೂಡಲಚನ್ನಸಂಗಯ್ಯ ಲಿಂಗೈಕ್ಯವು.

೬. ಲಿಂಗಸ್ಥಲ ಲಿಂಗಸ್ಥಲದಲ್ಲಿಯೇ ನಂದಿತ್ತು. ಜಂಗಮಸ್ಥಲ ಜಂಗಮಸ್ಥಲದಲ್ಲಿಯೇ ನಂದಿತ್ತು. ಪ್ರಸಾದಸ್ಥಲ ಪ್ರಸಾದಸ್ಥಲದಲ್ಲಿಯೇ ನಂದಿತ್ತು ಇಂತೀ ತ್ರಿವಿಧಸ್ಥಲ ತ್ರಿವಿಧಸ್ಥಲದಲ್ಲಿಯೇ ನಂದಿತ್ತು. ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗ ನಿಮ್ಮ ಶರಣಗೆ.

ಇಂತೀ ಐದಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ವಚನ ಅಂಗ ಕೃಂ ಗ್ರಂಥ ಲ೬ ಕೃಂ ಮಂಗಳ ಮಹಾಶ್ರೀ.

ಐಕ್ಯತ್ವ

ಐಕ್ಯತಾಮಸನಿರಸನಸ್ಥಲ. ಆ ಸ್ಥಲದನುಭಾವದ ವಚನ.

ಐಕ್ಯತಾಮಸನಿರಸನ ಸ್ಥಲ

೧. ಹಸಿವರತಲ್ಲದೆ, ಪ್ರಸಾದಿಯಲ್ಲ. ತೃಷೆಯರತಲ್ಲದೆ ಪಾದೋದಕಿಯಲ್ಲ. ನಿರ್ದ್ರಿಯರತಲ್ಲದೆ ಭವ ವಿರಹಿತನಲ್ಲ. ಅನಲ ಪವನ ಗುಣವರತಲ್ಲದೆ ಜನನ ಮರಣ ವಿರಹಿತನಲ್ಲ. ಇದು ಕಾರಣ ಕೂಡಲ ಚಿನ್ನ ಸಂಗಯ್ಯನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗ್ಲಿಯದೊ ಲಿಂಗೈಕ್ಯವು?

೨. ಲಿಂಗಸ್ಥಲ ನಾಸ್ತಿಯಾದಲ್ಲದೆ ಭಕ್ತನಲ್ಲ. ಜಂಗಮ ಸ್ಥಲ ನಾಸ್ತಿಯಾದಲ್ಲದೆ ಶರಣನಲ್ಲ. ಗುರುಸ್ಥಲ ನಾಸ್ತಿಯಾದಲ್ಲದೆ ಐಕ್ಯನಲ್ಲ. ಇದು ಕಾರಣ ಕೂಡಲ ಚಿನ್ನಸಂಗಮದೇವಾ ಭಕ್ತ ಕೆಟ್ಟಿ ಭವಿಯಾದಲ್ಲದೆ ಲಿಂಗೈಕ್ಯನಲ್ಲ.

೩. ಅಂಜಕೆಯುಳ್ಳನ್ನಕ್ಕರ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯಲ್ಲ. ಎಂಜಲುಳ್ಳನ್ನಕ್ಕರ ಪ್ರಸಾದಿಯಲ್ಲ. ಸೂತಕವುಳ್ಳನ್ನಕ್ಕರ ಶರಣನಲ್ಲ. ಈ ತ್ರಿವಿಧವುಳ್ಳನ್ನಕ್ಕರ ಲಿಂಗೈಕ್ಯನಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಚಿನ್ನಸಂಗಯ್ಯನಲ್ಲಿ.

೪. ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮದೆಯಲ್ಲಿ ಹುಸಿವನ್ನಕ್ಕರ ಭಕ್ತನಲ್ಲ. ಹುರುಡುವಿಡಿಡಾತ ಮಹೇಶ್ವರನಲ್ಲ. ಪದಾರ್ಥದ ಪೂರ್ವವನರಿವನ್ನಕ್ಕರ ಪ್ರಸಾದಿಯಲ್ಲ. ಕಲೆಯುಳ್ಳನ್ನಕ್ಕರ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯಲ್ಲ. ಸತಿಯುಳ್ಳನ್ನಕ್ಕರ ಶರಣನಲ್ಲ. ಪತಿಯುಳ್ಳನ್ನಕ್ಕರ ಐಕ್ಯನಲ್ಲ. ಇಂತಿ ಪಟುಸ್ಥಲದ ಸಕೀಲವನ. ರಿಯಬಲ್ಲಡೆ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಚಿನ್ನಸಂಗಯ್ಯನಲ್ಲಿ ಸದೈಕ್ಯರಿಗಳವಲ್ಲ ಸಹಜ ದೊಡೆಯರಿಗಲ್ಲದೆ.

೫. ಹೊನ್ನುಳ್ಳಾತ ಭಕ್ತನಲ್ಲ. ಹೆಣ್ಣುಳ್ಳಾತ ಶರಣನಲ್ಲ. ಮಣ್ಣುಳ್ಳಾತ ಲಿಂಗೈಕ್ಯನಲ್ಲ. ಹೊನ್ನುಜೀವ ಹೆಣ್ಣುಪ್ರಾಣ ಮಣ್ಣುದೇಹ ಹೊನ್ನು ಭವಿ ಹೆಣ್ಣು ಭವ ಮಣ್ಣು ಹೆಣ್ಣು ಈ ತ್ರಿವಿಧ ಸ್ಥಲವಪೂರ್ವ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಚಿನ್ನಸಂಗಯ್ಯನಲ್ಲಿ.

೬. ಅರಿಯದ ಕಾರಣ ಭವಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಅರುಹಿಲ್ಲದವಗೆ ಅಜ್ಞಾದವಿಲ್ಲ ಅಜ್ಞಾದವಿಲ್ಲದವಗೆ ಗುರುವಿಲ್ಲ. ಗುರುವಿಲ್ಲದವಗೆ ಲಿಂಗ

ವಿಲ್ಲ. ಲಿಂಗವಿಲ್ಲದವಂಗೆ ಜಂಗಮವಿಲ್ಲ. ಜಂಗಮವಿಲ್ಲದವಂಗೆ ಪಾದ ತೀರ್ಥಪ್ರಸಾದವಿಲ್ಲ. ಪಾದ ತೀರ್ಥ ಪ್ರಸಾದವಿಲ್ಲದವಂಗೆ ಗಣತ್ವವಿಲ್ಲ. ಅರಿವು ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಚಾರ, ಅಚಾರಸಾಹಿತ್ಯ ಗುರು, ಗುರುಸಾಹಿತ್ಯ ಲಿಂಗ, ಲಿಂಗಸಾಹಿತ್ಯ ಜಂಗಮ, ಜಂಗಮ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಸಾದ, ಪ್ರಸಾದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಗಣತ್ವ, ಇದು ಕಾರಣ ಕೂಡಲ ಚಿನ್ನಸಂಗಯ್ಯನಲ್ಲಿ ಇವಷ್ಟು ಒಂದು ಗೂಡಿದವರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಸ್ಥಲ ಉಂಟು ಅನಿಷ್ಟಗಳ ಲಿಂಗೈಕ್ಯ ಆತ ಅಪೂರ್ವ.

ಮುಂದೆ ಐಕ್ಯನ ನಿರ್ದೇಶಸ್ಥಲ. ಆ ಸ್ಥಲದನುಭಾವದ ವಚನ.

ಐಕ್ಯನ ನಿರ್ದೇಶಸ್ಥಲ.

೧. ಅಚಾರದರಿವು ಆಗಮವ ಕೂಡಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಗುರುಮಾರ್ಗ ದಾಚಾರದರಿವು ನೈಜೈಯ ಕೂಡಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಲಿಂಗಾಚಾರದರಿವು ಕ್ರಿಯೆಯ ಕೂಡಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಸಮಯಾಚಾರದರಿವು ನೀಕ್ರಿಯೆಯ ಕೂಡಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಈ ಚತುರ್ವಿಧದೊಳಗೆ ಅವಂಗವು ಅಲ್ಲ. ಘನಗುರು ಕೂಡಲ ಚಿನ್ನ ಸಂಗಮದೇವಾ ನಿಮ್ಮ ಶರಣನ ಪರಿ ಬೆರೆ.

೨. ಭಕ್ತನಾದೊಡೆ ಕಿಂಕರ ಕಿಂಕರನಾಗಿರಬೇಕು. ಮಹೇಶ್ವರ ನಾದೊಡೆ ಆದಿಯನಾದಿಯನರಿದಿರಬೇಕು. ಪ್ರಸಾದಿಯಾದೊಡೆ ಒಡಲೊ ಳಗಣ ದುರ್ಗಣವಿರಹಿತನಾಗಿರಬೇಕು. ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯಾದೊಡೆ ಬಾಹ್ಯ ವಿಚಾರವಿಲ್ಲದಿರಬೇಕು. ಶರಣನಾದೊಡೆ ನೀಸಂಗಿಯಾಗಿರಬೇಕು. ಐಕ್ಯ ನಾಪೊಡೆ ಬಯಲು ಬಯಲಾಗಿರಬೇಕು. ಇಂತೀ ಸ್ಥಲ ಭೇದವನರಿ ದಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಚಿನ್ನಸಂಗಯ್ಯನಲ್ಲಿ ಸುಸಂಗವೇದ್ಯನೈಸಿವಬಾರದು.

೩. ಭಕ್ತನಾದೊಡೆ ಭಕ್ತಿಸ್ಥಲವನರಿತು ಅರಿಯದಂತಿರಬೇಕು. ಮಹೇಶ್ವರನಾದೊಡೆ ನಿಷ್ಠೆಯನರಿತು ಅರಿಯದಂತಿರಬೇಕು. ಪ್ರಸಾದಿ ಯಾದೊಡೆ ಪ್ರಸಾದಿ ಸ್ಥಲವನರಿತು ಅರಿಯದಂತಿರಬೇಕು. ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯಾದೊಡೆ ಅಂತಃಸ್ಥಿತಿಯನರಿತು ಅರಿಯದಂತಿರಬೇಕು. ಶರಣನಾದೊಡೆ ಸತಿ ಪತಿ ಎಂದರಿತು ಅರಿಯದಂತಿರಬೇಕು. ಐಕ್ಯನಾದೊಡೆ ತಾನು ತಾನಾಗಿ ಹೆರೆ ಹಿಂಗದಂತಿರಬೇಕು. ಇಂತೀ ಷಟುಸ್ಥಲದ ನಿರ್ಣಯವೆ

ನಿಶ್ಚಿಸಿ ನಿರ್ಧರಿಸದೆ ನಾನು ಬಲ್ಲೆ ತಾನು ಬಲ್ಲೆನೆಂಬ ಲಜ್ಜೆಗೆಟ್ಟ ಲಾಂಛನಧಾರಿಗಳನೇನೆಂಬಿನಯ್ಯ ಕೂಡಲಚನ್ನಸಂಗಮದೇವಾ?

೪. ಲಿಂಗಸ್ಥಲವಿಲ್ಲದವರ ಭಕ್ತರೆಂಬೆ. ಗುರುಸ್ಥಲವಿಲ್ಲದವರ ಶಿಷ್ಯರೆಂಬೆ. ಪ್ರಸಾದಿಸ್ಥಲವಿಲ್ಲದವರ ಜಂಗಮವೆಂಬೆ. ಈ ತ್ರಿವಿಧಸ್ಥಲವಿಲ್ಲದವರ ಶರಣರೆಂಬೆ. ಇದು ಕಾರಣವಾಗಿ ಪ್ರಭುವೆ ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗಮದೇವರಲ್ಲಿ ಭವಿ ಸಾಹಿತ್ಯವಿದ್ವಾತನ ಭಕ್ತರೆಂಬೆ ಪರಮ ಲಿಂಗೈಕ್ಯರೆಂಬೆನು.

೫. ಆದಿಯಾಧಾರವಾಗಿಹುದೆ ಘನ. ಆ ಘನ ವೇಧಿಸಿಹುದೆ ಮನುಷ್ಯ. ಆ ಮನುಷ್ಯ ಮಹದಲ್ಲಿ ನಿಂದುದ ಭಕ್ತಿ. ಭಿನ್ನ ಭಾವದಿಚ್ಛೆ ತಲೆದೋರಿಹುದೆ ಆಚಾರ. ತಟ್ಟು ಮುಟ್ಟು ತಾಗು ನಿರೋಧವಿಲ್ಲದಿಹುದೆ ಪೂಜೆ. ಆಶೆ ರೋಷವಿಲ್ಲದಿಹುದೆ ಪ್ರಸಾದ. ಕರಣ ಮಥನವಿಲ್ಲದಿಹುದೆ ಆನ ಭಾವ. ಇಂತೀ ಸರ್ವಾಂಗದಲ್ಲಿ ಸರ್ವಾಚಾರ ಸನ್ನಿಹಿತವಾದ ನಿಜ ಲಿಂಗೈಕ್ಯಂಗನಮೊ ನಮೊ ಎಂಬಿನಯ್ಯಾ ಕೂಡಲಚನ್ನಸಂಗಮದೇವಾ.

೬. ಗ್ರಾಮಮಧ್ಯದ ಧವಳಾರದೊಳಗೊಂದು ಸತ್ತ ಹೆಣನಿರುತ್ತಿರಲು ಆ ಗ್ರಾಮವ ಸುತ್ತಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ರಕ್ತಸಿ ಕಂಡೆಲ್ಲ. ಈ ಗ್ರಾಮ ನನ್ನು ಕಾವಲು. ಈ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ನಾನಿವೆ. ಇದಾರು ಕೊಂದವನಾರು? ಕೊಲ್ಲದ ಮುನ್ನ ಅದು ತಾ ಸತ್ತಂದು ನನಗಿದು ಕರ ಸೋಜಿಗವೆಂದು ಈ ಸತ್ತದು ಗ್ರಾಮವ ಕೆಡಿಸಿತ್ತು. ಇನ್ನಿದ್ದರೆ ಎನ್ನನು ಕೆಡಿಸಿತ್ತು. ಇಲ್ಲಿದ್ದವರಿಗಯು ಉಸುಟೆಳ ನೋಡಾ ಎಂದು ಆ ಗ್ರಾಮವ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಯಿತ್ತಯ್ಯ ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗಮದೇವಾ.

೭. ಸತ್ತ ಹೆಣನ ಹೊತ್ತವರಿಲ್ಲ. ಆಶ್ಚರ್ಯಗೊಂಡರು ನೋಡಾ. ಹೊತ್ತವರೆಲ್ಲ ಸತ್ತದ ಕಂಡು ಮೂರ್ಛೆ ಗತವಾದರಲ್ಲ. ಸತ್ತು ಬಂದವರೆಲ್ಲ ಹೋಗಿ ಆದ ಮುಟ್ಟಲಮ್ಮರು ನೋಡಾ. ಮುಟ್ಟದೆ ಮುವ್ವರ ಎಡ್ಡಿಸಿತ್ತು. ಸತ್ತ ಪರಿಯು ನೋಡಾ. ಅದು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಅರಿಯದು. ಕಿಚ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಬೇಯದು. ತಾ ಸತ್ತ ಪರಿಯು ನೋಡಯ್ಯ. ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗಮದೇವಾ ನೆಂಬ ಮನದ ನೆನಹಿನ ಚಿಂತೆ ಸತ್ತ ಪರಿಯು ನೋಡಾ.

೮. ಶರಣ ಸತ್ತರೆ ಭಕ್ತರು ಹೊತ್ತರು ಪ್ರಸಾದಿಗಳತ್ತರಲ್ಲ ಸತ್ತ ಲಿರ್ದ ಜಂಗಮವೆಲ್ಲ ಕಿಚ್ಚ ಹಿಡಿದರು ಊರೊಳಗಿರ್ದವರೊಂಬತ್ತು

ಬಾಗಿಲವ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ವರು ನೋಡಾ. ಮರಳಿ ಒಂದು ಬಾಗಿಲವ ತೆರೆದು ನೋಡಿ ಸತ್ತದ ಕಂಡು ಅತ್ತರು. ಅತ್ತವರು ಸತ್ತರೆಂದು ಆ ಸತ್ತವರೆಲ್ಲ ಬಾಹದ ಕಂಡು ಅತ್ತವರು ಎತ್ತಲೆಯಾದರು. ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗಯ್ಯ ಸತ್ತು ಸ್ವಯವಾದ.

೯. ದೃಷ್ಟ ನಷ್ಟವಾದುದಕ್ಕೇನು ದೃಷ್ಟ? ಅನುಭಾವ ನಷ್ಟವಾದುದೇ ದೃಷ್ಟ. ಆ ಅನುಭಾವ ನಷ್ಟವಾದುದಕ್ಕೇನು ದೃಷ್ಟ? ಸ್ವಯ ಪರವೆನ್ನದುದೇ ದೃಷ್ಟ. ಸ್ವಯ ಪರವೆನ್ನದುದಕ್ಕೇನು ದೃಷ್ಟ? ಕ್ಷಮೆ ದಮೆ ನಯನುಡಿ ಭಯಭಕ್ತಿ ಕರಣ ಕಿಂಕುರ್ವಾಣದಿಂದೆ ನಿಹಿತವಾದುದೇ ದೃಷ್ಟ. ಕ್ಷಮೆ ದಮೆಯಾಗಿ ನಿಹಿತವಾದುದಕ್ಕೇನು ದೃಷ್ಟ? ಘನಮಹಾ ಲಿಂಗವನಿ ಸುವ ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗನೆಂದು ಎನ್ನದಿಹುದೇ ದೃಷ್ಟ.

ಇಂತು ಐಕ್ಯ ಸ್ಥಲವನಂಗಂಗೊಂಡಿಷ್ಟ ಸಮರಸ ಸಂಪನ್ನಂಗಿ ಸರ್ವಾಂಗವನು ಲಿಂಗವು ಹೇಗೆ ಬೆರಸಿರ್ಪವೆಂದೊಡಿ ಮುಂದೆ ಐಕ್ಯನ ಆಚಾರಲಿಂಗಸ್ಥಲ. ಆ ಸ್ಥಲದನುಭಾವದ ವಚನ.

ಐಕ್ಯನ ಆಚಾರಲಿಂಗಸ್ಥಲ

೧. ಆಹಾರ ನಾಸ್ತಿಯಾದುದೆ ಗುರು. ಗುರು ನಾಸ್ತಿಯಾದುದೆ ಲಿಂಗ. ಕಾಯಗುಣ ನಾಸ್ತಿಯಾದುದೆ ವಿಭೂತಿ. ಕರಣ ಗುಣ ನಾಸ್ತಿಯಾದುದೆ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ. ಮರಹು ನಾಸ್ತಿಯಾದುದೆ ಮಂತ್ರ. ಇಂತೀ ಪಂಚಾಚಾರ ಸ್ತುತಿಷೆಯುಳ್ಳಾತನೆ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗಯ್ಯನಲ್ಲಿ ಸದಾಚಾರ ಸಂಪನ್ನನೆನಿಸುವನು.

ಮುಂದೆ ಐಕ್ಯನ ಗುರುಲಿಂಗಸ್ಥಲ. ಇಂತೀ ಆಚಾರಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಸಮರಸ ಸಂಪನ್ನನಾದ ಐಕ್ಯನ ಗುರುಲಿಂಗಸ್ಥಲ. ಆ ಸ್ಥಲದನುಭಾವದ ವಚನ.

ಐಕ್ಯನ ಗುರುಲಿಂಗಸ್ಥಲ

೧. ಅರ್ಪಿತವೆಂದೊಡಿ ಅನರ್ಪಿತವಾಯಿತ್ತು. ಅನರ್ಪಿತವೆಂದೊಡಿ ಅರ್ಪಿತವಾಯಿತ್ತು. ಗುರುವೆಂದೊಡಿ ತಿಷ್ಯನಾಯಿತ್ತು. ತಿಷ್ಯನೆಂದೊಡಿ

ಗುರುವಾಯಿತ್ತು. ಗುರು ಶಿಷ್ಯ ಸಂಬಂಧವೆಂಬ ಪೃತಿಬಿಂಬದ ಭಾವ ವುಳ್ಳನ್ನಕ್ಕರ ಮಹಾಲಿಂಗೈಕ್ಯವೆಲ್ಲಿಯದೊ ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗಮದೇವಾ?

೨. ಗುರು ಕಾರುಣ್ಯವ ಪಡೆದವೆಂಬುವರು ನೀವು ಕೇಳಿ ಭೋ. ಒಬ್ಬ ನಾದಿಹೆನೆಂಬ. ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಒಬ್ಬ ರಿಚ್ಚೆಗಾದಿಹೆನೆಂಬ. ಇವರಿಬ್ಬರು ಪಿಂಡ ಭೋಗಿಗಳು. ಭಕ್ತೆಗೆ ಆಗೆಯು ಇಲ್ಲ, ಚಾಗೆಯು ಇಲ್ಲ, ಸರ್ವ ದ್ರವ್ಯವನು ಗುರುವಿಗೊಪ್ಪಿಸಿದನಾಗಿ. || ಸಾಕ್ಷಿ || ಗುರುದ್ರವ್ಯಾಭಿಲಾಷೇನ | ನ ಪೂಜಾಸನ ವಂಚಕಂ | ಪ್ರಚೋದ್ಯೋನಿರಾಕರಣಂ | ಬ್ರಹ್ಮ ಬ್ರಹ್ಮೇತಿ ರಾಕ್ಷಸಃ | ಎಂದುದಾಗಿ ಗುರು ದ್ರವ್ಯವನಪಹರಿಸಲಾಗದು. ಗುರುದ್ರವ್ಯ ವಾವುದೆಂದಡೆ ದೇಹಿಕ ದ್ರವ್ಯ ಛಾತಿಕದ್ರವ್ಯ ಆತ್ಮದ್ರವ್ಯ ಇಂದ್ರಿಯ ದ್ರವ್ಯ ಜ್ಞಾನ ದ್ರವ್ಯವೆಂಬ ಪಂಚದ್ರವ್ಯವನು ಉಭಯವಳಿದು ಷೋಡ ಶೋಪಚಾರದಲ್ಪರ್ಪಿಸಬಲ್ಲಡೆ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗಯ್ಯನಲ್ಲಿ ಆತನೆ ಗುರುಭಕ್ತನು.

ಮುಂದೆ ಐಕ್ಯನ ಶಿವಲಿಂಗಸ್ಥಲ. ಇಂತೀ ಗುರುಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಸಮ ರಸ ಸಂಪನ್ನನಾದ ಐಕ್ಯನ ಶಿವಲಿಂಗಸ್ಥಲ. ಆಸ್ಥಲದನುಭಾವವ ವಚನ.

ಐಕ್ಯನ ಶಿವಲಿಂಗಸ್ಥಲೆ.

೧. ಲಿಂಗವೆಂದು ಪೂಜಿಸಿದೊಡೆ ಅಂಗದೊಡನುಳಿಯಿತ್ತು. ಅಂಗ ದೊಡನುಳವ ಲಿಂಗವ ಹಿಂಗಿ ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ಹಿಂಗದ ಪೂಜೆಯನರಿ ದೊಡೆ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗಯ್ಯನಲ್ಲಿ ಲಿಂಗೈಕ್ಯನೆನಿಸುವನು.

೨. ಹೊತ್ತರಿಯ ಪೂಜೆ ಹಗಲಿನ ಪೂಜೆ ಎಂದು ನಿಚ್ಚ ನಿಚ್ಚ ಪೂಜೆಯ ಮಾಡಿ ಆಶ್ಚರ್ಯಗೊಂಡರಿಲ್ಲರು. ನಿರಾಳ ನಿರಂಜನ ನಿಜ ಲಿಂಗವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ತರಲುಂಟೆ? ಹೊತ್ತನೆ ಪೂಜಿಸಿ ಹೊತ್ತನೆ ಆರ್ಚಿಸಿ ಇತ್ತಲೆಯಾದರಿಲ್ಲರು. ನಿಶ್ಚಿಂತವನರಿಂದ ನಿಜ ಶರಣ ಧನವಂ ಮರೆದು ಚಿತ್ತ ಸಮಾಧಾನವಾಗಿ || ಸಾಕ್ಷಿ || ದಿವಪೂಜಯೋರ್ಲಿಂಗಂ | ರಾತ್ರಿರ್ನ ಪೂಜಯೆತೆ ಸಂತತ ಪೂಜಯೋರ್ಲಿಂಗಂ | ದಿವಾರಾತ್ರಿ ವಿವರ್ಜಯೇತ್ || ಎಂದುದಾಗಿ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗಯ್ಯನೆಂಬ ಲಿಂಗ ನಿಶ್ಚಿಂತ ನಿಜೈ ಕ್ಯವು.

$$\frac{950}{6779}$$

